

உ

கணபதி துணை.

சே ர ர் ப ர ம் ப ரையி ன ராகி ய

ஐ ய னா ரி த னா ர்

அருளிச்சேய்த

பு றப்.பொருள் வெண்பா மாலை

மூலமும் உரையும்.

இவை

சென்னை, ப்ரஸிடென்ஸிகாலேஜ்

தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

உத்தமநாபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்

பலபிரதிருபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து,

சென்னை :

வைஜயந்தி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

இரண்டாம் பதிப்பு.

ஆனந்தவஸ் மாசின்.

1915.

விலை ரூபாய் 1—8—0.

Copy right Registered.

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

பக்கம்.

க.	இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை	...	...	1
உ.	முதற்பதிப்பின் முகவுரை	...	...	3
ங.	புறப்பொருள் வெண்பா மூலமும் உரையும்	...	...	க
	கடவுள் வாழ்வு	...	...	,,
	சிறப்புப் பாபிரம்	...	...	,,
க.	வெட்சிப்பாடலம்	...	...	உ
உ.	கரந்தைப்பாடலம்	...	...	கஉ
ங.	வாஞ்சிப்பாடலம்	...	...	கக
ச.	காஞ்சிப்பாடலம்	...	...	ங0
ரு.	நொச்சிப்பாடலம்	...	...	சஉ
சு.	உழிஞைப்பாடலம்	...	...	சக
எ.	தும்பைப்பாடலம்	...	...	ச0
அ.	வாகைப்பாடலம்	...	...	எங
க.	பாடாண்பாடலம்	...	...	அஅ
க0.	பொதுவியற்பாடலம்	...	...	ககக
கக.	கைக்கிளைப்பாடலம்	...	...	கங0
கஉ.	பெருந்திணைப்பாடலம்	...	...	கஙக
ச.	துறையகராதி	...	...	கஙங
ரு.	கொளுவின் முதற்குறிப்பகராதி	...	...	கஙஎ
சு.	வெண்பாவின் முதற்குறிப்பகராதி	...	...	களக
எ.	இடம் விளங்காமைற்கோள்கள்	...	...	களசு
அ.	அரும்பதமுதவியவற்றின் அகராதி	...	...	களஎ
க.	பிழையும் திருத்தமும்	...	...	உகசு

இரண்டாம்பதிப்பின் முகவுரை.

இந்நூலும் உரையும் 1895 - ஆம் ஆண்டுத் திபதிப்பிக்கப்பெற்றன. அதன்பின்பு கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகளாலும், பல நூல்களின் ஆராய்ச்சி முதலியவற்றாலும் இவை அடைந்த திருத்தங்களும் இந்நூல் சம்பந்தமாக யான் அறிந்த விஷயங்களும் பல.

இப்பதிப்பில், அத்திருத்தங்கள் ஆங்காங்கு அமைக்கப்பெற்றும், முற்பதிப்பில் வேறு வேறுக இருந்த அரும்பத அகராதி முதலியவை ஒருங்கே தொகுக்கப்பெற்றும், முதற்பதிப்பிற் சேர்க்கப்பெற்றதனவும் மூலம் உரை இரண்டிலும் உள்ளனவாய்த் தமிழ்நூல்களின் ஆராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாதனவுமாகிய பற்பல அரும்பதங்கள், பற்பல விஷயங்கள், இன்பம் விளைவிக்கும் அநேகந்தொடர் மொழிகள், பல உவமைகள் ஆகியவைகள் நூதனமாகச் சேர்க்கப்பெற்றும் உள்ளன. மேற்கூறிய அரும்பதங்களுட் பெரும்பாலானவற்றிற்குப் பொருள்கள் எழுதப்பெற்றிருக்கின்றன.

இந்நூலின் உரைக்கையெழுத்துப் பிரதிகளிலெல்லாம் இப்புத்தகத்தின் முதல் இரண்டு படலங்களின் இறுதிகளில் திணைப்பாட்டு ஒன்றும் துறைப்பாட்டுக்கள் இவ்வளவும் முடிந்தனவென்றிருப்பன போன்ற வாக்கியங்கள் மற்றப் படலங்களின் இறுதிகளிற் காணப்படவில்லை. ஆனாலும், சூத்திர இறுதிகளிலுள்ள ஆதாரங்களைக் கொண்டு, வஞ்சிப்படலமுதற் பாடாண்படலமிறுதியாகவுள்ள ஒவ்வொன்றன் முதலிலிருக்கும் வெண்பாவைத் திணைப்பாட்டென்றும் பின்னுள்ளவற்றைத் துறைப்பாட்டுக்களென்றும் கொள்ளுதல் முறையென்று தோற்றுகிறது.

இந்நூலின் கூ - ஆம் படல முதலியவற்றின் முதற் சூத்திரங்களுக்கு ஒரு பிரதியிலும் உரைகள் காணப்படவில்லை [பக். 89, 111, 130, 139].

இன்னும் இங்கே எழுதவேண்டிய சில குறிப்புக்கள், இதன்பின்னுள்ள முதற்பதிப்பின் முகவுரையில் உரிய இடங்களிற் கீழ்க் குறிப்புக்களாக அமைக்கப்பெற்றுள்ளன.

இப்பதிப்பிற்கு உடனிருந்து உதவிபுரிந்தவர்கள், மயிலாப்பூர் பி. எஸ். ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் பிரஹ்மஸ்ரீ இ. வை. அருந்த ராமையர் முதலியோர்கள்.

இந்நூல் சம்பந்தமாகத் தொகுக்கப்பெற்றிருக்கும் குறிப்புக்கள் பலவற்றை ஒழுங்குபடுத்தி இப்பதிப்பில் வெளியிட எண்ணியிருந்தும் சில இடையூறுகளால் அவ்வெண்ணம் நிறைவேறவில்லை.

வேண்பா.

“ஒன்றை நினைக்கி னதுவொழிந்திட் டொன்றாகும்
அன்றி யதுவரினும் வந்தெய்தும்—ஒன்றை
நினையாத முன்வந்து நிற்பினு நிற்கும்
எனையாளு மீசன் செயல்.”

சென்னை, }
25 - 2 - 1915. }

இங்ஙனம்,

வே. சாமிநாதையன்.

செப்பரிய மாகநுலா னாந்நிழா னா
தெய்
செப்பரிய தெய்வநாய கன்ருளி
ந்து—தெய்விய
வெண்பா... லெதனத்திற் றக்க
வெந்தியினா
நுன்ய உதாந் தா னவன்ரு.

செய்ந்நெண் டீசியு
ந்நுடர்து மேய்நா னுடே மாக
நுலாந்நிழாந் துமுந்நு லெ
நாய கன் உந் த்நெண்ய மாக
யுந்ந்நுருவநாய ந்நுந்நு ம்.

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

இந்நூலாசிரியர், சேரர்பரம்பரையிலுதித்த ஐயனாரிதன ரென்பவர் ; இதற்கு முதலால். ஆசிரியர் அகத்தியனார் மாணக்கர் பன்னிருவராலும் அருளிச்செய்யப்பட்ட பன்னிருபடலமென்பது ; இவை, “மன்னியசிறப்பின்” என்னும் இந்நூற் சிறப்புப்பாடியிரத்தாலும், “மெய்யி னுத்தமிழ் வெண்பா மாலைபு, னைய னாரித நமர்த்துரைத் தனவே” என்னும் இந்நூலின் இறுதிச் சூத்திரத்தாலும், ‘பன்னிருபடல முதலாலாக வழிநூல்செய்த வெண்பாமாலை ஐயனாரிதனாரும் இதுகூறினார்’ (தொல். மர. கூச - சூ. உரை) என்பதனாலும் உணரப்படும்.

இந்நூல், எழுத்துச் சொற் பொருள் யாப்பு அணியென்னும் தமிழிலக்கணமைந்தனுள், பொருளின் பகுதியாகிய அகம்புறமென்னுமிரண்டிற் புறத்தின் இலக்கணமாகிய சூத்திரங்களையும், அவற்றின் இலக்கியமாகிய * வெண்பாக்களையும், அவ்வெண்பாக்களின் கருத்தைத் தனித்தனியே புலப்படுத்தி ஒவ்வொன்றன் முன்னும் நிற்பனவாகிய † கொளுக்களையுமுடையது ; பன்னிருபடலத்தின் வழிநூலென்பதற்கேற்ப வெட்சிப்படலமுதற் பெருந்திணைப்படலமறுதியாகவுள்ள பன்னிரண்டுபடல உறுப்புக்களமைந்துள்ளது. [கொளு - கருத்து]

மேற்கூறியபொருளின் பகுதியாகிய அகம் புறமென்னுமிரண்டனுள்:—

அகமாவது, ஒத்த அன்பினராகிய தலைவனும் தலைவியும் தம் முட்குடுகின்ற காலத்துப்பிறந்து அக்கூட்டத்தின் பின்னர் அவ்விருவராலும் ஒருவருக்கொருவர் தத்தமக்குப்புலனாக இவ்வாறிருந்த தெனக் கூறப்படாததாய் எப்பொழுதும் உள்ளத்துணர்வாலேயே அனுபவிக்கப்படும் இன்பம் ; இன்பம்பற்றி அகத்தேகிகழும் ஒழுக்கத்தை அகமென்று ஆகுபெயர் ; [அகம் - உள்.]

புறமாவது, மேற்கூறிய ஒத்த அன்புடையார் தாமேயன்றி எல்லாராலும் அனுபவித்து உணரப்பட்டு இஃது இவ்வாறிருந்த தெனப்

* வெண்பாக்களென்றது, பெரும்பான்மை பற்றி ; சைக்கிளைப்படலத்துள்ளவை மருட்பாக்களே.

† பெருந்திணைப் படலத்துள்ள பகுதிகளுள், வென்றிப்பெருந்திணையிலுள்ள வெண்பாக்களுக்கு முன்புமட்டும் கொளுக்கள் காணப்படவில்லை.

பிறர்க்குக் கூறப்படுவதாய் அறனும் பொருளுமென்னும் இயல்பினை யுடையதாய் புறத்தேதிகழுமொழுக்கம்; அறனும்பொருளும்பற்றிப் புறத்தேதிகழும் ஒழுக்கத்தைப் புறமென்றது ஆகுபெயர் [புறம் - வெளி].

புறத்தே அறனும்பொருளும் பற்றிதிகழும் ஒழுக்கமாகிய பொருளைப் புலப்படுத்தும் வெண்பாக்களின் வரிசையையுடையதாக வின், இந்நூல், புறப்பொருள் வெண்பாமாலையென்று பெயர்பெற்றது [மலை - வரிசை]. இது *வெண்பாமாலையெனவும் வழங்கப்படும். இதிலுள்ள வெண்பாக்களுட் பல, பரிமேலழகர் முதலிய பலருரைகளிலும் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டும் உரையாடலாக எழுதப்பட்டு முள்ளன.

இதனால், பண்டைக்காலத்திருந்த அரசர் பகைவருடைய பசுக்களைக் கவர்தல் முதலிய யுத்தமுறையும், பிறவும் நன்கு புலப்படும். இதிற்கூறப்பட்ட யுத்தமுறை முதலியவற்றிற்கும் தோல்காப்பியப் புறத்திணையிலிற் கூறப்பட்டுள்ளவற்றிற்கும் ஆங்காங்குச் சிற் சில வேறுபாடுகள் காணப்படும். அங்ஙனம் காணப்படினும், 'சொன்முடிபும் பொருண்முடிபும் வேறுபடாமையின், மாபுநிலைதிரியாதன' என்று பெரியோர் கூறுவர்.

இந்நூலுறுப்புக்களாகிய பன்னிரண்டுபடலத்தும் முறையே அமைந்த வெட்சிமுதலிய திணைகளுள்,

க. வெட்சித்திணையாவது:—பகைவருடைய பசுக்களைக் கவர்தல்; இதற்கு 'வெட்சிமலை சூடுதல் உரித்து; இது வெட்சியரவ முதலிய பத்தொன்பது துறைகளையுடையது. இதனை அகத்திணைகளுள் ஒன்றாகிய குறிஞ்சியின் புறனென்பர் தோல்காப்பியர்.

உ. கரந்தைத்திணையாவது:—பகைவர்கவர்த பசுக்களை மீட்டல்; இதற்குக் கரந்தைமலைசூடுதல் உரித்து; இது கரந்தையரவ முதலிய பதின்மூன்று துறைகளையுடையது; இது வெட்சித்திணைக்கு மறுதலைத்திணை; கரந்தையென்று ஒருதிணைகொள்ளாது நிரையீட்டலை வெட்சித்திணையுள் அடக்குவர் தோல்காப்பியர்.

ஈ. வஞ்சித்திணையாவது:—பகைவருடைய நாட்டைக்கொள்ள

* இதனை "வெண்பாமலை யெனப்பெயர் நீறிது," "மெய்யினர் தமிழ் வெண்பாமாலையுள்" (இப்புத்தகம், பக். ௨, ௧௫௬) 'வழிநூல்செய்த வெண்பாமலை ஐயனரிதனாகும்' (தொல். மா. சூ. ௧௪ - உரை), 'இவையாமாறு பன்னிருபடலத்தன்னும், வெண்பாமாலையுள்ளும் காண்க.' (யாப். வி. இறுதிச்சூத்திர உரை) என்பவற்றாலறிக.

† பூவைச்சூடுதலும் உரித்தென்பர்; மற்றத்திணைகளுக்கும் கொள்க.

நினைந்து போர்செய்தற்கு மேற்சேறல்; இதற்கு வஞ்சிமாலையுடிகல் உரித்து; இது வஞ்சியரவமுதலிய இருபது துறைகளையுடையது; இதனை முல்லைத்திணையின்புறனென்பர் தொல்காப்பியர்.

ச. காஞ்சித்திணையாவது:—அங்ஙனம் போர் செய்தற்கு வந்த பகைவர்க்கு எதிர்சென்றுஊன்றுதல்; இதற்குக் காஞ்சிமாலையுடிகல் உரித்து; இது காஞ்சியெதிர்வுமுதலிய இருபத்தொரு துறைகளையுடையது; இது வஞ்சித்திணைக்கு மறுதலைத்திணை. இதனை, “வஞ்சியுங் காஞ்சியுந்தம்முண்மாரே” என்னும் பன்னிருபடலக்குத்திரத்தாலுணர்க. இத்திணை, வீடுபேறுநிமித்தமாகப் பல்வேறு நிலையாமைபைச் சான்றோர் சாற்றுங் குறிப்பினதென்றும், பெருந்திணையின்புறமென்றும் கூறுவர் தொல்காப்பியர்.

ரு. நொச்சித்திணையாவது:—தம்மதிலைக் காத்தல்; இதற்கு நொச்சி மாலையுடிகல் உரித்து; இது மறனுடைப்பாசி முதலிய எட்டுத்துறைகளையுடையது; நொச்சியென ஒருதிணைகொள்ளாது, மதில்காத்தலை உழிஞைத்திணையுள் அடக்குவர் தொல்காப்பியர்.

சூ. உழிஞைத்திணையாவது:—பகைவருடைய மதிலை வளைத்துக்கொள்ளுதல்; இதற்கு உழிஞைமாலையுடிகல் உரித்து; இது குடைநாட்கோள் முதலிய இருபத்தெட்டுத் துறைகளையுடையது. இதுவும் நொச்சித்திணையும் ஒன்றற்கொன்று மறுதலைத்திணை; இதனை மருதத்திணையென்பர் தொல்காப்பியர்.

எ. தும்பைத்திணையாவது:—பகைவரோடு போர் செய்தல்; இதற்குத் தும்பைமாலையுடிகல் உரித்து; இது தும்பையரவமுதலிய இருபத்துமூன்று துறைகளையுடையது. இதனை நெய்தற்றிணையின்புறனென்பர் தொல்காப்பியர்.

அ. வாகைத்திணையாவது:—பகைவரைவெல்லுதல்; இதற்கு வாகைமாலையுடிகல் உரித்து; இது வாகையரவமுதலிய முப்பத்திரண்டு துறைகளையுடையது. அந்தணர்முதலிய நான்குவருணத்தோரும் அறிஞரும் தாபதர்முதலியோரும் தம்முடைய கூறுபாடுகளை மிகுத்தல் வாகைத்திணையென்றும், அது பாலைத்திணையின்புறனென்றும் கூறுவர் தொல்காப்பியர்.

கூ. பாடாண்டிணையாவது:—ஒருவனுடைய கீர்த்தி வலிகொடை தண்ணளி முதலியவற்றை ஆராய்ந்துசொல்லுதல்; இது வாயினிலை முதலிய நார்பத்தேழு துறைகளையுடையது; இதனைக் கைக்கிளைத்திணையின்புறனென்பர் தொல்காப்பியர். பாடாணென்பது, பாடுதல்வினையையும் பாடப்படும் ஆண்மகளையும் நோக்காது

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

அவனது ஒழுகலாறாகியதினையை யுணர்த்தினமையின், வினைத் தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையென்பர் நச்சினூர்க்கினியர்.

க0. பொதுவியலாவது :— மேற்கூறியபுறத்தினை கட்டுக்கல்லாம் பொதுவாயுள்ளனவும் அவற்றிற்கு ருதொழிந்தனவுமாகிய இலக்கணங்களைக் கூறுவது.

கக. கைக்கிளைத்தினையாவது :— ஒரு நுருங்குபற்றிய கேண்மை; இஃது ஆண்பாற்கூற்று, பெண்பாற்கூற்று என இருவகைப்பட்டு ஒவ்வொன்றிலும் காட்சிமுதலிய துறைகளைப்பெற்றுவருவது. பிரமமுதலிய எண்வகைமணத்தினுள்ளே ஆசரம் இராக்கதம் பைசாசம் என்னும் இம்மூன்றும் இதற்குரியனவென்பர் தொல்காப்பியர்.

கஉ. பெருந்தினையாவது :—பொருந்தாக்காமம்; இது வேட்கைமுந்துறுதல் முதலிய பலதுறைகளையுடையது. கைக்கிளை முதலிய ஆறுதினைகளும் பிரமமுதலிய எண்வகைமணத்தினுள்ளே ஆசரம் இராக்கதம் பைசாசம் காந்தருவமென்னும் நான்குமணங்களைப்பெறத் தான்ஒன்றுமே பிரமம் பிராசாபத்தியம் ஆரிடம் தெய்வமென்னும் நான்குமணம்பெற்று நடத்தலான், எல்லாவற்றினும் பெரிதாகியதினையென்று பொருட்காரணங் கூறுவர் நச்சினூர்க்கினியர்.

மேற்கூறிய பன்னிரண்டுதினைகளுள் வெட்சிமுதல் தும்பையீரகவுள்ள ஏழும் புறமென்றும், வாகை பாடாண் பொதுவியலென்னு மூன்றும் புறப்புறமென்றும், கைக்கிளை பெருந்தினையென்னுமிரண்டும் அகப்புறமென்றுங் கூறப்படும்.

இதற்கு முதலாலாகிய பன்னிருபடலக்குத்திரங்களுட் சில பழைய வுரைகளில் ஆங்காங்குக்காணப்படுகின்றனவேயன்றி, அந்நூல் முழுவதும் இக்காலத்து அகப்படாமையால் இதிலுள்ள சில தினைகளின் இலக்கணமும் துறைப்பெயர்கள் பலவற்றின் பொருட்காரணமும் நன்குபுலப்படவில்லை. இந்நூலுரையாலும் அவை விளங்கவில்லை. ஆயினும், தொல்காப்பியப் புறத்தினையியற்கு நச்சினூர்க்கினியரியற்றிய உரையால் அவற்றுட் பெரும்பாலான நன்கு புலப்படுகின்றன.

உரை, பதவுரையாகமட்டும் இருப்பதன்றிப் பெரும்பாலும் அந்வயித்து எழுதப்படவில்லை. பதவுரையின்பின் முடிபுகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இலக்கணக்குறிப்பு முதலியன மிகுதியாகக் காணப்

படவில்லை. ஆனாலும், இவ்வுரையில்லையாயின், இந்நூலின் அருமை பெருமைகளும் பாடல்களின் பொருள்களும் நன்குபுலப்படா.*

* * * * *

உழிஞைப்படலத்தின் பின்னிற்றற்குரிய நொச்சிப்படலம், எல்லாப்பிரதிகளிலும் அதற்குமுன்பே காணப்பட்டமையால், அது அவ்வாறே பதிப்பிக்கப்பட்டது. உரையிலுள்ள சிலமொழிகள் யான் அறிந்தமட்டில் இக்காலத்து உலகவழக்கிலும் செய்யுள்வழக்கிலும் காணப்படாமையால் அதனைப் புலப்படுத்தவேண்டி அவற்றின் முதலிற்றுதிகளில் [] இவ்விருகலைப் பகரங்கள் அமைக்கப்பட்டன. பின்னும், இந்நூலிலும் உரையிலும் விளங்காதவைகள் சிலவுள; அவை விளங்கியபின் இவற்றைப்பதிப்பிக்க விரும்பியிருந்தும், கிடைத்த கையெழுத்துப்பிரதிகளை உடையவர்களிடம் விரைவிற சேர்ப்பிக்க நேர்ந்தமையால், இன்னும் இயன்றவரையில் ஆராய்ந்து மற்றொருசமயத்துப் பதிப்பிக்கலாமென்று எண்ணி ஒருவாறு பதிப்பித்தேன்.

இந்நூலின் பெருமையையும் எனது சிறுமையையும் நோக்காது இதனைப் பரிசோதித்தற்குப்புருந்த குற்றத்தைப் பொறுத்தருளும்படி பெரியோர்களைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இதனைப் பரிசோதிக்கும்பொழுதும் பதிப்பிக்கும்பொழுதும் உடனிருந்து உதவிபுரிந்துவந்த சிவகங்கை ஸப் டிவிஷன் சிறுவயல் அரண்மனை வித்வானாகிய பிரஹ்மஸ்ரீ திரு. கிருஷ்ணையரவர்களையும், கும்பகோணம் றேடிஸ் ஷைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய மணலூர் ம-ரா-ஸ்ரீ†இராமானுஜாசாரியரவர்களையும் ஒருபொழுதும்மறவேன்.

தமிழ்நூல்கள் பலவற்றிலும் அமைந்துள்ள புறப்பொருளின் கூறுபாடுகளைத்தெரிந்துகொடற்குச்சிறந்தகருவியாகிய இந்நூலை இவ்வுரையுடன் பதிப்பித்தலில் எனக்குச் சிறிதும் பொருட்கவலை யில்லாத வண்ணம், பாலவநத்தம் ஐமீன்தாரவர்களாகிய இராமநாதபுரம் ம - ரா - ஸ்ரீ பாண்டித்துரைத்தேவரவர்கள் பேருதவிபுரிந்தார்கள். அவர்களுடைய பெருந்தகைமையையும் அன்புடைமையை

* இந்நூலுரையாசிரியர் சாமுண்டி தேவநாயகரென்றும் அவருடைய நாடு முதலியவை இன்னவென்றும் சேது ஸமஸ்தான வித்வான் ஸ்ரீமத் - ரா. ராகவையங்காரவர்கள், செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையில் ஆதாரத்துடன் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அவற்றை றேடி பத்திரிகையின் முதலாவது தொகுதியில் சடு - ஆம் பக்க முதலியவற்றிற் காண்க.

† இவர்கள், இப்பொழுது கும்பகோணம் காலேஜில் தமிழ்ப்பண்டிதராக இருக்கிறார்கள்.

யும் எப்போதும் நினைத்திருத்தலையன்றி அவர்களுக்கு என்னைச் செய்யப்படும் கைம்மாறு யாதுள்ளது ?

“ கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மரீமாட்
டென்றற்றுங் கொல்லோ வுலகு. ”

இந்நூலைப்போலவே யான்பதிப்பிக்க எண்ணிய நூல்கள் ஒவ்வொன்றையும் எண்ணியவண்ணம் நிறைவேற்றாதற் பொருட்டும், பிரதியுதவி பொருளுதவி முதலியன புரிந்தோர் பெருவாழ்வடையும் பொருட்டும் திருவருள் சரக்கும்படி, எல்லாம்வல்ல முழுமுதற்கடவுளாகிய இறைவனுடைய திருவடித்தாமரைகளைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இந் நூற்பரிசோதனைக்குக்கிடைத்த கையெழுத்துப்பிரதிகள்.

திருக்கையலாயபாம்பரைத்

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துப் பிரதி - க.

மேற்படி ஆதீனத்து மஹாவித்வான்

ம-நா-நா-ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் ,, க.

திருக்குற்றலத்தைச்சாந்த

மேலகரம்

,, திரிகூடராசப்பக்கவிராயவர்கள் ,, க.

திருநெல்வேலி

,, திருவப்பலத்தின்னமுதம்பிள்ளையவர்கள் ,, க.

ஆழ்வார்திருநகர்

,, தேவர்பிரான்கவிராயவர்கள் ,, க.

திரிசீபுரம்

,, அண்ணாசாமி பிள்ளையவர்கள் ,, க.

திருக்கோணமலை

,, த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் ,, க.

ஆகப்பிரதி எ.

இங்ஙனம்,

வே சாமிநாதையன்.

கணபதிதுணை.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்.

கடவுள் வாழ்த்து.

நடையூறு சொன்மடந்தை நல்குவது நம்மே
விடையூறு நீங்குவது மெல்லாம் - புடையூறு
சேனைமுகத் தாளிரியச் சீறுமுகத் தூறுமதத்
தானைமுகத் தானைநினைத் தால்.

எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப கண்ணுதற்
பவள மால்வரை பயந்த
கவள யானையின் கழல்பணி மேவாரே.

கண்ணவனைக் காண்கவிரு காதவனைக் கேட்கவாய்
பண்ணவனைப் *பாட பதஞ்சூழ்க - வெண்ணிறைந்த
நெய்யொத்து நின்றனை நீலமிடற் றுனையென்
கையொத்து நேர்க்ப்புக.

தவளத் தாமரைத் தாதார் கோயி
லவளைப் போற்றுது மருந்தமிழ் குறித்தே.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மன்னிய சிறப்பின் வாணோர் வேண்டத்
தென்மலை யிருந்த சீர்சான் முனிவரன்
றன்பாற் றண்டமிழ் தாவின் றுணர்ந்த
துன்னருஞ் சீர்த்தித் தொல்காப் பியன்முதற்
ரு பன்னிரு புலவரும் பாங்குறப் பகர்ந்த
பன்னிரு படலம் பழிப்பின் றுணர்ந்தோ
னோங்கிய சிறப்பி னுலகமுழு தாண்ட
வாங்குவிற் றடக்கை வானவர் மருமா

* பாடப்பதஞ்சூழ்கவென்றும்பாடம்.

னைய னுரித நகலிடத் தவர்க்கு

க0 மையறு புறப்பொருள் வழாவின் னு விளங்க

வெண்பா மாலை யெனப்பெயர் நிதி இப்

பண்புற மொழிந்தனன் பான்மையிற் றெரிந்தே.

என்பது பாயிரம்.

இதனுட் பாயிரமுரைத்தவெல்லாமுரைத்துக்கொள்க.

இதன்பொருள். நின்ற நிலைத்த நன்மையினையுடைய தேவர்கள் வேண்டிக்கொள்ளப் பொதியின்மலையிலிருந்த அழகமைந்த இருடிதன்னிடத்துக்குளிர்ந்த தமிழை வருத்தமன்றியறிந்த கிட்டெதற்கரிய மிக்க புகழினையுடைய தொல்காப்பியனென்னும் ஆசிரியன் முதலான பன்னிருவரான அறிஞரும் பகுதியில் மக்கச்சொன்ன பன்னிருடடல்மென்னும் தூலினைக் குற்றமன்றியே அறிந்தோன், உயர்ந்த மீம்பாட்டினையுடைய புழமைய முழுதுமாண்ட வோந்த வில்லைப் பெருத்த கையிலேயுடைய சீசரமான் கள்வழியினுள்ளான், ியனூரித னென்னும் பெயரினையுடையவன், பரந்தநிலத்தி லுள்ளவர்க்குக் குற்றமற்றபுறப்பொருளை, வழுவதலின் றியதெளிய வெண்பாமாலையென்று நாமத்தினை நிறுத்தி நன்மைக்கச்சொன்னான், முறைமையாடல் ஆராய்ந்து, என்றவாறு.

வகாரம் - ஈற்றதை.

பான்மையிற்றெரிந்து பண்புறமொழிந்தனன் ியனூரிதனெனக்கூட்டுக.

மன்னிய - தெரித்தவென்றுமாம். முனிவரன் - இருடிகளில் *வரனா யுள்ளான்; அவன் அகத்தியன்.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

மு த ல ா வ து

வெட்சி ப்ப ட ல ம்.

---***---

வெட்சி, வெட்சி யரவம விரிசசி செலவு

வேயே புறத்திறை யூர்கொலை யாகோள்

பூசன் மாற்றே புகழ்சுரத் துய்த்த

றலைத்தோற் றம்மே தந்துநிறை பாதீ

ரு ணெண்டாட் பெர்கொடை புலனறி சிறப்பே

பிள்ளை வழக்கே பெருந்துடி. நிலையே

கொற்றவை நிலையே வெறியாட் ணுப்பட

* வரிட்டனெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

வெட்டிரண் டேனை நான்கொடு தொகைஇ

வெட்சியும் வெட்சித் துறையு மாகும்.

என்பது சூத்திரம் ; என்னுதலிற்றோவெனின், வெட்சித்திணையும் துறை புமாமாறு உணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ) - னீ. வெட்சி, வெட்சியரவும், விரிச்சி, செலவு, வேய், புறத்திறை, ஶ்ரீகொலை, ஆகோள், பூசன்மாற்று, சுரத்துய்த்தல், தலைத்தோற்றம், தந்து நிறை, பாதிங், உண்டாட்டு, கொடை, புலனறிசிறப்பு, பின்னாவழக்கு, துடி நிலை, கொற்றவையிலை, வெறியாட்டு என னுவை ஒருபதம் வெட்சித்திணையும் துறையுமாம். எ - று.

வெட்சியென்பது, இருவகைத்து ; மன்னுறுதொழிலும் தன்னுறுதொழிலுமென.

வென்றி வேர்தன் பணிபயவும் பணிப்பின்றியுஞ்

சென்றி கன்முனை யாதந் தன்று.

(இ) - னீ. வெற்றியினையுடைய ஆரசன் எவவும் எவலின்றியும்போய் மாறு பாட்டினையுடைய வேற்றுப்புலத்துப் பசுநிரையைக் கைக்கொண்டது எ - று.

ஆவற்றுள், மன்னுறுதொழில் வருமாறு :—

(இ) - னீ. முன்புசொன்ன ஆரண்டனும் மன்னுறுதொழில் வரு முறைமை. எ - று.

மண்டு மெரியுண் மரத்தடிந் திட்டற்றாக்

கொண்ட கொடுஞ்சிலையன் கோடுறியக் - கண்டே

யடையார் முனையலற வையிலைவேற் காளை

விடையாயங் கொள்கென்றான் வேந்து.

(இ) - னீ. மகக் கொளுந்தியெரியாரின்ற நெருப்பினுள்ளே மரத்தை வெட்டியிட்டதன்மைததாகக் கையில வாக் கிடுகொண்ட கொடியவிலிலையுடையவன் அம்பை ஆராயக்கண்டும் பகைவர்போர்கலங்க வியக்கத்தக்க இலைத்தொழில்களாற் சிறந்தவேலினையுடைய காளாய், ஏற்றையுடையநிரையைக் கொள்கவென்றுசொன்னான் ஆரசன். எ - று.

யாரை? கொடுஞ்சிலையானே. கண்டுமென உம்மைவிரித்துரைக்க. ஏகாரம், ஈற்றை.

கொண்ட - கொள்ளப்பட்டன ; யாவை? நிரை எனமுற்றாக்கிச் சூத் திரத்திற்கேற்பப் பொருளுரைப்பாருமுள். (க)

இனித் தன்னுறுதொழில் வருமாறு :—

(இ) - னீ. இனித் தன்னுறுதொழில் வருமுறைமை. எ - று.

அறாஅ நிலைச்சாடி யாடுறு தேறன்
மறாஅன் மழைத்தடங் கண்ணி - பொறாஅன்
கடுங்கண் மறவன் கழல்புனைந்தான் காலே
நெடுங்கடைய நேரார் நிரை.

இ - ன். கள்ளறாத நிலைத்தாழியில் அடுத்தலுற்றமதுத்தெளிவைமறாதே ;
குளிர்ந்த பெரியகண்ணினையுடையாய், *தனிசுபொறான் தறுகண்வீரன்,
காலிலே வீரக்கழலைக்கட்டினான், காலையிலே நின் நெடியவாசலிடத்தனவாம்,
பகைவர்நிரை. எ - று.

நிரை காலே நின்கடையவாதலால் மறாதே வார்ப்பாயாகவென்க.

நெடியகடையிலேவந்துநின்றன நேரார்நிரையென்று இறந்தகாலப்பொ
ருளாக்கிக் கடுங்கண்மறவன் கழல்புனைந்தவனெனப்பெயராக்கிப் பின்பு வார்ப்
பேனெனப் பொருளென்றலுமொன்று. (உ)

வெட்சியரவம்:—

கலவார் முனைமேற்
செலவமர்ந் தன்று.

இ - ன். பொருந்தாதார் முனையிடத்துப் போதலை விரும்பியது. எ - று.
வருமாறு. இ - ன். †வருமுறைமை. எ - று.

நெடிபடு கானத்து நீள்வேன் மறவ
ரடிபடுத் தாரதர் செல்வான் - றுடிபடுத்து
வெட்சி மலைய விரவார் மணிநிரைக்
கட்சியுட் காரி ‡யெழும்.

இ - ன். சிள்வீடுகறங்குங்காட்டிடத்து நீண்ட வேலினையுடையமறவர்
காலிலேசெருப்பைத்தொட்டுக் கடத்தற்கரியவழியிடத்துச் செல்வான்வேண்
டித் துடியைக்கொட்டப்பண்ணி வெட்சிப்பூவைச்சூடப் பகைவர்மணியாற்
சிறந்த பசுவினையுடைத்தான காட்டிடத்துக் காரியென்னும்புள்ளுத் துந்திமி
த்தமாக எழாநிற்கும். எ - று. (ங)

வி ரி ச் சி:—

வேண்டிய பொருளின் விளைவுநன் கறிதற்
கீண்டிருண் மாலைச் சொல்லோர்த் தன்று.

இ - ன். விரும்பியபொருளின் ஆக்கத்து அழகுணர்தற்குச் செறியும்
இருண்ட மாலையிடத்து நற்சொற்கேட்டது. எ - று.

* தனிசு - கடன்.

† வருநெறியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ 'கலுழம்' எனவும்பொருள் அழாநிற்குமெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

*வ-று. எழுவணி சீறா ரிருண்மலை முன்றிற்
குழவினங் கைகூப்பி நிற்பத் - தொழுவிற்
குடக்கணீ கொண்டுவா வென்றாள் குனிவிற்
றடக்கையாய் வென்றி தரும்.

இ - ள். கணையஞ்சூழ்ந்த சீறாரில் இருளையுடையமலைக்காலத்து முற்
றத்திலே திரண்ட நம்கூட்டம் கைகூவித்துநிற்பக் கட்சாடியிருக்கும் '†'வணி
யிற் குடத்துக்கள்ளை எடுத்துக்கொண்டு வாவென்றாள்; ஆதலால், வளைந்த
வில்லைப் பெரியகையிலே உடையவனே, நமக்கு வெற்றியைத்தரும். எ - று.

‘குடக்கணுகொண்டுவாவென்றாள்’ என்று பாடமோதி மேல்பாற்றொழு
வத்திற் பசுவைஅடித்துக் கொண்டுவாவென்றாளென்று பொருளுரைப்பாரு
முளர். (ச)

செ ல வு :—

வில்லை நுழுவர் வேற்றுப் புலமுன்னிக்
கல்லேர் காணங் கடந்துசென் றன்று.

இ - ள். வில்லாகிய எரினையுடைய உழுவர் மாற்றரிடத்தைக்கருதித்
கற்பொருத்திகாட்டைக் கழிந்துபோனது. எ - று.

வ-று. கூற்றினத் தன்னாற் கொடுவி விடனைந்திப்
பாற்றினம் பின்படர் முன்படர் - தேற்றின
நின்ற நிலைகருதி யேகினாற் றீள்கழைய
குன்றங் கொடுவில் லவர்.

இ - ள். கூற்றின்குழுவினையொப்பார் வளைந்தவில்லை இடப்பக்கத்திற்
கொண்டு கழுகும் பருந்தும் பின்னேதொடர்ந்துவரத் தமது வலியானேநெரு
ங்கிப்போனார், வளைந்தவில்லாள்தம் ஏறுபொருத்திய பசுநிரைநின்ற நிலையை
யுடைய உயர்ந்தமூங்கிலையுடைத்தான குன்றத்தைநினைந்து. எ - று.

போனாற் கூற்றினத்தன்னாரைக்கூட்டுக. (௫)

வே ய் :—

பற்றார் தம்முனைப் படுமணி யாயத்
தொற்றா ராய்ந்த வகையுரைத் தன்று.

இ - ள். பகைவர்தம்முனையிடத்து ஒலிக்குமணியினையுடைய நிரை
யிடத்து ஒற்றினைத்தெரிந்த கூறுபாட்டினைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. நிலையு நிரையு நிரைப்புறத்து நின்ற
சிலையுஞ் செருமணியுள் வைகி - யிலையுனைந்த
கள்ளவிழ் கண்ணிக் கழல்வெய்யோய் சென்றறிந்து
நள்ளிருட்கண் வந்தார் நமர்.

* வ - று. = வருபாறு. † மேனியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

இ - ன். பசுநின்ற இடமும் பசுவினுடைய அளவும் பசுவினுடைய
புறப்புகாத்துநின்ற உபடையினளவும் போர்ப்புலத்திறங்கிப் பச்சிலையுடனே
விரவித்தொடுத்த தேன்பொழியுமாலையினையும் வீரக்கழலினையுமுடைய போ
ரைவிரும்பியோய், வேற்றுப்புலத்திலேபோய் ஆராய்ந்து நடுவிருளிடத்து
நஞ்சுற்றத்தார்வந்தார். எ - று. (ஈ)

புறத்திறை:-

நோக்கருங் குறும்பு னூழையும் வாரிலும்
போக்கற வளைஇப் புறத்திறுத் தன்று.

இ - ன். பகைவரது கண்ணற்பார்த்தற்கரிய குறும்பின் நூழையும் பெ
ருவாயிலும் யாவரும் புறப்படாதபடிவளைத்து ஊர்மருங்கேவிட்டது. எ - று.

வ-று. உய்த்தொழிவா நீங்கில்லை யூழிக்கட உயேபோன்
முந்தமரு னேற்றார் முண்முருங்கத் தந்தமரி
னெற்றினு னாயந்தாய் * துரவோர் குறும்பினைச்
சுற்றினார் போகாபற் சூழ்ந்து

இ - ன். பிழைத்திருப்பார் ஓய்விடத்து யாவருமில்லை; யுகாந்தகால
த்துநெருப்பையொப்ப முற்பட்ட பசுவின் எதிர்த்தார் மாறுபாடுகடத் தம்
முடைய உற்றாராய ஒற்றாலே ஆராய்ச்சாராய்த்து மஞ்சவலியினையுடை
யோர் அரணனை வளைந்துகொண்டார், ஒருவரும் சப்பிப்போகாதபடி விசா
ரித்து. எ - று.

சூழ்ந்து சுற்றினுன்க.

(எ)

உறர்கோலை:-

வினையரி கடன் எல்லுடை மறவர்
குரையபு டைப்பக் குறும்பெறிந் தன்று.

இ - ன். கடுகினசைலவையுடைய பரியைமுருகக் விலலினையுடைய
வீரர் முழங்குகிறார்ப் அரணனை அழித்தது. எ - று.

வ-று. இகலே துணையா வெரிதவழிச் சீறிப்
புகலே யரிதென்னார் புக்குப் - பகலே
தொலைவிலார் வீழத் தொடுகழு லார்ப்பக்
கொலைவிலார் கொண்டார் குறுப்பு.

இ - ன். மாறுபாடேதுணையாக நெருப்புடட்பக் கோபித்துப் புருதற்
கரிய இடமென்றுபாராதே உள்புகுத் பகற்பொழுதே ஒருவர்க்குநேசாலா
தார்படக் கடும் வீரக்கழல் ஆரவாரஞ்செய்யக் கொலைத்தொழிலாற் சிறந்த
விலலினையுடையார் அரணனைக் கைக்கொண்டார் எ - று. (அ)

* 'உறுவலி யோரணம்' எனவும்பாடம்.

ஆகோள்:—

வென்றூர்த்து விறன்மறவர்
கன்றோடு மாதழீஇயன்று.

(௨) - ன். பகைவர்முனையினைக்கடந்து ஆரவாரித்து வெற்றியினைபுடையவீரர் கன்றுடனே பசுநிரையைக்கைக்கொண்டது. எ - று.

வ-று. கொடுவரி கூழக் குழுக்கொண்டனைத்தா
னெடுவரை நீள்வேய் நரலு - நடுவூர்க்
கணநிரை கைக்கொண்டு கைபகலார் நின்ற
நிணநிரை வேலார் நிலை.

(௩) - ன். புலி தம்மில் இனையொத்துத் திரட்சிகொண்டதன்மைத்து; உயரியமலையிடத்து நீண்டமூங்குலொலிக்கும் பாரினதிக் திரண்டபசுவினைக் கைப்பற்றி அவ்விடத்துநின்றது நீங்காராய் நினத்தைக்கொத்த வேலினைபுடையார் நின்றநிலை. எ - று.

ஆல் - அசை.

(௬)

புசன்மாற்று:—

கணம்பிறங்கக் கைக்கொண்டார்
பிணம்பிறங்கப் பெயர்ச்சுட்டன்று.

(௧) - ன். நிரைத்திரட்சிபெருக்கக் கைப்பற்றினகரந்தையார்தம் பிணம்பெருக்க வெட்சியார்கெடுத்தது. எ - று.

வ-று. சூழ்ந்த விலைபெயர்ச் சுற்றித் தலைக்கொண்டாரா
வீழ்ந்தனர் வீழ்ந்தார் விடக்குணியத - தாழ்ந்த
குலவுக் கொடுஞ்சிலைக்கைக் கூற்றனையா ரெய்த
புலவுக் கணைவழிபோய்ப்ப புள்.

(௨) - ன். வெட்சியார்வளைந்துகொண்டநிரைமீளச் சூழ்ந்துகிட்டின கரந்தையார் பட்டுவீழ்ந்தார்; வீழ்ந்தவருடைய தசையைத்தின்னவேண்டிப் படிந்தனர்; வளைந்த கொடியவிலலாற் சிறந்த கையினைபுடைய கூற்றத்தையொப்பார் எய்த புலால் நாளும் அம்புப்பானவழியேபோய்ப் பறவைகள். எ - று. ( )

சுரத்துய்த்தல்:—

அருஞ்சுரத்து மகன்கானத்தும்
வருந்தாம னிரையுய்த்தன்று.

(௩) - ன். அரியவழியிடத்தும் பரந்தகாட்டின்கண்ணும் கோவுபடாத படி பசுநிரையைச்செலுத்தியது. எ - று.

வ-று. புன்மேய்ந் தசைஇப் புணர்ந்துடன் செல்கென்னும்
வின்மே லசைஇயகை வெள்கழலான் - நன்மேற்

தடுவரை நீரிற் கடுத்துவரக் கண்டு
நெடுவரை நீழ னிரை.

இ - ன். புல்லேமேய்ந்து இளைப்பாறி இனத்துடன் கூடித் தம்மில் ஒக்
கப்போவனவாகவென்று சொல்லாநின்றான், வில்லின்மேல்வைத்தகையினை
யும் வெல்லும் வீரக்கழலினை யுமுடையவன் ; தன்மேலே செந்தூக்கானமலை
யினின்றும் விழாநின்ற நீர்போல முடுகிவருங்கரந்தையாரைக்கண்டும், நீண்ட
வரையினது நீழலிலே ஆனிரையை. எ - று.

ஆனிரையைப் புணர்ந்துடன் போகென்னுமெனக்கூட்டுக. (கக)

தலைத்தோற்றம் :—

உரவெய்யோ னினந்தழீஇ
வரவுணர்ந்து கிளைமகிழ்ந்தன்று.

இ - ன். வலியினைவிரும்பினான் ஆனினத்தைக் கைக்கொண்டுவரு
தலையறிந்து உறவுமுறையார் மனமகிழ்ந்தது. எ - று.

வ-று. மொய்யண லானிரை முன்செல்லப் பின்செல்லு
மையணற் காளை மகிழ்துடி - கையணல்
வைத்த வெயிற்றியர் வாட்க ணிடனாட.
வய்த்தன் றுவகை யொருங்கு.

இ - ன். செறிந்ததாடியையுடைய பசுநிரைமுன்னேபோகப் பின்னை
வரும் மயிராற் கறுத்த கபோலத்தினையுடைய காளை மகிழ்ந்துகொட்டுந்துடி
நிரை கொண்டுவரப்போன வெட்சியாருடைய நிலைமையையறியாது வெறுப்
பினாற் கையைக்கதுப்பிலேவைத்த வேட்டுவிச்சியர் வாள்போன்றகண் இடந்
துடிப்பச்செலுத்திற்று, பிரியத்தை, பலர்க்குமொக்க. எ - று.

மகிழ்துடி ஒருங்கு உய்த்தன்மென்க.

மகிழ்துடி, விளைததொகை. (கஉ)

த ந் து ரி ரை :—

வாவலந்த துடின்பட
ஊர்புகல நிரையுய்த்தன்று.

இ - ன். வாராலேகட்டின துடிகறங்க ஊரிலுள்ளார்விரும்ப ஆனிரை
யை மன்றத்திடத்துச்செலுத்தியது. எ - று.

வ-று. தண்டா விருப்பின டன்னை தலைமலைந்த
வண்டார் கமழ்கண்ணி வாழ்கென்று - கண்டா
ளணிநிரை வாண்முறுவ லம்மா வெயிற்றி
மணிநிரை மல்கிய மன்று.

(இ) - ன். தணியாத உவகையினையுடையளாகித் தன்னுடைய சுவாமி தலையிலேருடின வண்டுநிறைந்த நறுநாற்றத்தினையுடைய மாலை வாழ்வதாக வென்று கோக்கினான், அலங்காரமுடைத்தாக ஒழுங்குபட்டு ஒளிவிடாநின்ற பல்லினையும் அழகியபெருமையினையுமுடைய மறத்தி; மணியணிந்த பசுமிக்கமன்றத்தை. எ - று.

எயிற்றி கண்டாளெனக்கூட்டுக.

(கந)

பா தீ டு:—

கவர்களைச் சுற்றங் கவர்ந்த கணநிரை

அவாவர் வினைவயி னறிந்தீந் தன்று.

(இ) - ன். கவர்த்தலையம்பினையுடைய கிளை கொள்ளுகொண்டபசு நிரையைச் செய்கார் செய்த தொழில்வகையை அறிந்துகொடுத்தது எ - று.

வ-று. ஒள்வாண் மலேந்தார்க்கு மொற்றாய்ந் துரைத்தார்க்கும்

புள்வாய்ப்பச் சொன்ன புலவர்க்கும் - விள்வாரை

மாறட்ட வென்றி மறவர்தஞ் சீ தூரிந்

கடறிட்டார் கொண்ட நிரை.

(இ) - ன் ஒள்ளியவாட்போரினை மேற்கொண்டோர்க்கும் ஒற்றுத்தெரிந்துசொன் லினார்க்கும் நிமித்தம்தப்பாவகைசொன்ன அறிவுடையோர்க்கும் தம்முடன் லேறுபடுவாரை மாறுபாடுகெடுத்த வெற்றியினையுடைய மறவின யாளர் தஞ்சீ தூரிடத்துப் பங்கிட்டார், கைக்கொண்டுவந்தநிரையை. எ-று ( )

உ ண் ட ா ட் டு:—

தொட்டிமிழங் கழன்மறவர்

மட்டுண்டு மகிழ்தூங்கினு.

(இ) - ன். கட்டி ஆர்க்கும் வீரக்கழலினையுடைய தறுகண்ணர் மதுவை யுண்டு மனங்களித்து ஆடியது. எ - று.

வ-று. இளிகொண்ட தீஞ்சொ விளமா வெயிற்றி

களிகொண்ட கோக்கங் கவற்றத் - தெளிகொண்ட

வெங்கண் மலிய விளிவதுகொல் வேற்றார்மேற்

செங்கண் மறவர் சினம்.

(இ) - ன். இளியென்னும் இசையினக்கொண்ட இளியொல்லினை யுடைய இளைய சீமதியானவேட்டுவிச்சி களிப்புக்கொண்டபார்வைவருத்த வும் தெளிவுகொண்ட வெவ்விய கள்ளையுண்டமகிழ்ச்சியிலும் கெடுவது போலும்; பகைவர்மேற் சிவந்த கண்ணினையுடைய வீரர்செற்றம். எ - று.

சினம் விளிவதுகொலெனக்கூட்டுக.

இது “ஒருமைசுட்டிய” என்பதனுளமைத்த “வெ லினையர் தாய் வயிறு கறிப்ப” என்பதுபோலாம். (கரு)

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், சுசு,

கோடை:—

சுண்டியநிரை யொழிவின்றி
வேண்டியோர்க்கு விரும்பிவிசின்று.

இ - ள். திரண்ட பசுநிரையொன்றும் தப்பாமே தம்மை வேண்டின
வர்களுக்குப் பிரியப்பட்டுக் கொடுத்தது. எ - று.

வ-று. அங்கட் கிணையன் றுடியன் ஷ்றலிபாண்
வெங்கட்கு வீசும் விலையாகும் - செங்கட்
செருச்சிலையா மன்னர் செருமுனையிற் சீறி
வரிச்சிலையாற் றந்த வளம்.

இ - ள். அழகிய கண்ணாற்சிறந்த கிணையையுடையவனும் துடிக்கொட்
மெவனும் பாணிச்சியும் பாணனும் வெவ்விய கள்ளிற்சூக்கொடுக்கும் விலையா
கும்; சிவந்த கண்ணினையுடையராய்ப் போர்க்கு இடையாதமன்னர் பூசன்
முகத்துக்கோபித்து வரிச்சிலையுடைய வில்லாட்கொண்ட ஆனிரையாகிய
செல்வம். எ - று.

வளம் வெங்கட்கு வீசும் விலையாகுமெனக்கூட்டுக. (கக)

புலனறிசிறப்பு:—

வெம்முனைநிலை யுணர்த்தியோர்க்குத்
தம்மினுமிகச் சிறப்பிந்தன்று.

இ - ள். வெவ்விய வேற்றுப்புலத்தினது நிலைமையை அறிவித்தார்க்
குத் தம்முடையகூற்றினும் பெருகச் சிறப்புக்கொடுத்தது. எ - று.

வ-று. இறுமுறை யெண்ணு திரவும் பகலுஞ்
செறுமுனையுட் சென்றறிந்து வந்தார் - பெறுமுறையி
னட்டுக் கனலு மயில்வேலோ யொன்றிரண்
டிட்டுக் கொடுத்த வியல்பு.

இ - ள். தாம் இறும்வகையை ஆராயாதே இரவின் கண்ணும் பகலின்
கண்ணும் கொல்லும்பகைப்புலத்துப்போய் ஆராய்ந்துவந்தார் பெறக்கடவபங்
கின்மேலும் கொன்று எரியும் கூர்வேலினையுடையோய், ஒன்றாதல் இரண்
டாதல் பசு ஏற்றிக்கொடுத்தல் முறைமை. எ - று. (கஎ)

பிள்ளைவழக்கு:—

பொய்யாது புண்மொழிந்தார்க்கு
வையாது வழக்குரைத்தன்று.

இ - ள். தப்பாமல் நிமித்தஞ்சொன்னார்க்கு வஞ்சியாதே பெறுமுறை
மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. புல்லார் நிரைகருதி யாஞ்செல்லப் புண்ணலம்
பல்லா ரறியப் பகர்ந்தார்க்குச் - சொல்லாற்
கடஞ்சுட்ட வேண்டா கடுஞ்சுரையா னான்கு
குடஞ்சுட் டினத்தாற் கொடு.

(இ - ள். பகைவரது ஆனிரையைக் கொள்ளரினைந்து யாம்போக நிமி
த்த நன்மையைப் பலரு முணர்ச்சொன்னார்க்கு மொழியாற் பெறுமுறையை
இதுவென்று கருதவேண்டா; ஒன்றொருகுடம்பால்போதும் மிக்கமடியினை
யுடைய பசு நான்கு இனங்கடோறுங்கொடு. எ - று.

கடஞ்சுட்டவேண்டா கொடுவென்க.

(கஅ)

துடிநிலை :—

தொடுகமுன் மறவர் தொல்குடி மரபிற்
படுக னிரிமிழ்துடிப் பண்புரைத் தன்று.

(இ - ள். கடும் கழல்வீரர் பழங்குடிமுறைமையில் மிக்ககண்ணினை
யுடைத்தாய் ஒலிக்கும் துடியைக்கொட்டிமவன் குணத்தைச்சொல்லியது.
எ - று.

வ-று. முந்தை முதல்வர் துடிய ரிவன்முதல்வ
ரைந்தைக்குத் தந்தை ரிவனெனக்கு - வந்த
குடியொடு கோடா மரபினோற் கின்னும்
வடியுறு தீந்தேறல் வாக்கு.

(இ - ள். என்(பாட்டனுடைய)பாட்டன் முதலாயினார்க்குத் துடிகொட்
டினார் இவன்(பாட்டனுடைய)பாட்டன் முதலாயினார்; என்றதைக்கு இவன்
றந்தை துடிகொட்டினான்; இவன் எனக்குத்துடிகொட்டுவான்; வழிவந்தகுடி
முறைமையொடு பிறழாத முறைமையினையுடையவனுக்கு இன்னமும் வடி
த்தலுற்ற தித்தித்தமதுவினதுதெளியை வார்ப்பாயாக. எ - று. (கக)

கொற்றவைநிலை :—

ஒளியினீங்கா விறற்படையோ
ளளியினீங்கா வருளுரைத்தன்று.

(இ - ள். விளக்கத்தினின்றும் ஒழியாத வெற்றியான்மிக்க ஆயுதத்தை
யுடையோனது இரக்கத்தினின்றும் ஒழியாத கருணையைச்சொல்லியது.
எ - று.

வ-று. ஆளி மணிக்கொடிப் பைங்கிளிப் பாய்கலைக்
கூளி மலிபடைக் கொற்றவை - மீளி
யரண்முருங்க வாகோள் கருதி னடையார்
முரண்முருங்கத் தான்முந் துறும்.

இ - ள். சிங்கத்தாற்சிறந்த அழகியகொடியினையும் பசுங்களியினையும் பாயுங்கலையினையும் பேய்மிக்கபடையினையுமுடைய தூர்க்காதேவி, தலைவன் பகைவர் குறும்புமுறிய ஆனிரையைக் கொள்கையைநினைக்கிற் பகைவர் மாறுபாடுகெடத்தான்முன்னே எழுந்தருளும். எ - று. (உ0)

வெநியாட்டு:--

வாவிழையோர் வினைமுடிய
வேலனொடு வெறியாடின்று.

இ - ள். அழகிய ஆபரணத்தைமுடையார் நினைத்ததொழில்முடிய முருக பூசைபண்ணுமவனொடு வள்ளிக்கூத்தை ஆடியது. எ - று.

வ-று. காணி லாணுங் களிக்குங் கழன்மறவன்
பூணிலங்கு மென் முலைப் போதரிக்கண் - வாணுத
முன்முருகு மெய்ந்நினைத்த தாமம் புறந்தினைப்ப
வேன்முருகற் காடும் வெறி.

இ - ள். கண்டானயின் நிருத்தப்பிரியனாகிய நீலகண்டனும் மகிழ்வன் ; கட்டும்கழலினையுடைய மறவினையாளன்றன் ஆபரணம்விளங்கும் மெல்லிய முலையினையும் பூப்போன்ற அரிபரந்தகண்ணினையும் ஒளிமிக்க துதலினையு முடையவடான் நறுநாற்றத்தை உடம்பிலேநிறுத்தி மாலை பக்கத்தே அசைய வேலினையுடையபிள்ளையார்க்கு ஆடும்வள்ளிக்கூத்தை. எ - று.

வள்ளிக்கூத்தைக்காணின் அரணும்களிக்குமென்க. (உக)

வெட்சித்திணைப்பாட்டு இரண்டும் துறைப்பாட்டுப் பததொன் பதும் முடிந்தன.

முதலாவது வெட்சிப்படலமுற்றிற்று.

(இரண்டாவது)

காந்தைப்படலம்.

கதமலி காந்தை காந்தை யாவ
மதரிடைச் செலவே யரும்போர் மலைதல்
புண்ணொடு வருதல் போர்க்களத் தொழித
லாளைறி பிள்ளை பிள்ளைத் தெளிவே
நு பிள்ளை யாட்டொடு கையறு நிலையே
நெடுமொழி கூறல் பிள்ளைப் பெயர்ச்சி
வேத்தியன் மலிபே மிகுமுடி நிலையென

வருங்கலை யுணர்ந்தோ ரவைபதி னுன்குங்
கரந்தையுங் கரந்தைத் துறையு மென்ப.

என்-னின், கரந்தைத்திணையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதனுதலிற்று.

இ - ன். கரந்தை, கரந்தையரவம், அதரிடைச்செலவு, போர்மலைதல், புண்ணெடுவருதல், போர்க்களத்தொழிதல், ஆளெறிபின்னே, பின்னேத்தெளிவு, பின்னையாட்டு, கையறுநிலை, நெடுமொழிகூறல், பின்னப்பெயர்ச்சி, வேத்தி யன்மலிபு, குடிநிலை என இவைபதினான்கும் கரந்தைத்திணையும் துறையு மாம். எ - று.

க ர ந் தை :-

மலைத்தெழுந்தோர் மறஞ்சாயத்
தலைக்கொண்ட நிரைபெயர்த்தன்று.

இ - ன். மாறுபட்டெழுந்தார் மாற்சரியங்கடக் கைப்பற்றினிரை யை மீட்டது. எ - று.

வ-று. அழுங்கனீர் வையகத் தாருயிரைக் கூற்றம்
விழுங்கியபின் வீடுகொண்டற்றம் - செழுங்குழிக
டாரார் கரந்தை தலைமலைது தாங்கோட
நைராரகைக் கொண்ட நிரை

இ - ன். ஆரவாரியாநின்ற கடல்கூழ்ந்த ஞாலத்துப் பெறுதற்கரிய உயி ரைக் கூற்றுவுன் உண்டபின்பு மீட்ட தன்மைத்து; வளப்பத்தினையுடைய மறக்குடிகள் கொத்துநிறைந்த கரந்தையைத் தலையிலேகூழத் தாங்கொள்ளு மது; பகைவர்கைப்பற்றின ஆனிரையை எ - று.

கோடல் வீடுகொண்டற்றென்க.

ஆல் - அசை.

தாம்கோடலைப்பொருத வெட்சியார்கையினின்றும் கொள்ளப்பட்டன றிரை : இது வீடுகொண்டற்றென்றுமாம். (க)

கரந்தையரவம் :-

நிரைகோட் கேட்டுச் செய்தொழி லொழிய
விரைவனர் குழுவும் வகையுரைத் தன்று.

இ - ன். பசுநிரையைக் கைப்பற்றினமைகேட்டுச் செய்யாநின்ற காரி யந்தவிரக் கடுகினராகித் திரளுங்கூறுபாட்டைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. காலார் கழலார் கடுஞ்சிலையார் கைக்கொண்ட
வேலார் வெருவந்த தோற்றத்தார் - காலன்
கிளர்ந்தாலும் போல்வார் கிணைப்பூசல் கேட்டே
யுளர்ந்தார் நிரைப்பெயர்வு முண்டு.

இ - ன். காலிலே நிறைந்த வீரக்கழலினையுடையார், கொடியவில்லினையுடையார்; கையிலேயெடுத்த வேலினையுடையார், அஞ்சத்தக்க காட்சியினையுடையார், கூற்றுவன்கோபித்தாலுமொப்பார், தடாரிடோசையைக்கேட்டு அசைந்தார்; வெட்சியார்கொண்ட ஆனிரை மீன்கையும் கூடும். எ - று. ( )

அதரிடைச்சேலவு:—

ஆற்றா ரொழியக் கூற்றெனச் சினைஇப்
போற்றார் போகிய நெறியிடை யேகின்று.

இ - ன். செருவினைப்பொருதார் ஊரிலேநிற்கக் காலையொப்பக் கோபித்துப் பகைவர்போன வழியிடத்தேசென்றது. எ - று

வ - று. சங்குங் கருங்கோடுந் தாழ்பீலிப் பல்லியமு
மெங்கும் பறையோ டெழுந்தார்ப்ப - வெங்க
லழற்சுரந் தாம்படந்தா ரான்கவட்டி ன் மேலே
நிழற்கதிர்வேன் மின்ன நிரைத்து.

இ - ன். சங்கும் கரிய வீரக்கொம்பும் தாழ்ந்தபீலியையுடைய சிலவி சேடவாச்சியங்களும் பறையோடு எங்கும் எழுந்து ஆரவாரிப்ப வெவ்விய கல்லினையுடைய அழற்பரத்தகாட்டிலே தாம்போயினார், நிரைபோன அடிப்பாடே நிழல்விடும் சுடரவேல் ஒளிவிட நிரைத்து. எ - று. (ங-)

போர்மலைதல்:—

வெட்சி யாரைக் கண்ணுற்று வளைஇ
யுட்குவரத் தாக்கி யுளர்செருப் புரிந்தன்று

இ - ன். வெட்சியாரைக்கிட்டிச்சூழ்ந்து அஞ்சத்தாக்கி எடுப்பும் சாய்ப்புமான பூசலை மேற்கொண்டது. எ - று.

வ - று. புவிக்கண முஞ் சீயமுங் போர்க்களினார். போல்வார்
வலிச்சினமு மானமுந் தேசு - மொலிக்கு
மருமுனை வெஞ்சுரத் தான்பூசற் கோடிசு
செருமலைந்தார் சீற்றஞ் சிறந்து.

இ - ன். புலியினதுதிரளும் சிங்கமும் போர்பொருமயானையுமொப்பார், வலிமக்க சீற்றமும் அபிமானமும் பெருமையும்; ஆரவாரிக்கும்கிட்டு தற்கரியபகைப்புலவழியிலே நிரைகொண்டார் வெட்சியாரென்னும் ஆரவாரத்தாற்கடுகிப் பூசலைச்செய்தார், கோபமிக்கு. எ - று.

சிறந்து செருமலைந்தாரென்க.

(சு)

புண்ணோடுவருதல்:—

மண்ணோடு புகழ்நிறீஇப்
புண்ணோடு தான்வந்தன்று.

இ - ள். பூமியுடனே இசையைநிறுத்தி ஆயுதம்பட்டபுண்ணுடனே வீரன்றன் வந்தது. எ - று.

வ-று. வெங்குருதி மல்க விழுப்புண் ணுகுதொறாஉ
மிங்குலிகஞ் சோரும் வரையேய்க்கும் - பைங்க
ணிநம்போக்கி நின்ற ரிகல்வாட்டி வேந்தன்
மனம்போல வந்த மகன்.

இ - ள். வெவ்விய உதிரம் மிக முகத்தினும் மார்பினும் பட்ட புண்ணி
னின் தும்விழவிழச் சாதிவிங்கஞ்சொரியும் வரையையொக்கும் ; பைங்கண்
ணினையுடைய பசுவினத்தை முன்னேசெலுத்திநின்ற வெட்சியாருடைய
மாறுபாட்டைக்கெடுத்து மன்னனெஞ்சினையொப்ப வந்தவீரன். எ - று.

வீரன் இங்குலிகஞ் சோரும்வரையையொக்கமுமென்க.

வேந்தன்மனம் வெற்றியையேயினையும்.

(கு)

போர்க்களத்தொழிதல்:—

படைக்கோடா விறன்மறவரைக்

கடைக்கொண்டு களத்தொழிந்தன்று.

இ - ள். பகைவராயுத்திற்குப் புறக்கொடாத வெற்றியினையுடைய
வீரரைக்கூட்டித் தான் பூசற்களரியிலேபட்டது. எ - று.

வ-று. உரைப்பி னதுவியப்போ வொன்றாகக் கொண்ட
நிரைப்பி னெடுத்தகை சென்றன் - புரைப்பின்
றுளப்பட்ட வாயெல்லா மொள்வாள் கவரக்
களப்பட்டான் றேன்றன் கரந்து.

இ - ள். சொல்லுவேமாயின் அஃது அதிசயமோ, பகைவர்கைப்பற்
றின நிரையின்பின்னே பெரிய மேம்பாட்டினையுடையவன் சென்றன் ; ஒப்
பின்றிக் கருதப்பட்ட உடம்பிடமெல்லாம் ஒள்ளியவாள் கொள்ளைகொள்ளப்
போர்க்களரியிலே விழுந்தான், ஒளித்துத் தோற்றுகிலன். எ - று.

‘நிரைப்பி னெடுத்தகை சென்றன்’ என்றது, இங்ஙனம்மீண்டநிரை
யென்னும் புகழுடனே சென்றனென்றல்.

(சு)

ஆளேறிபிள்ளை:—

வருவாரை யெதிர்விலக்கி

பொருதானாகி யாளெறிந்தன்று.

இ - ள். பொருவாரை எதிர்விலக்கித் தானொருவனுமேயாகி வீரரை
வெட்டியது. எ - று.

வ-று. பிள்ளை கடுப்பப் பிணம்பிறங்க வாளெறிந்து

கொள்ளைகொ ளாயந் தலைக்கொண்டா - ரெள்ளிப்

பொருதழிந்து மீளவும் பூங்கழலான் மீளா
நெருதனியே நின்ற னுளன்.

இ - ள். விளைவறியாத பிள்ளையையொப்பப் பிணம்பெருக்க வீரரை
வெட்டி வெட்சியார்கொள்ளுகொண்ட ஆனிரையைக் கிட்டினார் இகழ்ந்து
பூசற்செய்து கெட்டு மீண்டுபோகவும் மீளானுகித் தனியேநின்றான் ஒருபூங்
கழலானுளன். எ - று. (எ)

பிள்ளைத்தேளிவு:—

கண்மகிழ்ந்து துடிவிம்மப்
புண்மகிழ்ந்து புகன்றடின்று.

இ - ள். துடியின்கண் மகிழ்ந்தொலிப்பத் தன்புண்ணைப் பிரியப்பட்டு
விரும்பிக் கூத்தாடியது. எ - று

அதனைப் புகழ்ந்தாடியது உமாம்.

வ-று. மேவா நூரிருணங்க மேன்முடித்த பிள்ளையன்
பூவா ளுறைகழியாப் போர்க்களத்து - ளோவான்
றுடியிரட்டி விம்மத் தொடுகழலார் முன்னின்
றடியிரட்டித் திட்டாடு மாட்டு.

இ - ள். பகைவர் உயிருலரத் தலையினை நீக்கிக் கவந்தமாக்கினின்ற பிள்
ளைத்தன்மையை எய்தியவன் பொலிவினையுடையவாளினை உறையினின்றும்
வாங்கிப் பூசற்களரியிலேயொழியான் துடிக்கொட்டி ஆர்ப்பரவாங்கக் கட்டிய
வீரக்கழலினை யுடையார்முன்னேநின்று இட்டவடியின்மேல் அடியிட்டு
ஆடுங்கூத்து. எ - று.

ஒவான் = ஒழியான்.

ஆட்டு ஒவானென்க.

(அ)

பிள்ளையாட்டு:—

கூடலர்குடர் மாலைகுட்டி
வேறிரித்து விரும்பியாடின்று.

இ - ள். பகைவர்குடராகியமாலையைச் சூட்டிக் கையிலே வேலைத்திரு
ப்பிப் பிரியப்பட்டு ஆடியது. எ - று.

வ-று. மாட்டிய பிள்ளை மறவர் நிறந்திறந்து
கூட்டிய வெண்குடர் குடர்மாலை - சூட்டியபின்
மாறிரியச் சீறி துடங்குவான் கைக்கொண்ட
வேறிரிய விம்முந் துடி.

இ - ள். பகைவரை மாளப்பண்ணின பிள்ளைத்தன்மையை எய்திய
வன், வீரருடைய மார்பங்களைத் திறந்து தெரிந்துபறித்தவேலைப் பகைவரு
டைய குடர்மாலையைச்சுற்றியபின் மாறுபாடுகெடக் கோபித்து ஆடுமவன்
கைக்கொண்டவேலைத் திருப்பக் கறங்கா நின்றது துடி. எ - று. (க)

கையறுநிலை:—

வெருவரும் வாளமர் விளிந்தோற் கண்டு

கருவி மாக்கள் கையற வுரைத்தன்று.

இ - ன். அஞ்சத்தகும் வாட்பூசலிலே பட்டோனைப்பார்த்து யாழ்ப்பாணர் ஆவன்பட்டபடியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. நாப்புலவர் சொன்மலை நண்ணார் படையுழக்கித்
தாப்புலி யொப்பத் தலைக்கொண்டான் - பூப்புனையு
நற்குலத்துட் டோன்றிய நல்விசையாழ்த் தொல்புலவீர்
கற்கொலோ சோர்ந்திலவெங் கண்.

இ - ன். செந்நாப்புலவருடைய கீர்த்திமலை, பகைவர்சேனையைத் துடைத்து வலியுபுலியையொப்பப் பட்டான்; பொற்றுமரைப் பூவைச்சூடும் நல்லகுலத்திலே பிறந்த அழகிய இசையினையுடைய யாழாற்சிறந்த பழைய அறிவினையுடையீர், கல்லோ அறியோம், விழுந்தில எம்முடையகண்கள்.
(கப)

நெடுமொழிகூறல்:—

மன்மேம் பட்ட மதிக்குடை யோற்குத்
தன்மேம் பாடு தானெடுத் துரைத்தன்று.

இ - ன். மன்னரின்மேம்பட்ட நிறைமதிபோலும் கொற்றக்குடையினையுடையோற்கு ஒருவீரன் தன்னுடையமேம்பாட்டைத் தான் உயர்த்திச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. ஆளமர் வெள்ளம் பெருகி னதுவிலக்கி
வாளொடு வைகுலேன் யானாக - நாளுந்
கழிமகிழ் வென்றிக் கழல்வெய்யோ யியப்
*பிழிமகி முண்பார் பிறர்.

இ - ன். வீரராகிய போர்ப்பிரளயம் கைவளரின் அதனைவிலக்கி வாளுடனே அங்கேதங்குவேனாக யான், நாடோறும் மிக்க உவகையாற்சிறந்த வெற்றியினையும் வீரக்கழலினையுமுடைய வெய்யோனே, நீ கொடுப்ப நினைபு இயைந்து பிழியுமதுவை துகர்வாராக, வேறுசிலர். எ - று.

உண்பாராக, பிறரெனத் தொழிற்படச்சொல்லுக. யான் வாளொடு வைக, உண்பார்பிறரென்றுமாம்.
(கக)

பிள்ளைப்பெயர்ச்சி:—

போர்தாங்கிப் புள்விலங்கியோனைத்
தாரவேந்தன் றலையளித்தன்று.

* பிழிமது வுண்பார் பிறர் என்றும் பாடம்.

இ - ள். புள்ளைவிலக்கிப் பூசலைத்தாங்கினவனை மாலையினையுடையமன்
னன் தண்ணளிசெய்தது. எ - று.

வ-று. பிணங்கமருட் பிள்ளை பெயர்ப்பப் பெயரா
தணங்களுர்செய் தாளெறித னேக்கி - வணங்காச்
சிலையளித்த தோளான் சினவிடலைக் கன்றே
தலையளித்தான் றண்ணடையுந் தந்து.

இ - ள். மாறுபடும்பூசலிடத்துக் காரியென்னும்புள் விலக்கவும் விலங்
காணும்பு பகைவரை வருத்துந்துன்பத்தைச்செய்து வீரரைவெட்டுதலைப்பார்
த்து வளையாத மலையினையொத்ததோளான் செற்றத்தினையுடையவீரனுக்கு
அற்றைநாளே வரிசைகொடுத்தான், மருதநிலம்பலவுங்கொடுத்து. எ - று.(.)

வேத்தியன்மலிபு :—

தோள்வலிய வயவேந்தனை
வாள்வலிமறவர் சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள். தோளால்வலிய மறமன்னனை வாளால்வலியவீரர் மேம்பாட்டி
னைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. அங்கையு னெல்லிய தன்பய மாதலாற்
கொங்கலர் தாரான் குடைநிழற்கீழ்த் - தங்கிச்
செயிர்வழங்கும் வாளமருட் சென்றடையார் வேல்வா
யுயிர்வழங்கும் வாழ்க்கை யுறும்.

இ - ள். உள்ளங்கைநெல்லிப்பழத்தினது சன்மையாதலால், தேன்
மலருமாலையினையுடையான் கொற்றக்குடைநிழலின்கீழே அவதரித்துக் *குற்
றத்தினைக்கொடுக்கும் வாட்பூசலிலேபுகுப் பகைவர்தம் வேலின் வாயிலே
உயிரைக்கொடுக்குஞ் செல்வம், மிகவும் உறுதியுடைத்து. எ - று.

செல்வம், நெல்லியதன்பயமாதலால், உறுதியுடைத்தென்க. (கட.)

குடிநிலை :—

மண்டிணி ஞாலத்துத் தொன்மையு 10றனுங்
கொண்டு பிறாறியுங் குடிவர வுரைத்தன்று.

இ - ள். மண்செறிந்தபூமியிடத்துப் பழமையும், தறுகண்மையுமுட்
கொண்டு பிறாறியுங் குடியின்வரலாற்றினைச் சொல்லியது. எ - று.

மண்டிணிஞாலம் - மண்ணுலகு விண்ணுலகென்றதோலக்கொள்க.

வ-று. பொய்யகல நாளும் புகழ்வினைத்த லென்னியப்பாம்
வையகம் போர்த்த ஹயங்கொலிரீர் - கையகலக்
கற்றோன்றி மண்டோன்றாக் காலத்தே வாளோடு
முற்றோன்றி மூத்த குடி.

* குரோதத்தினையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

இ - ள். பொய்ம்மைநீங்க நாடோறும் கீர்த்தியுண்டாக்குதல், என்ன அதிசயமாம்! பூமியைமறைத்த தெளிந்துகறங்கும் உகாந்தவெள்ளம் விட்டு நீங்க, முற்பட மலையோன்றிப் பூமிதோன்றாத அளவிலே வாளுடனே எல்லா நிலம் முற்பட மலையிடத்திலேதோன்றிப் பழையதாகிய குடி. எ - று,

குடி புகழ்விளைத்தல் என்னவியப்பாம்.

எவனென்பது, என்னெனக் குறைந்துகின்றது. 'மூத்தகுடியென்றது பூசலிலே வாளாலே பட்டகுடி' என்பாருமுளர். (௧௪)

கார்த்தைத்திணைப்பாட்டு ஒன்றும் துறைப்பாட்டுப் பதின்மூன்றாம் முடிந்தன.

இரண்டாவது கார்த்தைப்படலமுற்றிற்று.

மு ன் ற வ து

வ ஞ் சி ப் ப ட ல ம்.

வாடா வஞ்சி வஞ்சி பரவங்

கூடார்ப் பிணிக்குங் குடைநிலை வாணிலை

கொற்றவை நிலையே கொற்ற வஞ்சி

குற்றமில் சிறப்பிற் கொற்ற வள்ளை

௫ பேராண் வஞ்சி மாராய வஞ்சி

நெடுமொழி வஞ்சி முதுமொழி வஞ்சி

யுழபுல வஞ்சி மழபுல வஞ்சி

கொடையின் வஞ்சி குறுவஞ்சிய்யே

யொருதனி நிலையொடு தமிழஞ்சி பாசறை

௧0 பெருவஞ்சிய்யே பெருஞ்சோற்று நிலையொடு

நல்லிசை வஞ்சியென நாட்டினர் தொகுத்த

வெஞ்சாச் சீர்த்தி யிருபத் தொன்றும்

வஞ்சியும் வஞ்சித் துறையு மாசும்.

எ - ன், வஞ்சித்திணையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதலுற்று.

இ - ள். வஞ்சி, வஞ்சியரவம், குடைநிலை, வாணிலை, கொற்றவைநிலை, கொற்றவஞ்சி, கொற்றவள்ளை, பேராண்வஞ்சி, மாராயவஞ்சி, நெடுமொழி வஞ்சி, முதுமொழிவஞ்சி, உழபுலவஞ்சி, மழபுலவஞ்சி, கொடைவஞ்சி, குறு வஞ்சி, ஒருதனநிலை, தமிழஞ்சி, பாசறைவஞ்சி, பெருவஞ்சி, பெருஞ்சோற்று நிலை, நல்லிசைவஞ்சி என இவை இருபத்தொன்றும் வஞ்சித்திணையும் துறை யுமாம்.

வஞ்சி:—

வாடாவஞ்சி தலைமலைந்து
கூடார்மண் கொள்குறித்தன்று.

இ - ள். தோலாதவஞ்சியைத் தலையிலேகுடிப் பகைவர்பூமியைக் கொள்கையைக் கருதியது. எ - று.

வ-று. செங்கண் மழவிடையிற் றண்டிச் சிலைமறவர்
வெங்கண் மகிழ்ந்து விழுவமர - வங்குழைய
வஞ்சி வணங்கார் வணக்கிய வண்டார்ப்பக்
குஞ்சி மலைந்தானெங் கோ.

இ - ள். சிவந்தகண்ணினையுடைய இளமைப்பருவத்து ஆனேற்றை
யொப்பமிகைத்தெழுந்து வில்லினையுடையவீரர் வெவ்வியமதுவையருந்தி
வில்வீழாவை விரும்ப, அழகிய தளிரினையுடையவஞ்சியைத் தன்னைப்பணி
யாதாரைப் பணிவிப்பான்வேண்டிச் சுரும்பு ஆரவாரிப்ப மயிரிலேகுடினான்,
எம்முடைய வேந்து. எ - று.

வணங்காரைவணக்கிய வேந்துகுடினானென்க. (க)

வஞ்சியரவம்:—

வள்வார் முரசுமொடு வயக்களிது முழங்க
வொள்வாட் டாணையுருத்தெழுந் தன்று.

இ - ள். வலியினையுடைய வாராலேவிசித்த வீரமுரசுடனே வலிய
யானே முழங்க அழகிய வாளினையுடைய சேனை கோபித்துக் கிளர்ந்தது.
எ - று.

வ-று. பெளவம் பணைமுழங்கப் பற்றார்மண் பாழாக
வெளவிய வஞ்சி வலம்புனையச் - செவ்வீவ
லொளிறும் படைநடுவ னுறுழித்தீ யன்ன
களிறுந் களித்ததிருந் கார்.

இ - ள். கடல்போல வீரமுரசம் ஆர்ப்பப் பகைவர்நிலம் அழியக் கைப்
பற்றின வஞ்சியை வெற்றியாகச்சூடச் சிவந்தவேல் விட்டுவிளங்கும் சேனை
நடுவே யுகாந்தத்து நெருப்பையொத்த யானையும் மகிழ்ந்துமுழங்காநின்றது,
மேகத்தைப்போல. எ - று.

(உ)

உம்மை - சிறப்பும்மை.

குடையிலை:—

பெய்தாமஞ் சுரும்பிமிரப் பெரும்புலவர் புகழ்பாடக்
கொய்தார் மன்னவன் குடையாட் கொண்டன்று

இ - ள். தன்மேலிட்டமாலையிலே வண்டுகளொலிப்ப மிக்க அறிவினை யுடையோர் கீர்த்தியைச்சொல்லக் கத்தரிகையால் மட்டஞ்செய்த மாலையினை யுடையவேந்தன் குடையைப் புறவீடுவிட்டது. எ - று.

[வ-று. முன்னர் முரசிரங்க மூரிக் கடற்றூனைத்
துன்னருந் துப்பிற் றொழுதெழா - மன்ன
ருடைநா ளுலத்தனவா லோதநீர் வேலிக்
குடைநா ளிறைவன் கொள.

இ - ள். தன்முன்னே வீரமுரசுமுழங்கப் பெரியகடல்போன்ற சேனை யினையும் கிட்டுதற்கரிய வலியினையுமுடையராய்ப் பணிந்தெழாத வேந்தர் தம் முடைய வாணை் கெட்டன; திரைமிசூத்தகடலை வேலியாகவுடைய பூமியிடத்து, குடையை அரசன் புறவீடுவிட. எ - று.

புறவீடுவிட உடைநாளுலத்தனவென்க.

ஆல் - அசை.

(ந)

வாணிலை :—

செற்றார்மேற் செல்வமர்ந்து

கொற்றவா ணுட்கொண்டனும்.

இ - ள். பகைவர்மேல் எடுத்துவிடுதலேவிரும்பி வெற்றியினையுடைய வானைப் புறவீடுவிட்டது. எ - று.

வ-று. ஆறிர்தவ ராய்ந்தநா ளாழித்தேர் மன்ன
னெறிந்தில கொள்வா ளியக்க - மறிந்திகவிப்
பின்பகலே யன்றியும் பேணு ரகநாட்டு
நன்பகலுங் கூகை நகும்.

இ - ள். சோதிடதூல்வல்லவர்தொரிந்தநாளிலே வட்டக்காலாற்சிறந்த தேரினையுடையவேந்தன் வெட்டிவிளங்கும் அழகிய வாளினது புறவீடுவிடு தலையுணர்ந்து மாறுபட்டு உச்சிக்குப் பின்பன்றியும் பகைவருண்ணுட்டிட த்து உச்சிப்பொழுதும் கோட்டான் பாடாநிற்கும். எ - று. (ச)

கொற்றவைநிலை :—

நீடோளான் வென்றிகொள்கென நிறைமண்டை வலனுயரிக்

கூடாரைப் புறங்காணுங் கொற்றவைநிலை யுரைத்தன்று.

இ - ள். நீண்ட தோளினையுடையவன் வெற்றிபெறுவானாகவெனச் சொல்லி நல்லபொருள்களால்நிரம்பிய பாத்திரத்தை வெற்றியாகவெடுத்து அரசனுடைய பகைவரை முதுகுபுறங்காணும் தூர்க்காதேவிநிலைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. ஆணங்குடை நோலை பொரிபுழுக்கல் பிண்டி

நிணங்குடர் நெய்த்தோர் நிறைத்துக் - கணம்புகலக்

கையிரீஇ மண்டை கணமோடி காவலற்கு

மொய்யிரியத் தான்முந் துறும்.

இ - ன். தெய்வத்திற்குரித்தான *எட்கசிவும் நெற்பொரியும் அவரை தவரை [தருப்பணமும்] நிணமும் குடரும் உதிரமுநிறைவித்துத் திரட்சி விரும்பக் கையிலே பாத்திரத்தையிருத்திப் பூதகணங்களையுடைய தூர்க்கா தேவி வேந்தற்குப் பகைகெடத் தான் முன்னே எழுந்தருளும். எ - று. (இ)

இதுவுமது

மைந்துடை யாடவர் செய்தொழில் கூறலு

மந்தமில் புலவ ரதுவென மொழிப.

இ - ன். வலியினையுடையவீரர் செய்யுந்தொழிலைச்சொல்லுதலும் முடி வில்லாத அறிவினையுடையோர் அத்துறையென்றுசொல்லுவர். எ - று.

வ-று. தமருட் டலையாத றுர்தாங்கி நிற்க

லெமருள்யா மின்னமென் றெண்ண - லமரின்

முடுகழலின் முந்துறுதன் முல்லைத்தார் வேந்தன்

றொடுகழன் மைந்தர் தொழில்.

இ - ன். தம்முடையசுற்றத்தாரின்மேலாகுதல் தூசிப்படையைத்தடு த்துநிற்கல், எங்கன்படைவீரருள் யாம் இன்னதன்மையெமென்றெண்ணு தல், போரிடத்து விரைந்துசெல்லுநெருப்புப்போல முற்படப்புகுதல், முல் லைத்தாரினையுடைய மன்னனுடைய கட்டும்வீரக்கழலினையுடைய வீரர்செ ய்தி. எ - று.

முல்லைத்தார்கூறியது, †“வஞ்சிதானே முல்லையது புறனே” என்ற தனல். (ஈ)

கோற்றவஞ்சி:—

வையகம் வணங்க வாளோச் சினனெனச்

செய்கழல் வேந்தன் சீர்மிகுத் தன்று.

இ - ன். உலகத்துள்ளாரெல்லாருந்தொழ வாளாலே வெட்டினானெ னச்சொல்லிப் பண்ணின வீரக்கழலினையுடைய அரசனதுநன்மையைப் பெருக்கச்சொல்லியது. எ - று.

உ-று. அழலடைந்த மன்றத் தலந்தயரா நின்றார்

நிழலடைந்தே நின்னையென் றேத்திக் - கழலடையச்

செற்றங்கொண் டாடிச் சிலைத்தெழுந்தார் வீந்தவியக்

கொற்றங்கொண் டொட்குயர்த்தான் கோ.

* ‘நோலையென்னுஞ்சொற்கு எட்கசிவென்றது - பின்மொழியாகுபெய ராய்நின்ற பண்புத்தொகையாதலிற் கள்ளென்னும்பொருட்டு’ என்று சில பிரதிகளில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

† தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், புறத்தினையியல், கு. ஈ.

இ - ள். நெருப்புப்பொருந்திய பகைவர்நாட்டுஅம்பலத்து நொந்து அழியாநின்றவர் நின்னை நிழலாகச்சேர்ந்தேமென்று புகழ்ந்து சீபாதத்தை வந்துசேரச் சினத்தைப்பாராட்டிக் கோபித்துவந்தார் பட்டுத் தம்பெயர்கெட வெற்றியைப்பெற்று வேலை வலமாக உயர்த்தான், வேந்து. எ - று. (எ)

கோற்றவள்ளை :—

மன்னவன் புகழ்கிளந்

தொன்னூநா டழிபிரங்கின்று.

இ - ள். அரசன்கீர்த்தியைச்சொல்லிப் பகைவர்சேசம் கெடுவதற்கு வருந்தியது. எ - று.

வ-று. தாழார மார்பினுன் றுமரைக்கண் சேந்தனவாற்
பாழாய்ப் பரிய விளிவதுகொல் - யாழாய்ப்
புடைத்தே னிமிர்கண்ணிப் பூங்கட் புதல்வர்
நடைத்தே ரொலிகறங்கு நாடு.

இ - ள். ஆரந்தாழ்ந்தமார்பினையுடையவன் தாமரைமலர்போன்ற கண் கள் சிவந்தன, பாழாய்க் கண்டாரிரங்கக் கெடும்போலும்; யாழையொப்பமுர ன்று பக்கத்திலே வண்டுகள் ஆர்க்குமாலையினையும் பொலிவினையுடைய கண் ணினையுமுடைய மைந்தர்சிறுதேரோசை ஆரவாரிக்கும்நாடு. எ - று.

நாடு பாழாய்ப்பரிய விளிவதுகொலென்க.

(அ)

பேராண்வஞ்சி :—

கேளல்லார் முனைகெடுத்த

மீளியாளர்க்கு மிகவுய்த்தன்று.

இ - ள். உறவல்லாதார் பொரும் செருவைத்தொலைத்த தலைமையை யுடைய வீரர்க்குப் பெரிதுங்கொடுத்தது. எ - று.

வ-று. பவிபெறு நன்னகரும் பள்ளி யிடனு

மொலிகெழு நான்மறையோ ரில்லு - நலிவொரீஇப்

புல்லா ரிரியப் பொருதார் முனைகெடுத்த

வில்லார்க் கருள்சுரந்தான் வேந்து.

இ - ள். பலியிடும் நல்லகோயில்களும் துறந்தாரிருக்கும் பள்ளியிடங் களும் ஓசைபொருந்திய நான்குவேத்தோர் அகமும் நெருக்குதலையொழி ந்து பொருந்தாதார் கெட்டோடப் பொருதவீரசெருவைவென்ற தன்னு டையவில்லாளர்க்கு உபகாரம்பண்ணினான், மன்னன். எ - று. (க)

இ து வு ம து.

அருங்கிறை யளப்ப வாறிய சினத்தொடு

பெரும்பூண் மன்னவன் பெயர்தலு மதுவே.

இ - ன். பெறுதற்கரியபொருளைப் பகைவர்கொடுப்பத் தணிந்தகோ பத்தோடு பேரணிகலங்கையுடையமன்னன் மீண்டுபோதலும் அத்துறையாம். எ - று.

வ-று. கூடி முரசிரங்கக் கொய்யுளைமா முன்னுகளப்
பாடி பெயர்ந்திட்டான் பல்வேலான் - கோடி
நிதியந் திறையளந்தார் நேராருந் தன்கீழ்
முதியமென் றுறி முரண்.

இ - ன். பலவாச்சியத்தோடும்பொருந்தி முரசுஅதிரக் கைக்கத்தரிகை யிட்டு நறுக்கின தலையாட்டத்தினையுடைய பரிகள் முன்னே சதியாகநடக்க இருந்த பாசறையினாவிட்டுப் பெயர்ந்தான்; வேற்படையினையுடையான்; கோடிபொருளைத் திறையாக இவனுக்குப் பகைவருக்கொடுத்தார், அரசன் நன் அடிக்கீழ்ப் பழையோமென்றுசொல்லி மாறுபாடொழிந்து. எ - று.

மாறுபாடொழிந்து கோடிநிதியம் திறையளந்தார் நேராருமென்க (௧௦)

மாராயவஞ்சி:—

மறவேந்தனிற் சிறப்பெய்திய

இ - ன். மாற்சரியத்தினையுடையமன்னனாலே சிறப்புப்பெற்ற வெற்றி மிக்க வேலினையுடையோர் நிலைமையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. நேராரம் பூண்ட நெடுந்தகை நேர்கழலான்
சேரார் முணைநோக்கிக் கண்சிவப்பப் - போரார்
நறவேய் கமழ்தெரிய னண்ணு ரெறிந்த
மறவே லிலைமுகந்த மார்பு.

இ - ன். இனமொத்த முத்தாரங்கலையணிந்தன; பெரிய மேம்பாட்டினையும் பொருந்திய வீரக்கழலினையுமுடையான் பகைவர்தம் போரைப் பார்த்துக் கோயித்துக் கண்சிவப்பப் போர்வீரர் தேன்மேவிய நாமுமாலையினையுடைய சத்துருக்களெறிந்த மாற்சரியத்தான்மிக்க இலைத்தொழிலையுடைய வேலை ஏற்றுக்கொண்ட மார்புகள். எ - று.

மறவேலிலைமுகந்த போரார்மார்பு நேராரம்பூண்டனவென்க. இனி நேராரம்பூண்ட போரார்மார்பு மறவேலிலைமுகந்தனவென்றுமொன்று. (௧௧)

நெடுமொழிவஞ்சி:—

ஒன்னுதார் படைகெழுமித்
தன்னுண்மை யெடுத்துரைத்தன்று.

இ - ன். பகைவர்தஞ்சேனையைக்கட்டித் தன்னுடைய ஆண்மைத்தன்மையை உயர்த்திச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. இன்ன ரெனவேண்டா வென்றோ தெஞ்சீறி
முன்னர் வருக முரணகலு - மன்னர்
பருந்தார் படையமருட் பல்லார் புகழ்
விருந்தா யடைகுறுவார் விண்.

இ - ள். ' இன்னதன்மையாரென்று சொல்லவேண்டா; என்னுடனே
கோபித்து என்முன்னேபொரவருக, மாறுபாட்டினையிருக்கும்வேந்தர்; பரு
ந்துறியையும் தானைப்போரிடத்துப் பலரும்போற்ற விரசுவர்க்கத்திற்குப் புதி
யராய் அதனிற் கிட்டிதலைப்பெறுவார்கள். எ - று. (௧௨)

முதுமொழிவஞ்சி:—

தொன்மரபின் வாட்குடியின்
முன்னோனது நிலைகளந்தன்று.

இ - ள். பழையவரலாற்றினையும் வாளினையுமுடைய மறக்குடியில்
*தமப்பனுடையநிலைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. குளிறு முரசுங் குணில்பாயக் கூடா
ரொளிறுவாள் வெள்ள முழக்கிக் - களிற்றெறிந்து
புண்ணொடு வந்தான் புதல்வற்குப் பூங்கழலோய்
தண்ணடை நல்க றகும்.

இ - ள். முழங்கும்வீரமுரசிலேகடிப்புத்தாக்கப் பகைவருடைய விட்டு
விளங்கும் வாள்வெள்ளத்தைத் துகைத்து யானையைவெட்டிப் புண்ணுடனே
வந்தவனுடைய மகனுக்குப் பொலிந்த வீரக்கழலினையுடையோய், மருதநிலங்
களைக்கொடுத்தல் தக்கதாம். எ - று.

மகனென்றமையால் அவன் தமப்பன்பட்டமை விளங்கும். (௧௩)

உழபுலவஞ்சி:—

நேராதார் வளநாட்டைக்
கூரெரி கொளீஇயன்று.

இ - ள். பொருந்தாதாருடைய நல்ல தேசத்தை மிக்க நெருப்பைக்
கொளுத்தியது. எ - று.

வ-று. அயிலின்ன கண்புதைத் தஞ்சி யலறி
மயிலன்னார் மன்றம் படரக் - குயிலகவ
வாடியிய வண்டிமிருஞ் செம்ம லடையார்நாட்
டோடெரியுள் வைகின லூர்.

இ - ள். வேலையொத்த விழியைப்புதைத்துப் பயப்பட்டுக் கூப்பிட்டு
மயிலையொத்தகுலமகளிர் மன்றென்றுபாராதேசெல்ல, குயில் பாட, ஆளுலா

* தனப்பனுடையவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

வச் சுரும்பு ஒலிக்குந் தலைமையினையுடைய பகைவர்தேசத்து ஊர்கள், பரந்தோடும் நெருப்பினுள்ளே அவதரித்தன. ஏ - று. (௧௪)

மழபுலவஞ்சி:—

கூடார்முனை கொள்ளைசாற்றி
வீடறக்கவர்ந்த வினைமொழிந்தன்று.

இ - ன். பகைவர் வேற்றுப்புலத்தைக் கொள்ளையுட்டி அகங்கள் பாழ்படக் கொள்ளைகொண்டதொழிலிச் சொல்லியது. ஏ - று.

வ-று. களமர் கதிரம்ணி காலேகஞ் செம்பொன்
வளமனை பாழாக வாரிக் - கொள்ளம்மலிந்து
கண்ணார் சிலையார் கவர்ந்தார் கழல்வேந்த
னண்ணார் கிலையலற நாடு.

இ - ன். அடியாரையும் ஒளிவிடும் வயிர அரதநங்களையும் முத்தினையும் சிவந்த பொன்னினையும் அழகிய அகங்கனெல்லாம் வறியவாகத் திரட்டிக் கைப்பற்றிக்கொள்ளும் வகைமிக்குக் கண்ணுக்குநிறைந்தவில்லாளர் கொள்ளைகொண்டார், வீரக்கழலினையுடைய அரசன்றன் பகைவர் சுற்றமிரங்க அவருடையநாட்டை. ஏ - று.

நாடு கண்ணாசிலையார் கவர்ந்தாரென்க. (௧௫)

கோடைவஞ்சி:—

நீடவுந் குறுகவு நிவப்பவுந் தூக்கிப்
பாடிய புலவர்க்குப் பரிசி னீட்டின்று.

இ - ன். உச்சமாகவும் மந்தமாகவும் அதன்மேற் சமமாகவும் இசையை அளந்து பாடின அறிஞர்க்குப் பரிசிலக்கொடுத்தது. ஏ - று.

செந்தூக்குமுதலான எழுவகைத் தூக்கினாலுந் தூக்கியென்றுமாம். ஈண்டு நிவப்பவென்றது - மந்தத்திலே ஓங்கியசமத்தை. “ஒருசீர் செந்தூக் கிருசீர் மதலை, முச்சீர் கோயி னாற்சீர் துணியே, யைஞ்சீர் நிவப்பே யறுசீர் தழாஅ, லெழுசீர்தானெடுந் தூக்கென மொழிப” என்றாகலின்.

வ-று. சுற்றிய சுற்ற முடன்மயங்கித் தம்வயி
றெற்றி மடவா ரிரிந்தோட - முற்றிக்
குரிசி லடையாரைக் கொண்டகூட் டெல்லாம்
பரிசின் முகந்தன பாண்.

இ - ன். சூழ்ந்த பெருங்கிளை ஒக்கக் கலங்கித் தத்தம்வயிற்றிலே அடித்துக்கொண்டு மகளிர் கெட்டோடப் பகைவரநாட்டைவளைத்துத் தலைவன் சத்துருக்களைப் பறித்துக்கொண்ட பொருண்முழுதும் தாம்பெறும் பேரூக முகந்துகொண்டன, பாண்கிளை. ஏ - று. (௧௬)

குறுவஞ்சி :—

மடுத்தெழுந்த மறவேந்தர்க்குக்

கொடுத்தளித்துக் குடியோம்பின்று.

(இ) - ன். மண்டிஎதிர்த்த வீரத்தையுடைய மன்னர்க்குத் திறையைக் கொடுத்து, நாடுடைய அரசன் குடிக்குத் தண்ணளிபண்ணிக் காத்தது. எ - று.

வ-று. தாட்டாழ் தடக்கைத் தனிமதி மெண்குடையான்

வாட்டாளை வெள்ளம் வரவஞ்சி - மீட்டான்

மலையா மறமன்னன் மால்வரையே போலுங்

கொலையாளை பாய்மாக்கொடுத்து.

(இ) - ன். தாளிலேதாழ்நீண்ட பெரியகையினையும் ஒப்பில்லாத மதியினையொத்த கொற்றக்குடையினையுமுடையான் வாளினையுடைய சேனை வெள்ளம் தங்கள்நாட்டின்வருதற் குஞ்சி விலக்கினான்; எதிர்க்கமாட்டாத மாற்சரியத்தினையுடையவேந்தன், பெரியமலையினையொக்கும் கொலையாளை யினையும் சதிபாயும் குதிரையினையும் கொடுத்து. எ - று.

கொடுத்துமீட்டானென்க.

(கஎ)

இதுவுமது.

கட்டுரது வகைகூறினு

மத்துறைக் குறித்தாகும்.

(இ) - ன். விட்டிருக்கும் பாசறையினது கூறுபாட்டைச்சொல்லினும் முற்பட்ட குறுவஞ்சிக்கு உரிமையுடைத்து எ - று.

வ-று. அவிழ்மலர்க் கோதைய ராட வொருபா

விமிழ்முழுவம் யாழோ டியம்பக் - கவிழ்மணிய

காய்கடா யானை யொருபாற் களித்ததிரு

மாய்கழலான் கட்டு ரகத்து.

(இ) - ன். மலர்ந்தபூவாற்சிறந்த மாலையினையுடைய மகளிர் கூத்தாட ஒருபக்கத்திலே முழங்காநின்றமுழுவம் யாழுடனே ஆரவாரிப்பப் பக்கத்திலே கவிழ்ந்தமணியினையுடைய சிதம்பரமதத்தினையுடையயானை ஒருபால் மகி-ழ்ந்துமுழங்கும், மேலாக நல்லோர் தெரிந்த வீரக்கழலினையுடையான் விட்டிருந்த பாசறையிடத்து. எ - று.

(கஅ)

ஒரு தனி நிலை :—

பொருபடையுட் கற்சிறைபோன்

றொருவன்ருங்கிய நிலையுரைத்தன்று.

(இ) - ன். போரினைச்செய்யும் சேனையிடத்து வெள்ளம் தள்ளாதபடி சல்லாற்கட்டின கரையேபோலப் பெரும்படையை ஒருவீரன் தடுத்த நிலையெச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. வீணொர் தோர்க்கும் வியப்பாமா லிந்நின்ற
வாடன் முதியாள் வயிற்றிடங் - கூடார்
பெரும்படை வெள்ள நெரிதரவும் பேரா
கிரும்புலி சேர்ந்த விடம்.

இ - ள். முத்தியினை அறிந்து எல்லாப்பற்றுமற்றோர்க்கும் அற்புத
மாம்: இவ்விடத்தினின்ற பொலிவழிந்த தன்மையினையுடைய கிழவிதன்
மடியகம், பகைவர் அளவிறந்தசேனை நெருக்கிவந்துமேலிடவும் நின்றநிலை
யினின் றுநீங்காத பெரியபுலியினையான்கிடந்தஇடம். எ - று.

ஆல் - அசை; சொல்வீழ்க்காடாயினுமாம். (கக)

தழிஞ்சி:—

அழிசுநர் புறக்கொடையயில்வா னோச்சாக்
கழிதறு கண்மை காதலித் துரைத்தன்று.

இ - ள். ஒருவீரன் தனக்குக் கெட்டோடுவார் முதுகுபுறத்துக் கூரிய
வாளோச்சாத மிக்க மறப்பண்பை விரும்பிச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. கான்படு தீயிற் கலவார்தன் மேல்வரினுந்
தான்படை தீண்டாத் தறுகண்ணன் - வான்படர்தல்
கண்ணியபி னன்றிக் கறுத்தார் மறந்தொலைத
*லெண்ணியபின் போக்குமோ வெஃகு.

இ - ள். காட்டிலேதோற்றின நெருப்புப்போலப் பகைவர் தன்னை
மீதுர்த்துவந்தாலும் ஆயுதந்தொடாத மறவன்றான், பகைவர் சுவர்க்கலோ
கத்தேபோதலைக்கருதி எதிரினல்லது அவ்வெகுண்டோர் முதுகிடுதல்கருதிய
பின்பு ஓக்குவனோவானினை. எ - று. (உப)

பாசறைநிலை:—

மதிக்குடைக்கீழ் வழிமொழிந்து மன்னரெல்லா மறந்துறப்பவும்
பதிப்பெயரான் மறவேந்தன் பாசறையிருந்தன்று.

இ - ள். நிறைமதிபோன்ற கொற்றக்குடையின்கீழே தாழ்வுசொல்லி
வேந்தர்பலரும் மாற்சரியத்தைவிடவும் அவ்விடத்தினின்றும் போகானாகி
மறத்தினையுடையமன்னன் பாடிவீட்டிலே இருந்தது. எ - று.

வ-று. சுரும்பொடு காய்நெற் கணையெரி யூட்டிப்
பெரும்புணல் வாய்திறந்த பின்னுஞ் - சுரும்பின்
ஞெகைமலிந்த தண்குவளைத் துமலர்த் தாரான்
பகைமெலியப் பாசறையு ளான்.

* எண்ணியபிடுக்குமோவெனவும்பாடம்.

இ - ன். கரும்பினையும் காய்த்தநெல்லினையும் முழங்குநெருப்பின உண்ணப்பண்ணுவித்துப் பெரியநீர்நிலைகள் பலவும் உடைத்தபின்னும் வண்டின்கூட்டமிக்க குளிர்த செங்கழுநீர்த் தூய்தானபூவாற்செய்த மாலையினையுடையோன் சத்துருக்கள் பொலிவழிய விட்டபடைவீட்டிலேயிருந்தான். எ - று. (௨௧)

பெருவஞ்சி :—

முன்னடையார் வளநாட்டைப்

பின்னருமுடன் நெரிகொளீஇயன்று.

இ - ன். தன்னுடையமுன்னேவந்து செறியாதார் நல்லதேசத்தைப் பின்பும் கோபித்து நெருப்பைக் கொளுத்தியது. எ - று.

வ-று. பீடுலா மன்னர் நடுங்கப் பெரும்புகை

பூடுலாய் வானத் தொளிமறைப்ப - நாடெலாம்

பின்னும் பிறங்கழல் வேய்ந்தன பெய்கழற்கான்

மன்னன் கனல மறம்.

இ - ன். பெருமைபார்த்தமன்னர் துளங்கப் பெரிய தூமம் நடுவே உலாவி ஆகாயத்தின்கண் விளக்கத்தினுமறைப்பத தேயமுழுதும் இரண்டாவதும் மிக்கநெருப்புமூடப்பட்டன, காலிலேயிட்ட வீரக்கழலினையுடைய அரசனுடைய சினம் மூழ்கையாலே. எ - று. (௨௨)

பெருஞ்சோற்றுநிலை :—

திருந்தார் தெம்முனை தெறுகுவ ரிவரெனப்

பெருஞ்சோ றுடவர் பெறுமுறை வகுத்தன்று.

இ - ன். பகைவரவேற்றுப்புலத்தை நமக்கு அழித்துத்தருவாரிவரென்ற சொல்லி மிக்கசோற்றை வீரர்கொள்ளும்வகையிலேகொடுத்தது. எ - று.

வ-று. இயவர் புகழ வெறிமுர சார்ப்பக்

குயவரி வேங்கை யனைய - வயவர்

பெறுமுறையாற் பிண்டங்கோ னேவினான் பேணு

ரிறுமுறையா லெண்ணி யிறை.

இ - ன். அரசன் வாச்சியக்காரர் துதிப்பக் கொட்டும்வீரமுரசுமுழங்க அரிவாளேபோன்ற வரியினையுடைய புலியையொத்த வீராபெறும்படியே சோற்றுத்திரளையைக் கொள்கையை ஏவினான்; பகைவர்படும்வகையால் விசாரித்து, அரசன். எ - று. (௨௩)

நல்லிசைவஞ்சி :—

ஒன்னாதார் முனைகெடவிறுத்த

வென்வேலாடவன் விறன்மிகுத்தன்று.

இ - ன். சத்துருக்கள் வேற்றுப்புலம் அழியவிட்ட வென்றிவேலினையுடையவன் வெற்றியைமிகுத்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. மடங்கலிற் சீறி மலைத்தெழுந்தார் மண்மே
விடங்கெடச் சென்றிறுத்த பின்னு - துடங்கெரிபோல்
வெல்லப் பெருகும் படையாற்கு வேந்தர்மேற்
செல்லப் பெருகுஞ் சினம்.

இ - ள். சிங்கம்போற்கோயித்து மாறுபட்டெதிர்த்தார் நிலத்தின் மேல்
வெளிதூரப் படையெடுத்துப்போய் விட்டபின்பும் அசைந்தெரியுநெருப்புப்
போலச் சயிக்கவளரும்சேனையினையுடைய அரசனுக்குப் பகைமன்னர்மேல்
எடுத்துச்செல்ல மிகாநிற்கும், கோபம். எ - று.

வென்றோர் விளக்கங்கூறியது. (௨௪)

இதுவுமது.

இறுத்தபி னழிபிரங்கன்

மறுத்துரைப்பினு மத்துறையாகும்.

இ - ள். எடுத்துவிட்டபின்பு பகைவந்தேசத்துக்கேட்டிற்கு இரங்கலை
அழித்துச்சொல்லினும் முன்புசொன்னதுதறையேயாம். எ - று.

வ-று. குரையழன் மண்டிய நீகாடுயர் மாடஞ்

*சுரையொடுபேய்ப் பீர்க்குஞ் சுமந்த - நிரைதிண்டேர்ப்

பல்லிசை வென்றிப் படைக்கடலான் சென்றிறுப்ப

நல்லிசை கொண்டடையார் நாடு.

இ - ள். ஆரவாரமுடைய நெருப்புக்கொளுத்தின மலையையொப்ப
ஒங்கினமாளிகையெல்லாம் பேய்ச்சுரையும் பேய்ப்பீர்க்கும் மேற்கொண்டன ;
ஒழுங்குபட்ட திண்ணியதேரியினையும் பலகீர்த்தியாற்சிற்றந்த வென்றியினையும்
சேனையாகிய கடலையுமுடையான்போய் எடுத்துவிட, நல்லபுகழைச்சொல்லி
இவனைக்கூடாதார்தேயம். எ - று.

நாடு சுரையொடு பேய்ப்பீர்க்குஞ்சுமந்தவென்க.

கொற்றவள்ளை இவ்வாறன்று.

(௨௫)

மூன்றாவது வஞ்சிப்படலம்முற்றிற்று.

நா ன் கா வ து

கா ஞ் சி ப் ப ட ல ம்.

—***—

காஞ்சி காஞ்சி பெதிர்வே தமிழஞ்சி

பெரும்படை வழக்கொடு பெருங்காஞ் சிய்யே

வாள்செல வென்ற குடையது செலவே

வஞ்சினக் காஞ்சி பூக்கொ ணிலையே

* சுரையொடு பீரஞ்சுமந்த வென்றும் பாடம்.

இ புகழ்த்தலைக் காஞ்சி தலைமா ராயந்
தலையொடு முடிதன் மறப்பெயர்க் காஞ்சி
மாற்றரும் பேய்நிலை பேய்க்காஞ் சிய்யே
தொட்ட காஞ்சி தொடர்க்காஞ் சிய்யே
மண்ணைக் காஞ்சி கட்காஞ் சிய்யே

க0 யாஞ்சிக் காஞ்சி மகட்பாற் காஞ்சி
முனைகடி முன்னிருப் புளப்படத் தொகைஇ
பெண்ணிய வகையா னிருபத் திரண்டும்
கண்ணிய காஞ்சித்துறையென மொழிப.

எ - ன், காஞ்சித்திணையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதலுநலிற்று.

இ - ள். காஞ்சி, காஞ்சியெதிர்வு, தமிழ்ச்சி, படைவழக்கு, பெருங்
காஞ்சி, வாள்செலவு, குடைச்செலவு, வஞ்சினக்காஞ்சி, பூக்கொணிலை, தலைக்
காஞ்சி, தலைமாராயம், தலையொடுமுடிதல், மறக்காஞ்சி, பேய்நிலை, பேய்க்
காஞ்சி, தொட்டகாஞ்சி, தொடர்க்காஞ்சி, மண்ணைக்காஞ்சி, கட்காஞ்சி, ஆஞ்
சிக்காஞ்சி, மகட்பாற்காஞ்சி, முனைகடிமுன்னிருப்பு என இவை இருபத்
திரண்டும் காஞ்சித்திணையும் துறையுமாம். எ - று.

காஞ்சி :—

*வேஞ்சின மாற்றான் விடுதா வேந்தன்
காஞ்சி சூடிக் கடிமனை கருதின்று.

இ - ள். வெவ்வியசினத்தையுடைய வேற்றுமன்னன்வந்துவிட் அரகன்
காஞ்சியென்னும்பூவமைலந்து காவலிடத்தைக் காக்கநினைந்தது. எ - று.

வ-று. அருவரை பாய்ந்திற்றுது மென்பார்பண் டின்றிப்
பெருவரைச் சீறார் கருதிச் - செருவெய்யோன்
காஞ்சி மலையக் கடைக்கணித்து நிற்பதோ
தோஞ்செய் மறவர் தொழில்.

இ - ள். செருமுனையிற் படப் பொருவாரில்லாதபடியாலே முன்பு
ஏறுதற்கரிய மலையேறிவிழுந்தானும் சாவேமென்னும்வீரர் இக்காலம் இப்
பெரியமலையிடத்துச் சீறாரைக் காப்பான்வேண்டி நினைந்து பூசல்விருப்பத்
தையுடையோன் காஞ்சிப்பூவைச்சூட [அணியிட்டு] நிற்குமதுவோ, குற்றத்
தைப் பண்ணும் வீரர்வினை. எ - று.

ஒகாரம் - எதிர்மறை.

(க)

காஞ்சியெதிர்வு :—

மேல்வரும் படைவான்மிகவு மாற்று
வேல்வ லாடவன் விறன்மிகுத் தன்று.

* வெஞ்சினமென்றும் படித்தற்கிடமுண்டு.

இ - ள். எதிரென்றுஞ்சேனை மேலிடுதலைப் பொருத வேற்றொழிலை வல்ல வீரனுடைய வெற்றியை மிகுத்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. மன்மேல் வருமென நோக்கான் மலர்மார்பின்
வென்வேன் முகந்தபுண் வெய்துயிர்ப்பத் - தன்வேல்
பிடிக்கலு மாற்றாப் பெருந்தகை யேவத்
துடிக்கண் புலையன் றெடும்.

இ - ள். மாற்றரசன் தன்மேலே மீ தூர்ந்துவருமென்று பாராளுகி
அகன்றமார்பிட்டு வென்றிவேல்பாய்ந்து முதுகுபுறத்துருவியபுண் வெய்
தாகையிர்ப்பத்தன்னுடையவேலைக் கையாற்பிடிக்கவுமாட்டாத பெரியமேம்
பாட்டினையுடையவன் சொல்லத் துடியின்கண்ணைப் புலையன் கொட்டாநிற்
கும். எ - று. (௨)

த ழி த் தி :—

பாந்தெழுதரு படைத்தானை
வரம்பிகவாமைச் சுரங்காத்தன்று.

இ - ள். கைவளர்த்துநடவாநின்ற ஆயுதத்தையுடையசேனை தங்க
ளெல்லையிற்புகுதாதபடி அருமையுடைத்தான வழியிடத்தைக் காத்தது.
எ - று.

வ-று. குலாவுஞ் சிலையார் குறும்புகொள வெஃகி
புலாவு முழப்பொழிக் வேந்தன் - கலாவு
மினவேங்கை யன்ன விகல்வெய்யோர் காவல்
புனவேய் நரலும் புழை.

இ - ள். ஏறிட்டவில்லினையுடையகாஞ்சியார்தம் அரணினைக் கைக்
கொள்ளவேண்டி இயங்குமுயற்சியையொழிவாகாக, எதிர்மன்னன் ; தம்மிற்
கலக்கும் இனத்தாலுயர்ந்த புலியையொத்த மாற்சரியத்தைவிரும்புவோர்காக்
குமிடம், புனத்தின் மூங்கில்ஆர்க்கும்நூழை. எ - று.

இகல்வெய்யோரெனப் பிறர்போற்குநீரார்.

வஞ்சித்தழிஞ்சி இவ்வாறன்று.

(௩)

படைவழக்கு :—

முத்தவீர் பூண் மற வேந்த
நெத்தவர்க்குப் படைவழங்கின்று.

இ - ள். முத்துவிளங்கும் ஆபரணத்தைபுடையசினமன்னன் தம்மில்
இனமொத்தவர்க்கு ஆயுதத்தைக்கொடுத்தது. எ - று.

வ-று. ஐயங் களைந்திட் டடல்வெங்குந் றுளிப்ப
வையிலை யெஃக மவைபலவு - மொய்யிடை

யாட்கடி வெல்களிற் றண்ணல் கொடுத்தளித்தான்
வாட்குடி வன்க ணவர்க்கு.

இ - ன். ஐயப்பாட்டையொழித்துக் கொலைத்தொழிலையுடைய வெய்
யகாலன் உணவுபெற்றேனென்று ஆர்த்துக்கொள்ள வியக்கத்தக்க இலைத்
தொழிலான்மிக்க வேல்பவற்றையும் பூசலிடத்து ஆளாக்கடியும் போர்வெல்
லும் யானையினையுடையதலைவன் வழங்கித் தலையளிசெய்தான், மறக்குடியில்
தறுகணவர்க்கு. எ - று.

(ச)

இதுவுமது.

கொடுத்தபின்னர்க் கழன்மறவ
ரெடுத்துரைப்பினு மத்துறையாகும்.

இ - ன். அரசன்படைவழங்கினபின்னர்க் கழல்வீரர் உயர்த்துச்சொல்
வினும் முன்புசொன்ன துறையேயாம். எ - று.

வ-று. துன்னருந் துப்பிற் றெடுகழலார் சூழ்ந்திருப்பத்
தன்னம ரொள்வாளென் கைத்தந்தான் - மன்னற்கு
மண்ணகமோ வைகன்று மாலை நெடுங்குடைக்கீழ்
விண்ணகமும் வேண்டும்கொல் வேந்து.

இ - ன். கிட்டதற்கரியவலியினையும் கட்டியவீரக்கழலினையுமுடையார்
தன்னைச்சுற்றியிருப்பத் தனக்குமேவும் ஒள்ளியவானே என்கையிலேதந்தான்;
அரசற்குப் பூமியிடமோ தங்காநின்றது, முத்தமாலையணிந்த கொற்றக்குடை
க்கீழ்; சுவர்க்கலோகத்தையும் வீரும்புங்கொல் அரசன். எ - று.

இஃது * “ஒருபொரு ளிருசொற் பிரிவில வரையார்” என்பதனானும்.
† “ஏந்திய கொள்கையார் சீறி னிடைமுரிந்து, வேந்தனும் வேந்து கெடும்”
என்பதனால், வேந்து இராச்சியமென்றுமாம். இனி, வேற்றுமன்னர்க்கு மண்
ணகமோவைகுதலில்லை; அவரை விண்ணகத்தின்கண் ஏற்றலையும் அரசன்
வேண்டும்கொலென்றுமாம். இப்பொருட்கு மன்னர்க்கென்பது பாடம். (ரு)

பெருங்காஞ்சி :—

தாங்கு திறன்மறவர் தத்த மாற்றல்
விங்கு பெரும்படையின் வெளிப்படுத்தித் தன்று.

இ - ன். எதிர்வரும் படையினத்தக்கும் வலியினையுடைய கொடு
வினையாளர் தத்தம்வலியை மிக்கபெருஞ்சேனையிடத்துத்தோற்றுவித்தது.
எ - று.

வ-று. வில்லார் குறும்பிடை வேறுவே ருர்த்தெழுந்த
கல்லா மறவர் கணைமாரி - யொல்லா

* தொல்பாப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், சூ. சுசு.

† திருக்குறள், அகக.

வெருவி மறவேந்தர் வெல்கனி நெல்லா
மிருவி வரைபோன்ற வின்று.

இ - ள். விற்படைநிறைந்த அரணிடத்துப் பலவகையாக ஆரவாரித்து வந்த இயற்கையானமறத்தினையுடையாருடைய அம்புமழையைப் பொருவாய் வெருண்டு சினமன்னர்போராவெல்லும் யானைபலவும், தினையரிந்த தாளினையுடைய மலையையொத்தன, இந்நாள். எ - று. (சு)

வாள்செலவு:—

அருமுனையா னறைகூவினபின்
செருமுனைமேல் வாள்சென்றன்று.

இ - ள். வெல்லுதற்கரிய போரையுடைய வஞ்சியான் போர்க்கு அழைத்தபின்பு பொருபடையிடத்து வாள்போனது. எ - று.

வ-று. உணங்கு புலவறா வென்றார் குரம்பை
துணங்கரில் வெம்முனை நோக்கி - யணங்கிய
குந்தமலியும் புரவியான் கூடாதார்
வந்தபின் செல்கென்றான் வாள்.

இ - ள். உலரும் புலாளுற்றம் ஒழியாத பகைவர் பாசறைக் [கைநிலை] செறிந்த பிணக்கத்தையுடைய கானத்திடத்து வெய்யபகையைப்பார்த்துப் பகைவரை வருத்திய வேலிட்டுப் பண்ணுதன்மிக்க குதிரையினையுடைய அரசன் சத்துருக்கள் பொரவடர்ந்தபின்பு வாளினைச் செல்கவென்று எவ்வினன். எ - று. (எ)

குடைச்செலவு:—

முதுகுடி மறவர் முன்னுறச் சூழக்
கொதியழல் வேலோன் குடைசென் றன்று.

இ - ள். பழங்குடிக்கொடுவீனயாளர் முன்னே சூழ்ந்துபோக அழலும் நெருப்புப்போன்ற வேலினையுடையவன் குடையைப் புறவீடுவிடுத்தது. எ - று.

வ-று. தெம்முனை தேயத் திறல்விளங்கு தேர்த்தானை
வெம்முனை வெற்றி விறல்வெய்யோன் - நம்முனை
நாட்டிப் பொறிசெறித்து நண்ணர்மேற் செல்கென்று
கூட்டிநாட் கொண்டான் குடை.

இ - ள். பகைப்புலங்கெட, வெற்றிமிகுந்த தேராற்சிறந்தசேனையினையும் வெய்யபூசல்வெற்றியினையுமுடைய கொற்றத்தைவிரும்பியோன் இரு பெருவேந்தர்தாம் பொரும்பூசலை இன்னநாளென்று நிச்சயித்துக் கட்டித் தன்இலாஞ்சனயிட்டுப் பகைவர்மேற்போகவெனச்சொல்லிச் சோதிடவருடனேகூட்டி நல்லாளிலே குடையைப் புறவீடுவிட்டான். எ - று. (அ)

வஞ்சினக்காஞ்சி:—

வெஞ்சின வேந்தன் வேற்றவர்ப் பணிப்ப
வஞ்சினங் கூறிய வகைமொழிந் தன்று.

இ - ள். வெய்யகோபத்தையுடைய மன்னவன் பகைவரைத் தாழ்ப் பண்ணுவான்வேண்டி. இவ்வாறுசெய்வேனெனச் சொல்லிய கூறுபாட்டைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. இன்று பகலோ நிறவா மு னென்னரை
வென்று களங்கொள்ளா வேலுயர்ப்பி - நென்று
மாணவியப் பாயு மடையார்மு நிற்பேன்
முரணவிய முன்முன் மொழிந்து.

இ - ள். இற்றைநாள் ஆதித்தன் படுவதன்முன் பகைவரை வெற்றி யைச்செய்து போர்க்களத்தைக்கொள்ளாதவேலை எடுப்பேனாயின் எந்நாளும் யானிருந்த அரண்கெடத் தாக்கும் பகைவர்முன்னே நிற்பேனாவேன், மாறு பாகுகெட முன்னே முன்னே தாழ வார்த்தைகளைச்சொல்லி. எ - று. (க)

பூக்கொணிலை:—

காரொதிரிய கடற்றூனை
போரொதிரிய பூக்கொண்டன்று.

இ - ள். மேகம்பொருந்தியகடல்போல் ஒலிக்குஞ்சேனை பூசலை ஏற் றுக்கொள்வான்வேண்டி அரசன்கொடுத்தபூவினைக்கொண்டது. எ - று.

வ-று. பருதிசெல் வானம் பரந்துருகி யன்ன
குருதியா றுவதுகொல் குன்றார் - கருதி
மறத்திறத்தின் மாறா மறவருங் கொண்டார்
புறத்திறத்த வேந்திரியப் பூ.

இ - ள். ஆதித்தன்படும் அந்திவானம் உருகிப்பரந்தாலொத்த உதிர திஆவதுபோலும், மலைசூழ்ந்த ஊர்; நினைந்து சினக்கூற்றிறற்பாத கொடு வினையாளரும் கைக்கொண்டார், தங்களுர்ப்புறத்தேவிட்ட வஞ்சிமன்னன் கெடப் பூவினை. எ - று.

உம்மை - சிறப்பும்மை.

(௧0)

நலைக்காஞ்சி:—

மைந்துயர மறங்கடந்தான்
பைந்தலைச் சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள். வலியோங்க மாற்றூர்தம் மறத்தொழிலக்கடந்தவன் பசுந் தலைமதிப்பைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-ரு. விட்டிடினென் வேந்தன் விலையிடினெ னிவ்வுலகி
 னிட்டுரையி னெய்துவ வெய்திறு - லொட்டாதார்
 போர்தாங்கி மின்னும் புலவா ஞ்றைகழியாத்
 தார்தாங்கி வீழ்ந்தான் றலை.

இ - ள். போக்கிடின என்? அரசன், தலைக்குத் தக்கவிலைகொடுக்கின்
 என்? இந்தப்பூமியிற் சிறப்பித்துச்சொல்லும் இசையினுற் பெறுவவெல்லாம்
 பெற்றதால்; பகைவர்புசுலைத்தடுத்து ஒளியைவிடும் புலானுற்றத்தையுடைய
 வானை உறையைவிட்டுடுத்து விட்ட வஞ்சியான் தூசிப்படையைத்தடுத்தி
 துப் பட்டவனுடையதலையினே. எ - று. (கக)

தலைமாராயம்:—

தலைகொடுவந்தா னுண்மலியச்
 சிலையுடைவேந்தன் சிறப்பீந்தன்று.

இ - ள். தலையைக்கொடுவந்தான் மனமுவப்ப வில்லினையுடைய மன்
 னன் செல்வத்தைக்கொடுத்தது. எ - று.

வ-று. உவன்றலை யென்னு முறழ்வின்றி யொன்னா
 ரிவன்றலையென் றேத்த வியலு - மவன்றலை
 தந்தாற்கு நல்கல் வியப்போ கிளர்ந்தேத்தி
 வந்தார்க்கு வந்தீயும் வாழ்வு.

இ - ள். உவன் இவனுக்குநேரென்றுசொல்லும் ஒப்பின்றிப் பகைவர்
 எல்லாரினும் இவன் தலையானவனென்றுசொல்லி வாழ்த்த நடக்கும் அவனு
 டையதலையைக் கொடுவந்தவற்றுக்குக்கொடுத்தல் அதிசயமோ, மிகப்புகழ்ந்து
 வந்தார்க்கு மகிழ்ந்துகொடுக்குஞ்செல்வம்! எ - று. (கஉ)

தலையொடுமுடிதல்:—

மண்டமருண் மாறுமைந்திற்
 கொண்டான்றலையொடு கோல்வனை முடிந்தன்று.

இ - ள். உற்றபூசலின் ஓவாதவலியினையுடைய கைப்பிடித்தான் தலை
 யுடனே திரண்டவளையினையுடையாள் இறந்தது. எ - று.

வ-று. கொலையானாக் கூற்றங் கொடிதே கொழுநன்
 றலையான டையலாள் கண்டே - முலையான்
 முயங்கினாள் வாண்முகமுஞ் சேர்த்தினா ளாங்கே
 யுயங்கினா ளோங்கிற் றுயிர்.

இ - ள். கொலைத்தொழிலை யமையாதகூற்றம் சாலக்கொடிதாயிருந்
 தது; கணவனதுதலையை அமையாளாய்த் தையலானவன்பார்த்தே கொங்கை

யாலேதமுவினாள்; ஒளிசிறந்தவதனத்தையும்கூட்டினாள்; அவ்விடத்தே வருந்தினாள்; மேலே பறிந்தது உயிர். எ - று.

ஆதலாற் கூற்றம் கொடிதேயென்க.

(கங்.)

மறக்காஞ்சி:—

‘இலைப்பொலிதா ரிகல்வேந்தன்

மலைப்பொழிய *மறங்கடைஇயின்று.

இ - ள். பச்சிலையாலே பொலிவுபெற்ற மாலையாற்சிறந்த வலியினை யுடைய மன்னன் பகைவர்மாறுபாடுநீங்க மறத்தொழிலைச் செலுத்தியது. எ - று.

வ-று. கருந்தலையும் வெண்ணிணமுஞ் செந்தடியு மீராப்

பருந்தோ டெருவை படர - வருந்திறல்

வேறாய மன்னர் வியப்பக் கடாபினான்

மாறா மறவன் மறம்.

இ - ள். கறுத்ததலையையும் வெண்ணிணத்தையும் சிவந்ததசையையும் இழுத்துக்கொண்டு பருந்தும் கழுஞ்செல்ல அரியவெற்றியினையுடைய பகைவர் அதிசயிப்பச் செலுத்தினான் நீங்காதகொடுவினையாளன், மறத்தொழிலை, எ - று.

(கசு)

இதுவுமது.

மண்கெழு மறவன் மாறுநிலை நோனான்

புண்கிழித்து முடியினு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். †ஒப்பனையாற்பொலிந்த மறத்தொழிலையுடையவீரன் பகைவருடைய மாறுபாட்டுக்குப் பொறாணகிப் ‡பகைவர்வேல்பட்ட தன்மாற்பிற் புண்ணைப் பிளந்து மரிப்பினும் முற்பட்டதுறையேயாம். எ - று.

வ-று. நகையம ராய நடுங்க நடுங்கான்

நெகையம ரோட்டிய துப்பிற் - பகைவர்மு

னுங்கிச் சினவுத னேனா னுதிவேலாற்

பொங்கிப் பரிந்திட்டான் புண்.

இ - ள். மகிழ்ச்சிமேவும் தன்கூட்டங்குலையக் குலையானாய்ச் செறிந்த போரைத தூரந்த வலியினையுடைய மாற்றார் தன் முன்னெல்லையைக்கொண்டு கோபித்தலைப்பொறாணகி வேலின்றுதியாலே வெகுண்டு அறுத்திட்டான், புண்ணினை. எ - று.

(கடு)

* மறங்கடாயின்றென்றும் பாடம்.

† பூமியிலேபொருந்தியவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ வேலினாலே புண்கிழித்துமுடியினும் அத்துறையையாமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

நடவு

புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.

பேய்நிலை :—

செருவேலோன் றிறனோக்கிப்
பிரிவின்றிப் பேயோம்பின்று.

இ - ள். போரைச்செய்யும் வேலினையுடையான் திறப்பாட்டைநோக்கி
நீங்குதலொழிந்து பேய் பரிகரித்தது. எ - று.

வ - று. ஆயு மடுதிறலாற் கன்பிலா ரில்போலும்
தோயுங் கதழ்குருதி தோள்புடைப்பப் - பேயுங்
களம்புகலச் சீறிக் கதிர்வேல்வாய் வீழ்ந்தா
னுளம்புகல வோம்ப லுறும்.

இ - ள். பலருங்கொண்டாடும் கொல்லும்வலியினையுடையாற்கு அன்
பிலாதார் இல்லைப்போலும்; நிலமெல்லாம்நீனையும் விரைந்தசோரி தோளிலே
அலைப்பப் பேய்தாலும் பூசற்களத்துள்ளார்விரும்ப வெகுண்டு ஒளியினை
யுடைய வேலின்வாயிலே விழுந்தவன் மனமகிழப் பரிகரித்தலைச் செய்யா
நின்றது. எ - று. (கசு)

பேய்க்காஞ்சி :—

பிணம்பிறங்கிய களத்துவீழ்ந்தார்க்
கணங்காற்ற வச்சுறீஇயன்று.

இ - ள். பிணமிக்க போர்க்களத்திலே பட்டார்க்குப் பேய் மிகவும்
அச்சமுறுத்தியது. எ - று.

வ - று. கொட்கு நிமிருங் குறுகுங் குடர்குடிப்
பெட்ப நகும்பெயரும் பேய்மக - னுட்கப்
புணலங் குருதிப் புலால்வாய்க் கிடந்து
கணல விழிப்பவர்க் கண்டு.

இ - ள். சுழலும், நீளும், குறுகும், குடர்மாலையைச்சுடித் தன்னுள்
ளம்விரும்பச் சிரிக்கும், போம், பேய்ப்பெண்; வெருவா, அழகிய உதிரமாகிய
நீரிற் புலாவிடத்துக் கிடந்து நோக்கு அழலநோக்கும் வீரரைப்பார்த்து.
எ - று. (கௌ)

தொட்டகாஞ்சி :—

வியன்மனைவிடலை புண்காப்பத்
துயன்முலைப்பேழ்வாய்ப் பேய்தொட்டன்று.

இ - ள். அகன்ற இல்லிலே தலைமகனுடையபுண்ணைப் பரிகரிக்க
நான் துறையினையும் பெரியவாயினையுமுடைய பேய்மகள் புண்ணைத்திண்டி
யது. எ - று.

வ-று. கொன்றுருத்த கூர்வே லவற்குறுகிக் கூரிருள்வாய்
நின்றுருத்து நோக்கி நெருப்புமிழாச் - சென்றொருத்தி
யொட்டார் படையிடந்த வாறுப்பு ணைந்தகலந்
தொட்டாள் பெருகத் துயில்.

இ - ள். கொலைத்தொழில்செய்து வெகுண்ட கூரியவேலினையுடைய
வனைக் கிட்டி மிக்க இருளின்கண்ணேநின்று கோபித்துப் பார்த்து அழலைக்
கான்று அணுகப்போய் ஒரு பேய்மகள் பகைவர் ஆயுதம்பிளந்த தீராதபுண்
ணைத்தாங்கின மார்பினைத் தீண்டினாள், உறக்கம் மிக, எ - று.

உறங்குதல் - உயிர்போதல்.

(௧௮)

தொடாக்காஞ்சி :—

அடலஞ்சா நெடுந்தகைபுண்
டொடலஞ்சித் துடித்துநீங்கின்று.

இ - ள். கொலையஞ்சாத பெரிய நிலையினையுடையவன் புண்ணினைத்
தீண்டுதற்குப் பயப்பட்டு நடுங்கிப் பேய் பெயர்ந்தது எ - று.

வ-று. ஐயவி சிந்தி நறைபுகைத் தாய்மலர் தூய்க்
கொய்யாக் குறிஞ்சி பலபாடி - மொய்யிணர்ப்
பூப்பெய் தெரிய நெடுந்தகைபுண் யாங்காப்பப்
பேய்ப்பெண் பெயரும் வருநம்.

இ - ள். வெண்சிறுகடுகினைத் தூவிக் குங்கிலியமுதலான நறுநாற்றத்
தைப் புகைத்துத் தெரிந்தபூவினைச்சிதறிப் பறியாக் குறிஞ்சிப்பண் பலவும்
பாடிச் செறிந்த தொத்தினையுடைய மலரிட்டுத் தொடுத்த மாலையாணிறைந்த
பெரிய மேம்பாட்டினையுடையவன்புண்ணை யாங்கள்பரிகரிப்பப் பேய்மகள்
நீங்கும் அணுகும். எ - று.

கொய்யாக் குறிஞ்சி - வெளிப்படை.

(௧௯)

மண்ணைக்காஞ்சி :—

வியலிடமருள விண்படர்ந்தோ
வியல்பேத்தி யழிபிரங்கின்று.

இ - ள். அகன்ற பூமியினுள்ளார்மயங்க வீரசுவர்க்கத்தேசென்றவன்
பண்பினைப் புகழ்ந்து நொந்துவருந்தியது. எ - று.

வ-று. போர்க்குப் புணைமன் புரையோர்க்குத் தாணும
ஊர்க்கு முலகிற்கு மோருயிர்மன் - யார்க்கு
மறந்திறந்த வாயி லடைத்ததா லண்ண
னிறந்திறந்த நீளிலை வேல்.

இ - ள். பூசலுக்குத்தெப்பமனையவன், உயர்ந்தோர்க்குத் தாணுவொப்
பானவன், தன்பதிக்கும் பூமிக்கும் ஒருயினையனையவன், யாவார்க்கும் தருமந்

தோன்றினவாயிலை அடைத்தது; தலைவன்மருமத்தை வெளிசெய்த நீண்ட இலைத்தொழிலாற்சிறந்தவேல். எ - று. (உ0)

கட்காஞ்சி:—

நறமலியு நறுந்தாரோன்
மறமைந்தார்க்கு மட்டைந்தன்று.

இ - ள். மதுமிகும் கமழுமாலையோன் தறுகணுளர்க்கு மதுவைக்கொடுத்தது. எ - று.

வ-று. ஒன்ன முனையோர்க் கொழிக வினித்துயின்
மன்னன் மறவர் மகிழ்தூங்கா - முன்னே
படலைக் குரம்பைப் பழங்கண் முதியான்
விடலைக்கு வெங்கள் விடும்.

இ - ள். பொருதமன்னர்க்கு இனி ஒழிவதாக உறக்கம்; வேந்தன் கொடுவினையாளர் மதுவையுண்டு களித்தாடுவதற்குமுன்னே தலைக்கற்றையான் வேய்த்த குழலிடத்துப் புன்கட்கிழவி பெற்றவீரனுக்கு வெவ்விதான மதுவை விடாநின்றான். எ - று. (உக)

ஆஞ்சிக்காஞ்சி:—

காதற் கணவனோடு கணையரி மூழ்கு
மாதர்மெல் வியலின் மலிபுரைத் தன்று.

இ - ள். அன்பினையுடைய தன் கொழுநனோடு செறிந்தநெருப்பிலே அழுந்தும் காதலையுடைய மெத்தென்றதன்மையாற்சிறந்தவள்தன் மிகுதியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. தாங்கிய கேளொடு தானு *மெரிபுகப்
பூங்குழை யாயம் புலர்கென்னு - நீங்கா
விலாழிப் பரித்தானை வெந்திறலார் சேறார்ப்
புலாழித் தலைக்கொண்ட புண்.

இ - ள். தரித்தகணவனோடு தானும் நெருப்பிலேபுகுவான்வேண்டிப் பொலிந்த மகர்க்குழையையுடையவன் தோழிமாரை அகலப்போமினென்று சொல்லும்; ஒழியாத வாய்துரையினையுடைய குதிரையாற்சிறந்த சேனைப் பகைவர் சேறாரிடத்துப் புலாளுற்றத்தினையுடைய சக்கரத்தாலே எறியப் பட்ட புண்ணை. எ - று.

புண்ணத்தாங்கிய கேளொடு எனக்கூட்டுக. புலவென்பதனுள் அகரம் தொக்கது; ஒற்று இரட்டாமையுமறிக. (உஉ)

இ து வு ம து.

மன்னுயிர் நீத்த வேலின் மனையோ
வின்னுயிர் நீப்பினு மத்துறை யாகும்.

* எரிபுகையென்றும் பாடம்.

இ - ன். தலைவன் உயிரினைநீக்கின அயிலாலே மனைக்கிழத்தினிய ஆவியை ஒழிப்பினும் முன்சொன்னதுறையேயாம். எ - று.

வ-று. கௌவைநீர் வேலிக் கடிதேகாண் கற்புடைமை
வெவ்வேல்வாய் வீழ்தான் விறல்வெய்யோ - னவ்வேலே
யம்பிற் பிறமுந் தடங்க ணவன்காதற்
கொம்பிற்கு மாயிற்றே கூற்று.

இ - ன். ஆரவாரத்தான்மிக்க கடல்குழந்தநிலத்திற் கொடிதேகாண், ஒருமையுடைமை: வெய்தான அயில்வாயிலேபட்டான் வெற்றியைவிரும்பினான்; அந்தஅயிலே, பகழிபோலமின்றும் பெரியவழியையுடையவளான அவன் அன்பினையுடைய வஞ்சிக்கொம்பனையாளுக்கும் கூற்றாயிற்று. எ - று.

மகட்பாற்காஞ்சி:—

ஏந்திழையாட் டருகென்னும்
வேந்தனோடு வேறுநின்றனறு.

இ - ன். அழகிய ஆபரணத்தினையுடையானே எனக்குத்தருகவென்று சொல்லும் அரசனோடு மாறுபட்டுநின்றது. எ - று

வ-று. அளிய கழல்வேந்த ரம்மா வரிவை
பெளரியனென் றெள்ளி யுரைப்பிற் - குளியாவோ
பண்போற் கிளவியிப் பல்வனையாள் வாண்முகத்த
கண்போற் பகழி கடிது.

இ - ன். அளியினையுடைய கழன்மன்னர் அழகியதிருவையினைய மடவான் தாங்கொள்கைக்கு எளியனென்று இகழ்த்துபேசின், தையாவோ? பண்ணையொத்த வார்த்தையினையுடைய இப்பல்தொடியினையுடையவள் ஒளியினையுடைய வதனத்தவாகிய கண்போன்ற அம்பு, கடிதாக. எ - று. (உச)

முனைகடிமுன்னிருப்பு:—

மன்னர்யாரையு மறங்காற்றி
முன்னிருந்த முனைகடி ந்தனறு.

இ - ன். வேந்தரெல்லாரையும் சினத்தைக்காலப்பண்ணி அவரை முன்னே யிருந்த பூசர்களரியினின்றும் போக்கியது. எ - று.

வ-று. கடிகமழ் வேரிக் கடைதோறுஞ் செல்லக்
கொடியலி கொல்களி நேவித் - துடிமகிழ
வார்த்திட் டமரு ளடையாரை யம்முனையிற்
பேர்த்திட்டான் பெய்கழலி னான்.

இ - ன். மிகநாறும் மதுவினையுடைய மாற்றாரணத்தின் வாயிலிடந்தோறும்போக வெற்றிக்கொடியான்மிக்க யானைகளையேவித் துடிகொட்ட ஆரவாரித்துப் போருட் பகைவரைச் செருப்புலத்தினின்றும் போகத்தூர்தான், இட்ட வீரக்கழலினையுடையான். எ - று. (உரு)

நான்காவதுகாஞ்சிப்படலமுற்றிற்று.

ஐந்தாவது

நொச்சிப்படலம்.

நுவலருங் காப்பி னொச்சி யேனை
மறனுடைப் பாசி யூர்ச்செரு வென்று
செருவிடை வீழ்த நிண்பரி மறனே
யெயிலது போரே யெயிறனை யழித்த
நு லழிபடை தாங்கன் மகண்மறுத்து மொழித் லென
வெச்ச மின்றி யெண்ணிய வொன்பது
நொச்சித் திணையுந் துறையு மாகும்.

எ - ன், நொச்சித்திணையும் துறையுமாமாறுணர்த்துதலுதலிற்று.

இ - ன். நொச்சி, மறனுடைப்பாசி, ஊர்ச்செரு, செருவிடைவீழ்தல், குதிராமறன், எயிற்போர், எயிறினையழித்தல், அழிபடைதாங்கல், மகண்மறுத்துமொழிதல் எனச்சொல்லப்பட்ட இவ்வொன்பதும் நொச்சித்திணையும் துறையுமாம். எ - று.

நொச்சி:—

ஏப்புழை ஞாயி லேந்துநிலை யரணங்
காப்போர் சூடிய பூப்புக்கழந் தன்று.

இ - ன். வவறையையுடைய முடக்குக்களைத்தாங்கின நிலைமையினை யுடைய எயில்காக்கும்வீரர் மலைநத்பூவைப்புக்கழந்தது. எ - று.

வ-று. ஆடரவம் பூண்டா னழலுணர்ச் சீறிய
கூடரணங் காப்போர் குழாம்புரையச் - சூடின
ருச்சி *மதிவழங்கு மோனகு மதில்காப்பா
னொச்சி நுதிவே லவர்.

இ - ன். ஆடம்பம்பையணிந்தான் நெருப்புதுகரக் கோபித்த திரிபுரத் தைக்காக்கும் அவுணர்திரையொப்ப மலைந்தார்; மேலேதிங்களுரும் உயர்ந்த புரிசையைக் காவல்செய்வான்வேண்டி நொச்சிப்பூவை, துனியாற்சிறந்த வேலினையுடையவர். எ - று.

வேலவரநொச்சிசூடினாரென்க.

(ச)

மறனுடைப்பாசி:—

மறப்படை மறவேந்தர்
துறக்கத்துச் செலவுரைத்தன்று.

* மதிதவழுமெனவும் பாடம்.

இ - ள். சினச்சேனையினையுடைய சினமன்னர் வீரசுவர்க்கத்திடத்துப் போனபோக்கைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. பாயினார் மாயும் வகையாற் பலகாப்பு
மேயினு ரேய விகன்மறவ - ராயினு
ரொன்றி யவரற ஆர்ப்புலத்துத் தார்தாங்கி
வென்றி யமரர் விருந்து.

இ - ள். அரணைச் சூழப்பரத்தார் படுமுறையாற் பலகாவிலையும் ஏவினார்; ஏவின மாறுபாட்டையுடையவீரர், ஆயினார்; எதிரதாகக் கிட்டினவர் கெட ஊரினிடத்துத் தூசிப்படையைத்தடுத்து வெற்றியினையுடையதேவர் கட்கு விருந்து. எ - று.

விருந்தாயினாரென்க.

(உ)

ஊ ர் ச் சே ரு :—

அருமினையோடு கிடங்கழியாமைச்
செருமலைந்த சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள். பகைவராற்புகுதற்கரிய காவற்காட்டோடு அகழ்சிதையாத படி பூசல்செய்த மதிப்பினைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. வளையும் வயிரு மொலிப்பவாள் வீசி
யினையுங் கிடங்குஞ் சிதையத் - தனையரிந்த
நோனார் படையிரிய நொச்சி விறன்மறவ
ராளு ரமர்விலக்கி யார்ப்பு.

இ - ள். சங்கும் கொம்பும்முழங்க வானையோச்சிக் காவற்காடும் அகழு மழியக் காவற்பினியையறுத்த பகைவரான உழிஞையார்சேனாகெட நொச்சி யிடத்து வெற்றிவீரர், ஆனார்; போரைவிலக்கி ஆரவாரிப்பு. எ - று.

ஆரவாரிப்பானாரென்க.

(க)

சேருவிடைவீழ்தல் :—

ஆழ்ந்துபடு கிடங்கோ டருமினே காத்து
வீழ்ந்த வேலோர் விறன்மிகுத் தன்று.

இ - ள். ஆழமுடைத்தான கிடங்கினோடு அரிய காவற்காட்டைக்காத் தப்பட்ட வேல்வீரர்வெற்றியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. ஈண்டரில் சூழ்ந்த வினையு மெரிமலர்க்
காண்டகு நீள்கிடங்குங் காப்பராய் - வேண்டார்
மடங்க லனைய மறவேலோர் தத்த
முடம்பொடு காவ லுயிர்.

இ - ள். திரண்டபிணக்குச்சுற்றின காவற்காடும் நெருப்புப்போன்ற பூவினையுடைய காணத்தக்க நீண்ட அகமும் காவல்புரிவாராய், வேண்டுகிலர்; சிங்கமொத்த சினவேலோர் தத்தமுடைய மெய்யுடன் உயிரைக்காத்தலை. எ - று.

காத்தலைவேண்டாரென்க.

(ச)

குதிரைமறம்:—

ஏமாண்ட நெடும்புரிசை

வாமானது வகையுரைத்தன்று.

இ - ள். எய்யுந்தொழில்மாட்சிமைப்பட்ட பெரியமதிலிடத்துப் பாயும் குதிரையது பகுதியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. தாங்கன்மின் றாங்கன்மின் றுனை விறன்மறன்
 ரோங்கன் மதினு னொருதனிமா - ஞாங்கர்
 மயிரணியப் பொங்கி மழைபோன்று மாற்றா
 ருயிருணிய வோடி வரும்.

இ - ள். தடுத்தற்கரிது! தடுத்தற்கரிது!! தடாதேகொண்மின்! தடா தேகொண்மின்!! சேனையிடத்து வென்றிவீரர்களாள், மலைபோன்றபுரிசை யிடத்து ஒப்பில்லாததொருகுதிரை பக்கத்தே கவரியிட எழுந்து மேகத்தை யொத்துப் பகைவருயிரை உண்பான்வேண்டிக் கடுகிவரும். எ - று. (ங்)

எயிற்போர்:—

அயிற்படையி னாண்காக்கு

மெயிற்படைஞ ரிகன்மிகுத்தன்று.

இ - ள். கூரிய ஆயுதத்தாலே குறும்பினைக்காக்கும் மதிலிடத்துப் போர்வீரர் மாறுபாட்டைச் சிறப்பித்தது. எ - று.

வ-று. மிகத்தாய செங்குருதி மேவரு மாப்பி
 னுகத்தா முயங்கியக் கண்ணு - மகத்தார்
 புறத்திடைப் போதந் தடல்புரிந்தார் பொங்கி
 மறத்திடை மானமேற் கொண்டு.

இ - ள். பெருகப்பரந்த சிவந்த சோரி பொருந்தின அகலத்தினின்றும் வீழத் தாம் வருந்தியுவிடத்தும், உள்ளுள்ளார் ஆரணிற்சுப்புறம்பேபோந்து கோறலைவிரும்பினர், கோபித்துச் சினத்தின்கண்ணே அபிமானத்தை மேற் கொண்டு. எ - று. (சு)

எயிறனையழித்தல்:—

துணிவுடைய தொடுகழலா

னணிபுரிசை யழிவுரைத்தன்று.

இ - ன். தெளிவுடைத்தான கட்டுங்கழலோன் அழகியமதிவீன்கட்
கேட்டினைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. அகத்தன வார்கழ னோன்ற ளரணின்
புறத்தன போரெழிற் றிண்டோ - னுறத்தழிஇத்
தோட்குரிமை பெற்ற துணைவனையார் பாராட்ட
வாட்குரிசில் வாணுலகி னான்.

இ - ன். அரணினுள்ளேவீழ்ந்தன, கட்டுங்கழலாற்பொலிந்த வலிய
கால்; மதிவீன்புறம்பேவீழ்ந்தன, பூசலைச்செய்யும் அழகிய திண்ணியதோள்;
இறுகவளைத்துத் தோட்கு உரியரான இணைவனையினையுடைய தெய்வமகளிர்
கொண்டாட வாளினையுடைய உபகாரி விண்ணிடத்தான். எ - று. (எ)

அழிபடைதாங்கல் :—

இழிபுடன் றிகல்பெருக
வழிபடை யரண்காத்தன்று.

இ - ன். தம்படைத்தாழ்விற்குக் கோபித்து மாறுபாடுமிகக் கெட்ட
சேனை எயிலைக் காத்தது. எ - று.

வ-று. பரிசை பலகடந்து பற்று ரெதிர்ந்தா
ரெரிசெ யிகலரணங் கொண்மார் - புரிசை
யகத்தடி யுய்யாமை யஞ்சுடர்வா னோச்சி
மிகத்தடிந்தார் மேனின் றவர்.

இ - ன். கிடுகுபடைபலவற்றையுமவென்று பகையான உழிநூயார்
எதிர்ந்தாராக, அழலினைப்பண்ணும் மாறுபாட்டுக்குறும்பினைக் கொள்வான்
மதிவினுட் காலிடாதபடி அழகிய ஒளியையுடைய வானை ஒச்சிப் பிணம்பெரு
கத் துணித்தார்; மதினமேல் நின்றவீரர். எ - று. (அ)

மகண்மறுத்துமொழிதல் :—

வெம்முரணன் மகன் வேண்ட
வம்மதிலோர் மறுத்துரைத்தன்று.

இ - ன். வெய்தான பகையையுடையவன் மகனாவேண்ட அழகிய
குறும்பினுள்ளோர் மறுத்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. ஒள்வாண் மறவ ருருத்தெழுந் தும்பர்நாட்
கள்வார் நறுங்கோதை காரணமாக - கொள்வான்
மருங்கெண்ணி வந்தார் மழுகன்றிறின் கோடிக்
கருங்கண்ணி வெண்கட்டிற் கால்.

இ - ன். நொச்சியில் ஒள்ளியவாள்வீரரைக் கோபித்தெழுந்து, மேனான்
தேனொழுகும் நறுமாலையினையுடையவன்பொருட்டாகக்கொண்டு கொள்வான்

வேண்டி இடையின் அழகைக்கருதி வந்தவருடைய இளைய வாரணத்தின் கொம்பு, இந்தக் கழத்த கண்ணினையுடையாள் வெளுத்த கட்டிலின் கால்.
எ - று.

“ஆயிரு திணையு மரசர்க் குரிய” என்பதனால் மகட்பாற்காஞ்சி அரசர்க் குரித்து. இது மறவர்க்குரித்து. (க)

ஈந்தாவது நொச்சிப்படலமுற்றிற்று.

புறவது

உழி நை கு ப் ப ட ல ம்.

உழினை யோங்கிய குடைநாட் கோளே
வாணட் கோளே முரசு வழினை
கொற்ற வழிநையோ டரசு வழினை
கந்தழி யென்று முற்றுழி நையே
ரு காந்தள் புறத்திறை யாரெயி லுழினை
யருந்தோ லுழினை குற்றுழி நையொடு
கோட்புறத் துழினை பாசி நிலையே
யேணி நிலையே யிலங்கெயிற் பாசி
முதுவழி நையே முந்தகத் துழினை
க0 முற்று முதிர்வே யானைகைக் கோளே
வேற்றுப்படை வரவே யுழுதுவித் திடுதல்
வாண்மண் ணு நிலையே மண்ணுமங் கலமே
மகட்பா லிகலே திறைகொண்டு பெயர்த
லடிப்பட விருத்த ரெகைநிலே யுளப்பட
கரு விழுமென் சீர்த்தி யிருபத் தொன்பது
முழினை யென்மன ருணர்ந்திசி னேரே.

எ - ன், உழினைத்திணையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். உழினை, குடைநாட்கோள், வாணட்கோள், முரசுவழினை, கொற்றவழினை, அரசுவழினை, கந்தழி, முற்றுழினை, காந்தள், புறத்திறை, ஆரெயிலுழினை, சோலுழினை, குற்றுழினை, புறத்துழினை, பாசினிலை, ஏணினிலை, எயிற்பாசி, முதுவழினை, அகத்துழினை, முற்றுமுதிர்வு, யானை கைக்கோள், வேற்றுப்படைவரவு, உழுதுவித்திடுதல், வாண்மண்ணுநிலை, மண்ணுமங்கலம், மகட்பாலிகல், திறைகொண்டுபெயர்தல், அடிப்படவிருத் தல், தொகைநிலை எனச்சொல்லப்பட்ட இவ்விருபத்தொன்பதும் உழினைத் திணையும் துறையுமாம். எ - று.

உழிஞை :—

முடிமிசை யுழிஞை குடி யொன்றார்
கொடிதுடங் காரெயில் கொளக்கரு தின்று.

இ - ன். தம்முடிமேலே உழிஞைமாலையையணிந்து பகைவர்கொடியசையும் நிறைந்ததும்பினைக் கைப்பற்றநினைந்தது. எ - று.

வ-று. உழிஞை முடிபுனைந் தொன்றாப்போர் மன்னர்
விழுமதில் வெல்களிறு பாயக் - கழிமகிழ்
வெய்தாரு மெய்தி யிசைநுவலுஞ் சீர்த்தியனை
கொய்தார மார்பினெங் கோ.

இ - ன். உழிஞைமாலையை முடிமேலேகுடிப் பொருந்தாத போரினைச் செய்யும் வேந்தர்தம் சீரியபுரிசையை வெல்லுமயானைகுத்த மிக்க களிப்புமேவாதபெரியோரும் மகிழ்ச்சியைமேவிக் கீர்த்திகூறும் பெரும்புகழினை யுடையான், மட்டஞ்செய்த மாலையாற்சிறந்த மார்பினையுடைய எம்வேந்து. எ - று.

அம்மென்றது - சாரியை.

(க)

குடைநாட்கோள் :—

செற்றடையார் மதில்கருதி
கொற்றவேந்தன் குடைநாட்கொண்டன்று.

இ - ன். செறுத்துக் கூடாநாருடைய அரணைக் கொள்ளநினைந்து வெற்றிமன்னவன் குடையைப் புறவீடுவிட்டது.

வ-று. நெய்யணிசெவ்வே நெடுந்தேர் நிலைபுகுக
கொய்யுனைமா கொல்களிறு பண்ணிடுக - வையகத்து
முற்றக் கடியரண மெல்லா முரணவிந்த
கொற்றக் குடைநாட் கொள்.

இ - ன். நெய்யிட்டு அலங்கரிப்பனவாக, பகைவர் குருதியாடிச் சிவந்த வேல்கள்; நெடியதேர்களும் நிற்குங்கூடங்களிலே நிற்பனவாக; கொய்த தலையாட்டத்தினையுடைய குதிரையும் கொல்லும் யானையும் போர்க்குச்செய்த பண்ணினைக்களைக்; ஞாலத்து அடையக் காவற்குறும்புகளெல்லாம் தத்தம் மாறுபாடுகெட்டன, வெற்றிக்குடையைப் புறவீடுவிட. எ - று. (உ)

வாணட்கோள் :—

கலந்தடையார் மதில்கருதி
வலந்தருவா ணட்கொண்டன்று.

இ - ன். கூடிச்சேராதார்தம் அரணனைக் கோடலை நினைந்து வெற்றி கொள்ளும் வானைப் புறவீடு விட்டது. எ - று.

சு அ

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

வ-று. வாணுட் கொளலும் வழிமொழிந்து வந்தடையாப்

பேணுர் பிறைதொடும் டீபுமதிற் - பூணு

ரணிகொள் வனமுலையா ராடரங்க மேறிப்

பிணிகொள்பே யாடும் பெயர்த்து.

இ - ள். வானினைப் புறவீடுவிட்டதாக, தாழ்வுசொல்லிவந்து சேராத பகைவருடைய மதியைத்தீண்டும் அச்சமுறுத்துமதிவிடத்து ஆபரண நிறைந்த அலங்காரங்கொண்ட அழகிய கொங்கையினையுடையார் நிரூபத்தமண்டபத்தேயேறிக் கைகோத்துப் பேயாடும், பலகூத்தினையும் மாறி. எ - று.

திணைதோறும் வாணுட்கோள் குடைநாட்கோள் வேறுபாடுடைய. (ங்)

முரசுவுழிஞை :-

பொன்புனை யுழிஞை சூடி மறியருந்துந்

திண்பிணி முரசு நிலையுரைத் தன்று.

இ - ள். பொன்னுலையெய்த உழிஞை மாலையைமலைத்து ஆடுவெட்டியிடும் பலியை நுகரும் திண்ணிதாக வாராற்கட்டின முரசின் நிலைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. கதிரோடை வெல்களிறு பாயக் கலங்க்

யுதிரா மதிலு முளகொ - லதிருமாற்

பூக்கண் மலிதார்ப் புகழ்வெய்யோன் கோயிலுண்

மாக்கண் முரசு மழை.

இ - ள். ஒளியாந்திறந்த பட்டத்தினையுடைய வெல்லுமயானை குத்தக் குலைந்துவீழாத புரிசையும் சிலஉளபோலும்; முழங்குமால், மலர்கண்மிக்க மாலையினையுடைய லுசையைவீரும்பிடியோன் மாளிகையிடத்துப் பெரிய கண்ணினையுடைய வீரமுரசம் மழைபோல். எ - று.

மழைபோல் அதிருமென்க.

(ச)

கொற்றவுழிஞை :-

அடையாதா ரண்கொள்ளிய

படையோடு பரந்தெழுந்தன்று.

இ - ள். பகைவர்சங் காவற்பதியைக் கைக்கொள்வான் வேண்டிச் சேனையோடு கைவளர்த்து சென்றது. எ - று.

வ-று. வெள்வாட் கருங்கழற்கால் வெஞ்சுடர்வேற் றண்ணளியான்

கொள்வான் கொடித்தாளை கொண்டெழுந்தா - னள்ளாதா

ரஞ்சுவரு வாயி லருமினைக் குண்டகழி

மஞ்சிவரு ஞாயின் மதில்.

இ - ன். ஒளிபரந்த வாளினையும் வலிய வீரக்கழலாற்சிறந்த காலினையும் வெய்ய சோதியாற்பொலிந்த வேலினையும் தண்ணளியையுமுடையவன் கைப்பற்றிக் கொள்வானாகப் பதாகையினையுடையசேனையை ஒன்றுபடக் கொண்டெழுந்தான்; பொருந்தாதார் வெருவரு வாயிலினையும் புதுத்தகரிய குறுங்காட்டினையும் ஆழ்ந்தகிடங்கினையும் மேகம்பாக்கும் எவறையினையுமுடைய அரணத்தை. எ - று. (டு)

அரசவுழிஞை :

தொழில்காவன் மலிந்தியலும்

பொழில்காவலன் புகழ்விளம்பின்று.

இ - ன். காவற்செய்தி மிக்குடக்கும் புகழ்காவலன்நன் கீர்த்தியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. ஊக்க முரண்மிகுதி யொன்றிய நற்குழ்ச்சி

யாக்க மவன்க ணகலாவால் - வீக்க

நகப்படா வென்றி நலமிகு தாராற்

ககப்படா வில்லை யரண்.

இ - ன். மனவெழுச்சியும் மாறுபாட்டின் பெருமையும் பொருந்திய நல்லவிசாரமும் செல்வப்பெருக்கமும் அவனிடத்து நீங்காவால்; பெருமையினையும் பிறரால் இகழ்த்தகாத வெற்றியினையும் நன்மைமலியு மாஸையினையும் உடையவனுக்குக் கையகப்பட்டாதன இல்லை, காவற்குறும்புகள் யாவையும். எ - று. (சு)

க ந த ழி :—

மாவுடைத்தார் மணிவண்ணன்

சோவுடைத்த மறறுவலின்று.

இ - ன். வண்டினையுடைய மாஸையாற்சிறந்த நீலமணிபோன்ற மேனியையுடையான் *வீரசோவென்னும் அரணத்தை அழித்த வீரத்தைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. அன்றெறிந் தானு மிவனா லரண்வலித்

தின்றிவன் மாறா வெதிர்வார்பா - ரென்று

மடையார் மணிப்பூ ணடையாதார் மாப்பிற்

சுடராழி நின்றெரியச் சோ.

இ - ன். அந்நான் அழித்தவனுமிவன்; அரண்வலிதென்றுதேறி, இந்நான் இவன் பகையாக எதிர்ப்பார்பார்! எக்காலத்தும்; மூட்டார்த்த மணியணியையுடைய பொருந்தாதாருடைய அகலத்து ஒளிவிடுந்திகிரி நின்று அழலச் சோவென்னும் அரணத்தை. எ - று.

இஃது உவமையன்று; மிகுதிகூறியது.

(எ)

* ஈண்டுக்கூறிய அரணத்தைத் திருமால் அழித்தனரென்பதை, சிலப்பதிகாரம், ஆய்ச்சியர்குராவையில் “மூவுலகும்” என்னுஞ் செய்யுளிற் காண்க.

முற்றுழிஞை :—

ஆடிய லவிர்சடையான்

சூடியபூச் சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ன். அசையுந்தன்மையினை உடைத்தாய் விளங்கும் வேணியை யுடையான் மலைந்த பூவினது நன்மையைச் சொல்லியது. எ - று

வ-று. மயங்காத தார்ப்பெருமை மற்றறிவார் யாரே
யியங்கரண மூன்று மெரித்தான் - நயங்கிணர்ப்
பூக்கொ ளிதழிப புரிசெஞ் சடையானு
மாக்கொ ளுழிஞை மலைந்து.

இ - ன். மருளாத உழிஞையின் மிகுதியை வேறுணர்வார் யாவர்தாம்! திரிபுரங்கண்மூன்றையும் சுட்டான்; விளங்கும் கொத்திற் பொலிவுகொண்ட கொன்றையையுடைய புரிந்த செஞ்சடையானும் பெருமைகொண்ட உழி னையையச்சூடி. எ - று.

(அ)

காந்தள் :—

கருங்கடலுண் மாத்தடிந்தான்

செழுங்காந்தட் சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ன். கறுத்த கடலிடத்துச் குரபன்மாவைக் கொன்றவனுடைய காந்தப்பூவின் மிகுதியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. குருகு பெயரிய குன்றெறிந் தானு
முருகெழு காந்தண் மலைந்தான் - பொருகழற்
கார்கருதி வார்முரசு மார்க்குங் கடற்றூனைப்
போர்கருதி யார்மலையார் பூ.

இ - ன். குருகின் பெயர்பெற்ற மலையை எறிந்தவனும் அழகுமருவின *கோடலைச்சூடினான்; வீரக்கழலினையுடைத்தாய் மேகத்தையொத்து வாராற் பிணித்த முரசுமுழங்குங் கடல்போன்ற சேனையிடத்துப் பூசலெரினைந்து யாவர் சூடார்! பூவினை. எ - று.

குருகு பெயரியகுன்று - கிரவுஞ்சுகிரி.

(க)

புறத்திறை :—

மறத்துறை மலிந்து மண்டி. மாற்றார்

விறற்கொடி மதிலின் புறத்திறைத் தன்று.

இ - ன். சினத்தின்வழியிக்கு மேற்கொண்டு பகைவருடைய வெற் றிக்கொடியணிந்த அரணின் சுற்றிலேவிட்டது. எ - று.

* கோடல் - காந்தள்; இது முருகக்கடவுளுக்குரிய அடையாளப்பூ. இதனை, “சுரும்புமூசாச் சுடர்ப்பூங்காந்தட், பெருந்தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்” என்னும் திருமுருகாற்றுப் படையாவணர்க.

வ-று. புல்லார் புகலொடு போக்கொழியப் பொங்கினனாய்ப்
புல்லார் மருளப் படைபரப்பி - யொல்லார்
நிறத்திறுத்த வாட்டாணை நேரார் மதிவின்
புறத்திறுத்தான் பூங்கழலி னான்.

(இ) - ன். பகைவர் புகுமிடமும் ஓடிப்போம் வழியும் இன்றியே யொழி
யப் பொங்கியெழுந்து பலமன்னரும் மயங்கத் தன்சேனையைக் கைவளரவிட்
டுப் பகைவர்மருமத்திலே குளித்த வாட்சேனையினையுடைய பகைவாரணத்
தின் பக்கத்திலே பாடிவீடுகொண்டான் ; பொலிந்த வீரக்கழலினையுடைய
வன். எ - று. (க௮)

ஆரேயிலுழிஞை :—

வா ஆண்மறவர் வணங்காதார்
நீஇண்மதிவி னிலையுரைத்தன் று.

(இ) - ன். வாளினையுடையவீரர் தம்மைப்பணியாதாருடைய உயர்ந்த
புரிசையின் திண்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. மயிர்க்கணத் தன்னார் மகிழ்த்தேற லூட்டக்
கயிற்கழலார் கண்கனல் பூபப - வெயிற்கண்ணார்
வீயப்போர் செய்தா லும் வென்றி யரிதரோ
மாயப்போர் மன்னன் மதில்.

(இ) - ன். மயிலின்றிரளனையார் களிகதும் மதுத்தெளிவை உண்ணப்
பண்ண மூட்டுவாயாற்சிறந்த கழலினையுடைய உழிஞையார்விழி நெருப்பைக்
கால அரணித்தார் பலரும்படப் பூசல்செய்தாலும் வெற்றியரிது ; வஞ்சச்
செருவினைச் செய்யவல்ல வேந்தன் புரிசையை. எ - று.

மதிலை வென்றியரிதென்க. அரோ, அசை. (கக)

தோலுழிஞை :—

வென்றி யோடு புகழ்வினைக் சும்மெனத்
தொன்று வந்த தோன்மிகுத் தன் று.

(இ) - ன். வெற்றியுடன் இசையையுண்டாக்குமெனச்சொல்லிப் பழைய
தாகிவந்த கிடுகுபடையைச் சிறப்பித்தது. எ - று.

வ-று. நின்ற புகழொழிய நில்லா வுயிரோம்பி
யின்றுநாம் வைக விழிவாகும் - வென்றொளிரும்
பாண்டி னிசைதோல் பணியார் பகையரணம் ல்
வேண்டி லெளிதென்றான் வேந்து.

(இ) - ன். நிலைநின்ற கீர்த்திபோக நிலைநில்லாது உயிரைக்காத்து இந்
றைநாளிலே நாம் இவ்வெயிற்புறத்துத் தங்குமது நமக்குத் தாழ்வு ; வென்று

விளங்கும், கண்ணாடி நிரைத்த கிடுகுபடை வணங்காதார்முனைக்குறும்பினைக் கொள்ளவேண்டிற் கொள்கை எளிதென்று சொன்னான் மன்னன். எ - று.

ஆதலால் இன்றுநாம்வைகல் இழிவாகுமென்க. தோலென்பது ஆகு பெயர். (௧௨)

குற்றுழிஞை:—

*கருதாதார் மதிர்குமரிமே

லொருதானாகி யிகன்மிகுத்தன்று.

இ - ள். பகைவராணாகிய அழிவில்லாததன்மேல் தான் ஒருவனுமே யாகி மாறுபாட்டினைப் பெருக்கியது. எ - று.

வ-று. குளிறு முரசினான் கொண்டா னரணங்
களிறுங் கதவிறப் பாய்ந்த - வொளிறு
மயிற்றுப் படைநத வணியெழு வெல்லா
மெயிற்றுப் படையா லிடநது.

இ - ள். அதிரும் வீரமுரசினையுடையான் வென்று கைப்பற்றினான் குறும்பினை; போர்யானைகளும் வாய்தலிற்கதவுஒடியப் பாய்ந்தன; விளங் கும் வேல்வலிசிறந்த நிரைத்த கணையமுழுதும் மருப்பாயுத்தாலேபெயர்த்து. எ - று. (௧௩)

இதுவுமது.

வளைஞரல வயிரார்ப்ப

மிளைகடத்தலு மத்துறையாகும்.

இ - ள். சங்கமுழங்கக கொம்புகுறிப்பக் காவற்காட்டைக் கடநது புகு மதுவும் முன்னஞ்சொன்ன துறையையாம். எ - று.

வ-று. அந்தரந் தோயு மமையோங் கருமிளை
மைந்தர் மறிய மறங்கடந்து - பைந்தார்
விரைமார்பின் வின்னரல வெங்களை தூவார்
வரைமார்பின் வைகின வாள்.

இ - ள். ஆகாயத்தைக் கிடும் மூங்கிலுயர்ந்த அரிய காவற்காட்டிற் பொருமவீரர் முதுகிட மறத்தைவென்று செவ்வி மாலைமணத்தையுடைய அகலத்திலே வின்னாறொலிப்ப வெவ்விய அம்பைச்சிந்துவாருடைய மலை போன்ற அகலங்களிலே தங்கின; உழிஞையாருடைய வாள்கள். எ - று.

தூவுவாரென்பது, தூவாரென இடைக்குறைந்தது. (௧௪)

இதுவுமது.

பாடருந்தோற் படைமறவ

ராலொடடையினு மத்துறையாகும்.

* “வணங்காதார் மதிர்குமரி” என்பர் பின்னும். (௨௮)

‘கு - ன். சொல்லுதற்கரிய பரிசையினையுடைய சேனைத்தலைவர் ஆடுத லுடனே நொச்சியாருடைய அரணினேக்குறுகிலும் முன்புசொன்ன துறை யேயாம். எ - று.

வ-று. நிரைபொறி வாயி நெடுமதிற் குழி
வரைபுகு புள்ளின மான விரைபடைந்தார்
வேலேந்து தானே விறலோன் விறன்மறவர்
தோலேந்தி யாட றொடர்ந்து.

கு - ன். ஒழுங்குபட்ட இயந்திரங்களாலமைந்த *புதலினையுடைய உய ர்ந்த புரிசைநெற்றியிலே மலையிடத்துசென்றுபுகும் புட்களையொப்பக் கடு கிக் கிட்டினார், வேலினையுயர்த்த சேனையானிறைந்த வெற்றியினையுடை யோன் வென்றிவீரர்; கிடுகினையெடுத்துத் தாம்ஆடுதலைச் சூழ்ந்து. எ - று.

தொடர்ந்து விரைபடைந்தா ரென்க.

(கரு)

புறத்துழிஞை :—

விண்டோயு மிளைகடந்து
குண்டகழிப் புறத்திறுத்தன்று.

கு - ன். ஆகாயத்தைக்கிடும் காவற்காட்டைக்கடந்து ஆழ்ந்தகிடங் கின்கரையிலே விட்டது. எ - று.

வ-று. கோள்வாய் முதலைய குண்டகழி நீராக
வாள்வாய் மறவேந்தன் வந்திறுத்தா—னீள்வாயி
லோங்க லரணத் தொளிவளையார் வெய்துயிர்ப்ப
வாங்கொ லரிய வமர்.

கு - ன். ஆளேப்பற்றுக்கைதப்பாத முதலையினையுடைய குழிந்த அகழே தண்ணீராக வாய்த்தவாளினையுடைய மறமன்னன் வந்துவிட்டான் ; நீண்ட வாய்தலாற்சிறந்த உயர்ச்சியினையுடைய மதிவிடத்து ஒள்ளியவளையினையுடை யார் வெய்தாக உயிர்ப்ப வெல்லுதற்கரியபூசல் ஆம்போலும். எ - று. (கசு)

பாசிநிலை :—

அடங்காதர் மிடல்சாயக்
†கிடங்கிடைப் போர்மலைந்தன்று.

கு - ன். பகைவருடைய வலிகெட அகழியிடத்துப்பூசலமேற்கொண் டது. எ - று.

வ-று. நாவாயுந் தோணியு மேல்கொண்டு நள்ளாதா
ரோவார் விலங்கி யுடலவும் - பூவா

* புதலினையுடைய வென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† கிடங்கினு னென்றும் பாடம்.

ரகழி பரந்தொழுகு மங்குருதிச் சேற்றுப்
பகழிவாய் வீழ்ந்தார் பலர்.

இ - ள். ஓடமும் ஒருமாததோணியும் மேல்கொண்டு பொருந்தாதார்
ஒழியாராய் விலங்கி வெகுளவும் மலர்ந்தையும் கிடங்கிலே மிக்கோடும் அழ
கியசோரியளற்று அம்பின்வாயிலே பட்டார் அநேகர். எ - று. (௧௭)

ஏணிநிலை :—

தொடுகழன் மறவர் துன்னித துன்னு
நிடுசூட்டி ஞ்சியி னேணிசாத் தின்று.

இ - ள். இட்ட வீரக்கழலினையுடைய கொடுவினையாளர் செறிந்து
செறியாதார்பண்ணின ஏவகறகையுடைய மறிவிலே ஏணியைச்சாத்தியது.
எ - று.

சூட்டு மாலையென்றுமாம்.

வ-று. சுற்பொறியுப் பாடபுங் கனலுங் கடி குரங்குந
விற்பொறியுர் வேலுந் விலக்கவு - பொறுபுடைய
மாணி நடைபுரவிப பலகனிற்றார் சாத்தினு
ரேணி பலவு மெயில்.

இ - ள். இடங்கணியும் அரவும் நெருப்பும் கடி குரங்கும் வில் இயந்திர
மும் அயிலும் இவையனைத்தும் பகைவர் உட்புகுதாதபடி விலக்கவும் பொலி
வினையுடைய தாளத்திற்கொக்கச் சதிபாயும் குதிரையினையும் பலயானை
யினையுமுடைய உழிஞையார் இட்டார்; அரணிதத்து ஏணிபலவும். எ - று.
ஏணிபலவும் சாத்தினுரென்க. (௧௮)

எயிற்பாசி :—

உடல்சினத்தார் கடியாண
மிடல்சாய மேலிவர்த்தன்று.

இ - ள். முனையும்செற்றத்தினையுடையார் காவற்குழம்பு வலிகெட
ஏணிமேல் ஏறியது. எ - று.

வ-று. சுடும னெடுமதில் சுற்றிப் பிரியார்
கடுமுர னெடுகங் கழிய - வடுமுர
ணறினா ரன்றி யாவு முடும்புப்போ
லேறினா ரேணி பலர்.

இ - ள். செங்கலாற்செய்த நெடிய புரிசையைச்சூழ்ந்து நீங்காராய்க்
கொடிய மாறுபாட்டினையுடைய வேல் மாறினிலேபட்டு உருவிப்போகக் கொல்
லும் மாறுபாடு ஆறினரொழியப் பாம்பும் உடும்புமொப்ப ஏணிமேல் ஏறினார்
அநேகர். எ - று.

அடுமுரணறினர் - பட்டார். 'அடுமுரணறினான்றி' என்பதற்கு முரணுரதென்றுமாம். (கக)

முதுவுழிஞை :—

வேய்பிணங்கிய மிளையரணம்

பாய்புள்ளிற பரந்திழிந்தன்று.

இ - ன். ஸூங்கில் தலைமணந்த காவற்காட்டினையுடைய குறும்பிலே இரைகண்டுபாயும் பறவையொப்ப வீரர் கைவளர்ந்து குதித்தது. எ - று.

வ-று. தோடுயர் வெற்பி நிலங்கண் டிகைகருதுந்

தோடுகொள் புள்ளின் *நெருகையொப்பக் - கூடார்

முரணகத்துப் பாற முழவுத்தோண் மள்ள

ரணகத்துப் பாயந்திழிந்தா ரார்த்து.

இ - ன். குவடோங்கின மலையினின்றும் இரையைப் பூமியிலேகண்டு கருதிப் பாயும் தொகுதிக்கொண்ட பறவையின்குழுவையொப்பப் பகைவர் மாறுபாடு தம்மனத்தேகெட முழவுபொலத்திரண்ட தோளையுடைய வீரர் அரணிதத்துப் பாய்ந்து இழிந்து ஆரவாரித்தார். எ - று. (உ௦)

இதுவுமது.

செருமதிலோர் சிறப்புரைத்தலு

மருமுரணு னத்துறையாகும்.

இ - ன். போரைச்செய்யும் எயிலினுள்ளோருடைய மிகுதியைக்கூற லும் வெல்லுதற்கரிய மாறுபாட்டாலே முன்புசொன்ன துறையேயாம். எ - று.

வ-று. அறியார் வயவ ரகத்திழிந்த பின்னு

நெறியார் நெடுமதினு ணைரார் - மறியாந்

கிளியொடுநேராங் கிளவியார் வாட்கட்

களியுறு காமங் கலந்து.

இ - ன். உணரார் வெச்சிவீரர்; அரணினுள்ளேபுகுந்தபின்னும், முடங்குதல்நிறைந்த நெடும்புரிசையுட் பகைவர், மான்மறியாம், கிளியையொத்த சொல்லினையுடையார் ஒளியினையுடைய கண்ணின்களிப்புற்ற வேட்கைவிரவு தலான். எ - று

நேரார்மதிவகத்து இழிந்தபின்னும் வயவரறியார் எனவும்; மறியாம் வாட்கண் எனவும் கூட்டுக. (உ௧)

அகத்துழிஞை :—

முரணவியச் சினஞ்சிறந்தோ

ரணகத்தோரை யமர்வென்றன்று.

* தொகையெய்ப்பவென்றும் பாடம்

இ - ன். மாறுபாடுகெடக் கோபமிக்க உழிஞையார் எயிலினுள் நொச்சி யாரைப் போராவென்றது. எ - று.

வ-று. செங்கண் மறவர் சினஞ்சொரிவாள் சென்றியங்க
வங்கண் விசம்பி னணிதிகழந் - திங்கண்
முகத்தா ரலற முகிலுரிஞ்சுஞ் சூழி
யகத்தாரை வென்ற ரமர்.

இ - ன். சிவந்தகண்ணினையுடையவீரர், செற்றத்தைப்பொழியும் வாள் போயுலாவ அழகிய இடத்தைபுடைய ஆகாயத்தின் அலங்காரமிகும் மதியை யொத்த வதனத்தினையுடையார் கூப்பிட மேகந்தவழும் நெற்றியினையுடைய அரணினுள்ளோரைப் போர்வென்றார். எ - று. (உஉ)

முற்றுமுதிர்ப்பு:--

அகத்தோன் காலை யதிர்முர சியம்பப்

புறத்தோன் வெஞ்சினப் பொலிவுரைத் தன்று.

இ - ன். மதிலின் உள்ளோனுடைய முழங்குமுரசு காலையிலொலிப்பப் புறத்திருந்த உழிஞையானது வெய்யகோபத்தின்குதியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. காலை முரசு மதிலியம்பக் கண்கண்ணு
வேலை விறல்வெய்யோ னேக்குதலு - மாலை
யடுக மடிசிலென் றம்மதிலு ளிட்டார்
தொடுகழலார் மூழை துடுப்பு.

இ - ன். நாட்காலையே முரசு அரணின்கனெலிப்பக் கண்சிவந்து வேலை வெற்றியைவெண்டுவோன் பார்த்தானாக, மாலைப்பொழுது அடுவேம் சோறென்று சொல்லி அவ்வரணினுக்குள்ளே எறிந்தார் கட்டுங்கழலினையுடையார், *மூழையினையும் துடுப்பினையும். எ - று.

அம்மதிலுள்ளிட்டார், இதனை அழித்து இன்றுபோய் உண்பேமென்று.

யானைகைக்கோள்:--

மாறுகொண்டார் மதிலழிய

வேறுந்தோட்டியு மெறிந்துகொண்டன்று.

இ - ன். பகைகொண்டார் அரணங்கெட யானையையும் காவலையும் பகைவரையெறிந்து கைக்கொண்டது. எ - று.

வ-று. ஏவ விகழ்மறவர் வீய விகல்கடந்து
காவலும் யானையுங் கைக்கொண்டான் - மாவலான்
வம்புடை யொள்வான் மறவர் தொழுதேத்த
வம்புடை ஞாயி லரண்.

இ - ன். தன்னேவிலச் செய்யாதவீரர்கெட மாறுபாட்டைக்கடந்து
தோட்டியையும் களிற்றையும் கைப்பற்றினான் குதிரைத்தொழிலைவல்லவன்;
கச்சினையுடைய ஒள்ளிய வான்வீரர் பணிந்துவாழ்த்த, பகழியினையுடைய
முடக்கறையாற் சிறந்த எயிலிடத்து. எ - று.

எவல் - எவைவல்லவென்றுமாம்.

(௨௪)

வேற்றுப்படைவரவு:—

மொய்திகழ் வேலோன் முற்றுவிட்டகல்ப

பெய்தார் மார்பிற் பிறன்வர வுரைத்தன்று.

இ - ன். போர்முகம்பேலோன் சூழ்தல்விட்டுப்போக இட்ட மாலு
மார்பினையுடைய வேற்றுவேந்தன்வரவினைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. உவனின் றுறுதுயர முய்யாமை நோக்கி

யவனென் றுலகேத்து மாண்மை - யிவனன்றி

மற்றியார் செய்வார் மழைதுஞ்ச நீளரண

முற்றியார் முற்று விட.

இ - ன். உவன் இற்றைகளிலே பொருந்தும் விதனத்தினின்றும்
ஒழியாமையைப்பார்த்து அப்படிக்கொத்தவனென்றுசொல்லி உயர்ந்தோர்
புகழும் ஆண்மைதன்மையினையுடைய இவனல்லது மற்று யாவர் இது
செய்யவல்லார்! மேகம் உறங்கும் நீண்ட மதிலைச் சூழப்போனார் வளைவுவிட.
எ - று.

(௨௫)

உழுதுவித்திதேல்:—

எண்ணூர் பல்லெயில் கழுதையே ருழுவித்

துண்ணு வரகொடு கொள்வித் தின்று.

இ - ன். பகைவருடைய பலஅரணும் கழுதையாகிய எரிட்டுழுது கவ
டியுடன் குடைவேலை விதைத்தது. எ - று.

வ-று. எழுதெழின் மாடத் திடனெலா நூறித்

கழுதையேர் கையொளிர்வேல் கோலா - வுழுததற்பின்

வெள்வரகு கொள்வித் திடினும் விளியாதாற்

கள்விவ தாரான் கதம்.*

இ - ன். சித்திரமெழுதிய அழகிய மாளிகைமுழுதும் இடித்துக் கழு
தையே ஏராகவும் கையில்விளங்கும் வேலே கோலாகவும் உழுததற்குப்பின்பு
கவடியும் குடைவேலும் வித்தினும் கெடாதால்; தேன்கலந்த மாலையின
யுடையவன் கோபம். எ - று.

(௨௬)

வாண்மண்ணுநிலை:—

புண்ணிய நீரிற் புரையோ ரேத்த

மண்ணிய வானின் மறங்கிளந் தன்று.

* இச்செய்யுளின் கருத்தைப் புறநானூறு, ௩௯௨ - ம் பாட்டிற்காண்க.

இ - ள். உயர்ந்தோர் துதிப்பத் தீர்த்தநீராலே மஞ்சனமாட்டிய வாளி னதுவீரத்தைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. தீர்த்தநீர் பூவொடு பெய்து திசைவிளங்கக்
கூர்த்தவாண் மண்ணிக் கொடித்தேரான் - பேர்த்து
மிடியார் பணைதுவைப்ப ளிம்மதிலுள் வேட்டான்
புடையா ரறையப் புகழ்.

இ - ள். தீர்த்தநீரும் மலருஞ்சொரிந்து திக்குவிளங்கக் கூரியவாளினை மஞ்சனமாட்டிப் பதாகையாற்சிறந்த தேரினையுடையான் இரண்டாவதும் உருமேற்றையொக்கும் வீரமுரசு ஆர்ப்ப இந்த அரணிடைத்தே களவேள்வி வேட்டான், பக்கத்துள்ள மன்னரெல்லாம் தன்கீர்த்தியைச்சொல்ல. எ - று.

மண்ணுமங்கலம் :—

*வணங்காதார் மதிற்குமரியொடு

மணங்கூடிய மலிபுரைத்தன்று.

இ - ள். பணியாதாரணாகிய கன்னியுடன் வதுவைபொருந்திய மிகு தியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. எங்கண் மலர வெரிற்குமரி கூடிய
மங்கல நாளயா மகிழ்தூங்கக் - கொங்கலந்தார்ச்
செய்சுடர்ப்பூண் மன்னவன் சேவடி சீக்கீழ் வைகினவே
மொய்சுடர்ப்பூண் மன்னர் முடி.

இ - ள். எம்முடையகண் மலர அரணாகியகன்னியினை மணந்த மண நாளிலே யாம் மகிழ்ச்சியெய்த மதுவலரும் கோவைமாலையினையும் கையாற் செய்யப்பட்டு ஒளிசிறந்த ஆபரணத்தினையுமுடைய வேந்தன் தாள்நிழற்கீழே தங்கின; செறிந்த சோதியானிறைந்த அணிகலத்தையுடைய அரசர்முடி கள். எ - று.

(௨௮)

மகட்பாலிகல் :—

மயிற்சாயன் மகள்வேண்டிய

கயிற்கழலோ னிலையுரைத்தன்று.

இ - ள். மயில்போன்ற மென்மையினையுடைய மகளிவேண்டிய மூட் டொயாற்சிறந்த வீரக்கழலினையுடையான் முறைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. அந்தழை யல்குலு மாடமை மென்றோளும்
பைந்தளிர் மேனியும் பாராட்டித் - தந்தை
புறமதில் வையும் புலம்பே தருமே
மறமதின் மன்னன் மகள்.

* “கருதாதார் மதிற்குமரி” என்றார் முன்னும். (௧௩)

இ - ன். அழகிய *தழையாற்சிறந்த நிதம்பத்தினையும் அசையும் மூவ் கில்போன்ற மெல்லியதோளினையும் பசுந்தளிர்போன்ற நிறத்தினையும் கொ ண்டாடித் [தம்பப்]னுடைய மதிப்புறத்துத் தங்கும் தனிமையையே கொடா நிற்கும்; வீரமே தனக்குப் புரிசையாகவுடைய வேந்தனிடத்து மகன். எ - று.

திறைகோண்டுபெயர்தல் :—

அபிதிற் லாணத் தாக வழிமொழியப்
படுதிறை கொண்டு பதிப்பெயர்ந் தன்று.

இ - ன். கொல்லும்வலிமிகும் எயிலினிடத்து மன்னரெல்லாம் தாழ்வு சொல்ல முறைமையான திறையைக்கொண்டு இருந்த ஊரின்னிறும் எடுத்து விட்டது. எ - று.

வ-று. கோடும் வாரிநு மிசைப்பக் குழுமினே
யோடெரி வேய வுடன்றுலாய்ப் - பாடி
யுயர்ந்தோங் கரணகத் தொண்ணர் பணியப்
பெயர்ந்தான் பெருந்தகையி னான்.

இ - ன். சங்கும் கொம்பும் முழங்கு செறிந்த குறுங்காட்டைப் பார்த்த எரிமூடக் கோபித்துக் கிளர்ந்து பாடிவீட்டினின்றும் மிகஉயர்ந்த எயிலிடத் துப் பகைவர்தாழ் எடுத்து மீள் விட்டான், மிக்கஅழகினையுடையான். எ - று.

அடிப்படவிருத்தல் :—

பேணுதார் மறங்கால
வாணைகொண் டடிப்படவிருந்தன்று.

இ - ன். பகைவர்தாம் சினத்தை உமிழ்த் தன்னுணையை ஏற்றுக்கொ ண்டு காடு வழிப்பட நெடுங்காலம் இருந்த இருப்பிலே இருந்தது. எ - று.

வ-று. ஒன்றி யவர்நா டொருவழித்தாய்க் கூக்கேட்ப
வென்றி விளையா விழுமதிலோ - ரென்றும்
பருந்தார் செருமலையப் பாடி பெயரா
திருந்தா னிகன்மறவ ரேறு.

இ - ன். பொருந்திய பகைவர்தேசம் ஒருவழிப்பட்டு ஏவல்கேட்பத் தங்கள் வெற்றியைத் தங்கன்பக்கல் உண்டாக்கமாட்டாத சீரியஅரணிடத் தோர் எந்நாளுநீபருந்துற்றையும் பூசலைச் செய்யாநிற்பப் பாசறையைவிட்டு நீங்காது அவ்விருப்பிலே யிருந்தான், மாறுபாட்டாற் சிறந்த வீரருக்கு இடி யேறியேயான். எ - று. (நக)

* தழை - செங்கழுநீர்ப்பூ முதலியவற்றால் தொடுத்து இளையமகளி ரணியும் உடைவிசேடம்; இதனை, “முடித்த குல்லையிலையுடை நறும்பூச், செங்கான் மராஅத்த வாலிண ரிடையிடுபு, சுரும்புணத் தொடுத்த பெருந்தண் மாத்தழை, திருந்துகா ழல்து றிளைப்ப வுடஇ” என்னும் திருமுருகாற்றுப் படையாலும், புறநானூற்றின் ௬௧, ௧௧௬, ௨௪௮, ௩௪0 - ம் பாட்டுமுதலிய வற்றாலும் உணர்க.

தொகைநிலை :—

எம்மதிலி நிகல்வேந்தரு

மம்மதிலி னடியடைந்தன்று.

இ - ள். எல்லா அரணிடத்துமுள்ள மாறுபாட்டு மன்னர்பலரும் அந்த எயிலிடத்தே அவன்பாதத்தைச் சேர்ந்தது. எ - று.

வ-று. நாவல் பெயரிய ஞாலத் தடியடைந்

தேவ லெதிரா திகல்புரிந்த - காவலர்

வின்னின்ற தாணை விறல்வெய்யோற் கம்மதிலின்

முன்னின் றவிந்ந்தார் முரண்.

இ - ள். சம்புத்திலினுள் அவன் தாணிழலையடைந்து சொன்னசொல்லை ஏற்றுக்கொள்ளாது மாறுபாட்டை மேற்கொண்ட மன்னர் சிலைவலிநின்ற சேனையாற் சிறந்த வெற்றியையேண்டுவோற்கு அவன்குழிந்த அரணின்முன்னேநின்று கெட்டார், மாறுபாடு. எ - று.

நாவல்பெயரியஞாலம் - நாவலின்பெயர்பெற்றபூமி - சம்புத்திலு. (நூஉ)

ஆரவதுஉழிவைஞப்படலமுற்றிற்று.

ஏ ழ ா வ து

து ம் பை ப் ப ட ல ம்.

—***—

துன்னருங் கடுப்போர்த் தும்பை தும்பை யரவந

தன்னிக ரில்லாத் தாணை மறமே

யாணை மறத்தொடு குதிரை மறமே

தார்நிலை தேர்மறம் பாணது பாட்டே

ரு யிருவருந் தபுநிலை யெருமை மறமே

யேம வெருமை நூழி லென்ற

நூழி லாட்டே முன்றேர்க் குரவை

பின்றேர்க் குரவை பேய்க்குர வையே

களிற்றுட நிலையே யொள்வா எமலை

க0 தாணை நிலையே வெருவரு நிலையே

சிருங்கார நிலையே யுவகைக் கலுழ்ச்சி

தன்னை வேட்ட ரெகைநிலை யுளப்பட

நன்பொரு டெரிந்தோர் நாவிரு மூன்றும்

வண்பூந் தும்பை வகையென மொழிப,

எ - ன். தும்பைத்திணையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இ - ன். தும்பை, தும்பையரவம், தானைமறம், யானைமறம், குதிரைமறம், தார்நிலை, தேர்மறம், பாண்பாட்டு, இருவருந்தபுநிலை, எருமைமறம், எமவெருமை, நூழில், நூழிலாட்டு, முன்றேர்க்குராவை, பின்னேர்க்குராவை, பெய்க்குராவை, களிற்றுடனிலை, ஒள்வாளமலை, தானைநிலை, வெருவருநிலை, சிருங்காரநிலை, உவகைக்கலுழ்ச்சி, தன்னைவேட்டல், தொகைநிலை, என இருபத்துநான்கும் தும்பைத்திணையும் துறையுமாம். எ - று.

தும்பை :—

செங்களத்து மறங்கருதிப்

பைந்தும்பை தலைமலைந்தன்று.

இ - ன். குருதியாற்சிவந்தகளத்து மாறுபாட்டைநினைந்து பசுந்தும்பையாகிய போர்ப்பூவை முடியிடத்துச் சூடியது. எ - று.

வ-று. கார்கருதி நின்றதிருங் கெளவை விழுப்பணையான்

சோர்கருதி சூழா நிலநனைப்பப் - போர்கருதித்

துப்புடைத் தும்பை மலைந்தான் நுகளறுசீர்

வெப்புடைத் தானையெம் வேந்து.

இ - ன். மேகத்தை ஒப்புக்குறித்து ஒழியாதுநின்று முழங்கும் ஆரவாரத்தாற் சிறந்த சீரிய வீரமுரசினையுடையான், ஒழுக்குருதி சூழ்ந்து பொருகளைத்தை நனைப்பப் பூசலையினின்று வலியையுடைய தும்பைமாலையைச்சூடினான்; குற்றந்தீர்ந்த புகழினையும் வெம்மைமிக்க சேனையினையுமுடைய எம்மன்னன். எ - று.

(க)

தும்பையரவம் :—

பொன்புனைந்த கழலடியோன்

றன்படையைத் தலையளித்தன்று.

இ - ன். அழகணிந்த வீரக்கழற்காலினையுடையான் தனதுசேனையைத் தலையளிப்பண்ணியது. எ - று.

வ-று. வெல்பொறியு நாடும் விழுப்பொருளுந் தண்ணடையுங்

கொல்களிறு மாவுங் கொடுத்தளித்தான் - பல்புரவி

நன்மணித் திண்டேர் நயவார் தலைபணிப்பப்

பன்மணிப் பூணன் படைக்கு.

இ - ன். போர்வெல்லும் அடையாளமும் *பற்றும் சிறந்ததனமும் மருதநிலமும் கொல்லும்யானையும் குதிரையும்வழங்கி அருள்செய்தான்; பல

* பற்று - பலஊர்களுையுடைய குறுநாடு. இதனை, சீவஞானசித்தியார் பரபட்சத்தில் “ஒருவனென்றோதப்பட்டான்” என்னும் திருவிருத்தத்திற்குத் தத்துவப்பிரகாசரோமுதிய விசேடவுரையாலும், பழைய சிலாசாதனங்களாலும், வரிசைப்பற்று சோயிற்பற்று என்று வழங்கும் பெயர்களாலும் உணர்க.

பரியினையும் நல்ல மணிமிடைந்த திண்ணியதேரினையுமுடைய பகைஞர் அஞ்
சித் தலைநடுங்க, நவமணி அழுத்தின ஆபரணத்தினையுடையான், சேனைக்கு.
எ - று. (உ)

தானைமறம் :—

தாம்படைத் தலைக்கொள்ளாமை

யோம்படுத்த வுயர்புகுநின்று.

இ - ன். பொர எதிர்த்த இருவகைச்சேனை தாம் பொருதமுடியாமை
பரிகரித்த ஆற்றலினது உயர்ச்சியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. கழுதார் பறந்தலைக் கண்ணுற்றுத் தம்மு

ளிழுதார்வேற் றுனை ரிகலிற் - பழுதாஞ்

செயிர்காவல் பூண்டொழுதுஞ் செங்கோலார் செல்வ

முயிர்காவ லென்னு முரை.

இ - ன். பேய்மிக்க போர்க்களத்தைக்கிட்டித் தம்மில்தாம் நெய்யணி
ந்த வேற்படை மாறுபடிற் குற்றமாம்; குற்றத்தை உலகிற்புகுதாமற் காத்து
நடக்கும் நீதியையுடைய மன்னர்தம்செல்வமாவது பல உயிரையும் காத்த
லென்றறிந்து சொல்லும் சொல். எ - று

உரை பழுதாம். இகலின் இருவரரசர்சேனையும் தோலாதுமடியும்.
இனி ஒருவன்சேனை தம்முள் மாறுபடுதென்னுமாம். (ங)

இதுவுமது.

பூம்பொழிற் புறங்காவலனை

யோம்படுத்தற்கு முரித்தெனமொழிப.

இ - ன். பொலிவுபெற்ற பூமிகாவலற்கு உறுதிசுறுதற்கும் பெறும்
அதுவென்றுசொல்லுவர். எ - று.

வ-று. வயிர்மேல் வளைஞரல வைவேலும் வாளுஞ்

செயிர்மேற் கனல்விழிப்பச் சீறி - யுயிர்மேற்

பலகழியு மேனும் பரிமாள்தேர் மன்னர்க்

குலகழியு மேர்த்துச் செயின்.

இ - ன். கொம்போசையின்மேற்படச் சங்குமுழங்கக் கூர்த்தவேலும்
வாளும் போரிடத்து நெருப்புப்பரப்ப வெகுண்டு உயிரிடத்துக் கொலைக்குற்
றம் பலகழியுமாயினும் செலவையயர்ந்த குதிரையாற்பூட்டப்பட்ட தேர்வேந்
தர்க்கு விசாரித்துச்செய்யின் பூமியழியும். எ - று.

படைபடம், கெடுமென்று ஓராது பூசற்செய்யவேண்டும். (ச)

இதுவுமது.

வேற்றனை மறங்குறி மாற்றா தழிபிரங்கினு

மாற்றி னுணரி னத்துறை யாகும்.

இ - ன். வேற்படையினது தறுகண்மையைச்சொல்லிப் பகைவருடைய கேட்டிற்குகோவினும் முறைமையாக விசாரித்துரைப்பின் அதுவேயாம். எ - று.

வ-று. மின்னார் சினஞ்சொரிவேன்மீனிக் கடற்றுகை
 நொன்னார் நடுங்க வுலாய்சிமிரி - நென்னுங்கொ
 லாழித்தேதர் வெல்புரளி யண்ணன் மதயானைப்
 பாழித்தோண் மன்னர் படை.

இ - ன். ஒளிநிறைந்த செற்றம்பொழியும் வேலினையும் தலைமையினையுமுடைய கடல்போன்றசேனை பகைவர் சலைபணிப்ப நிலையார்ந்துநடப்பின் என்படுமோ! வட்டக்காலாற்றிந்த தேரினையும் வெல்லுங்குதிரையினையும் தலைமைபெற்ற மதகளிற்றினையும் வலியசோளினையுமுடைய பகைவர்கேனை. எ - று. (௩)

யானைமறம் :—

எழுமரவக் கடற்றுகையான்
 மழகளிற்றின் மறங்கிளந்தன்று.

இ - ன். மிகும் ஆரவாரத்தால்கிறைந்த கடல்போன்ற சேனையினையுடையான் இளங்களிற்றினது மறத்தைக் கூறியது. எ - று.

வ-று. அடக்கருந் தானை யலங்குதார் மன்னர்
 விடக்கு முயிரு *மிசைய - கடற்படையுட்
 பேயு மெருவையுங் கூற்றுந்தன் பின்படரக்
 காயுங் கழலான் களிறு.

இ - ன். விலக்குதற்கரிய சேனையினையும் விளங்கும் கோவைமாலையினையுமுடைய ஆரசர் தசையினையும் உயிரினையும் உண்ணவேண்டிக் கடல் போன்றசேனையுட் பேயும் கழுதும் கூற்றும் தனதுபின்செல்ல வெகுளும், வீரக்கழல்வேந்தன் யானை. எ - று.

பேயும் எருவையும் விடக்குண்ணப்பின்படரவென்க. (௪)

குதிரைமறம் :—

எறிபடையா னிகலமருட்
 செறிபடைமான் நிறங்கிளந்தன்று.

இ - ன். எறியும்வேற்படையுடையான்றன் மாறுபாட்டினைச்செய்யும் போருட் செறிந்த[கலை]யினையுடைய குதிரையின்திறப்பாட்டைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. குந்தக் கொடுவிற் குருதிவேல் கூடாதார்
 வந்த வகையறியா வாளமருள் - வெந்திறு.

லார்கழன் மன்ன னலங்குளைமா வெஞ்சிலை
வார்கணையின் முந்தி வரும்.

இ - ள். பகைவர்தம் சவுளப்படையும் கொடியவிற்படையும் உதிரத்
தையனைந்தவேற்படையும் வந்தபடி அறியாதவகை தலைமயங்கிய வாட்போ
ருள் வெய்ய வலியினையும் நிறைந்தவீரக்கழலினையுமுடைய மன்னன் விளங்
கும் தலையாட்டத்தினையுடையருநிரை, கொடியவிலில் தொடுத்துவிட்ட
நீண்ட அம்புபோல முற்பட்டுவரும். எ - று.

(எ)

தா ர் நி லை :—

முன்னெழுதரு படைதாங்குவனென
மன்னவற்கு மறங்கிளந்தன்று.

இ - ள். தூசிப்படையைத் தடுப்பனென அரசற்கு ஒருவீரன் தனது
தறுகண்மையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. உறுசுடர் வாளோ டொருகால் விலங்கிற்
சிறுசுடர்முற் பேரிருளாங் கண்டா - யெறிசுடர்வேற்
றேற்குலாம் பூந்தெரியற் றேர்வேந்தே நின்றொடு
பாங்கலா மன்னர் படை.

இ - ள். மிக்க ஒளியினையுடையவாளுடனே யான் ஒருகால்தடுப்பிற்
சிறிய விளக்கின்முன்னர்ப் பெரிய இருள்போல இரிந்தோடுங்காண் ; ஏறியும்
கதிர்வேலினையும் மதுமலர்ந்த பூமாலையினையுமுடைய தேர்மன்னனே, நின்
னோடு உறவல்லாத வேந்தர்சேனை. எ - று.

(அ)

இ து வு ம து.

. ஒருகுடை மன்னனைப் பலகுடை நெருங்கச்
செருவிடைத் தமிழன் றுங்கற்கு முரித்தே.

இ - ள். ஒருகுடைவேந்தனைச் குடைவேந்தர்பலர் அடையப் போரி
டத்துத் தனிவீரன்தானே தடுத்தற்குமுரித்து அத்துறை. எ - று.

வ-று. காலான் மயங்கிக் கதிர்மறைதத கார்முகில்போல்
ப வேலான்கை வேல்கூட வீழ்ந்தனவே - தோலா
விலைபுனை தண்டா ரிறைவன்மேல் வந்த
மலைபுரை யாணை மறிந்து.

இ - ள். காற்றால்நிலைகுலைந்து ஆதித்தனைமறைத்த கருமுகில்போல,
வேல்வீரன்கையகத்து வேல்படுதலால் வீழ்ந்தன ; தோலாத இலையாற்றொடு
த்த குளிர்த மாலையினையுடைய அரசன்மேற் சென்ற *மலையையொத்த
ஆனை கீழ்மேலாய். எ - று.

வந்தவென்பது இடவழுவுமைதி.

கார்முகில்போற்சென்றயானையென்க.

(க)

* மலையையொத்த அயிராபதமெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

தேர்மறம் :—

முறிமலர்த்தார் வயலேவந்தன்
செறிமணித்தேர்ச் சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ன். தளிர்விரவின பூமாலையினையுடைய வலியமன்னன் மிடைந்த
மணித்தேரின் நன்மையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. செருமலி வெங்களத்துச் செங்குருதி வெள்ள
மருமுர னுழி தொடர - வருமலோ
கட்டார் கமழ்தெரியற் காவலன் காமர்தீத
ரொட்டார் புறத்தின்மே லூர்ந்து.

இ - ன். போர்முகும் வெய்யபறந்தலைபிடத்துச் சிவந்த உதிரவெள்ளம்
கிட்டுதற்கரிய மாறுபாட்டினையுடைய தேர்க்காலத்தொடர வாராரிற்கும் ;
சுற்றுதல்நிறைந்த நாமாலையினையுடைய அரசன்நன் அழகிய நீதர் பகைவர்
பிணப்புறத்தின்மேல் நடந்து. எ - று.

அரோ, அசை.

(௧0)

பாண்பாட்டு :—

வெண்கோட்ட களிநெறிந்து செங்களத்து வீழ்தார்க்குக்
கைவல்யாழ்ப் பாணர் கடனிறுத் தன்று.

இ - ன். விளர்த்தகொம்பினையுடைய யானையையெறிந்து பறந்தலை
யிற் பட்டார்க்கு யாழ்வாசிக்கும் ஐத்தொழிலில்வல்ல பாணர் உரிமைசெய்
தது. எ - று.

வ-று. தளரிய ருய்புதல்வர் தாமுண ராமைக்
களரிக் கணன்முழங்க மூட்டி - விளரிப்பண்
கண்ணினர் பாணர் களிநெறிந்து வீழ்தார்க்கு
விண்ணினர் செய்தார் விருந்து.

இ - ன். தளர்ந்த இயல்பினையுடைய தம்மனைவ் தாய் சிறுவர் இவர்
தாம் போர்க்களத்துப் பட்டவாறு அறியாமையாற் பறந்தலையிலே நெருப்பை
முழங்கமூட்டிச் சாப்பண்ணைப் பாடக் கருதினார் பாணர், யானையை எறிந்து
பட்டவீர்க்கு ; துறக்கத்துள்ளார் விருத்திதெல்செய்தார். எ - று. (௧௧)

இருவருந்தபுநிலை :—

பொருபடை களத்தவிய
விருவேந்தரு மிகலவிந்தன்று.

இ - ன். போர்செய்யும்சேனையிரண்டும் களத்திற்பட இருவராசரும்
மாறுபாட்டாற்பட்டது எ - று.

வ-று. காய்ந்து கடுங்களிற்று கண்கனலக் கைகூடி
வேந்த ரிருவரும் விண்படர - வேந்து
பொருபடை மின்னப் புறங்கோடா பொங்கி
யிருபடையு நீங்கா விகல்.

இ - ள். கனன்று கடியயானை கண்ணழலக் கண்ணுற்று அரசரிரு
வரும் விண்ணைச்சேர எடுக்கும் போர்செய்யும் படை ஒளிவிட வென்னிடா
வாகி வெகுண்டு இரண்டுசேனையும் ஒழியாவாயின, மாறுபாட்டை. எ - று.
அரசும் படையுமடிந்தவாம். (கஉ)

எருமைமறம் :—

வெயர்பொடி ப்பச் சினங்கடைஇப்
பெயர்படைக்குப் பின்னின்றன்று.

இ - ள். வேரரும்பச் சினத்தைக்கடாவி முதுகிட்ட தன்சேனைக்குப்
பின்னே நின்றது. எ - று.

வ-று. கடுங்கண் மறவன் கனல்விழியாச் சீறி
நெடுங்கைப் பிணத்திடை நின்றா - னடுங்கமரு
ளாள்வெள்ளம் போகவும் போகான்கை வேலூன்றி
வாள்வெள்ளந் தன்பேல் வர.

இ - ள். தறுகண்வீரன் நெருப்புப்போலவிழித்துக் கோபித்து யானைப்
பிணத்தினடுவெநின்றான்; கண்டார்நடுங்கும்போரிடத்துக் காலாள்வெள்
ளம் இரிந்தோடவும் போகாதுகித் தன்கைவேலையூன்றி, பகைவரவாட்படை
வெள்ளம் தன்மேலே அடர்ந்துவர. எ - று. (கஉ)

ஏமவெருமை :—

குடைமயங்கிய வாள்மருட்
படைமயங்கப் பாழிகொண்டன்று.

இ - ள். மன்னர்குடைகள் தம்மில் தலைமயங்கிய வாட்போருள் தானெ
றிந்தவேல் பொருகளிற்றின் மத்தகத்துக்குளிப்பத் தோள்வலியால் வென்றி
கொண்டது. எ - று.

வ-று. மருப்புத்தோ ளாக மதர்விடையிற் சீறிச்
செருப்புகன்று செங்கண் மறவன் - நெருப்பிமையாக்
கைக்கொண்ட வெஃகங் கடுங்களிற்றின் மேற்போக்கி
மெய்க்கொண்டான் பின்னரு மீட்டு.

இ - ள். தோளே கொம்பாக மதர்த்த எருமையேறுபோல வெகுண்டு
போரைவிரும்பிச் சிவந்தகண்ணினையுடையமறவன், பொறிபிறப்பிழித்துக்

கையிலேந்தியவேலைக் கடியயானைமேல்விட்டு முன்பு வென்றிகொண்டவாறு போல நிராயுதனாகின்றது மெய்வலியாற் பின்னரும் வென்றிகொண்டான் ; மேல்வரும் படையை விலக்கி. எ - று.

*“படையறுத்துப் பாழிகொள் ளுமேமம்” என்றாசிரியர். (௧௬)

நூ ழி ல் :—

கழல்வேந்தர் படையிலங்கி
யழல்வேறிரித் தாட்டமர்ந்தன்று.

கு - ன். வீரக்கழன்மன்னர்சேனையைக்கொன்று அழலும்வேலைத்திரி தது ஆடுதலைவரும்பியது. எ - று.

வ-று. ஆட லமர்ந்தா னமர்வெய்யோன் வீழ்சூடர்
சூடன் மலிந்த சுழல்கட்பேய் - மீடன்
மறந்தவேன் ஞாட்பினை மலைநதவர் மார்பர்
திறந்தவேல் கையிற் றிரித்து.

கு - ன். ஆதலை மேற்கொண்டான் போரைவிரும்பினான் ; வீழ்ந்த சூடரைச் சூடுதலை மேற்கொண்டன சுழலும்விழியினையுடைய பேய். மீளுத லொழிந்த வேற்போருள் மாறுபட்டவர் மார்பத்தை உருவினவேலைக் கையி லேதிரித்து. எ - று. (௧௭)

நூ ழி ல ா ட் :—

களங்கமுமிய படையிரிய
†வுளங்கழிந்தவேல் பறித்தோச்சின்று.

கு - ன். பொருள்களத்தைப்பொருந்திய சேனையெகடத் தன்மார்பத்தைத் திறந்த வேலைப்பறித்து எறிந்தது. எ - று.

வ-று. மொய்யகத்து மன்னர் முாணினி யென்னுங்கொல்
கையகத்துக் கொண்டான் கழல்விடலை - வெய்ய
விடுசுடர் சிந்து விரையகலம் போழ்ந்த
படுசுட ரொகம் பறித்து.

கு - ன். போரிடத்து வேந்தர்மாறுபாடு இனி என்னுமோ! கையிடத் துப் பற்றினான் கழல்வீரன் ; வெய்தான மிகுங்கலைச்சிதறி மணநாறும்மார் பத்தைப் போழ்ந்த தோன்றும் ஒளிவேலைப் பறித்து. எ - று. (௧௮)

முன்றோர்க்குரவை :—

எழுவுறழ் திணிதோள் வேந்தன் வெஃதோர்
முழுவலி வயவர் முன்னு டின்று.

இ - ள். கணையத்தையொத்த திண்ணியதோளினையுடைய மன்னனு
டைய வெல்லுந்தேர்முன் நிறைந்த வலியாற்சிறந்த வீரர் ஆடியது. எ - று.

வ-று. ஆளு வயவர்டுன் னுட வமார்க்களத்து
வாளுர்மின் னாகி வழிநடங்கு - நோனாக்
கழுமணிப் பைம்பூட் கழல்வெய்யோ னூருங்
குழுமணித் திண்டேர்க் கொடி.

இ - ள். அமையாத வீரர்முன்னேயாடப் போர்க்களத்து மேகத்து
நிறைந்த மின்போன்று முறையெயாடும்; பகைபொருத கழுவுமணியானமை
ந்த பசும்பூணினையுடைய கழல்வெந்தன் நடத்தும் திரண்டமணியினையுடைய
திண்ணிய தேர்மேற்கொடி. எ - று. (க௭)

பின்றோக்குரவை :—

கருங்கழன் மறவரோடு வெள்வளை விறலியர்
பெருந்தகை தேரின் பின்னு டின்று.

இ - ள். பெரிய கழல்வீரரோடு விளர்த்த வளையினையுடைய பாணிச்சி
யர் பெரிய மேம்பாட்டினையுடையான்றனது தேரின் பின் ஆடியது. எ - று.

வ-று. கிளையாய்ந்து பண்ணிய கேள்வியாழ்ப் பா னும
வளையா வயவரும் பின்னாக் - கொளையாய்ந்
தசைவிளங்கும் பாடலொ டாட வருமே
திசைவிளங்குந் தானையான் நேர்.

இ - ள். கிளைநரம்பை ஆராய்ந்தமைத்த சுருதியான்மிக்க யாழைவல்ல
பாண்கிளையும் தோலாவீரரும் பின்பாக இசையை ஆராய்ந்து தூக்குதல்விளங்
கும் பாடுதலுடனே அவர்கூத்தாட வரும்; திக்கிலேவிளங்கும் சேனையை
யுடையான்றனது தேர். எ - று.

பாண் என்பது சாஜிப்பெயர்.

(க௮)

பேய்க்குரவை :—

மன்ன னூரு மறமிகு மணிததேர்ப்
பின்னு முன்னும் பேயா டின்று.

இ - ள். அரசன்செலுத்தும் கொடுமைமிக்க மணியையுடைய தேரின்
பின்பும் முன்பும் பேய்ஆடியது. எ - று.

வ-று. முன்னரும் பின்னரு மூரிக் கடற்றூனை
மன்ன னெடுந்தேர் மறனேத்தி - யொன்னார்
நிணங்கொள்பேழ் வாய நிழல்போ னுடங்கிக்
தணங்கொள்பே யாடுங் களித்து.

இ - ள். முன்னும்பின்னும், பெரிய கடல்போன்றசேனையையுடைய அரசன் நெடிய தேரின்மாமுபாட்டைவாழ்த்திப் பகைவாது நினைததைக்கொண்ட பெரியவாயினையுடைய திரண்டபேய் சாயைபோல அசைந்து மகிழ்ந்து நடமாடும். எ - று. (கக)

களிற்றுடனிலை :—

ஒளிற்றெஃகம் படவீழ்ந்த
களிற்றின்கீழ்க் கண்படுத்தன்று.

இ - ள். ஒளியையுடைய வேல்படுதலான் வீழ்ந்த யானையின்கீழ்ப் பட்டது. எ - று.

ஒளிற்றெஃகம், விகாரம்.

வ-று. இறுவரை வீழ வியக்கற் றவிரந்த
தறுகட் டகையரிமாப் போன்றான் - சிறுகட்
பெருங்கைக் களிற்றெறிந்து பின்னதன்கீழ்ப் பட்ட
கருங்கழற் செவ்வே லவன்.

இ - ள். பெரியமலை முறிந்துவீழப் போக்கற்றுப் பட்ட கொடுமைத் தொழின் மேம்பாட்டினையுடைய சிவகததை ஒத்தான்; சிறிய கண்ணினையும் பெரியகையினையுமுடைய ஆனையெயறிந்து பின்னர் அதன்கீழ்ப்பட்ட வலியவீரக்கழலினையும் சிவந்தவேலினையுமுடையவன். எ - று. (உ௦)

ஒள்வாளமலை :—

வலிகெழுதோள் வாள்வயவ
ரொலிகழலா னுடனாடின்று.

இ - ள். உரம்பொருந்திய தோளினையுடைய வாள்வீரர் ஆர்க்கும் வீரக் கழலினையுடையானுடன் ஆடியது. எ - று.

வ-று. வானை பிறமுங் கயங்கடுப்ப வந்தடையா
ராளமர் வென்றி யடுகளத்துத - தோள்பெயராக்
காய்ந்தடு துப்பிற் கழன்மறவ ராடினார்
வேந்தொடு வெள்வாள் விதிர்த்து.

இ - ள். வானைமீன்மீளிரும் மலையினையொப்ப, வந்து பொருந்தாதார் வீரமேவும் வெற்றியினையுடைய கொலைக்களத்துத் தோளைப்பெயர்த்து வெருண்டு கொல்லும்வலியினையுடைய கழல்வீரர் ஆடினார், அரசனுடனே விளர்த்த வாளினை அசைத்து. எ - று. (உ௧)

தானைநிலை :—

இருபடையு மறம்பழிச்சப்
பொருகுவத்துப் பொலிவெய்தின்று.

இ - ள். இரண்டசேனையும் மறத்தை ஏத்தப் போர்க்களத்துச் சிறப் பெய்தியது. எ - று.

வ-று. நேரார் படையி னிலைமை நெடுந்தகை
யோரா னுறைகழியா னெள்வாளுந் - தேரார்த்தும்
வெம்பரிமா ஆர்ந்தார்த்தும் வெல்களிற்றின் மேலார்த்தும்
கம்பமா நின்றான் களத்து.

இ - ள். பகைவர்சேனையின் உரத்தைப் பெரிய மேம்பாட்டினையுடையவன் விசாரியான், வாளும் உறையினின் றும்வாங்கான், தேர்வீரார்த்தும் வெய்ய செலவினையுடைய குதிரையைச்செலுத்தினார்த்தும் வெல்லும் யானையின் மேலார்த்தும் நிலைத் தூண்போலக் களத்தின்கண் நின்றான். எ - று.

கம்பம், நடுக்கமுமாம்.

(உஉ)

வேருவருநிலை —

விலங்கமருள் வியலகலம் வில்லுதைத்த கணைகிழிப்ப
நிலந்திண்டா வகைப்பொலிந்த நெடுந்தகைநிலை யுரைத்தன்று.

இ - ள். பகையைத்தடுத்தும்பு விடத்து அகன்மார்பகத்தை வில்லு மிழந்த அம்புவினப்ப நிலத்தைத்திண்டாதபடி சிறந்த பெரிய மேம்பாட்டினையுடையான் றனது நிலைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. வெங்கண் முரசுதிரும் வேலமருள் வில்லுதைப்ப
வெங்கு மருமத் திடைகுளிப்பச் - செங்கட் டு
புலவா னெடுத்தகை பூம்பொழி லாகங்
கலவாமற் காத்த கணை.

இ - ள். வெவ்விய கண்ணினையுடைய முரசுமுழங்கும் வேற்போருள் வீற்செலுத்த உயிர்நிலையான எவ்விடத்தும் தைப்பச் சிவந்தகண்ணினையும் புலாந்நாறும் வாளினையுமுடையனாகிப் பெரிய தகைமையாற்சிறந்தவன் பொ விவுபெற்ற பார்மடந்தைமார்பினைக் கூடாதபடி, ஏற்றுக்கொண்டன அம்பு, எ - று.

வில்லுதைப்பத் தைத்துருவின அம்பு காத்தவென்க.

(உஉ)

பகைபுகழக் கிடந்தாணை

முகைமுறுவலார் முயக்கமர்ந்தன்று.

இ - ள். பகைவர் சீர்த்திபண்ணக்கிடந்தாணை முல்லையரும்பன்ன பல் வினா தழுவுதலை மேவியது. எ - று.

வ-று. எங்கணவ னெங்கணவ னென்பா ரிகல்வாடத்
தங்கணவன் றூர்தம் முலைமுகப்ப - வெங்கணைசேர்

புண்ணுடை மார்பம் பொருகளத்துப் புல்விநூர்
துண்ணிடைப் பேரல்கு லார்.

இ - ன். எம்முடையகணவன் எம்முடையகணவனென்று சொல்லும் பரத்தையர் மாறுபாடுகொடத் தமதுகொழுநன்மலை தம்முலைமுகந்துகொள்ள வெய்ய அம்புபட்ட புண்ணினையுடையமார்பைப் போர்க்களத்துத் தழுவி நூர்; துண்ணிய இடையினையும் பெரிய அல்குலினையுமுடைய குலமகளிர். எ - று.

எங்கணவனெங்கணவ னென்பார், தெய்வமகளிரென்றுமாம். (உச)

உவகைக்கலுழ்ச்சி :—

வாள்வாய்த்த வடுவாழ்யாக்கைக்
கேள்கண்டு கலுழ்ந்துவந்தன்று.

இ - ன். வாளால்வாய்ப்புப்பெற்ற விழுப்புண்மிக்க உடம்புடைய கண வனைக்கண்டு மனைவி மகிழ்ந்து கண்ணீர்வீழ்த்தது. எ - று.

வ-று. வெந்தொழிற் கூற்றமு நாணின்று வெங்களத்து
வந்த மறவர்கை வாடுமிட்பப் - பைந்தொழு
யாடரிமா வன்னான் கிடப்ப வகத்துவகை
யோடரிக்க ணீர்பா யுக.

இ - ன். வெய்ய செய்தியினையுடைய கூற்றமும் நம்மிடத்தும் இவ் வாறு மறமில்லையென்று மானித்தது; வெவ்விய போர்க்களத்துப் போர் செய்யவந்த தறுகண்ணர் கையிடத்துவாள் துணிசெய்யப் பச்சைவளையினையுடைய மனைவி தன் வென்றிச்சிங்கத்தையினைய கொழுநன்கிடப்ப அவன் வெற்றிக்கிடக்கைகண்ட உள்ளத்துமகிழ்ச்சியாற் செவ்வரிகருவரிபார்த்த கண்ணகலமெல்லாம் நீர்பார்துவீழ். எ - று.

உகக் கூற்றமுநாணின்றென்க.

(உரு)

தன்னேவேட்டல் :—

தம்மிறைவன் விசும்படைந்தென
வெம்முரணு னுயிர்வேட்டன்று.

இ - ன். தமதுவேந்தன் விசும்பைச் சேர்ந்தானாக, வெய்ய மாறுபாட்டையுடையானொருவரின் உயிரை ஆகுதிபண்ணியது. எ - று.

வ-று. வான மிறைவன் படர்ந்தென வாடுகுப்பா
மானமே நெய்யா மறம்விறகாத் - தேனிமிருங்
களளவிழ் கண்ணிக் கழல்வெய்யோன் வாளம
ரொள்ளழலுள் வேட்டா னுயிர்.

இ - ள். விண்ணிடத்து வேந்தன் சென்றானாக, வாளே *சுருவமாக அபிமானமெடுப்பதாக மறமே சமீதையாக வண்டுபரக்கும் மதுமலர்ந்தமாலை யினையும் வீரக்கழலினையுமுடைய வெவ்வியோன் வாட்போராகிய ஒள்ளிய தீயன் உயிரை ஆகுதிபண்ணினான். எ - று (௨௬)

இதுவுமது.

காய்கதிர் நெடுவேற் கணவனைக் காணிய
வாயிழை சேறலு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். பகையைச்சீக்கும் ஒளிநெடுவேலினையுடைய கொழுநனைக் காணவேண்டி அவன்பட்டபோர்க்களத்துள் அழகிய ஆபரணத்தையுடைய மனையாள் போயினதும் அத்துறையேயாம். எ - று.

வ-று. கற்பின் விழுமிய தில்லைக் கடையிறற்
திற்பிறப்பு நாணு மிடையொழிய - நற்போ
ரணங்கிய வெங்களத் தாருயிரைக் காண்பான்
வணங்கிடை தானே வரும்.

இ - ள். கற்புடைமையிற் சீரியதொன்றில்லை; வாயிற்கடைநீங்கிக் குடிப்பிறப்பும் நாணமும் தன்னிடத்தைவிட்டுநீங்க நல்ல பூசலிற்பட்ட சேனைப்பரப்பிற்கிடந்த தன்னுயிரையனையவன்^{வீரனாக} காணவேண்டி துடங்கும் இடையாள் தமியளாய்வரும். எ - று.

ஒழியத் தானேவருமென்க.

(௨௭)

தொகைநிலை :—

அழிவின்று புகழ்நிறீஇ

யொழிவின்று களத்தொழிந்தன்று.

இ - ள். கேடின்றியேநிறையக் கீர்த்தியைநிறுத்தி எல்லாரும் போர்க் லே மடிந்தது. எ - று.

வ-று. மண்டமர்த் திண்டோண் மறங்கடைஇ மண்புலம்பக்
கண்டிரள்வேன் மன்னர் களப்பட்டார் - பெண்டிர்
கடிதெழு செந்தீக் கழுமினா ரின்னுங்
கொடிதேகா ணார்ந்தின்று கூற்று.

இ - ள். உறுபோரிடத்துத் திண்ணியதோளால் மாறுபாட்டைக்கடா விப் பூமிதனிமைப்படக் காம்பு கண்டிரண்ட வேலினையுடைய வேந்தரிருவரும் போர்க்களத்துப்பட்டார்; அவர்தேவியரெல்லாம் கடிதாயெழும் செந்நெருப்பிற் கெழுமினார்; இன்னமும் கொடுமையுடைத்தேகாண் வயிறுநிறைந் தின்று கூற்றம். எ - று. (௨௮)

ஏழாவதுதும்பைப்படலமுற்றிற்று.

வா கை ப் ப ட ல ம்.

சீர்சால் வாகை வாகை யாவ

மரச வாகை முரச வாகை

மறக்கள வழியொடு களவேன் விய்யே

முன்றேர்க் குரவை பின்னேர்க் குரவை

ரு பார்ப்பன வாகை வாணிக வாகை

வேளாண் வாகை பொருந வாகை

யறிவன் வாகை தாபத வாகை

கூதிர்ப் பாசறை வாடைப் பாசறை

யரச முல்லை பார்ப்பன முல்லை

க0 யவைய முல்லை கணிவன் முல்லை

மூதின் முல்லை மீயறாண் முல்லை

வல்லாண் முல்லை காவன் முல்லை

பேராண் முல்லை மறமுல் லையே

குடைமுல் லையொடு கண்படை நிலையே

கரு யனிப்பனி யென்ற சால்பு முல்லை

கிணைநிலை யேனைப் பொருளொடு புகற

லருளொடு நீங்க லுளப்படத் தொகைஇ

மூன்று தலையிட்ட மூவீ னார்தும்

வான்றோய் வாகைத் திணையது வகையே.

எ - ன், வாகைத்திணையும், துறையுமாமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

ஒ - ன். வாகை, வாகையாவும், அரசவாகை, முரசவாகை, மறக்கள வழி, களவேள வி, முன்றேர்க் குரவை, பின்னேர்க் குரவை, பார்ப்பனவாகை, வாணிகவாகை, வேளாண்வாகை, பொருநவாகை, அறிவன்வாகை, தாபத வாகை, கூதிர்ப்பாசறை, வாடைப்பாசறை, அரசமுல்லை, பார்ப்பனமுல்லை, அவையமுல்லை, கணிவன்முல்லை, மூதின்முல்லை, ஏறாண்முல்லை, உல்லாண் முல்லை, காவன்முல்லை, பேராண்முல்லை, மறமுல்லை, குடைமுல்லை, கண்படைநிலை, அவிப்பவி, சால்புமுல்லை, கிணைநிலை, பொருளொடுபுகறல், அரு ளொடுநீங்கல் என்று சொல்லப்பட்ட முப்பத்துமூன்றும் வாகைத்திணையும் துறையுமாம். எ - று.

வா கை :—

இலைபுனை வாகை சூடி யிகன்மலைந்

-ந் ருனை யரசட் டார்த்தன் று.

இ - ள். பச்சிலைவீரவித்தொடுத்த வாகைப்பூவைப்பினைந்து மாறுபாட்டை மேற்கொண்டு அலையுங்கடல்போன்ற சேனையினையுடைய வேந்தைக் கொன்று ஆரவாரித்தது. எ - று.

வ-று. குடினான் வாகைச் சுடர்த்தெரியல் குடுதலும்
பாடினார் வெல்புகழைப் பல்புலவர் - கூடா
ருடல்வே லமுவுத் தொளிகழும் பைம்பூ
ண்டல்வேந்த னட்டார்த் தரசு.

இ - ள். ஓரியாற்சிறந்த வாகைமாலையை மலைந்தான்; மலைந்தானாகத் துதித்தார், பகைவெல்லும் கீர்த்தியை அறிவினையுடையார் பலரும்; சத்துருக்களது மாறுபாட்டினையுடைய அயிற்படைநடுவே ஒளிதிகழும் பசும்பொன்றைச் செய்யப்பட்ட ஆபரணத்தினையுடைய மாறுபாட்டுவேந்தன் அரசுகொன்று ஆரவாரித்தது. எ - று.

ஆர்த்துச் குடினனென்க.

(க)

வாகையரவம் :—

வெண்கண்ணியுங் கருங்கழலுஞ்
செங்கச்சுந் தகைபுனைந்தன்று.

இ - ள். வெள்ளைமாலையினையும் வலியவீரக்கழலினையும் சிவந்தகச்சினையும் அழகிதாக அணிந்தது. எ - று.

வெண்கண்ணி, கொத்தான்வாகை.

வ-று. அனைய வமரு எயில்போழ் விழுப்பு
ணினைய வினிக்கவலை யில்லை - புனைக
வழிலோ டிமைக்கு மணங்குடைவாண் டைந்தர்
கழலோடு பூங்கண்ணி கச்சு.

இ - ள். அத்தன்மையவாகிய பூசலிலே வேல்பிளந்த சீரியபுண் இத்தன்மையவாயின; மேல் ஓர்துயரமில்லை; அணிக, நெருப்போடிலுங்கும் பகைவர்க்கு வருத்தஞ்செய்தலையுடைய வாண்மள்ளர், வீரக்கழலினையும் பொலிந்த மாலையினையும் கச்சினையும். எ - று.

(உ)

அரசுவாகை :—

பகலன்ன வாய்மொழி
யிகல்வேந்த னியல்புரைத்தன்று.

இ - ள். நுகத்திற் பகலாணிபோன்ற நடுநிலைச்சொல்லினையுடைய மாறுபாட்டாற்சிறந்த மன்னனதுதன்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. காவ லமைந்தான் கடலுலகங் காவலா

லோவ லறியா துயிர்க்குவகை - மேவருஞ்சி

ரைந்தொழி னுன்மறை முத்தி யிருபிறப்பு

யம

இ - ள். காவற்றொழிற்சுச் சமைந்தான், கடல்கூழ்ந்த பூமியினை. இவன் காத்தலாலே ஒழிதலறியாது பல்லுயிர்க்கும் மகிழ்ச்சி; பொருந்துதல்வரும் நன்மையினையுடைய ஐந்து தொழிலினையும் நான்குவேதத்தினையும் மூன்று தீயினையும் பூணூலிவெதற்கு முன்னும் பின்னுமாகிய இருபிறப்பினையும் பகைவரிடத்து வெவ்வித வினையினையும் குளிர்த் த அருளினையுமுடைய எம் முடைய வேந்தன். எ - று.

ஐந்துதொழில்: ஓதல், வேட்டல், ஈதல், படைக்கலம்பயிற்ல், பல்லுயி ரோம்பல். (ங)

முரசுவாகை:—

ஒலிகழலா னகனகருட்

பலிபெறுமுரசின் பண்புரைத்தன்று.

இ - ள். ஆரவாரிக்கும் வீரக்கழலினையுடையானது பார்த்தமாளிகை யிடத்துப் பலியைப்பெறும் முரசினுடைய தன்மையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. மதியேர் நெடுங்குடை மன்னர் பணிந்து

புதிய புகழ்மலை வேய - நிதியம்

வழங்குந் தடக்கையான் வானீரோய் நகரநண்

முழங்கு மதிரு முரசு.

இ - ள். நிறைமதியொக்கும் உயர்ந்தகுடையினையுடைய அரசர் தாழ்ந்து புதிதானகீர்த்தித் தெரியலைக்குட்பப் பொருளைப் பலர்க்குங்கொடுக்கும் பெரியகையினையுடைய அரசனது விண்ணைக்கிட்ட உயர்ந்த மாளிகையிடத்து இப்பொழுது ஆர்ப்பாவம் பண்ணாநின்றது, முன்பு பகையுள்ளகாலத்து இடிக்குமுரசு. எ - று. (ச)

மறக்களவழி:—

முழவுறழ் திணிதோளானை

புழவகை வுரைமலிந்தன்று.

இ - ள். முழவுபோலத்திரண்ட திண்ணியபுயத்தினையுடையானை உழு ம்வேளாளனாக மிகுத்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. அஞ்சவரு தானை யமரென்னு நீள்வயலுள்

வெஞ்சினம் வித்திப் புகழ்வினைக்குஞ் - செஞ்சுடர்வேற்

பைங்கட் பணைத்தாட் பகட்டுழவ னல்கலா

னெங்கட் கடையா விடர்.

இ - ள். கண்டார்வெருவும் சேனையாகிய வரம்பையுடைய போர்க்கள மென்னும் நீண்டசெயுவினுள் வெய்ய செற்றமென்னும் வித்தைவிதைத்துக்

கீர்த்தியைவினைக்கும் சிவந்தஒளிவேலாகிய கோலினையுடைய பச்சென்ற
ணிஞனும் பெருத்த தாளினுஞ்சிறந்த யானையாகிய ஏருழவன் அளித்த
லால் எம்போல்வார்க்கு வறுமையடையா. எ - று.

இது மாட்டேற்றில்லா உருவகம். பைங்கண், பண்பு. (௫)

களவேள்வி :—

அடுதிற லணங்கார

விடுதிறலான் களமேவேட்டன்று.

இ - ள். கொல்லும்வலியினையுடையபேய் வயிரூரவுண்ணப் பரந்தவலி
யினையுடையான் களவேள்வி வேட்டது. எ - று.

வ-று. பிடித்தாடி யன்ன பிறழ்பற்பே யாரக்

கொடித்தானை மன்னன் கொடுத்தான் - முடித்தலைத்

தோளொடு வீழ்ந்த தொடிக்கை துடுப்பாக

மூளையஞ் சோற்றை முகந்து.

இ - ள். [பலுவை] ஒத்த பிறழ்ந்த எயிற்றினையுடைய பேயுண்ணக்
கொடியினையுடைய சேனைமன்னவன் வழங்கினான்; மகுடத்தலையாகிய மிடா
வில் தோளுடனே வெட்டுண்டுவிழ்ந்த சோள்வளையாற்றிற்றந்த கையே துடுப்
பாக மூளையாகிய அழகியசோற்றைமுகந்து. எ - று. (௬)

முன்றோர்க்குரவை :—

தய

முன்றோர்க்க ணணங்காடின்று.

இ - ள். வென்றெடுத்த வெற்றியான்மிக்க ஆயுதத்தையுடையான்
தேரின்முன் பேயாடியது. எ - று.

வ-று. உலவா வளஞ்செய்தா னூழிவாழ் ரென்று

புலவாய புன்றலைப்பே யாடுங் - கலவா

வாசதிர னூறி யடுகளம் வேட்டான்

முாசதிர வென்றதேர் முன்.

இ - ள். கெடாத நன்மையினைச்செய்தவன் நெடுங்காலம் வாழ்வானை
வெனச்சொல்லிப் புலானானும் வாயினையும் புற்கென்ற தலையினையுமுடைய
பேய் கூத்தாடும்; பொருத்தாதமன்னர் நடுங்கவெட்டிக் களவேள்விவேட்
டான் முாசமுழங்க வென்ற தேரின்முன்பு. எ - று.

முன் பேயாடும்.

(௭)

பின்னோர்க்குரவை :—

பெய்கழலான் தேரின்பின்

மொய்வனாவிறவியர் வயவரோடாடின்று.

இ - ன். இட்ட வீரக்கழலினையுடையான் தேரின் பின் செறிந்ததொடியினையுடைய பாணிச்சியர் வீரரோடு கூத்தாடியது. எ - று.

வ-று. வஞ்சமில்லாக் கோலானை வாழ்த்தி வயவரு
மஞ்சொல் விறவியரு பாடுபவே - *வெஞ்சுமரிற்
குன்றேர் மழகளிறும் கூந்தற பிடியும்போற்
பின்றேர்க் குரவை பிணைந்து.

இ - ன். பொய்யாத செங்கோலினையுடைய அரசனைத்துதித்து வெற்றியினையுடைய வீரரும் அழகியமொழியினையுடைய பாணிச்சியரும் கூத்தாடா நின்றார் வெவ்வியபூசலிடத்து; மலையையொக்கும் இளையானையையும் கூந்தற்பிடியினையுமொப்பத் தேரின் பின் கைகோத்தாடும் கோப்பைக்கொண்டு. எ - று.

தும்பையின் முன்றேர்க்குரவை பின்றேர்க்குரவை, பொரச்செல்லும் தேரின்மேல்; இவை வென்று நின்ற தேரின்மேல். (அ)

பார்ப்பனவாகை :—

கேள்வியாற் சிறப்பெய்தியானை
வேள்வியான் விறன்மிசுத்தன்று.

இ - ன். கேட்கக்கடவன்கேட்டுத் தலைமைபெற்றவனை யாகத்தான் வெற்றியைப்பெருக்கியது. எ - று.

வ-று. ஓதங் கரைதவழீர் வேலி யுலகினுள்
வேதங் கரைகண்டான் வீற்றிருக்கு - மேதஞ்
சுடுசுடர் தானாகிச் சொல்லவே வீழ்ந்த
விடுசுடர் வேள்வி யகத்து.

இ - ன். திரை கரைமீதே தத்தும் கடலேவேலியாகவுடைய நிலத்திடத்து நான்குவேதத்தினையுங்கற்றவன் தாபதர்க்கரசாய்ச் செம்மாந்திருக்கும்; குற்றத்தைச்சுடும் நெருப்புத்தானாகி எல்லாரும்போற்ற விரும்பின பார்த்த அனலையுடைய யாகத்திடத்து. எ - று.

வேள்வியகத்து வீற்றிருக்குமென்க. (க)

வாணிகவாகை :—

செறுதொழிவிற் சேணீங்கியா
னறுதொழிலு மெடுத்துரைத்தன்று.

இ - ன். பொல்லாத வினையினின்றும் நீளக்கழிந்தவனுடைய ஆறு செய்தியும் உயர்த்திச் சொல்லியது. எ - று.

* வெஞ்சுமத்தென்றும் பாடம்.

வ-று உழுது பயன்கொண் டொலிநிறை யோம்பிப்
பழுதிலாப் பண்டம் பகர்ந்து - முழுதுணர்
வோதி *யழல்வழிபட் டோம்பாத வீகையா
னாதி வணிகர்க் காசு.

இ - ன். உழுது அதன்பலத்தைக்கைப்பற்றி ஆரவாரிக்கும் ஆனிரை
யைப் பாதகாத்துக் குற்றமில்லாத கூலங்களையும் விற்று நான்மறை முதலா
யினபலவும் அறியக்கற்று முத்தியை ஆராதித்துப் பொருளெச் சீர் தூக்காது
கொடுக்கும் கொடையினையுடையான் முதல்வணிகர் எல்லார்க்கும் வேந்து.
எ - று. (௧0)

வேளாண்வாகை :—

மேன்மூவரு மனம்புகல
வாய்மையான் வழியொழுகின்று.

இ - ன். முற்பட்ட அந்தணர் அரசர் வணிகரென்னு மூவரும் நெஞ்சு
விரும்ப மெய்மையால் அவரவர் ஏவல்வழியே சென்றது. எ - று

வ-று. மூவரு நெஞ்சமர முற்றி யவாவ
ரோவ லெதிர்கொண்டு மீண்டுரையா - னேவல்
வழுவான் வழிநின்று வண்டார் வயலு
ளுமுவா னுலகுக் குயிர்.

இ - ன். முன்சொன்னமூவரும் மனமேவ முதிர்ந்து அவர்தாந்தாம்
ஏவின் காரியத்தை ஏற்றுக்கொண்டு மீண்டும் மறுத்துச்சொல்லான் தனக்கு
நீதிதூல் ஏவின்சொல்வமூவானாய் முறையேறின்று சுரும்புரிதையும் கழனி
யுள் உழுமவன், பூமியிலுள்ளார்க்கெல்லாம் உயிரையினையவன். எ - று (௧௧)

பொருநவாகை :—

புகழொடு பெருமை நோக்கி யாரையு
மிகழ்த லோம்பென வெடுத்துரைத் தன்று.

இ - ன். நின்கீர்த்தியோடு மிகுதியைப்பார்த்து யாவரையும் எள்ளுத
லைப் பரிசரியென்று உயர்த்திச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று வெள்ளம்போற் றுணை வியந்து விரவாரை
யெள்ளி யுணர்த வியல்பன்று - தெள்ளியா
ராறுமே லாறியபி னன்றித்தங் கைக்கொள்ளார்
நீறுமேற் பூத்த நெருப்பு.

இ - ன். கடல்போன்ற சேனையினையுடையேய் யாமென்றுமதித்துப்
பகைவரை இகழ்ந்து அறியுமது தன்மையன்று; தென்மையுடையார், வெம்
மையாறுமாயின் ஆறியபின்அல்லது தங்கள்கையில் ஏந்தார், பொடிமூடிய
தழலை எ - று. (௧௨)

* அழல்வழிவேட்டென்றும் பாடும்.

அறிவன்வாகை :—

புகழ்நுவல முக்காலமு

நிகழ்பறிபவ னியல்புரைத்தன்று.

இ - ள். தன்கீர்த்தியைச்சொல்ல மூன்றுகால நிகழ்ச்சியையும் அறியு மவன் தன்மையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. இம்மூ வுலகி னிருள்கடியு மாய்கதிர்போ

லம்மூன்று முற்ற வறிதலாற் - நம்மி

னுறழா மயங்கி யுறழினு மென்றும்

பிறழா பெரியோர்வாய்ச் சொல்.

இ - ள். நாகலோகம் பூலோகம் சுவர்க்கலோகமென்னும் மூன்றுலோ கத்தினுமுள்ள அந்தகாரத்தைப் போக்கும் அழகிய ஆதித்தனையொப்ப இற ப்பு நிகழ்பு எதிர்வென்னும் மூன்றுகாலத்தையும் முடியஅறிதலால் தம்மில் தாம் மாறுபடாதன மாறுபட்டுப் பால்புளித்துப் பகலிருண்டு மாறுபடினும் எக்காலத்தினுந்தப்பா, சான்றோர்மெய்ம்மொழி. எ - று.

ஒருபாற்கிளவி ஏனைப்பாற்கண்ணும் வரும்.

(கந)

தூபதவாகை :—

தூபத முனிவர் தவத்தொடு முயங்கி

யோவுத லறியா வொழுக்குரைத் தன்று.

இ - ள். தபோதனவேடத்தர் புண்ணியத்தோடுதழுவி ஒழிதலுணராத நடையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று நீர்பலகான் மூழ்கி நிலத்தசைஇத் தோலுடையாச்

சோர்சடை தாழச் சுடரோம்பி - பூரடையார்

கானகத்த கொண்டு கடவுள் விருந்தோம்பல்

வானகத் துய்க்கும் வழி.

இ - ள். நீரிலேபலகாலுமூழ்கி வெறுநிலத்துச்சாய்ந்து மான்ரோலைப் புடைவையாகவுடுத்து நெகிழ்ந்தசடைவீழத் தீயைப் பரிகரித்துப் பதியிட த்து அணையாராய்க் காட்டிலுள்ள சாகமூலபலங்களைக்கைப்பற்றித் தெய்வத் தினையும் விருந்தினையும்போற்றுமது, சுவர்க்கத்துத் தம்மைச்செலுத்துநெறி. எ - று.

(கச)

கூதிர்ப்பாசறை :—

கூற்றனையான் வியன்கட்டீர்க் கூதிர்வான் றுளிவழங்க

வாற்றாமை நனிபெருகவு மயில்வேலோ னனிறுற்றன்று.

இ - ள். கூற்றையொத்தவனுடைய அகன்றபாசறையிடத்துக் கூதிர்க் காலத்துமேகம் உறையைக்கொடுப்பப் பிரிவாற்றாமை மேன்மேன்மிகவும் கூரிய எஃகினையுடையான் கருணையை ஒழிந்தது. எ - று.

வ-று. கவலை மறுகிற் கடுங்கண் மறவ

ருவலைசெய் கூரை யொடுங்கத் - துவலைசெய்

கூதிர் நலியவு முள்ளான் கொடித்தேரான்

மூதின் மடவாண் முயக்கு.

இ - ள். கவர்த்தெருவிடத்துத் தழுகண்வீரர் தழையாற்பண்ணின கூரையிடத்திலையடங்கச் சிறுதுளியைப்பண்ணும் கூதிர்க்காலம் வருத்தவும் நினையான், பதாகையாற்பொலிந்த சேரினையுடையான்; பழைய மனையில் மனைக்கிழத்திபுணர்தலை. எ - று. (கடு)

வாடைப்பாசறை :—

வெந்திறலான் விபன்பாசறை வேல்வயவர் விதிர்ப்பெய்த

வந்துலையத் துயர்செய்யும் வாடையது மலிபுரைத்தன்று.

இ - ள். வெய்ய வலியினையுடையானது பார்த்த[வீடாரத்து]வேல்வீரர் நடுக்கமுறவந்தியங்கி வருத்தம்பண்ணும் வாடைக்காற்றின் மிகுதியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. வாடை நலிய வடிக்கணு *கோணசை

யோடை மழுகளிற்று னுள்ளான்கொல் - கோடன்

முகையோ டலமவர முற்றெரிபோற பொங்கிப்

பகையோடு பாசறையு ளான்.

இ - ள். வாடைக்காற்றுவருத்த மாவடுப்போன்ற கண்ணாளுடைய தோளைநச்சுதல் பட்டதையுடைய இளவாரணத்தான் நினையான்போலும்; காந்தண்முதல் மொட்டிடனே சுழல முதிர்ந்தநெருப்புப்போற்கோபித்துச் சத்துருக்கள்கெட்டோடும் பாடிவீட்டிலிருந்தான். எ - று.

பாசறையுளான் உள்ளான்கொலென்க.

(கசு)

அ ர ச மு ல் லை :—

செருமுனை யுடற்றுஞ் செஞ்சுடர் நெடுவே

விருநிலங் காவல னியல்புரைத் தன்று.

இ - ள். பொரும்பகையைவருத்தும் சிவந்த சோதியாற்பொலிந்த நெடிய வேலினையுடைய பெரிய புவியைக்காக்கும் அரசுன்றன்மையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. செயிர்க்க ணிகழாது செங்கோ லுயரி

மயிர்க்கண் முரசு முழங்க - வுயிர்க்கெல்லா

நாவ லகவிடத்து ஞாயி ற்ணையனாய்க்

காவலன் சேறல் கடன்.

* தோணிலை யென்றும் பாடம்.

இ ன். குற்றத்திட்டுத்துச் செல்லாதே மனுநீதியை உயர்த்து மயிரான் மிக்க கண்ணினைடைய வீரமுரசொலிப்ப எல்லாவுயிர்க்கும் நாவலந்தீவின் கண் ஆதித்தனைப்பொத்து வேந்தன் நடத்தல் முறைமை. எ - று.

முல்லை, இயல்புமிகுதி.

(கஎ)

பார்ப்பனமுல்லை :—

கான்மலியு நறுந்தெரியற் கழல்வேந்த ரிகலவிக்கு
நான்மறையோ னலம்பெருகு நடுவுநிலை யுரைத்தன்று.

இ - ன். செவ்விமிக்க நறுநாற்றஞ்செறிந்த மாலையினையுடைய வீரக்கழ லாற்பொலிந்த மன்னர் மாறுபாட்டைக்கெடுக்கும் நான்குவேதத்தினையுடையோன் நன்மைமிக்கசெப்பமுறைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. ஒல்லெனீர் ஞாலத் துணர்வோ விழுமிதே
நல்லிசை முச்செந்தி நான்மறையோன் - செல்லவும்
வென்றன்றி மீளா விறல்வேந்தர் வெம்பகை
பென்றன்றி மீண்ட திலர்.

இ - ன். அதுகரண வோசையையுடைய கடல்குழந்த வையகத்து அறிவு சாலச்சீரிதாகவிருந்தது; அழகிய புகழினையும் மூன்றுசெந்தியினையும் நான்குவேதத்தினையுமுடையோன் சந்துவேண்டிச்சென்றானாகப் பகைமே லெடுத்துச்சென்றால் வென்றல்லதுமீளாத வெற்றிமன்னர் வெய்யமுரணென் றல்லது பொருந்தி மீண்டதிலர். எ - று.

(கஅ)

அவையமுல்லை :—

நவைநீங்க நடுவுக் று
மவைமாந்த ரியல்புரைத்தன்று.

இ - ன். குற்றக்கெட நடுவுசொல்லும் அவைக்களத்துச் சான்றோர்தன் மையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. தொடைவிடை யூழாத் தொடைவிடை துன்னித்
தொடைவிடை யூழிவை தோலாத் - தொடைவேட்
டழிபட லாற்றி லறிமுறையேன் றெட்டின்
வழிபடர்தல் வல்ல தவை.

இ - ன். *அனுயோகமும் உத்தரமும் முறைமையாக அனுயோகத் தையும் உத்தரத்தையும் புத்திபண்ணித் தொடையும் விடையும் முறைமை யும் என்றிவைப்பாத சயபத்திரத்தைவிரும்பித் தோல்வியும் வெற்றியும் நெறியாலே நிச்சயிக்குமுறைமையை மேற்கொண்டு எட்டின் நெறியே செல் லவல்லது, அவைக்களம். எ - று.

* அனுயோகம் - வினா. அபியோகமென்று எல்லாப்பிரதிகளிலு முன் னது.
† தொடை - ஆகேசம்.

எட்டாவன: “குடிப்பிறப்புக் கல்வி குணம்வாய்மை தூய்மை, நடுச் சொல்லு நல்லணி யாக்கங் - கெடுக்கு, மழுக்கா றவாவின்மை யவ்விரண்டோ டெட்டு, மிழுக்கா வவையின்க ணெட்டு” என்பதனானறிக. (௧௬)

கணிவன்முல்லை :—

துணிபுணருந் தொல்கேள்விக்
கணிவனது புகழ்கிளந்தன்று.

இ - ள். நிச்சயித்துப் பலவுமறியும் பழைய கேள்விஞானத்தினையுடைய சோகிடநூல்வல்லவனது கீர்த்தியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. புரிவின்றி யாக்கைபோற் போற்றுவ போற்றிப்
பரிவின்றிப் பட்டாங் கறியத் - திரிவின்றி
விண்ணிவ் வுலகம் விளைக்கும் விளைவெல்லாங்
கண்ணி யுரைப்பான் கணி.

இ - ள். தப்பாதபடி தன்னுடம்புபோலே பரிகரிக்கக்கடவதூல்களைப் பலகாலுங்கற்று அடிப்படுத்தித் துன்பமின்றி உண்மையுணரத் தப்பின்றிச் சுவர்க்கம் இப்புவி உண்டாக்கு நிகழ்ச்சியெல்லாம் கருதிச் சொல்லுமவன் சோதிடவன். எ - று. (௨௦)

முதினமுல்லை :—

அடல்வே லாடவர்க் கன்றியு மவ்வின்
மடவான் மகளிர்க்கு மறமிகுத் தன்று.

இ - ள். கொல்லும் வேலினையுடைய வீரர்க்கல்லது அந்தமறக்குடியில் மடப்பத்தினையுடைய அரிவைமார்க்கும் சினத்தைச்சிறப்பித்தது. எ - று.

வ-று. வந்த படைநோனாள் வாயின் முலைபறித்து
வெந்திற லெல்க மிறைக்கொளீஇ - முந்தை
முதல்வர்கற் றுன்காட்டி. முதின மடவான்
புதல்வனைச் செல்கென்றாள் போர்க்கு.

இ - ள். தங்கள்மேல் எடுத்துவந்த சேனையைப்பொருளாய்ப் பிள்ளை வாயின் முலையைவாங்கி வெவ்விய வெற்றியினையுடையவேலை முன்பு பகை வரைக்குத்தி வளைந்த வளைவுதவிர்த்து முன்பு தன்வழியினுள்ளோர்நடுகல்லைத் தான் அவனுக்குக் காட்டிப் பழைய மறக்குடியிற் பேதையானவள் பூசலுக்குப் பிள்ளையைப் போவாயாகவென்றுசொன்னாள். எ - று.

இறைக்கொளீஇ - கையிலேகொடுத்தென்றுமாம். (௨௧)

ஏறண்முல்லை :—

மாறின்றி மஞ்ங்கனலு
மேறூன்குடி யெடுத்துரைத்தன்று.

இ - ள். எதிரின் றியேயொழியச் சினமிகும் மேன்மேலேறாநின்ற ஆண்மைத்தன்மையினையுடைய குடியொழுக்கத்தினை உயர்த்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. கன்னின்று நெந்தை கணவன் களப்பட்டான்
முன்னின்று மொய்யவிர்தா நென்னையர் - பின்னின்று
கைபோய்க் கணையுதைப்பக் காவலன் மேலோடி
மெய்போற் கிடந்தானென் னேறு.

இ - ள். கல்லிலேபொருத்திநின்றான் எந்தகப்பன்; என்கணவன் போர்க்களரியிலேபட்டான்; பகைவர் முன்னேநின்று எதிர்த்துப் பூசலிலே விழுந்தார் என்தமையன்மார்; தன்சேனையெகடவும் கெடாதே பின்னேநின்று தன்கைசென்று அம்பைச்செலுத்தப் பகையரசன்மேலேசென்று எய்ப் பன்றிபோலே பட்டுக்கிடந்தான் என்னுடைய புதல்வன். எ - று. (உஉ)

வல்லாண்முல்லை :—

இல்லும பதிபு மியல்புங் கூறி
நல்லாண் மையை நலமிசூத் தன்று.

இ - ள். இல்லையும் ஊரையும் இயல்பினையுஞ்சொல்லி அழகிய ஆண்மைத்தன்மையை நன்மைபெருகச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. வின்முன் கணைதெரியும வேட்டைச் சிறுசிறார்
முன்முன் முயலுகளு முன்றிற்பே - மன்முன்
வரைமார்பின் வேன்மூழ்க வாள்முவந் தாங்கி
புரைமலை குடினா னார்.

இ - ள். வில்லின்முன்னே அம்பையாராயும் வேட்டையாடும் சிறுபிள்ளைகள் முன்னேமுன்னே முயல்பாயும் இன்முன்னையுடைத்து; அரசனுடையமுன் மலைபோன்ற அகலத்துள் எல்கமழுந்த வாட்போரைத்தடுத்துக் கீர்த்தித்தெரியலைப் புனைந்தவன்பதி. எ - று.

பதி முன்னே முயலுகளு முன்றிற்தென்க. (உங்)

காவன்முல்லை :—

தவழ்திறை முழங்குந் தண்கடல் வேலிக்
கமழ்தார் மன்னவன் காவன் மிகுத்தன்று.

இ - ள். ஊருத்திறை ஆரவாரிக்கும் குளிர்த்தகடலை வேலியாகவுடைய ஞாலத்து மணநாறுமாலையினையுடைய வேந்தன் பாதுகாத்தலைச்சிறப்பித்தது. எ - று.

வ - று. பெரும்பூட் சிறுதகைப் பெய்ம்மலர்ப் பைந்தார்க்
கருங்கழல் வேண்குடையான் காவல் - விரும்பா

நெருநான் மடியி னுலகின்மே னில்லா
திருநால் வகையா ரியல்பு.

சு - ன். பெரிய ஆபரணத்தினையும் நல்லோரிடத்துத் தலைவணக்கத் தினையும் மலரிட்டுத்தொடுத்த பசியமாலையினையும் வலியவீரக்கழலினையும் தவளசத்திரத்தினையுமுடையவன் நாகுகாத்தற்றொழில் வேண்டாணகி ஒரு வைகல் உள்ளமடியிற் பூமிமேற்றங்காது, குடிப்பிறப்புமுதலாகிய எண்வகையியல்புடைய சான்றோர்தன்மை. எ - று.

இயல்பு நில்லாதென்க.

(உச)

(இதுவுமது.

தக்காங்குப் பிறர்கூறினு

மத்துறைக் குறித்தாகும்.

இ - ன். பொருந்தின்படி அநதியர்சொல்லினும் முற்பட்ட துறைக்கு உரிமையுடைத்து. எ - று.

வ-று. ஊறின் றுவகையுள் வைக வுாரிரோம்பி

யாறிலொன் றுனா தளித்துண்டு - மாறின்றி

வான்காவல் கொண்டான் வழிநின்று வைகலுந்

தான்காவல் கொண்ட றகும்.

இ - ன். குற்றமின்றிப் பிரியத்திலே அவதரிப்ப எல்லாவுயிரையும் பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கடனாகிய ஆறிலொன்றினை அமையாது பிறர்க்குங் கொடுத்து உண்டு எதிரின்றிச் சுவர்க்கலோகத்தைக் காவல்கொண்ட தன்பிதாவின் நெறியே நிலைநின்று நாடோறும் மன்னன்றான் காவற்றொழிலை மேற்கொள்வது பொருந்தும். எ - று.

(உடு)

பேரூண்முல்லை :-

உளம்புகல மறவேந்தன்

களங்கொண்ட சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ன். மனம்விரும்பச் சினமன்னன் போர்க்களத்தைக்கொண்ட மிகுதியைச்சொல்லியது. எ - று

வ-று. ஏந்துவாட் டானை யிரிய வுறைகழித்துப்

போந்துவான் மின்னும் பொருசமத்து - வேந்த

ரிருங்கனி யானை யினமிநிற் தோடக்

கருங்கழலான் கொண்டான் களம்.

இ - ன். உயர்ந்த வாட்சேனைஉடையுமபடி கூட்டைநீக்கப்பட்டுப் போந்துவான் இலங்கும் பொராநின்றபூசலிடத்துப் பகைமன்னருடைய பெரிய மத்தவாரணத்திரள் கெட்டோட வலிய வீரக்கழலினையுடையான் கைக்கொண்டான், போர்க்களத்தை. எ - று.

(உசு)

மறமுல்லை :—

வெள்வாள் வேந்தன் வேண்டிய தீயவுங்
கொள்ளா மறவன் கொதிப்புரைத் தன்று.

இ - ள். தெளிந்தவாளினையுடைய மன்னன் விரும்பியதுகொடுப்பவும்
அதனைக்கொள்ளாத வீரனது கனற்சியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. வின்னவி றோளானும் வேண்டிய கொள்கென்னும்
கன்னவி றிண்டோட் கழலானு - மன்னன்மு
னொன்று னழல்விழியா வெள்வாள் வலனைந்தி
நின்ற நெடிய மொழிந்து.

இ - ள். சிலகெழுமியபுயத்தினையுடைய அரசனும் விரும்பினவற்றை
நீகொள்கவென்று சொல்லாநிற்கும்; மலைபொருந்தின திண்ணிய புயத்தினை
யுடைய கழல்வீரனும் அரசன்முன் பொருந்தாளுகி அழலாகநோக்கா ஒள்ளிய
நாந்தகத்தை மிசையேயெடுத்து வாளாதுநின்றான், உயர்ந்தவார்த்தை பலவுஞ்
சொல்லி. எ - று. (உஎ)

குடைமுல்லை :—

மொய்தாங்கி. முழுவலித்தோட்
கொய்தாரான் குடைபுகழ்ந்தன்.

இ - ள். பூசிலத்தடுத்த மிக்க உரத்தாலுயர்ந்த தோளினையுடைய மட்
டஞ்செய்தமாலையான்குடையைப் புகழ்ந்தது. எ - று.

வ-று. வேயுள் விசம்பு விளங்கு கதிர்வட்டர்
தாய புகழான் றனிக்குடைக்குத் - தோய
மெதிர்வழங்கு கொண்மு ளிடைபோழ்ந்த சுற்றுக்
கதிர்வழங்கு மாமலை காம்பு.

இ - ள். போர்வை ஆகாயம்; தூலங்கும்பருதி மேல்வட்டம்; பார்த
கீர்த்தியையுடையான்றன் ஒப்பிலாக்குடைக்கு, நீர்த்தாரையை எதிரே சொரி
யுமேகம் இடைவிட்டசுற்றுத்தாமம்; சந்திராதித்தர்வழங்குமாமேரு காம்பு.
எ - று.

‘இடைபோழ்ந்து சுற்றிக் கதிர்வழங்கு மாமலை காம்பு’ என்று பாட
மோதி, மேகத்தைப்பிளந்து சுற்றிக் கதிர்வழங்குமாமலைகாம்பென்பாருமுளர்.

கண்படைநிலை :—

மண்கொண்ட மறவேந்தன்
கண்படைநிலை மலிந்தன்று.

இ - ள். வென்று பூமியைக் கைக்கொண்ட சினமன்னன் உறக்கத்தை
மிகுத்தது. எ - று.

அக்

புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.

வ-று. கொங்கல்தார் மன்னருங் கூட்டளப்பக் கூற்றணங்கும்
வெங்கதிர்வேற் றண்டெரியல் வேந்தற்குப் - பொங்கும்
புனலாடையாளும் புனைகுடைக்கீழ் வைக்க
கனலா துயிலேற்ற கண்.

இ - ள். திறைகொடாத மதுமலர்ந்தமாலேவேந்தரும் திறைகொடுப்ப
இயமனைவருத்தும் வெய்ய ஒளியேவலினையும் குளிர்த்தமாலையினையுமுடைய
அரசனுக்கு மீதெழும் கடலாகிய புடைவையையுடையநிலமகளும் கைசெய்த
குடைக்கீழ்த் தங்குதலான் அழலாவாய் உறக்கத்தையெதிர்த்தன, விழிகள்.
எ - று. (உக)

அவிப்பலி :--

வெள்வா ளமருட் செஞ்சோ றல்ல
துள்ளா மைந்த ருயிர்ப்பலி கொடுத்தன்று.

இ - ள். தெளிந்தவாட்பூசலிடசதுச் செஞ்சோற்றுக்கடனன்றி நினை
யாதமறவர் உயிரைப் பலியாகக்கொடுத்தது. எ - று.

ஆவியென்பது அவியெனக் குறுகிநின்றது.

வ-று. சிறந்த திதுவெனச் செஞ்சோறு வாய்ப்ப
மறந்தரு வாளம ரென்னும் - பிறங்கழலு
ளாருயி ரென்னு மவிவேட்டா ராங்கஃதால்
வீரியரெய் தற்பால வீடு.

இ - ள். தலைமைமிக்கது இதுவெனச்சொல்லிச் செஞ்சோற்றுக்கடன்
தப்பாதபடி சினங்கொண்ட வாட்பூசலென்னும் பெருத்தநெருப்பினுட் பெறு
தற்கரிய பிராணனென்னும் அவியைக்கொடுத்தார்; அவ்விடத்ததுவால், வீர
த்தையுடையார் கிட்டெதற்பகுதியையுடைய சுவர்க்கம். எ - று. (ரு0)

சால்புமுல்லை :--

வான்றோயு மலையன்ன
சான்றோர்தஞ் சால்புரைத்தன்று.

இ - ள். ஆகாசத்தைக்கிட்டும் வரையையொத்த சான்றோள் தம்மு
டைய அமைதியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. உறையார் விசம்பி னுவாமதி போல
சிறையா நிலவுத லன்றிக் - குறையாத
வங்கம்போழ் முந்நீர் வளம்பெறினும் வேறுமோ
சங்கம்போல் வான்மையார் சால்பு.

இ - ள். மழைநிறைந்த ஆகாயத்திடத்து உவாமதியையொப்பநிறை
ந்து மன்னுதல்லது குறையாத, மாக்கல்ம்பிளக்கும் கடலிடத்துப் பலபொரு
ளினையும்பெறினும் வேறுபடுமோ, சங்கம்போலத் தூய்மையையுடையா
ரமைதி! எ - று. (ரு௧)

கிணைநிலை :—

தணபணை வயலுழவணைத்

தென்கிணைவன் நிருந்துபுகழ்கிளந்தன்று.

(இ - ன். மருதநிலத்திற் கழனிமிடத்து வேளாளனைத் தெளிந்தகிணை கொட்டுமவன் நல்லகீர்த்தியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. பகடுவர்ப்பு கொன்று பனிவயலு ளாமை

யகடுபோ லங்கட் டடாரித் - துகடுதடைத்துக்

குன்றுபோற் போர்விற் குரிசில் வளம்பாட

வின்றுபோ மெங்கட் கிடர்.

(இ - ன். வர்வாழ்கவென்று சொல்லிக் குளிர்த்தகழனியுள் ஆமையினது வயிறுபோன்ற அழகியகண்ணினை புடையகிணையை மாசைத்துடைத்து மலையையொக்கும் நெற்போர்விறக்கத்தை புடைய உ பகாரிதன் செல்வத்தை வாழ்த்த இன்றுநீங்கும், எங்கட்கு மடி எ - று. (நஉ)

பொருளொடுபுகழல்—

வையகத்து விழைவறுத்து

மெய்யாய பொருணயந்தன்று.

(இ - ன். பூமியிடத்துப் பற்றாயவிருப்பத்தினையொழித்தது மெய்ம்மை யானபொருளை விரும்பியது. எ - று.

வ-று. ஆமினி மூப்பு மகன்ற திளமையுந்

தாமினி நோயுந் தலைவரும் யாமினி

மெய்யைந்து மீதூர வைகாது மேல்வந்த

வையைந்து மாய்வ தறிவு.

(இ - ன். இனி மூப்பும் ஆம்; கழிந்தது இளமையும்; நோய்தாரும் இனிமேல்வரும்; யாம் இப்பொழுது, சரீரத்திற் பஞ்சேந்திரியங்கள் அடர்த்தங்காது தலைவந்த பஞ்சவிருத்தியைத் தெரியுமது நல்லறிவு. எ - று.

இயைந்தாவன : மெய்முதலான ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும், பூமிமுதலான மகாபூதங்கள் ஐந்தும், சுவைமுதலான தன்மத்திரைகள் ஐந்தும், வாழ்க்குமுதலான கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும், மனமுதலான அந்தக்கரணம் நான்கும், சீவனுமாகிய ஐந்துமாம். (ந.ந.)

அருளொடுநீங்கல் :—

ஒலிகடல் வையகத்து

நலிவுகண்டு நயப்பவிர்தன்று.

(இ - ன். முழங்கும் கடலுலகத்துத் துயரத்தைப்பார்த்துப் பற்றையொழிந்தது. எ - று.

வ-று. கயக்கிய நோயவாய்க் கையிகந்து நம்மை
யியக்கிய யாக்கை யிறுமுன் - மயக்கிய
பட்டபா வையும் பயன்ஞால நீள்வலை
யுட்படாம் போத லுறும்.

இ - ள். கலக்கியனோவுகளை யுடையவாய்க் கைகடந்து நம்மைநடத்திய
சரீரம் ஒழுவதற்குமுன்னே மருளப்பண்ணின குணம் அடுத்துத்தங்கும் பய
த்தையுடைய உலகமாகிய நீண்டகண்ணியுள்ளே அகப்படாமாகி நன்னெறிக்
கட்சேர்தல் உறுதியுடைத்து. எ - று.

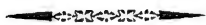
பண்பு - பட்டுபென விகாரமாயிற்று.

(ந. ௪)

எட்டாவது வாகைப்படலமுற்றிற்று.

ஒன்பதாவது

பாடாண்படலம்.

பாடாண் பாட்டே வாயி னிலையே
கடவுள் வாழ்த்தொடு பூவை நிலையே
பரிசிற் றுறையே யியன்மொழி வாழ்த்தே
கண்படை நிலையே துயிலெடை நிலையே
௫ மங்கல நிலையொடு விளக்கு நிலையே
கபிலை கண்ணிய புண்ணிய நிலையே
வேள்வி நிலையொடு வெள்ளி நிலையே
நாடு வாழ்த்தொடு கிணையது நிலையே
களவழி வாழ்த்தே

௧௦ வீற்றினி திருந்த பெருமங் கலமே
குடுமி களைந்த புகழ்சாற்று நிலையே
மணமங் கலமே பொலிவுமங் கலமே
நாண்மங் கலமே பரிசி னிலையே
பரிசில் விடையே யாள்வினை வேள்வி

௧௫ பாணற்றுப் படையே கூத்தரற்றுப் படையே
பொருநாற்றுப் படையொடு விறலியாற்றுப் படையே
வாயுறை வாழ்த்தே செவியறி வுறுஉக்
குடைமங் கலமொடு வாண்மங் கலமே
மண்ணுமங் கலமே யோம்படை யேனைப்

௨௦ புறநிலை வாழ்த்து முளப்படத் தொகைஇ

பமர்கண் முடியு மறுவகை யாகிய
கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி குணஞ்சால்
புலவரை யவர்வயிற் புகழ்தாற்றுப் படுத்தல்
புகழ்த்தனர் பரவல் பழிச்சினர் பணிதல்
உரு நிகழ்த்த காமப் பகுதியுட் டோன்றிய
கைக்கிளை வகையும் பெருந்திணை வகையு
நற்றுனி நவின்ற பாடாண் பாட்டுங்
கடவுட் பக்கத்து மேனோர் பக்கத்து
மடவரன் மகளிர் மகிழ்த்த பக்கமு
௩௦ மாதர் மகிழ்த்த சூழலிய மூரின்
கண்ணை தோன்றிய காமப் பகுதியொ
டாங்க வாறென் பகுதிப் பொருளும்
பாங்குற வுரைப்பது பாடாண் பாட்டே.

எ - ன், பாடாண்பகுதியாமாறு உணர்த்துதல் நதலிற்று.

அவற்றுள்,—

பாடாண்பாட்டு :—

ஒளியு மாற்றனு மேம்பா வீகையு
மளியு மென்றிவை யாய்ந் துரைத் தன்று.

இ - ன். இசையும் வலியும் சீர்தூக்காக்கொடையும் தண்ணளியும்
என்று சொல்லுமிவற்றைத் தெரிந்துசொல்லியது. எ - று.

வ-று. மன்னர் மடங்கன் மறையவர் சொன்மலை
யன்ன நடைபினுர்க் காரமுதம் - துன்னும்
பரிசிலர்க்கு வானம் பணிமலர்ப் பைந்தா
ரொரிசினவேற் றுனையெங் கோ.

இ - ன். அரசர்பலர்க்கும்சிங்கம், அந்தணர்க்குப்புகழ்மலை, அன்னம்
போன்ற செவ்வினையுடையமகளிர்க்கு நிறைந்தஅமிர்தம், செறியும் இரவலர்
க்குமழை, குளிர்ந்த பூவாற்செய்த செவ்வீமாலையினையும் அழலும் சினவேற்
சேனையினையுமுடைய எம்முடைய அரசன். எ - று. (க)

வாயினிலை :—

புரவல னெடுங்கடை குறுகிய வென்னிலை
கரவின் றுரையெனக் காவலற் குரைத்தன்று.

இ - ன். அரசனுடைய நெடியவாயிலைக்கிட்டிய என்வரவினை மறை
வின்றிச் சொல்லென வாயில்காவலனுக்குச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. நாட்டிய வாய்மொழி நாப்புலவர் நல்விசை
யீட்டிய சொல்லா னிவனென்று - காட்டிய

காயலோங் கெஃகிமைக்குங் கண்ணூர் கொடியதில்
வாயிலோய் வாயி லிசை.

இ - ன். பூமியின்கண் நிறுத்திய மெய்ம்மொழியினையுடைய நாவாற்சீர்
சிறந்த அறிவினையுடையோர்புகழ்ந்த நல்லபுகழைப்பாடிய சொல்லினையுடை
யவனிவனென்றுசொல்லி என்னைக் காட்டுவான்வேண்டி, சத்துருக்களைச்
செறுதற்றொழிலுயர்ந்த வேலிலங்கும் கண்ணுக்குநிறைந்த பதாகையாற்பொ
லிந்த புரிசையின் வாயிலிடத்துக் காவலானனை, நான்வந்தவராலாற்றைச்
சொல்லுவாயாக. எ - று.

(உ)

கடவுள்வாழ்த்து :—

காவல் கண்ணிய கழலோன் கைதொழு
மூவரி லொருவனை யெடுத்துரைத் தன்று.

இ - ன். பூமியைக்காத்தல்கருதிய வீரக்கழல்வேந்தன் கைகூப்பும் அரி
அயன் அரனென்னும் மூவருளொருவனை உயர்த்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. வைய மகளை யடிப்படுத்தாய் வையகத்தா
ருய்ய வருவம் வெளிப்படுத்தாய் - வெய்ய
வெடுத்திற் லாழி யரவணையா யென்று
நெடுந்தகை நினைனையே யாம்.

இ - ன். நிலமகளைச் சீபாதத்திலே அடக்கியருளினே, ஞாலத்துள்ளார்
பலரும் பிழைப்பத் திருமேனியைத் தோற்றுவித்தருளினே, வெவ்விதான
கொல்லும்வலியாற்றிற்ற சக்கரத்தினையும் பாம்பணியினையுமுடையாயென்று
சொல்லுவம்; ஒருவராலும் அளத்தற்கரிய தன்மையினையுடையாய், நினை
யாங்கள். எ - று.

(ரு)

பூவைநிலை :—

கறவை காவல னிறனெடு பொரீஇப்
புறவலர் பூவைப் பூப்புகழ்ந் தன்று.

இ - ன். ஆனிரையைக்காத்த மாயவன் திருவுருவோடு உவமித்துக் காட்
டிடத்தலரும் காயாம்பூவைப் புகழ்ந்தது. எ - று

வ-று. பூவை விரியும் புதுமலரிற் பூங்கழலோ
யாவை விழுமிய யாமுணரே - மேவார்
மறத்தொடு மல்லர் மறங்கடந்த காளை
நிறத்தொடு நேர்தருத லான்.

இ - ன். காயா மலரும் செவ்விப்பூப்போல, பொலிந்த வீரக்கழலினை
யுடையோய், எப்பொருள்சீரியவை? யாங்கள் அறிவேம்; பகைவாரசினத்துட
னே வஞ்சமல்லரதுமாறுபாட்டைவென்ற இளமைப்பருவத்துமாயவனது திரு
மேனியொடு உவமைகொள்கையால். எ - று.

ஒன்றினமுடித்ததன்னின் முடித்தலென்பதனால், ஒருவனை அவனோடு உவமைகூறினும் பிறகடவுளரோடுவமைகூறினும் அதுவேயாம். இனிக் காவற்கடவுளாகக் காவலனைக்கூறின் என்னுமோவெனின், கற்பகம்போல்வானைக் கற்பகமென்பதுபோலாம். (சு)

பரிசிற்றுறை:—

மண்ணகங் காவன் மன்னன் முன்ன

ரெண்ணிய பரிசி லி துவென வுரைத்தன்று.

இ - ன். பூமியிடத்தைக்காக்கும் தொழிலையுடைய அரசன்முன்னே கருதியபேறு இதுவெனச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. வரிசை கருதாது வான்போற் றடக்கைக்

குரிசினீ நல்கயாங் கொள்ளும் - பரிசி

லடுகள் மார்ப்ப வமரோட்டித் தந்த

படுகளி நால்வாய்ப் பகடு.

இ - ன். எங்கள் தரத்தினையினையாதே, மழையையொக்கவழங்கும் பெரியகையினையுடைய உபகாரி, நீவழங்க யாங்கான்பெறும்பேறு, கொல்லும் களரியிலே ஆரவாரிப்பப் போரிடத்தே பகைவரைக்கெடுத்துக் கைக்கொண்ட உண்டானமத்தினையும் நான் றவாயினையுமுடைய யானே. எ - று.

யானே யாங்கொள்ளும்பரிசிலென்க.

(நி)

இயன்மொழிவாழ்த்து:—

இன்னே நின்னைவை கொடுத்தார் நீயு

மன்னோர் போல வவையெமக் கீடுகன

வென்னோரு மறிய வெடுத்துரைத் தன்று.

இ - ன். இத்தன்மையோர் இத்தன்மையவழங்கினார், நீயும் அத்தன்மையார்போல் அப்படியானபொருள்களை எமக்குத் தருவாயாகவென்றுசொல்லி எத்தன்மையோரும்உணர உயர்த்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. முல்லைக்குத் தேரு மயிலுக்குப் போர்வைபு

மெல்லேநீர் ஞாலத் திசைவிளங்கத் - தொல்லை

யிரவாம லீந்த விறைவர்போ னீயுங்

கரவாம லீகை கடன்.

இ - ன். *முல்லைக்குப்பொற்றேரும் மயிலுக்கு மணிப்படாமும் எல்லை கடலாகவுடையவையகத்துக் கீர்த்திவிளங்க முற்காலத்து வேண்டாமெகொடுத்த உபகாரிகளையொப்ப நீயும் ஒளியாதுவழங்கல் கடன். எ - று. (சு)

* முல்லைக்கொடிக்குத்தேர்கொடுத்தேதான், பாரியென்னும்வள்ளல்; மயிலுக்கு மணிப்படாம்கொடுத்தேதான், பேகனென்னும்வள்ளல். இதனைச் சிறுபாணுற்றுப்படையாலும், புறநானூற்றிலும் உணர்க.

இதுவுமது.

மயலறு சீர்த்தி மன்றேர் மன்னவ
னியல்பே மொழியினு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். மயக்கமற்ற மிக்கபுகழினையும் குதிரையாற்பூட்டப்பட்டதேரி
னையுமுடைய அரசன்தன்மையினைச் சொல்லினும் முன்புசொன்ன துறையே
யாம். எ - று.

வ-று. ஒள்வா எமரு ஞாயிரோம்பான் றுனீயக்
கொள்வார் நடுவட் கொடையோம்பான் - வெள்வாள்
கழியாமே மன்னர் கதங்காற்றும் வேலா
நொழியாமே யோம்பு முலகு.

இ - ள். ஒள்ளியவாட்பூசலிடத்து உயிரைப் பாதுகாவான், தான்கொ
டுப்ப ஏற்பாரிடை வழங்குதலைப் பரிகரியான், தெளிந்தவாளை உறையினின்
றும் வாங்காமே அரசர்கோபத்தைக் கால்விகடும் வேலினையுடையான் தப்
பாமே காக்கும், உலகத்தை. எ - று (எ)

கண்படைநிலை :—

நெடுந்தேர்த் தாளை நீறுபட நடக்குங்
கடுந்தேர் மன்னவன் கண்படை மலிநதன்று.

இ - ள். உயரிய தேரான்மிக்க பகைவர்களை பொடிபடச்செல்லும்
கடுந்தேரினையுடைய வேந்தனது துயிலே மிகுத்தது எ - று.

வ-று. மேலா ரிறையமருண் மின்னார் சினஞ்சொரியும்
வேலான் விறன்முனை வென்றடக்கிக் - கோலாற்
கொடிய வுலகிற் குறுகாமை யெங்கோன்
கடியத் துயிலேற்ற கண்.

இ - ள். வீரர்தங்கியபோரிடத்து ஒளிநிறைந்து செற்றம்பொழியாந்
தும் வேலாலே வலியபூசலைச் சயித்துஒடுக்கிச் செங்கோனீதியாற் கொடியவை
பூமியிடத்துக் கிட்டாமை எம்முடையஅரசன் நீக்குதலான் உறக்கத்தை
மேவின, விழிகள். எ - று. (அ)

துயிலேடைநிலை :—

அடுதிறன் மன்னரை யருளிய வெழுமுகெனத்
தொடுகழன் மன்னனைத் துயிலெடுப் பின்று.

இ - ள். கொல்லும் வலியினையுடைய வேந்தர்க்கு அருள எழுந்திருப்
பாயாகவெனக் கட்டுங்கழல்வேந்தனைத் துயினீக்கியது. எ - று.

வ-று. அளந்த திறையா ரகலிடத்து மன்னர்
வளந்தரும் வேலோய் வணங்கக் - களந்தயங்கப்

பூமலர்மேற் புள்ளொலிக்கும் பொய்கைகூழ் தாமரைத்
தூமலர்க்க ணேர்க துயில்.

இ - ன். இட்டதிதையினையுடையார் அகன்றழமியிடத்துவேந்தர், வெ
ன்றிதரும்வேலினையுடையாய், நின்னைப்பணிய, இடம்விளங்கப் பொலிந்த
மலர்மீதே பறவைகள் ஆரவாரிக்கும் பொய்கையிற்குழ்ந்ததாமரையில் தூய
மலரையொத்த நண்கள் துயிலாவாக. எ - று.

எழுகதுயிலென்றுமாம்.

(கூ)

மங்கலநிலை :—

கங்குற் கணைதுயி லெழுந்தோன் முன்னர்
மங்கலங் கூறிய மலிவுரைத் தன்று.

இ - ன். கங்குலிடத்து மிக்க உறக்கத்தைநீங்கினோன் முன்னே மங்க
லத்தைச்சொன்ன மிகுதியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. மண்ணீவெண்டின் வேறுதன் மங்கலம் வேந்தர்க்கு
மண்ணீவெண்டிற் கைகூப்பன் மங்கலம் - பெண்ணீவெண்டிற்
முன்னன் மடவார்க்கு மங்கலந் தோலாப்போர்
மன்னன் வரைபுரைபு மார்பு.

இ - ன். சுவர்க்கத்தைவிரும்பின், வேறுபடுதல்ஆக்கம்; மண்ணீவெ
ண்டின், கைகுவித்தல்ஆக்கம் அரசர்க்கு; பெண்மைத்தன்மையை விரும்பின்,
அணையுமது பேதையர்க்குஆக்கம்; தோல்வியறியாதபூசலையுடைய வேந்தன்
மன் வரைபோன்ற அகலத்தை. எ - று.

(கூ)

இதுவுமது.

மன்னிய சிறுபின் மங்கல மார்பிற்
முன்னின னென்றலு மத்துறை யாகும்.

இ - ன். நின்றுநிலந்த முறைமையினையுடைய மங்கலத்தை முறை
மையாலே மேவினனென்றுசொல்லுதலும் முன்புசொன்ன துறையேயாம்.
எ - று.

வ-று. தீண்டியுங் கண்டும் பயிற்றியுந் தன்செவியால்
வேண்டியுங் கங்குல் விடியலு - மீண்டிய
மங்கல மாய நுகர்ந்தான் மறமன்னர்
வெங்குளத்து வேலுயர்த்த வேந்து.

இ - ன். தீண்டக்கடவனதீண்டியும் காணக்கடவனகண்டும் சொல்லக்
கடவனசொல்லியும் தன்னுடையசெவியாற் கேட்கக்கடவனகேட்டும் இரவுப்
பொழுது புலர்ந்ததாகத் திரண்ட மங்கலமானவற்றை அனுபவித்தான், மாற்
சரியத்தையுடைய வேந்தர்தம் வெவ்வியபோர்க்களத்து வென்றுவேலேந்தின
அரசன். எ - று.

(கக)

விளக்குநிலை :—

அளபபருங் கடறமுனையான

விளக்குநிலை விளித்துரைத்தன்று.

இ - ன். அளத்தற்கரிய கடல்போன்றசேனையினையுடையான் றனது விளக்கினது நிலையைப் பாப்பிச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. வளிதூரத்தக் கண்ணும் வலந்திரியாப் பொங்கி
யொளிசிறந் தோங்கி வரலா - லளிசிறந்து
நன்னெறியே காட்டு நலநதெரி கோலாற்கு
வென்னெறியே காட்டும் விளக்கு.

இ - ன். காற்றெரிந்தவிடத்தும் வலமாகச்சுழன்றெழுந்து சோதிவிட்டு உயர்ந்துவருதலால், தண்ணளியைமிகுத்து அழகியவழியைக்காட்டவல்ல நன் றியை யாராயுஞ் செங்கோலினையுடையவேந்தற்கு வெல்லுமுறைமையே காட்டாநிற்கும், விளக்கு. எ - று. (௧௨)

(இதுவுமது.

அடரவிர் பைம்பூண் வேந்தன் றன்னைச்

சுடரொடு பொருவினு மத்துறை யாகும்.

இ - ன். பொற்றகட்டாற் சிறந்துவிளங்கும் பூணினையுடைய மன் னன்னை ஆதித்தனோடு உவமப்பினும் முன்புசொன்ன துறையேயாம். எ - று.

வ-று. வெய்யோன் கதிர்விரிய விண்மே லொளியெல்லாம்
மையாந் தொடுங்கி மறைந்தாங்கு - வையகத்துக்
கூத்தவை யேத்துங் கொடித்தேரான் கூடியபின்
வேத்தவையுண் மையாக்கும் வேந்து.

இ - ன். ஆதித்தனுடையசோதிபரக்க ஆகாயத்திடத்து ஒளியையுடையனவெல்லாம் புற்கென்று அடங்கிஒளித்தாற்போல, ஞாலத்துக் கூத்தர்திர ளெல்லாம் புகழும் கொடித்தேரினையுடையான் வந்தணந்தபின்பு அரசவை யிடத்துப் புற்கென்னும், வேந்தர்திரள். எ - று. (௧௩)

கபிலைகண்ணிபுண்ணியநிலை :—

அண்ண னான்மறை யந்தண ளர்க்குக்

கண்ணிய கபிலை நிலையுரைத் தன்று.

இ - ன். தலைமையாற்சிறந்த ளான்குவேதத்தினையுமுடைய அந்தணர்க் குக் கொடுக்கக்கருதிய பசுவினதுமுறைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. பருக்காமுஞ் செம்பொன்னும் பார்ப்பார் முகப்பக்
குருக்கட் கபிலை கொடுத்தான் - செருக்கோ

டிடிமுரசுத் தானை யிகலிரிய வெங்கோன்
கடிமுரசங் காலைச் செய.

இ - ன். பருத்தமணியும் சிவந்தபொண்ணும் அந்தணர்முகந்துகொள்ள
நிறத்த கண்ணினையுடையபசுக்களைத் தானம்பண்ணினான் களிப்போடு, இடி
போன்முழங்கும் முரகினை புடைய மாற்றர்சேனை மாறுபாடுகெட எம்முடைய
நாயகன், காவன்முரசம் நாட்காலையிலே முழங்க. எ - று. (கசு)

வேள்விரிவை :—

அந்தமில் புகழா னமரரு மகிழ்ச்
செந்தீ வேட்ட சிறப்புரைத் தன்று.

இ - ன். முடிவில்லாத கீர்த்தியைபுடையான் தேவர்களும் மனமகிழ
யாகம்பண்ணின தலைமையைச் சொல்லியது. எ - று

வ-று. கேள்வி மறையோர் களைமகிழ்த லென்னியப்பாம்
வேள்வி விறல்வேந்தன் றுன்வேட்ப - நீள்விசும்பி
னீர்ந்தா ரிமையோரு மெய்தி யழல்வாயா
லார்ந்தார் முறையா லவி.

இ - ன். கேள்வியினையுடைய வேதியர்சுற்றமுவத்தல் என்ன அதிசய
மாம்; யாகத்தை வென்றிமன்னன் தான்விரும்ப உயர்ந்தசுவர்க்கத்தின் ஈரத்
தாற்சிறந்த மாலையினையுடைய தேவர்களும் கிட்டி அழலாகியவாயாலே அருந்
தினார், முறையாலே அவியை. எ - று.

எவனென்பது என்னெனக் குறைந்துநின்றது.

(கரு)

வேள்ளிரிவை :—

துயர்தீரப் புயறருமென
வயர்வெள்ளி நிலையுரைத்தன்று.

இ - ன். இடரொழிய மழையைத்தருமெனச்சொல்லி உயர்ந்த வெள்
ளியினது நிலைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. சூழ்கதிர் வான்விளக்கும் வெள்ளி சுடர்விரியத்
தாழ்புயல் வெள்ளந் தருமரோ - சூழ்புரவித்
தேர்விறார் தாங்கித் திகழ்ந்திலங்கு வேலோய்நின்
மார்விறார் கோலி மழை.

இ - ன். சந்திராதித்தர் வலமாகவியங்கும் ஆகாயத்தினை விளங்கப்
பண்ணிற்கும் வெள்ளியானகோள் ஒளிபரக்க, அதனை கால்விழுந்தமேகம்
மழைவெள்ளத்தைத் தரும்; தெரிந்த குதிரையாற்பூட்டப்பட்ட தேரின்மேல்
வில்லையுடைய பட்டையைத்தடுத்து மிக்குவிளங்கும் வேலினையுடையோய்,
நின்னுடைய அகலத்தின் மாலபோல நீர்த்தாரைகோலி. எ - று. (கசு)

நாவோழ்த்து :—

தாட்டாழ் தடக்கையா
னாட்டது வளமுரைத்தன்று.

இ - ள். காலிலே உறத் தாழ்ந்த பெரியகரத்தினையுடையான் தேசத் தினது நன்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. எண்ணி னிடரெட்டு மின்றி வயற்செந்நெற்
கண்ணின் மலரக் கருநீலம் விண்ணின்
வகைத்தாய் வளநெடு வைகின்று வென்வே
னகைத்தாரான் முன்விரும்பு நாடு.

இ - ள். எண்ணுமிடத்து, எட்டிடருமொழிந்து பழனத்திற் செந்நெ லிற் கண்போலப் பூப்ப நீலோற்பலம், தெய்வலோகத்தின்படித்தாய்ச் செல் வத்துடனே அவதரித்தது; வென்றிவேலினையும் மலர்ந்தமாலையினையுமுடை யான் பிரியப்படும் தேசம். எ - று.

இடரெட்டாவன: “விட்டில் கிளிகால்வாய் வேற்றரசு தன்னரசு, நட டம் பெரும்பெயல்காற் றெட்டு” (க௭)

கிணைநிலை :—

திருக்கிளரு மகன்கோயி
லரிக்கிணைவன் வளமுரைத்தன்று.

இ - ள். செல்வம்பெருகும் பரந்த வானிகையிடத்து அழகிய கிணைகொ ட்டமெவனது நன்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. வெள்ளி முளைத்த விடியல் வயல்பாமை
யள்ளாகட் டன்ன வரிக்கிணை - வள்ளியோன்
முன்கடை தட்டிப் பகடுவாழ் கென்னுமு
னென்கடை நீங்கிற் றிடர்.

இ - ள். வெள்ளியெழுந்த வைகறையாமத்துச் செறுவின் யாமையி னது செறிந்த வயிற்றினையொத்த அழகியகிணையை உபகாரியுடைய வாசற் கடைமுன்னே கொட்டி யானைவாழ்வசாகவென்று சொல்லுவதன்முன்னே என்னிடத்துரின்றும் ஒழிந்தது, துயர். எ - று.

இஃது அரசர்மேற்று.

(க௮)

களவழிவாழ்த்து :—

செங்களத்துச் செழுஞ்செல்வம்
வெண்டிறையாழ்ப் பாணர்விளம்பின்று.

இ - ள். சிவந்த போர்க்களரியிடத்து வளவியசெல்வத்தை *ஆடற் பாட்டினை வல்ல யாழ்ப்பாணர் சொல்லியது. எ - று.

* யாழ்ப்பாட்டினையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

வ-று. சுண்டி யெருவை யிறகுளரும் வெங்களத்து
வேண்டியாக் கொண்ட விறல்வேழம் - வேண்டாள்
வளைகள் வயிரியம்பும வாட்டாணை வேந்தே
விளைகட் பகர்வாள் விலை

(2) - ன். திரண்டு பருத்தி நிறகடிக்கொள்ளும் வெவ்வியபூசற்களரி
யிலே விருந்தி யாககள் கைக்கொண்ட வெற்றிவாரணத்தை விரும்பாள், சங்
ருகனும் கொம்பும் முழுகும் வாணையுடைய கீசனையினையுடையமன்னனே,
முதிர்ந்த நறவை விற்பாள் அதன்விலைக்கு. எ - று. (கக)

வீற்றினிதிருந்தபெருமங்கலம்.

கூறறி நந்த கொலை வேலான்

வீற்றி நந்த விறன்றிருத்தன்று.

(3) - ன். காலந்தடியிருக்க கொலைகொழிஸையுடையவேலான் செம்
மார்க்கிருந்த வெற்றியைக் கிறப்பிக்கதது. எ - று.

வ-று. அமலவீர பைங்க ணரிமா நமளி
நிழலவிர்பூண் மன்னர் நின் நேத்தக - கழல்புனைந்து
விமலிதார் மன்னவனாய் வீற்றிருந்தான் விங்கொலிநீர்ப்
பூமலி நாவற பொழிற்கு.

(4) - ன். தழலொளிரும் பசங்கண்ணினாற்சிறந்த சிங்கஞ்சுமங்க அணை
மேலே நிழலிலங்கும் ஆரணத்தினையுடையமன்னர் நின்னுவாழ்த்த வீரக்கழ
லினைக்கட்டி மலர்மிக்க மாலை வேந்தனாகச் செம்மார்க்கிருந்தான், மிகும் ஒலிக்
கடையுடைத்தாய்ப் பொலிவறிதிறந்த நாவலந்தீவிர்து. எ - று. (உ௦)

குடுமிகளைந்தபுகழ்சாற்றுகிலை :-

நெடுமதி லெறிந்து நிரைதார் மன்னன்

குடுமி களைந்த மலிவுரைத் தன்று.

(5) - ன். கீண்ட அரசனினையழித்து நிரைத்தமாலையினையுடையவேள்
சன் குடுமிகளைந்த மிகுதியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. பூந்தா மரையிற் பொடி ததுப புகல்விசும்பின்
வேந்தனை வென்றான் விறன்முருக - னேந்து
நெடுமதிற் கொண்டு சிலமிசையோ நேத்தக
குடுமி களைந்தானென்கோ.

(6) - ன். பொலிவினையுடைய சரவணப்பொய்கையிற் றுமரைப்பிலே
தோன்றி வெற்றியாலுயர்ந்த விண்ணுலகத்தில் இத்திரினைவென்றான், வெற்றி
யினையுடைய குமரவேள்; அழகேந்தும் உயரிய அரணைக்கைக்கொண்டு பூமி
யிலுள்ளோர் வாழ்த்தத் தன்மயிர்ச்சிகையைக் கூட்டிமுடித்தான், எம்மன்
னன். எ - று.

மதிலரசர் மணிமுடிகடந்தானென்றுமாம்,

(2௧)

மணங்கலம் :—

இகலடுதோ ளெறிவேன்மன்னன்

மகளிரோடு மணந்த மங்கலங் கூறின்று.

இ - ள். பகையைக்கொல்லும் புயத்தினையும் எறியும் வேலினையுமுடைய வேந்தன் அரிவையரோடுபுணர்ந்த நன்மையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. அணக்கருந் தானையா னல்லியந்தார் தோய்ந்தோண்

மணக்கோல மங்கலம்யாம் பாட - வணக்கருஞ்சீ

ராரெயின் மன்னன் மடமக ளம்பிணைத்தோட்

கூரெயிற்றுச் செவ்வாய்க் கொடி.

இ - ள். பகைவரானவருத்துதற்கரிய சேனையினையுடையான்தன் அல்லிமாலையமணந்தாள், வதுவையணிப்பொலிவை யாங்கள் புகழ்; தாழ்ப்பண்ணுதற்கரிய மதிப்பினையும் நிறைந்த அரணினையுமுடையவேந்தன் தன் பேதையாகிய அழகிய மூங்கில்போன்றதோளினையும் கூரியபல்லினையும் சிவந்தவாயினையுமுடைய காமவல்லியனையான். எ - று. (உஉ)

பொலிவுமங்கலம் :—

வேல்வேந்த னுண்மகிழப்

பாலன் பிறப்பப் பலர்புகழ்த் தன்று.

இ - ள். வேலையுடையமன்னன் மனமுவப்பப் புதல்வன்பிறத்தலாற் பலரும் கொண்டாடியது. எ - று.

வ-று. கருங்கழல் வெண்குடைக் காவலற்குச் செவ்வாய்ப்

பெருங்கட் புதல்வன் பிறப்பப் - பெரும்பெயர்

விண்ணார் மகிழ்தார் வியலிடத்தா ரேத்தினு

ரெண்ணு ரவிர்தா ரிகல்.

இ - ள். வலியவீரக்கழலினையும் தவளசததிரத்தையுமுடைய வேந்தற்குச் சிவந்தவாயினையும் பெரியகண்ணினையுமுடைய மைந்தன் பிறத்தலாற் பெரியநாமத்தினையுடைய தேவர்கள் மகிழ்தார்; அகன்றபூமியினுள்ளார் வாழ்த்தினார்; பகைவர் மாறுபாடொழிந்தார். எ - று (உ௩)

நாண்மங்கலம் :—

அறந்தரு செங்கோ லருள்வெய்யோன்

பிறந்தநாட் சிறப்புரைத் தன்று.

இ - ள். தருமத்தினையுண்டாக்கும் செங்கோலினையும் அருளினையும் விரும்பியோன் பிறந்தநாளின்தன்மையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. கரும்பகடுஞ் செம்பொன்னும் வெள்ளணிநாட் பெற்றார்

விரும்பி மகிழ்தல் வியப்போ - சுரும்புமீர்தார்

வெம்முரண் சிவந்தரும் வெள்வனையார் தோள்விழைந்து
தம்மதி றுந்திறப்பர் தான்.

இ - ன். வலியயானையும் சிவந்தபொன்னும் பிறந்தநாளிற் பெற்றவர்
வீருப்பமுற்று இன்புறுதல் அற்புதமோ ; வண்டின மிசைக்கும் மாலையினையும்
வெவ்விய மாறுபாட்டினையுமுடைய அரசரும் சங்கவனையுடையார்தோளை
விரும்பித் தம்முடைய அரணங்களிற் கதவைத் தாம் தாளினே நீக்குவர், இந்
நாளிற் படையேவாரென்று. எ - று. (உச)

பரிசினிலை :—

புரவலன் மகிழ்தூங்க
விரவலன் கடைக்கூடின்று.

இ - ன். உபகாரி இன்பத்திலே அசைய, இரப்பாளன் போவானாக
ஒருப்பட்டது. எ - று.

வ-று. வெல்புரவி பூண்ட விளங்கு மணித்திண்டீர்
நல்கிய பின்னு நனிநீடப - பல்பீபார்
விலங்குங் கடறறானே 'வெற்றார் முனை'பீபார்
கலங்கு மனித்தென் கடும்பு.

இ - ன். பகைவெல்லும் சூழிரைபூண்ட விளங்குமணியினையுடைய
துண்ணிய பொற்றேறாக்கொடுத்தபின்னும் விடைதாழ்ப்ப, பல்பூசலினையும்
விலக்கும் கடல்போன்றசேனையினையுடைய பகைவார்தேசம்போலத் துளங்கா
நின்றது, அளிக்கத்தக்கது என்னுடையசுற்றம். எ - று. (உரு)

பரிசில்விடை :—

வேந்தனுண் மகிழ வெல்புக முறைந்தோர்க்
கீருது பரிசி வின்புற விடுத்தன்று.

இ - ன். அரசனுடையமனங்கனிப்ப வெல்லும்புகழைச் சொன்னோர்க்
குப் பெறும்பேற்றை வழங்கி இனிமைமிக விடைகொடுத்தது. எ - று.

வ-று. படைநவின்ற பல்களிறும் பண்ணமைந்த தேரு
நடைநவின்ற பாய்மாவு நல்கிக் - கடையிறந்து
முன்வந்த மன்னர் முடிவணங்குஞ் சேவடியாற்
பின்வந்தான் பேரருளி னான்.

இ - ன். பல்லணக்கெழுமிய பலயானையையும் பூட்டமைந்ததேரினை
யும் தாளத்திற்கொத்த நடைபொருந்தியகுதிரையையும்வழங்கிக் கடைகழி
ந்து முற்பட வந்தவேந்தர் முடிபணியும் சிவந்தபாதத்தாலே நடந்து என்பின்
னேவந்தான், மிக்க அருளினையுடையானைவேந்தன். எ - று.

பின்வந்தமன்னர்க்கு இடங்கிடையாதாம்.

(உக)

ஆள்வினைவேள்வி :—

வினைமுற்றிய கனைகழலோன்
மனைவேள்வி மவிவுரைத்தன்று.

இ - ன். கைத்தொழிலமுடிவுபெற்ற செறிந்த கழலினைபுடையோன் இல்லறத்தினுடைய நிறைவைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. நின்ற புகழொடு நீடுவாழ் கிவ்வுலகி
லொன்ற வுயிர்க்கரிப்ப வோம்பலால் - வென்றமருள்
வாள்வினை நீக்கி வருக விருந்தென்னு
மாள்வினை வேள்வி யவன்.

இ - ன். நிலைநின்றகீர்த்தியோடு நெடுநகாலம்வாழ்க நூந்தல லகூடத்து, ஒன்றுபட உயிர்க்கு மகிழ்ச்சிபெறக் காத்தலால் ; பகைவரைவென்று புசலுள் வாட்போர் முடித்து வருக விருந்தினரென்றுசொல்லும், முயற்சியாற் செய்யும் புண்ணியத்தையுடையவேந்தன். எ - று. (உ௭)

பாணாற்றுப்படை :—

சேனைஹங்கிய வரையதரிற்
பாணனை யாற்றுப்படுத்தன்று.

இ - ன். மிகவுமுயர்ந்த மலைவழியிடத்துப் பாணனை வழியிலேசெலுத்தியது. எ - று.

வ-று. இன்றொடை நல்லிசை யாழ்ப்பாண வெம்மைப்போற்
கன்றுடை வேழத்த காண்கடந்து - சென்றடையிற
காமரு சாயலாள் கேள்வன் கயமலராத்
தாமரை சென்னி தரும்.

இ - ன். இனியகோவையினைபுடைய நல்லிசையான்மலிந்த யாழினை வல்ல பாணனை, எங்களையொப்பக் களபத்தினைபுடைய யானையிங்கப்பட்ட காட்டைக்கழித்து சென்றுபொருந்தின், அழகுமருவின மென்மையினைபுடைய யாள்கணவன் வாவியிற்பூவாத பொற்றாமரைப்பூவைத் தலையிலேகுட்டும். எ-று.

சென்றடையின், தருமென்க. (உ௮)

கூத்தராற்றுப்படை :—

ஏத்திச்சென்ற விரவலன்
கூத்தரை யாற்றுப்படுத்தன்று.

இ - ன். தலைவனைக்கண்டுதித்துமீண்ட இரப்பாளன் கூத்தாடுமவரை வழியிலே செலுத்தியது. எ - று.

வ-று. கொலைவிற்புருவத்துக் கொம்பன்றார் கூத்தின்
நலைவ தவிராது சேறி - சிலைகுலாங்

காரிணை வென்ற கங்கையான் கைவனம்
வாரிணை கொண்டு வரற்கு.

(இ - ள். கொல்லுஞ்சிலம்போன்ற புருவத்தினையுடைய வஞ்சிக்கொம்பின் விதவியர்தம் நிருசத்தகிறகுத்தலைவனே, ஒழியாதுபோவாயாக; இந் திரதனுடைய மழையாவென்ற தியாகத்தினையுடையான் கைவழங்குஞ் செல்வத்தைத் தொகுத்துக் கொண்டுவரற்கு. எ - று.

(உக)

பொருநாற்றுப்படை :—

பெருல்லா னுழியீராகெனப்
பொருநனை யாற்றுப்படுத்தன்று.

(இ - ள். மிக்க கண்மையினையுடையவன்பக்கத்தீராகவெனக் கிணைகொட்டுமவனை வழிப்படுத்தது. எ - று.

வ-று. தெருவி னலமருத் தென்குட்டாரிபு!

பொருவில் பொருநீ செல்லிற் - செருவி
நெருதடக்கை நோன்ற னாமர்மெய்சீயா னீயு
நெருதடக்கை யானை நிறை.

(இ - ள். தெருவிலேசுழன் றுகிரியும் தெளிந்த கண்ணால்மலிந்த கிணையினையுடைய ஒப்பில்லாதபொருநனை, போவாயாகிற் புசலிடத்துக் கொல்லும் பெரியகையினையும் வலியதாளினையுடைய போரைவிரும்புவோன் வழங்குவன்; உயர்ந்த பெரியகையினையுடைய களிற்றின்நிறையை எ - று.)

விறலியாற்றுப்படை :—

திறலவேந்தன் புகழ்பாரும்
விறலியை யாற்றுப்படுத்தன்று.

(இ - ள். வெற்றிமன்னன்கீர்த்தியைச்சொல்லும் பாணிச்சியை வழிப்படுத்தது. எ - று.

வ-று. சிலவனே களைச் செவ்வாய் விறவி செருப்படையான்
பல்புகழ்பாடிப் படர்தியே - னல்லவையோ
நேத்த விழையணிந் தின்னை வருதியாற்
பூத்த கொடிபோற் பொலிந்து.

(இ - ள். சிலவனே களாற்சிற்றந்த கையினையும் சிவந்தவாயினையுடைய பாணிச்சி, புசலிற்சிற்றந்த சேனையினையுடையான் நன் பலகீர்த்தியையும்வாழ்த்திப் போவாயாயின், நல்ல ஆவையிடத்துள்ளார்புகழ் ஆபரணத்தைப்பூண்டு இப்பொழுதே மீள்வையால், மலர்ந்தவல்லியையொப்பப் பொலிவுபெற்று. எ - று.

(ஊ)

வாயுறைவாழ்த்து :—

பிற்பயக்கு மெஞ்சொல்லென
முற்படர்ந்த மொழியிகுத்தன்று.

இ - ள். பின்னேபலிக்கும் எங்கன்வார்த்தையென்றுசொல்லி மேம் பட்டசொல்லைச் சிறப்பித்தது. எ - று.

வ-று. எஞ்சொ லெதிர்கொண் டு கழான் வழிநிற்சிற்
குஞ்சர வெல்படையான் கொள்ளானோ - வெஞ்சு
மிகலிட னின்றி யெறிமுந்நீர் சூழ்ந்த
வகலிட மங்கை யகத்து.

இ - ள். எம்முடையவார்த்தையை ஏற்றுக்கொண்டு என்னானுகுமுறை மையேநிற்பின் யானையால் நிறைந்த வெல்லுஞ்சேனைமன்னன் கைக்கொள் வன்; ஒழியும்இகல் இடமின்றியேபோக அலையுங்கடல்வளைந்த பாரந்த பூமியை அங்கையிடத்திலே. எ - று.

அங்கையிடத்திலே கொள்ளானோவென்க.

(120)

சேவியறிவுறுஉ :—

மறந்திரி வில்லா மன்பெருஞ் சூழ்ச்சி
யறந்தெரி கோலாற் கறிய வுடைத்தன்று.

இ - ள். மாற்சரியம்கெடுதெவல்லாத நின்றிலுத்த பெரிய எண்ணத் தை, தருமத்தையாராயும் செங்கோலினையுடையாற்கு உணர மொழிந்தது. எ - று.

வ-று. அந்தணர் சான்றோ ரருந்தவந்தோர் தம்முன்னோர்
தந்தைதா யென்றிவர்க்குத் தார்வேந்தே - முந்தை
வழிநின்று பின்னை வயங்குநீர் வேலி
மொழிநின்று கேட்டன் முறை.

இ - ள். வேதியர் அமைந்தோர் அரியதவத்தினையுடையோர் தம்மு டையதமையன்மார் [தம்பபன்] மாதா இப்படியொத்த இவர்க்கு மாலைமன் னனே, முன்னோர் செய்தநெறியேநின்று பின்பு கடலை எல்லையாகவுடைய ஞாலத்துவார்த்தையை நின்றுகேட்குமது வழக்கு. எ - று. (121)

குடைமங்கலம் :—

நாற்றிசையும் புகழ்பெருக
வீற்றிருந்தான் குடைபுகழ்ந்தன்று.

இ - ள். நான்குதிக்கும் சீர்த்திமிக வீற்றிருந்த அரசன்குடையைப் புகழ்ந்தது. எ - று.

வ-று. தன்னிழலோ ரெல்லோர்க்குந் தண்கதிராந் தற்சேரா
வெந்நிழலோ ரெல்லோர்க்கும் வெங்கதிரா - மின்னிழல்வேன்
மூவா விழுப்புகழ் முல்லைத்தாரச் செம்பியன்
கோவா யுயர்த்த குடை.

(இ) - ன். தன்னுடைய நிழலில்வாழ்வார்பலர்க்கும் குளிர்ந்த நிறைமதியாம்; தன்னைச்சேராது வெய்யநிழலாராகிய பகையிடத்துள்ளார்பலர்க்கும் வெவ்விய இரவியாம்; இனியநிழல்விடும் வேலினையும் என்றும் புதிதாய்வரும் சீரிய கீர்த்தியையும் வெற்றிமாலையினைமுடைய சோழன் அரகதொழிற் கமைந்து உயர்த்த கொற்றக்குடை. எ - று. (௩௪)

வாண்மங்கலம் :—

கயக்கருங் கடற்றூனை

வயக்களிற்றான் வாடிபுகழ்தன்று. ௪௩

(இ) - ன். பகைவரைக் கலக்குதற்கரிய கடல்போலும் சேனையினையும் வலிய யானையினையுமுடையான்வாளைப் புகழ்தது. எ - று.

வ-று. கொங்கனிழைப்பான் மடவார் வியன்கோயின்

மங்கலங் கூற மறங்கனலுஞ் செங்கோ

னிலந்தரிய செல்லு நிரைதண்டார்ச்சேரன்

வலந்தரிய வேந்திய வான்.

(இ) - ன். சேன்மலரும் சுருள் குரல் அளகம் துஞ்சுதழல் கொண்டை யென்னும் கிந்துபுத்தியானமைத்த கடந்தலையுடைய பேதையர் அகன்ற மாளிகையிடத்து நன்மையைச்சொல்லச் சினமடலும்; நீதி நிலத்தைத்தருவான் வேண்டி நடக்கும் நிரைத்த குளிர்ந்த மாலையினைமுடைய வானவன் வெற்றி வேண்டி உயர்த்த வான். எ - று.

வியன்கோயிற் கொங்கலிழைப்பால் மடவார் நிலந்தரியச்செல்லும் செங்கோலினது மங்கலத்தைக்கூற நிரைதண்டார்ச்சேரன் வலந்தரிய ஏந்தியவான் மறங்கனலுமெனக்கூட்டுக

செல்லும் - செலுத்துமென்றுரைப்பாருமுள்.

(௩௫)

மண்ணுமங்கலம் :—

எண்ணருஞ் சீர்த்தி யிறைவ நெய்தி

மண்ணு மங்கல மலிவுரைத் தன்று.

(இ) - ன். எண்ணுதற்கரிய மிக்க புகழினையுடையஅரசன் பொருந்தி மஞ்சனம்பண்ணும் மங்கலத்தினது மிகுதியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. கொங்கலர் கோதைக் குமரி மடநல்லான்

மங்கலங் கூற மலிபெய்திக் - கங்கையாள்

பூம்புன லாகங் கெழீஇயினுன் போரடுதோள்

வேம்பார் தெரியலெம் வேந்து.

(இ) - ன். தாலுவிரியும் மாலையாற்பொலிந்த கன்னியாகிய பேதைமை யினையுடையல்லவள் மங்கலத்தைச்சொல்லச்சிறந்து மணந்து கங்கையென்

னும்பெயரினையுடையவன் பொலிந்த நீராசியமார்பை அணைந்தான், போரை வெல்லும் புயத்தினையும் வேம்புநிறைந்த மாலைபினையுமுடைய எங்கன்மன்னன். எ -று. (நக)

ஒ ம ப டை :—

இன்னது செய்த வியல்பென விழைவன்
முன்னின் றறிவன் பொழிதொடர் தன்று.

இ - ன். இன்னகாரியத்தைச்செய்யுமது தன்மையெனச்சொல்லி வேற்தன் முன்னேநின்று புலமைமிகுவன் அறிந்துச்சொல்லியது. எ -று.

வ-று. ஒன்றி விரண்டாய்ந்து மூன்றடக்கி நான்கினால்
வென்று களங்கொண்ட வேல்விவந்தே - சென்றுலா
மாழ்கடல்குழி வையகத்து னேந்துவென் றுறகற்றி
யேழ்கடிந் தின்புற்றிரு.

இ - ன். ஞானத்தாலே *காரியாகாரியங்களைத்தெரிந்து நடப்புப் பகை உதாசினமென்னும் மூன்றினையும் உட்கொண்டு யானை தேர் குதிரை காலா ளாலே பூசலெவன்று போர்க்களத்தைக் கைக்கொண்ட வேன்மன்னனே, பெயர்ந்து கரையைப்பொரும் ஆழ்ந்த கடல்குழிக்கு வலயத்து இத்திரியங்க ளைந்தையும்வென்று ஆறினையும்பெருக்கி வழினையுங்கடிந்து இனிமையுற்று நெடுங்காலமிருப்பாயாக. எ -று.

ஆறு ஏழாவது : “நாடிய நடப்புப் பகைசொல்லு கல்லிருக்கை, கடிகனரை ப்பிரித்தல் கூட்டலா - நீடிலா, ழீவட்டங் கடுஞ்சொன் மிததண்டந் குது பொரு, ளீட்டங்கட் காமமவை யேழு.

ஒன்று - ஆன்மா; இரண்டு - புண்ணியபாவம்; மூன்று - காமம் வெகுளி மயக்கம், உச்சாகசத்தி பிரபுசத்தி மந்திரசத்தி; நான்கு - சாம தான பேத தண்டம்; ஐந்து - சத்தப் பரிச ரூப ரத கந்தம்; ஆறு - படை குடி கூழ் அமைச்ச நட்பு அரண்னன்றுமாம். (நக)

புறநிலைவாழ்த்து :—

வழிபடு தெய்வ நிற்புறங் காப்ப
வழிவழி சிறக்கென வாய்மொழிந்தன்று.

இ - ன். நீணங்குந்தெய்வம் நினைப்ப பரிகரிப்ப நின்வழிவழி மிதவ தாகவெனச்சொல்லி உண்மைசொல்லியது. எ -று.

வ-று. கொடிபடு முத்தலைவேற் கூற்றக் கணிச்சிக்
கடிபடு கொன்றையான் காப்ப - நெடி துலகற்
பூமலி நாவற் பொழிலகத்துப் போய்கின்ற
மாமலைபோன் மன்னுக நீ.

* ஞானகாரியங்களை யென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

இ - ள். ஒழுங்குவிடும் மூன்றிலைத்தொழிலாற்பொலிந்த சூலத்தினை யும் கூற்றம்போன்ற குந்தாலியினையும் உறுநாற்றமிகும் இத்தழியினையுமுடைய இறைவன் காப்ப நெடுங்காலம் நிலவலயத்துப் பொலிவுமிக்க நாவலந்தீவி டத்து அண்டமுருவிப்போய்கின்ற மாமேருவென்னும் பெரியமலைபோல நின்று நிலைப்பாயாக. எ - று

நாவலந்தீவிடத்து மன்னுவாயாகவெனக்கூட்டுக.

பூமியில் ஒருகூறு நாவலந்தீவு.

(12அ)

கோடிநிலை :—

மூவர்கொடியுள்ள நொன்றொடு பொரீஇ

மேவரு மன்னவன் கொடி புகழ்த் தன்று.

இ - ள். அரிஅயன் அரனென்னும் மூவர்கொடியுள்ளும் ஒன்றோவெமித் துப் பலரும் பொருத்துதல்வரும் உவகனுடையகொடியைப் புகழ்த்தது. எ - று.

வ-று. பூங்க நெடுமுடிப் பூவைப்பூ மேனியான்

பாம்புண் பறவைக் கொடி போல - வீராங்குத

பல்யானை மன்னர் பணியப் பணிமலர்த்தார்க்

கொல்யானை மன்னன் கொடி.

இ - ள். பொலிந்தகண்ணினையும் கெடியநிருமுடியினையும் காயாவின் மலர்போன்ற நிருமேனியினையுமுடைய மாயவன் பாம்பையருந்தும் கருடக் கொடியையெயர்ப் உயர்க்; பல்வாரணத்தைமுடைய வேந்தர்வணங்கக் குளிர்த் தபூவாற் செய்தமாலையினையும் கொல்லுங்குன்றினையுமுடையவேத்தன் தன் வீரக்கொடி. எ - று.

வீரக்கொடி ஒங்குகவென்க.

(12க)

கந்தழி :—

சூழுநேமியான் சோவெறிந்த

வீழாச்சீர் விற்றன்பிருத்தன்று.

இ - ள். வளைநக திகிரியையுடையவன் சோவென்னும் அரணத்தினை அழித்த கெடாததன்மையினையுடைய வெற்றியைச் சிறப்பித்தது. எ - று

வ-று. மாயவன் மாய மதுவான் மணிநிறையு

ளாயனா வெண்ண லவனருளான் - காயக்

கழலவிழக் கண்கனலக் கைவளையார் சோரச்

சுழலழலுள் வைகின்று சோ.

இ - ள். கரியவன்வஞ்சம் அவ்வகையால்; மணியையுடைய ஆனிரை யிடத்துக் கோவலனைஎண்ணுதேகொள்; அவன் அளியானாகிக் கோபிக்க அசு ரர் கட்டின வீரக்கழல்நெகிழ விழியழலக் கையில்லதொடியுடையமகளிர்கள் மயங்கச் சுற்றுநெருப்புள்ளே தங்கினது, சோவென்னும் அரண். எ - று. ( )

வள்ளி :—

பூண்முலையார் மனமுருக

வேண்முருகற்கு வெறியாடின்று.

இ - ள். ஆபரணத்தினுற்சிறந்த முலையினையுடையார் நெஞ்சுநெகிழ வேலினையுடைய குமாணுக்கு வெறியென்னுங்கூத்தை ஆடியது. எ - று.

வ-று. வேண்டுதியா நீயும் விழைவே வா விழுமிதே

பீண்டியம் விம்ம வினவனையார் - பூண்டயங்கச்

சூலமொ டாடுஞ் சுடர்ச்சடையோன் காதலற்கு

வேலனொ டாடும் வெறி.

இ - ள். வீரும்புதியால் நீயும்; இவ்விருப்பம் சாலச் சீரிது; திரண்ட வாச்சியங்கள் ஒலிப்பத் தம்மிற்றாமொத்த தொடியினையுடையார் ஆபரணமில்ந் கச் சூலத்துடனே கூத்தாடும் சோதியான்மிகும் வேணியினையுடையான் புதல் வனுக்கு வெறியாட்டாளனுடனாகும், வள்ளிக்கூத்தை. எ - று.

வெறி வேண்டுதியால் நீயுமென்க.

(சக)

புலவராற்றுப்படை :—

இருங்கண்வானத திமையோருழைப்

பெரும்புலவனை யாற்றுப்படுத்தன்று.

இ - ள். பெரியஇடத்தினையுடைய வானத்துத் தேவர்களிடை மிக்க அறிவாளனை நெறியிலே செலுத்தியது. எ - று.

வ-று. வெறிகொ ளறையருவி வேங்கடத்துச் செல்லி

னெறிகொள் படிவத்தோய் நீயும் - பொறிகட்

கிருளீயு ஞாலத் திடரெல்லா நீங்க

வருளீயு மாழி யவன்.

இ - ள். நறுநாற்றத்தினையுடைத்தாய் ஒலிக்கும் அருவியாற்பொலிந்த திருவேங்கடத்திடத்துப் போவையாயின், முறைமைகொண்ட வேடத்தை யுடையோய், நீயும், இந்திரியங்கட்கு மயக்கங்கொடுக்கும் காளினியில் தூய ரெல்லாமொழிய அருளைவழங்கும், சக்கரத்தினையுடையவன். எ - று.

நீயும்செல்லின் அருளீயுமெனவே, எனக்குநல்கினுனென்பதாம்; “உல வா ளுக்கமொ டென்னியது முடிக்கும், புலவ ராற்றுப்படை புத்தேட்கு முரி த்தே” என்பதனுநறிக. (சஉ)

புகழ்ந்தனர் பரவல் :—

இன்னதொன் றெய்துது மிருநிலத்தியாமெனத்

துன்னருங் கடவுட் டொடுகழ நெழுதன்று.

இ - ன். இன்னதொருபதத்தைக் கிட்டுவோமாகப் பெரியபூமியிடத்து யாங்கனெனச்சொல்லிக் கிட்டுதற்கரிய தெய்வத்தின் கட்டும் வீரக்கழலு யுடையபாதங்களைப் பணிந்தது. எ - று.

வ-று. சூடிய வான்பிறையோய் சூழ்சுடலை நீற்றாங்கத்
தாடி யசையா வடியிரண்டும் - பாடி
யுரவுநீர் ஞாலத் துயப் பீபாக வென்று
பரவுதும் பல்காற் பணிந்து.

இ - ன். சடையிலே சூடிய வாலிதான் இளமதியையுடையோய், சுற் றிய சுகாடான சாம்பலரங்கத்திலே நிருத்தமாடி வருந்தாத சீர்பாதமிரண் டையும் துதித்து, உலாவும் கடல்கூழ்ந்த பூமியினின்றும் பிழைத்து நன்னெ றிக்கண்ணே போவோமென்று சொல்லிப் பழிச்சதும், பலகாலும் வணங்கி. எ - று. (சுட)

பழிச்சினர்பணிதல்:—

வயங்கியபுநற் வானவனைப்
பயங்கருநிப பழிச்சினர்பணிந்தன்று.

இ - ன். விளங்கிய கீர்த்தியையுடைய இறைவனைப் பெறும்பேற்றை நினைந்து வாழ்த்தினராய் வணங்கியது. எ - று.

வ-று. ஆட லமர்ந்தா னடியடைந்தா ரென்பெறு
ரோடரி யுண்க ணுமையொருபாற் - கூடிய
6) சீர்சா லகூததைச் செங்க ணழுநாகந்
தாராய்த் தழுவப் பெறும்.

இ - ன். திருகுகூதநாடுதலை மேவினவன் சீர்பாதங்களைச் சேர்ந்தார் என்பெருர்? செவ்விரிகருவிரிபார்த் மையுண்கண்ணினையுடைய உமாதேவி ஒருபக்கத்தே பொருந்திய விழுப்பமமைந்த திருமார்பத்தைச் சிவந்தகண் ணினையுடைத்தாய் அழலும்பாம்பு மாலையாய்ப் பொருந்தப்பெறும். எ - று.

1 ஆதலால், ஆடலடைந்தான் அடியடைந்தார் என்பெருரென்க. (சச)

கைக்கிளை:—

தண்டாக் காதற றளரிய றலைவன்
வண்டார் விரும்பிய வகையுரைத் தன்று.

இ - ன். கெடாத அன்பினையும் துடங்குந்தன்மையினையுமுடையவன் தலைவனுடைய வளவிய மாலையை ஆசைப்பட்ட கூறுபாட்டைச்சொல்லி யது. எ - று.

வ-று. மங்குன் மனங்கவர மான்மலை நின்றேற்குப்
பொங்கு மருவிப் புனனுடன் - கங்குல்

* பழிச்சினர்ப் பணிந்தன்று என்றும் பாடம்.

வருவாண்கொல் வந்தென் வனமுலைமேல் வைகித்
தருவாண்கொன் மார்பணிந்த தார்.

இ - ள். சிறுதுவிலைதுவற்றம்கார் என்னெஞ்சைக் கொள்ள மயக்கத்
தைச்செய்யும் மாலைப்பொழுதிலே தனியேநின்றேற்து மிகும் ஒழுக்கத்தினை
யுடைய நீராற்சிறந்த நாடனாகியசோழன் இரவுப்பொழுதிடத்து வருவான்
கொல்' வந்து என்னுடைய அழகியகொங்கைமேலேதங்கித் தருவாண்கொல்
மார்பினணிந்த மாலையை. எ - று. (சரு)

பெருந்திணை :—

பெய்கழற் பெருந்தகை பேணு முயக்கிவந்தது
மல்கிருட் செல்லேவாள் வகையுரைத் தன்று.

இ - ள். இட்ட வீரககழலினையும் மிக்க தலைமையினையுடையவன்
விரும்பாத புல்லுதலைவேட்டு மிக்க இருட்காலத்துப் போமவளதுதன்மை
யைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. வயங்குரோமான் நென்னன் வரையகலந் தோய
வியங்கா விருளிடைச் செல்லேவன் - மயங்காமை
யோடரிக்கண்ணு புறையழிவாண் மின்னிற்றான்
மாட மறுகின் மழை.

இ - ள். விளங்கும் தலையாட்டத்தால் அழகுபெற்ற குதிரையினையுடைய
பாண்டியனது வரைபோன்றமார்பைத் தழுவு ஒருவரும் நடக்கத்தகாத செறி
ந்தஇருளிடத்துப் போவேன் மருளாதபடி செவ்வரிகருவரிபரந்த கண்ணினை
யுடையாய், உறைநீக்கினவாள்போல் மின்னிற்று, மாளிகையான் மிக்க தெரு
விலே மேகம். எ - று.

ஆல், அசை.

(சசு)

புலவிபொருளாகத்தோன்றியபாடாண்பாட்டு :—

வில்லேர் துதலி விறலோன் மார்பம்
புல்லேம் யாமெனப் புலநதுரைத் தன்று.

இ - ள். விற்போன்றநெற்றியினையுடையாள வீரன் தன் அகலத்திடத்
தைத் தழுவேம்யாமென்றுசொல்லி ஊடிச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. மலைபடு சாந்த மலர்மார்ப யாநின்
பலர்படி செல்வம் படியேம் - புலர்விடியல்
வண்டினங்கூட் டெண்ணும் வயல்குழ் திருநகரிற்
கண்டனங் காண்டற் கினிது.

இ - ள். மலையகத்துண்டானசந்தனத்தையுடைய அகன்றமார்பனே,
யாங்கள் நின்னுடைய பரத்தையர்பலரும்தோயும் சம்பத்தைத் தோயேம்;

பொழுது புலரும் விடியற்காலத்தே, சுரும்பினங்கள் புணர்ந்து துகரும் பழ
னஞ்சூழ்ந்த செல்வப்பதியிலேகண்டேம்; நோக்குதற்கு இனிதாயிருந்தது.
எ - று.

மலர்மார்பனே, பரததையர் பலர்படியும் நின்செல்வத்தை வயல்குழ்திரு
நகரிற்கண்டேம்; இனி யாங்கள்தோயேமெனக்கூட்டுக.

பாடாண்டிணையிற் கைக்கிளவகையும் பெருத்திணைவகையும் புலவி
பொருளாகத்தேன்றியபாடாணபாட்டும், பாட்டுடைத்தலைமையே கிள
வித்தலைமகனாகக் கூறினாராதலின், “உருபி யாகிய வெருபெருங் கிழவனை,
யருபி கூறுத லானந் தம்மே” என்னும்விதி தகாது. (சஎ)

கடவுண்மாட்டுக்கடவுட்பெண்டிர்நயந்தபக்கம்:—

இமையா நாட்டத் திலங்கிழை மகளி

ரமையாக் கா த லமரரை மகிழ்ந்தன்று.

(இ - ள். இமையாதகண்ணினையும் ஒளிவிடும் ஆபரணத்தினையுமுடைய
தெய்வமகளிர் ஆராத அன்புடைய கடவுளரையிரும்பியது. எ - று.

வ-று. நல்கெனி னுமிசையா மீனாடுநென்னுந் சேவடிமே

லொல்கெனி னுசசியா மீனாடுமென்னு - மல்கரு

ளாட லயர்ந்தாற கரிதா லுமையானே

பூட லுணர்த்துவதோ ராறு.

(இ - ள். அருள்செய்க்கெனசொல்லின், தும்முடைய நாவின்மேல்ருக்
கும் சொன்மகள் நோவுபடுமென்றுசொல்லும்; சிவநதபாதத்திலே வணங்கு
வேனென்று சொல்லின், தும்முடைய திருமுடிமேலிருக்கும் கங்காதேவி
நோவுபடுமென்றுசொல்லும்; மிக்கஇருளிடத்துத் திருக்கூத்தைமேலின
துறைவனுக்கு அருமையுடைத்தாயிருந்தது, உமாத்தவியை வழக்காட்டினத
தீர்ப்பதொருநெறி. எ - று (சஅ)

கடவுண்மாட்டுமானிடப்பெண்டிர்நயந்தபக்கம்:—

முக்கணன் முயக்கம்வேட்ட

மக்கட்பெண்டிர் மலிவுரைத்தன்று.

(இ - ள். மூன்றுதிருநயனத்தையுடையானது புல்லுதலைவிரும்பின
மானிடமகளிர்கூறுபாட்டைச் சொல்லியது, எ - று.

வ-று. அரிகொண்ட கண்சிவப்ப வல்லினென் னாகம்

புரிகொண்ட நூல்வடுவாப் புல்லி - வரிவண்டு

பண்ணலங்குட் டெண்ணும் பனிமலர்ப் பாசுரென்

னுண்ணலங் கூட்டுண்டா லூர்.

(இ - ள். செவ்வரிகருவரிபரந்த விழி சிவப்பக் *கனவில் என்னுடைய
மார்பினை முறுக்குதலுடைத்தானபூணூற்றமும்புடப்புல்லி, வரியினையுடைய

* இராப்பொழுதிலென்றும் பாடம்.

சுரும்பினம் பண்ணின் நலத்தைப்பாடித் திரண்டு அனுபவிக்கும் குளிர்ந்த பூவினையுடைய திருப்பாசூர், என்னுடைய மனத்தின் அழகைச் சிறிதும் ஒழியாமல் நுகர்ந்தவனுடைய பதி. எ - று. (சக)

குழவிக்கட்டோன்றியகாமப்பகுதி:—

இளமைந்தர் நலம்வேட்ட

வளமங்கையர் வகையுரைத்தன்று.

இ - ன். குழவிப்பதத்தாகிய மைந்தரது நலத்தைவிரும்பின காமப் பகுதிறைந்த மங்கையரது தன்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. வரிப்பநது கொண்டொளிததாய் வாள்வேந்தன் மைந்தா
வரிக்கண்ணி யஞ்சி யலற - வெரிக்கதிர்வேற்
செங்கோல னுங்கோச சினக்களிற்றின் மேல்வரினு
மெங்கோலந் தீண்ட வினி.

இ - ன். அழகிய கந்துகத்தைக் கைப்பற்றிக் கரந்தாய், வாள்வேந்தன் மைந்தனே, செவ்வரிகருவரிபரந்த கண்ணினையுடையாள் பயப்பட்டுஅழ; நெருப்புப்போன்ற ஒளிவேலினையும் செவ்விய கோலினையுமுடைய தம்முடைய சாமி கோபத்தினையுடைய யானையின்மேலே வந்துதோன்றினும், எம்முடைய அணியினைத் தீண்டாதேகொன், இப்பொழுது. எ - று. (கூ0)

ஊரின்கட்டோன்றியகாமப்பகுதி:—

நீங்காக் காதன் மைந்தரு மகளிரும்

பாங்குறக் கூடும் பதியுரைத்தன்று.

இ - ன். ஒழியாத அன்பினையுடைய ஆடவரும் மகளிரும் அழகுபொருந்தக் கூடும்பதியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. ஊடிய ஆட லகல யுளநெகிழ்ந்து

வாடிய மென்றோள் வளையொலிபபக் - கூடியபின்

யாமநீ டாகென்ன யாழ்மொழியார் கைதொழுஉ

மேமநீர்க் கச்சியெம் மூர்.

இ - ன். வழக்காடிய வழக்காட்டுப்போக மனநெகிழ்ந்து வாட்டமுற்ற மெல்லியதொளில் தொடி ஆர்ப்பப் புணர்ந்தபின்பு இரவுப்பொழுது நீட்டிப்பதாக வெனச்சொல்லி யாழிசைபோலும் சொல்லினையுடையார் கைகூட்டும் காவலுடைத்தாய்ப் புனலாற்சிறந்தகாஞ்சி, எங்கன்பதி. எ - று.

ஆகவென்பது, ஆகெனக் குறைந்துநின்றது.

(கூக)

ஒன்பதாவதுபாடாண்படலமுற்றிற்று.

பொதுவியற்படலம்.

சீர்சால் போந்தை வேம்பொடாரே
யுன்ன நிலையே யேழக நிலையே
கழனிலை யேனைக் கற்காண் டல்லை
கற்கோ ணிலையே கண்ணீர்ப் படுத்தல்
ரு கன்னடி தல்லை கண்முறை பழிச்ச
விற்கொண்டு புகுத லெனப்பன் னிரண்டும்
பொதுவியற் பால வென்மனார் புலவர்.

எ - ன். பொதுவியற்பால வருமாறு உணர்த்துதல் நுகலிற்று.
அவற்றுள்,—

போந்தை:—

கலவா மன்னர் கண்ணுறு ஞாட்பிற்
புலவேல் வானவன் பூப்புகழ்ந் தன்று.

இ - ன். பொருந்தாவேந்தர் கிட்டின பூசலிடத்துப் புலானுறும் வே
லையுடைய சேரன்குடும்புவைப் புகழ்ந்தது எ - று

வ-று. குடையலர் கார்த்தடன் கொல்லிச சீனைவாய்த்
தொடையவிழ் தண்குவளை குடான் - புடைதிகழூர்
தேரதிரப் பொங்குந் திருந்துவேல் வானவன்
போரெதிரிற் போந்தையாம் பூ.

இ - ன். குடைபோன்மலரும் கோடலையுடைய தன்கொல்லிமலைச்
சுனையிடத்துக் கட்டலரும் குளிர்த செங்கழுநீர்ப்புவை மலையான், பக்கம்
விளங்கும் பகைவர்தோத்தானைநடுங்கக்கொய்க்கும்திருந்திய வேலையுடைய
சேரன், பூசல்தோற்றிற் பணந்தோடாம், அவன்குடும்பு. எ - று. (க)

வேம்பு:—

விரும்பா ரமரிடை வெல்போர் வழுதி
சரும்பார் முடிமிசைப் பூப்புகழ்ந் தன்று.

இ - ன். பகைவர்பூசலிடத்து வெல்லும்போரையுடைய பாண்டியன்
வண்ணிறைந்த மகுடத்தின்மீதே புனையும் மலரினைப்புகழ்ந்தது. எ - று.

வ-று. தொடியணிகோ ளாடவர் தும்பை புனையக்
கொடியணிகோர் கூட்டணங்கும் போழ்தின் - முடியணியுங்
காத்தல்சால் செங்கோற் கடுமா நெடுவழுதி
யேத்தல்சால் வேம்பி னிணர்,

இ - ன். கடகம்பொலிவுபெற்ற புயத்தினையுடையவீரர் போர்ப்பூவைச் சூடப் பதாகையாற்சிறந்ததேர் பகைத்திரளை வருத்துங்காலமாகிய ஃபாரில் மகுடத்திலேசூடும்; காத்தலமைந்தசெங்கோலினையும் கடியகுதிரையினையு முடைய அளவிடுதற்கரிய பாண்டியன் புகழ்தலமைந்த வேம்பின்பூக்கொத் தினை. எ - று.

இணர் முடியணியுமென்க.

(௨)

ஆர்:—

விறற்படை மறவர் வெஞ்சமங் காணின்
மறப்போர்ச் செம்பியன் மலைபு வுரைத்தன்று.

இ - ன். வெற்றியினைமுடைய சேனைவீரர்தம் வெய்யபூசலைக்காணின் கொடுவினைப்பூசலைச்செய்யவல்ல சோழன்புனையும் மலரினைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. கொல்களி றூர்வர் கொலைமலி வாண்மறவர்
வெல்கழல் வீக்குவர் வேலினையர் - மல்குங்
கலங்க லொலிபுனற் காவிரி நாட
னலங்க லமரமுவத் தார்.

இ - ன். கொல்லுமயானையைச்செலுத்துவர் கொலைத்தொழிலின்மிக்க வாள்வீரர்; வெல்லுமவீரக்கழலினைக் கட்டுவர் வேலினையுடைய இளையவர்; மிகும் செங்கலங்கலையுடைத்தாய் முழங்கும் புனலினையுடைய பொன்னி நாடன் மாலை, பூசல்கடுவு ஆத்தி. எ - று. (௩)

உன்னநிலை:—

துன்னருஞ் சிறப்பிற் றொடுகழன் மன்னனை
யுன்னஞ் சேர்த்தி யுறுபுகழ் மலிந்தன்று.

இ - ன். கிட்டுதற்கரிய நன்மையினையும் கட்டுங்கழலினையுமுடைய வேந்தனை நிமித்தம்பார்க்குமரத்தொடுகட்டி மிகுபுகழைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. துன்னருந் தானைத் தொடுகழலான் றுப்பெதிர்ந்து
முன்னர் வணங்கார் முரண்முருங்க - மன்னரு
மீடெலாந் தாங்கி யிகலவிந்தார் நீயுநின்
கோடெலா முன்னங் குழை.

இ - ன். கிட்டுதற்கரிய சேனையினையும் கட்டுமவீரக்கழலினையுமுடைய நம் வேந்தன் வலியோடுமாறுபட்டு முன்னேவந்து பணியாதார் மாறுபாடு இனிக்கெட, எதிர்ந்தவேந்தரும், இவன்வலியெலாந்தடுத்து மாறுபாடொழிந் தார்; நீயும், நின்னுடையபணையெல்லாம் உன்னமரமே, தளிர்ப்பாயாக. எ-று.

ஏழகநிலை :—

ஏழக மூரினு மின்ன நென்றவன்
 ருழ்வி லூக்கமொடு தகைபுகழ்ந் தன்று.

(இ - ள். ஏழகத்தகரினை மேற்கொண்டுசெலுத்தினும் இத்தன்மைய
 நென்று அலனுடைய குற்றமில்லாத மனவெழுரசியோடு மிகுதியைச்சொல்
 வியது. எ - று.

வ-று. எம்மனை யாமகிழ வேழக மேற்கொளினுந்
 தடம்தி ருழ்வீழ்க் திருக்குமே - தெம்முனையுண்
 மானொடு தோன்றி மறலுங்கா லேழகத்
 தானொடு நேரா மரசு.

(இ - ள். எம்முடைய இல்லிடகது யாங்கள் பிரியப்பட ஏழகத்தை
 யேறினும், சம்முடைய அரணிடத்துத் தாழ்க்காத்திருக்கும்; பகைப்புலத்
 துக் குதிரைமிகையே தோற்றிப் போரைச்செய்யுங்காலத்துக் கிடாயின்மே
 லமைந்தானொடு செல்வாம், அரசு. எ - று.

(இ)

(இ து வு ம து).

யந் துபுக முலகி னிளமை நோக்கான்
 வேந்து நிற்கலு மேழக நிலையே.

(இ - ள். உயருந்கிர்த்தியையுடைய ஞாலத்தின் இளமையைப்பாராதே
 அரசன் பூம்காவல்பூண்டுநிற்பினும் ஏழகநிலையேயாம். எ - று.

வ-று. வேண்டார் பெரியர் விறல்வேலோன் ருனினையன்
 பூண்டான் பொழில்காவ லென்றுரையா - மீண்டு
 மருளன்மின் கோள்கருது மால்வரை யாளிக்
 குருநையுக் கொல்களிறுநின் கோடு.

(இ - ள். பகைவர் பெரியர், வென்றிவெலினையுடையோன்றான் இள
 மைப்பருவத்தோன், பூம்காவலேமேற்கொண்டானென்று சொல்லாம், இவ்வி
 டத்து மயங்காதேகொண்மின்; கொள்கையைநினையும், பெரியமலையிடத்து
 யாளியின்குட்டியும் கொல்லும்யானையின்கொம்பை. எ - று.

(சு)

கழனிநிலை :—

அடுமுர ணகற்று மாளுகு ஞாட்பிற்
 கடுமுரண் வயவன் கழல்புனைந் தன்று.

(இ - ள். கொல்லுமாறுபாட்டைப்பெருக்கும் வீரர்படும்பூசலிற் கடிய
 முரணையுடையவீரன் கழலைப்புனைந்தது. எ - று.

வ-று. வாளமரின் முன்விலக்கி வரன்படர்வார் யார்கொலோ
 கேளலார் நீக்கிய கிண்கிணிக்காற் - காளை

கலங்கழல் வாயிற் கடுத்தீற்றி யற்றற்

பொலங்கழல் கான்மேற் புனைவு.

இ - ன். வாட்பூசலில் எதிரின் னுவி லக்கிச் சுவர்க்கத்திடத்துச் செல்வார் யாவர்கொல்லோ? உறவல்லாதாரைப் போக்கிய சதங்கையமைந்த தாளி னையுடைய இளமைப்பருவத்து வேந்தன், மிக்கநெருப்பின்வாயிலே நஞ்சைத் தீற்றியதன்மைத்து, பொன்னாற்செய்தவீரக்கழலைச் சீசவடியின்மீது அணியுமது. எ - று. (எ)

கற்காண்டல் :—

ஆன வென்றி யமரில்வீழ்ந் தோற்குச்

கான நீரிடைக் கற்கண்டன்று.

இ - ன். அமையாதவெற்றியையுடைய பூசலிற் பட்டோற்குக் காட்டில் நீண்டவிடத்துக் கல்லெக்கண்டது. எ - று.

வ-று. மிகையணங்கு பெய்ந்தீஇ மீளி மறவர்

புகையணங்கப் பூமாரி சிந்திப - பகையணங்கும்

விளைக் கடுங்கணையால் வேறாக விண்டாந்நத

கானைக்குக் கண்டமைத்தார் கல்.

இ - ன். மிக்கதெய்வத்தை உடம்பிலேநிறுத்தித் தலைமையினையுடைய வீரர் தூமமணியூர்ப்ப மலர்மழையையசுதிநிச சத்துருக்களாவருத்தும் சத்தத் தினையுடைய கொடியஆம்மராலே வேறுபட்டு விண்ணிடத்துச்சென்ற இளமைப்பருவத்துவீரனுக்குப் பார்த்துநிச்சயித்தார், கல்லினை. எ - று. (அ)

கற்கோணிலை :—

மண்மருளத் துடிசுறங்க

விண்மேயாற்குக் கற்கொண்டன்று.

இ - ன். பூமியங்கப் பறையொலிப்பச் சுவர்க்கத்திலேபொருந்தினவனுக்குக் கல்லினைக்கொண்டது. எ - று.

வ-று. பூவொடு நீர்தூவிப பொங்க விரைபுகைத்து

நாவுடை நன்மணி நன்கியமப - மேவா

ரழன்மறங் காற்றி யனிந்தாற்கென் றேத்திக்

கழன்மறவர் கைக்கொண்டார் கல்.

இ - ன். மலருடனே புனைவச்சிந்தி எழும்படியாக நறுநாற்றமுடையனவற்றைப் புகையப்பண்ணி நாவினாற்பொலிந்த அழகியமணி நன்றாக இசைப்ப, பொருந்தாதார் எரியுஞ்சினத்தைக்காலுவித்துப் பட்டவனுக்குத் தக்கது இதுவென்று துதித்துக் கழல்வீரர் கைக்கொண்டார் கல்லினை. எ-று.

கன்னீர்ப்படுத்தல் :—

வண்டுசூழ் தாமம் புடையே யலம்வரக்

கண்டு கொண்ட கன்னீர்ப் படுத்தன்று,

(இ - ன். சுரும்புகுழாமலை பக்கத்திலே அசைந்துவரப் பார்த்துக் கைக் கொண்டகல்லினைப் புனலிலேயிட்டது. எ - று.

வ-று. காடு கனலக் கனலிலான் சினஞ்சொரியக்
கடிய வெமமை குளிர்கொள்ளப் - பாடி
நயத்தக மண்ணி நறுநிறைகொண் டாட்டிக்
கயத்தகத் துய்த்திட்டார் கல்.

(இ - ன். கானம் அழல் ஆதித்தன் 'காபத்தைப்பொழிதலாலே பொருந
தின வெப்பம் தண்ணென வதிக்' கன்மைபுண்டாகச் சுத்திபண்ணிப் பின்
நறுநாற்றமுடையனவற்றைக்கொண்டு மஞ்சளமாட்டி வாலியிடத்திலேசெலு
த்தி அழுத்தினார் கல்லினை. எ - று. (க1)

(இதுவுமது.

ஒங்கியகல் லுய்த்தொ முக்க
லாங்கெண்ணினு மடுத்துறையாகும்.

(இ - ன். உயர்ந்த கல்லினைசெலுத்தி நிரைத்தலே அவ்விடத்துக்கரு
தினும் முன்புசொன்ன துறையையாம் எ - று.

வ-று. கண்ணார் துலபபக் கடுங்கண் மறவர்
பிணனார்ந்து 'பேய்வழங்கு ஞாட்பி - னிணனார்
விழுக்கினால் வேயந்த விறல்வேலோர் கல்லே
யொழுக்கினு றொன்றொருவர் முன்.

(இ - ன். தமதுதிராள்நிறைந்து மனமகிழ்ச்சி நுகண்வீரர் பிணத்தைத்
தின்று கழுதுலாம்பூசலிடத்து நினைநிறையும் கொஞ்சிற்றசையான்முடின வெ
ன்றிலேலோர்செய்த செய்தொழில்நரி, நக கற்களை நிரைத்தார், மறவர்;
ஒருவர்முன்ஒன்றாக. எ - று.

ஒருவரென்றது வினாதோறுங் கல்லுவிக்கும் சிலைவரை; ஒன்றொருவர்
முன் - ஒருவரொருவர்முன்கை வென்றுகொள்ளின், 'ஒன்றொருவரின்முன்
னந்தழைவிழைக்கண கொய்தும்' எனறதுபோலும். (கக)

கன்னுதல் :—

அவன்பெயர்கள் மிசைப்பொறித்துக்
கவின்பெறக் கன்னாடின்று.

(இ - ன். வீரன்நாமத்தைக் கல்லிலேயெழுதி அழகுபெறக் கல்லைநட்
டது. எ - று.

வ-று. மலை துயல மணியெறிந்து மட்டுகுத்துப்
பீலி யணிந்து பெயர்பொறித்து - வேலமரு
ளாண்டக நின்ற வமர்வெய்யோற் காகென்று
காண்டக நாட்டினார் கல்.

ககசு

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

(இ - ள். மாலையசையத் தூமமணியைக் கறங்கப்பண்ணி மதுவைத் தெளித்துப் பீலியைக்குட்டி அவன்பெயரையெழுதி வேற்பூசலிடத்து ஆண்மைத்தன்மை மிகுதிபெற நின்ற பாரைவிரும்பினவனுக்கு இஃதுஉருவமாகவென்றுசொல்லிக் காட்சிபொருந்த நட்டார், கல்லினை. எ - று. (கஉ)

கன்முறைபழிக்கல் :—

நிழலவி ரெழின்மணிப்பூட்

கழல்வெய்யோன் கல்வாழ்த்தின்று.

(இ - ள். நிழல்விடும்அழகிய மணிப்பூணினையும் வீரக்கழலையுமுடைய போர்விரும்பத்தோனுடையகல்லினை எதனியது. எ - று.

வ-று. அடும்புகழ் பாடி யழுதழுது நோண
ஹும்பையுள் வைகிற நிருநத - கடும்பொடு
கைவண் குரிசில்கற் கைதொழுதச் செல்பாண
தெய்வமாய் நின்றான் நிசைக்கு.

(இ - ள். பகைவரைக்கொல்லும் சாத்தியைச் சொல்லிக் கலுழந்துகலுழந்து பொழுதிே துன்பத்துள்ளே சங்கியிருந்த சுற்றத்தாரோடு கைவளப்பத் தினையுடைய உபகாரிதன் கல்லினைக் கைதொழுதுபோவாயாக, பாணனே, கடவுளாய்நின்றான், திக்கெட்டிற்ும். எ - று (கங்)

இற்கொண்டுபுகுதல் :—

வேததமருள் விளிந்தோன்கல்லென

வேததினர் துவன்றி யிற்கொண்டு புக்கன்று.

(இ - ள். வேந்தர்பாரிடத்துப் பட்டவனுடைய கல்லென்றுசொல்லி வழத்தினராயசு செறிந்து கோயிலெடுத்துப்புக்கது. எ - று.

வ-று. *வாட்புகா லுட்டி வடிமணி நின்றியமபக்
கோட்புலி யன்ன குரிசில்க - லாட்கடிந்து
விற்கொண்ட வென்றி விறன்மறவ ரெல்லோரு
மிற்கொண்டு புக்கா ரியைந்து.

(இ - ள். வாளுக்குஉணவுகொடுத்துத் தெளிந்தமணி நின்று இரட்ட, கோட்பாட்டையுடைய புலியையொத்த உபகாரிகலை, பொராவாளைத்தூர்ந்து சிலையாற்றெற்றவெற்றியினையுடைய திறல்வீர்பலரும் கோயிலெடுத்துப் புக்கார், கூடி. எ - று. (கசு)

[சிறப்பிற்பொதுவியற்பால:]

முதுபா லையே சுரநடை யேனைத்
தபுதார நிலையே தாபத நிலையே
தலைப்பெய் நிலையே பூசன் மயக்கே

* வாட்பலியூட்டி யென்றும் பாடம்

மாலை நிலையே முதா னந்த
நு மானந் தம்மே யானந்தப பையுள்
கையறு நிலையுள் பட்டபதி னென்று
மையறு சிறப்பிற் பொதுவியற் பால்.

இதவும், பொதுவியற்பாலவாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.
அவற்றுள்,

முதுபாலை :—

காம்புயர் கடத்திடைக் கணவனை மிழந்த
பூங்கொடி மடந்தை புலம்புரைத் தன்று.

(இ - ன். மூங்கில் மூங்கின கானகத்துத் தன்கொழுநனையிழந்த பொலி
ந்தகொடிபோன்மடந்தையது தனிமையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. நீர்மலி கண்ணொடு நின்றே நிலையிரங்காய்
தார்மலி மார்பன் றகையகலஞ - சூர்மகளே
வெள்ளில் விளைவுதிரும் வெய்யாங்கும வெஞ்சுரத்துக்
கொள்ளன் கோடல் கொடிது

(இ - ன். நீர்மிகுங்கண்ணோடே நின்றேறனுடைய நிலைக்குவருந்தாயாய்
மாலை மிக்க அகலத்தையுடையவன் அழகியமார்பை, சூர்மகளே, விளாவினது
பழமுதிரும் மூங்கிலுயர்ந்தகாட்டிடத்துக் கொள்ளுதலொழிவாயாகநீ; கொ
ள்ளுமது மிகவும் கொடுமையுடையது. எ - று. (க)

சு ர ந டை :—

முதரி னிவந்த முதுகை யாரிடைக்
காதலி யிழந்த கணவனிலே புரைததன்று.

(இ - ன். முதிர்ந்த பிணக்கமோங்கிய முற்றின மூங்கிலையுடைத்தாய்
நிறைந்த இடத்திலே தலைவியை ஆழந்த தலைவன்முறையைச்சொல்லியது.
எ - று.

வ-று. உரவெரி வேய்ந்த வருப்பவிர் கானுள்
வரவெதிரின் வைவல்லவாய் வீழ்வாய் - கரவினாற்
பேதையைப் பெண்ணியலைப் பெய்வனையை யென்மார்பிற்
கோதையைக் கொண்டொளித்த கூற்று.

(இ - ன். உலாவும் நெருப்புமூழின வெப்புமிகுங் காட்டிடத்து என்
முன்னே நீவருதலை ஏற்பாயாயின், என்னுடைய கூரியவேலின்வாயிலே வீழ்
வாய்; களவாலே, மடவாளைப் பெண்மைத்தன்மையையுடையாளே இட்ட
வளையினையுடையாளே என்னுடையமார்பின்மாலையை மறைத்துக்கொண்ட
கூற்றமே. எ - று. (உ)

க்கஅ

புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.

தபுதாரநிலை :—

புனையிழை யிழந்தபிற புலம்பொடு வைக
மனையகத் துறையு மைந்தனிலை யுரைத்தன்று.

இ - ன். ஆணிந்த ஆபரணத்தினையுடையான இழந்தபின் தனிமை யுடனே தங்கி இல்லிடத்து அவதரிக்கும் ஆண்மகன் முறைமையைச் சொல்லி யது. ஏ - று.

வ - று. பைந்தொழு னேலுலக மெய்தப் படருழந்த
மைந்தன் குரிசின் மழைவள்ள - லெநதை
தபுதாரந் தாழ்ந்த தனிநிலைமை கேளாச்
செவிடா யொழிகென் செவி.

இ - ன். பச்சென்றவனையினையுடையான் சுவர்க்கத்தைப்பொருந்த வரு த்தமுற்ற ஆண்மகன், தலைவன், மழைப்பாலுக்கொடுக்கும்உபகாரி, என்னு டையசாமி மனையான இழந்தமுந்தின தனியானநிலைமையைக் கேளாத செவிடாய்ப் போக, என்செவி. ஏ - று. (ங)

தாபதநிலை —

குருந்தலர் கண்ணிக்கொழுநன் மாய்ந்தெனக்
கருந்தடங் கண்ணி கைம்மைகூ றின்று.

இ - ன். குருந்தப்பூமலரும் மாலையினையுடையகணவன் இறந்தானாகக் கரிய பெரிய கண்ணினையுடையான் வைதவியமெய்தியவாற்றைச் சொல்லி யது. ஏ - று.

வ - று. கலந்தவனைக் கூறறங் கரபாக் கழியா
தலரதுனையு மவ்வளை துதோளி - யுலந்தவன்
ருரொடு பொங்கி நிலனலைஇத் தான்மிசையுங்
காரடகின் மேல்வைத்தாள் கை.

இ - ன். தன்னுடனேகூடினகொழுநனைக் கூற்றுவுமெனப்பித்த தான் இறந்துபடாது நொந்துவருந்தும் அழகிய வளைத்தோளினையுடையான், தன் னைவிட்டுஇறந்தவன்மாலையொடுக்காப்தது வெறுநிலத்திலேவதிந்து தான் அருந்தும் கரிய அடகின்மேல் கையைவைத்தாள். ஏ - று. (ச)

தலைப்பெய்நிலை :—

இன்கதிர் முறுவற் பாலக னென்னுந்
தன்கட னிறுத்ததாய் தபுநிலை யுரைத்தன்று.

இ - ன். இனிய ஒளிகையினையுடைய பின்னையென்னும் தான் கொ டுக்கக் கடவதனைக்கொடுத்த மாதா இறந்தமுறைமையைச்சொல்லியது. ஏ - று.

வ-று. இடம்படு ஞாலத் தியல்போ கொடி தே
தடம்பெருங்கட் பாலக நென்னுங் - கடன்கழித்து
முள்ளெயிறுப் பேதையாள் புக்காள் முரணவியா
வள்ளெயிற்றுக் கூற்றத்தின் வாய்.

இ - ன். அகன்ற புயலினது தன்மையோ கொடியதொன்றே! மிகப்
பெரிய கண்ணினையுடைய பிள்ளையென்றுசொல்லும் கொடுக்கக்கடவதனைக்
கொடுத்து முட்டிபாலக் கூரியபல்லினையுடையான், தலைப்பட்டான், மாறுபாடு
கொடாத வளப்பங்கக் எயிற்றினையுடைய கூற்றவன்வாயிலே. எ - று. (இ)

பூசன்மயக்கு:—

பல்விதழ் மழைக்கட் பாலகன் மாய்ந்தெனப்
புல்லிய பெருங்கிளைப் பூசல் கூறின்று.

இ - ன். பூவையொத்து மழைப்பாலத் துளிர்ந்த கண்ணினையுடைய
பிள்ளைஇறந்தானாகப் பொருத்திய பெரிய சுற்றத்தினது ஆரவாரத்தினைச்
சொல்லியது. எ - று.

பல்லிதழென்றார், பல ஆதழினை யுடைய பூவை; ஆருபெயரான்.

வ-று. அலர்முலை யருசொ *லவ்நொழிய வவ்விற்ப்
குலமுதலைக் கொண்டொளித்த லன்றி - திலமுழப்
புல்லிய பங்கிளைப் பூசல் பரிபுரீமா
கொல்லிய வந்தொழியாக் கூறறு.

இ - ன். பனைத்தமுலையினையும் அழகியசொல்லினையுமுடையதலைவி
அவ்விடத்தேஒழிய அம்மனையிற் தலத்திற்றி மூலமாகியபிள்ளையைக் கைப்
பற்றிமறைத்தல்லலது நிலத்திலே மிகப் பொருத்தியசுற்றத்தின் ஆரவாரத்
திற்கு இரங்குமோ 'கொல்வான்'வெண்டுவது தவிராதகூற்றம். எ - று.

கூற்று, பூசல்பரியுமோவென்க

(க)

புதுபுது.

வேந்தன் மாய்ந்தென வியலிடம் புலம்பினு
மாய்ந்த புலவாதுவென மொழிப.

இ - ன். அரசன்துறந்தானாக அகன்றபுயலினுள்ளார் இரங்கினும் ஆரா
ய்ந்த அறிவினையுடையோர் முன்பிற்றுறையென்றுசொல்லுவார். எ - று.

வ-று எண்ணி நிகல்புரிந்தோ ரெய்தாத தில்போலுங்
கண்ணினொளிர் வேலான் காந்தபி - னண்ணல்
புகழொடு பூசன் மயங்கிற்றாற் பொங்கு
மகழ்கடல் வேலி யகத்து.

இ - ன். விசாரிப்பிற் போரினைவிரும்பியவீரர் பெறாதது ஒன்றுமில்லை
போலும்; கண்ணிற்செறிக்கும் வேலினையுடையான் இறந்தபின்பு தலைவனு

* 'அவனொழிய' என்றும்பாடம்.

டையகோத்தியுடன் ஆரவாரம் தலைமணந்ததால்; மிகாநின்ற அகழ்ந்த கடலை
வேலியாகவுடைய பூமியிடத்து. எ - று.

பூமியிடத்துப் புகழொடு பூசல் மயங்கிற்றாலென்க. (எ)

மாலைநிலை :—

கதிர்வேற் கணவனொடு கணையரி முழுக

மதியேர் நுதலி மாலைநின் றன்று.

இ - ள். ஒளியால்மிக்க வேலிநையுடைய கொழுநனொடு செறிந்த
நெருப்பிலே பருவான்வேண்டிப் பிறையையொத்த நெற்றியினையுடையான்
மாலைக்காலத்திலே நின்றது. எ - று.

வ - று. சோலை மயிலன்னு டன்கணவன் சொல்லியசொன்

மாலை நினைபா மனங்கடையு - காலேப்

புகையழல் வேலோன் புணர்ப்பாகி நின்ற

ளகையழ லீமத் தகத்து.

இ - ள். பொழின்மயிலே அனையான், தனது கணவன்பகர்ந்த வார்த்
தையை மாலைக்காலத்திலேநினைத்து, மனத்தைமுடிக்கிக் காலப்பொழுதிலே
மூளும் தழல்போன்ற வேலிநையுடையான்தன் துணையாகிநின்றான், கொழு
ந்துவிட்டெரியும் நெருப்பப்பொருந்திய சுடுகாட்டகத்து. எ - று.

ஈமத்தகத்துப் புணர்ப்பாகிநின்றாளென்க. (அ)

முதானந்தம் :—

கயலேர் கண்ணி கணவனொடு முடிய

வியனெறிச் செல்வோர் வியந்துரைத் தன்று.

இ - ள். கயலையொத்தவழியினையுடையான் தன்கொழுநனொடுஇறந்து
பட அகன்றவழியிடத்துப்போவார்கண்டு அதிசயித்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ஒருயி ராக வுணர்க வுடன்கலந்தார்க்

கீருயி ரென்ப ரிடைதெரியார் - போரில்

விடனேந்துப் வேலோற்கும் வெள்வனையி னுட்கு

முடனே யுலந்த துயிர்.

இ - ள். ஒருபிராணனாகவறிக, ஒக்கமணந்தவர்க்கு; இரண்டுபிராண
னென்று சொல்லுவர் நடுவாராயாதார்; பூசலிடத்துநஞ்சைத்தாங்கும் வேலிநை
யுடையாற்கும் விளர்த்தவனையினையுடையாட்கும் ஒக்கவிட்டது பிராணன்,
ஆதலால். எ - று. (க)

இதுவுமது.

கொடியான் கூர்ங்கணை குளிப்பத் தன்றொழின்

முடியா னவிதலு மூதா னந்தம்.

இ - ன். கடுவினையான் தன்மேற் பகைவருடைய ஈரியஅம்பு அமுந்
தத்தான் நினைந்தவினையை முடிவுசெய்யானுகிஇறத்தலும் மூதானந்தம்.
எ - று.

வ-று. முந்தத்தான் மாவொடு புக்கு முனையமருட்
சிந்தத்தான் வந்தார் செருவிலக்கிக் - குந்தத்தான்
செல்கணை மாற்றிக் குரிசில் சிறைநின்றான்
கொல்கணைவாய் வீழ்தல் கொடிது.

இ - ன். பலரினும் முந்தத் தான் குதிரையுடனே களம்புக்கு, முற்பட்ட
பூசலில் எதிர்த்துவந்தாரசித்தநப் போரைவிலக்கிக் கைச்சவளத்தால் தன்மேல்
வரும் அம்பைநீக்கி உபகாரி கரைபோலச் சேனைதாங்குகின்றான்; கொல்லும்
கொல்வாயிலேபடுமது, கொடிதாயிருந்தது. எ - று. (க0)

ஆனந்தம்:—

ஆடமைத் தோளி விரிச்சியுஞ் சொகினமும்
வேறுபட வஞ்சி விதுப்புற் றன்று.

இ - ன். அசையும் மூங்கில்போன்ற தோளினையுடையான் நற்சொல்
லும் நிமித்தமும் விகற்பிப்பப் பயப்பட்டுநடுக்கமுற்றது. எ - று.

வ-று. வேந்தார்ப்ப வெஞ்சமத்து வேலமுவர் தாங்கினான்
சாந்தா ரகலத்துத் தாழ்வடுப்புண் - டார்தணியா
மன்னு சொகின மயங்கின வாய்ப்புளு
மென்னுங்கொல் பேதை யினி.

இ - ன். அரசர்ஆரவாரிப்ப வெய்யபூசலிடத்து அயிற்காட்டைத்தடுத்த
தவனுடைய சந்தனநிறைந்தமார்பிடத்து ஆழ்ந்தவாயினையுடைய புண்கடாம்
தீரா; பொருத்தா, நிமித்தமும்; கலங்கியிருந்தன, விரிச்சியும்; என்னுமோ!
மடவான் இப்பொழுது. எ - று. (கக)

இதுவுமது.

தவப்பெரிய வெஞ்சமங்குறுகு
மலற்கிரங்கினு மத்துறையாகும்.

இ - ன். மிகப்பெரிய வெய்யபூசலிற் பொருந்தியவீரனுக்குவருந்தினும்
முன்பிற்றறையேயாம். எ - று.

வ-று. இன்னு சொகின மிசையா விரிச்சியு
மன்னு வலம்வருமென் னுருயிரு - மென்னுங்கொ
றொக்கார் மறமன்னர் தோலாத் துடிகறங்கப்
புக்கான் விடலையும் போர்க்கு.

* சோகியுமென்றும் பாடம்.

இ - ன். இனியவல்ல, நிமித்தமுந்; பொருத்துவனவல்ல, நற்சொல்லும்; அன்னே, சுழன்றுவாராநின்றது, என்னுடைய அரியபிராணமும்; என்னாவற்றோ! திராண்டிநிறைந்த சினவேந்தருடைய வெல்லும் துடி கறங்கத் தலைவனும் பூசலிடத்திற்குத் தலைப்பட்டான். எ - று. (கஉ)

ஆனந்தப்பையுள் :—

சிழுமங் கூர வேயத்தோ ளரிவை

கொழுநன் வியக் குழைந்துயங் கின்று.

இ - ன். இடம்பைமிக் மூங்கில்போன்றகோளரினே புடையான் கணவனிறப்ப மெலிந்துவருந்தியது. எ - று.

வ-று. புகழொழிய வையகத்து. பூங்கழற் காளை

திகழொளிய மானிசும்பு சேர - விகழ்வார்முன்

கண்டே கழிகாத லில்லையாற் கைசோர்ந்து

முண்டே யளித்தெ னுயிர்.

இ - ன். கீர்த்தி பாரிலேநிற்பப் பொலிந்த வீரக்கழலினையுடையதலைவன் இலங்கும் ஒளியினையுடையசுவர்க்கக் கனதப்பொருந்த என்னுவாரை முன்னே கண்டுவைத்து இறந்துபடும் அன்பின்றால், செயலற்றும் உண்டாயிருந்தது, அளியினையுடைத்து, என்னுயிர். எ - று. (கஉ)

கையறுநிலை :—

செய்கழன் மன்னன் மாய்ந்தெனச் சேர்ந்தோர்

கையற யுரைத்துக் கைசோர்ந் தன்று.

இ - ன். தொழில் அழகுபெற்ற வீரக்கழலினையுடையவெந்தன் துஞ்சினதை அணைந்தோர் இறந்தமையைச்சொல்லி ஒழக்கத்தளர்ந்தது. எ - று.

வ-று. தாயன்னான் றார்விலங்கி வீழத் தளர்வொடு

நீயென்னாய் நின்றாயென் னெஞ்சனியை - யீயென்றார்

கில்லென்ற தோற்ற விகல்வெய்யோன் விண்படரப்

புல்லென்ற நாப்புலவர் போன்று.

இ - ன். எல்லாவுயிர்க்கும் தாயன்னவன் மாற்றர்கொடிப்படையைத் தடுத்துப்பட மெலிவுடனே 'சேதனமாய்நின்றாயோ' அசேதனமாய்நின்றாயோ' உகாதுநீ என்னுகின்றாய்' என்னுடையமனமே, நீ அளியினையுடைய; எனக்குஇதுதருகவென்றுவேண்டினார்க்கு இல்லையென்னும் வார்த்தையையறியாத போர்விரும்புவோன் விண்ணிலேசெல்லப் புற்கென்ற செந்நாப்புலவரையொத்து. எ - று.

இது சுற்றத்தார்மேற்று.

(கச)

இதுவுமது.

கழிந்தோன் நன்புகழ் காதலித் துரைப்பினு

மொழிந்தனர் புலவ ரத்துறை யென்ன.

இ - ன். இறந்தோன் நன்னுடையநாமத்தை அன்புற்றுச்சொல்லினும் முன்புசொன்னதுறையென்றுசொல்லுவர் அறிவுடையோர். எ - று.

வ-று. நின்று நிலமிசையோ தேத்த நெடுவிகம்பிற்
சென்று கழிந்தான் செருவெய்யோ - னென்று
மழலுங் கதிர்வே லவன்புகழ் பாடி.
புழலு முலகத் துயிர்.

இ - ன். சற்பராய்கின்று பூமயினுள்ளோர் துதிப்ப நீடும் பெரிய வானி
லே போயினான், பூசல்லீரும்பு'வான் ; எந்நாளும், எரியும் ஒளிவேலினையுடை
யவனது கீர்த்தியைச்சொல்லிச் சுழலும், எல்லாவலகத்துயிரும். எ - று. ( )

[காஞ்சப்பொதுவியற்பால :]

முதுரை பொருநகிய முதுமொழிக் காஞ்சி
பெருங்காடு சிப்யே பொருண்மொழிக் காஞ்சி
புலவ தேத்தும் புத்தே ணுட்டொடு
முதுகாஞ் சிப்யொடு காவொழி துண்பட
ரு மையறு சீர்த்தி வ நமிரு மூன்றும்
பொய்தீர் காஞ்சிப பொதுவியற் பால.

எ - ன், இதுவும் பொதுவியற்பாலவா மாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.
அவற்றுள்,

முதுமொழிக்காஞ்சி :—

பலர்புகழ் புலவர் பன்னினா தெரியு
முலகியல் பொருண்முடி புணரக்கூ றின்று.

இ - ன். எல்லாரும் கொண்டாகும் அறிவுடையோர் குற்றநீக்கியாரா
யும் உலகத்தியலுள் முடிந்தபொருளாகிய அறம்பொருளின்பததை அறியச்
சொல்லியது. எ - று.

வ-று. ஆற்றி னுணரி னருளறமா மாற்றார்க்குப்
போற்றார் வழங்கிற் பொருள்பொருளா - மாற்றிப்
புகலாதொழுகும் புரிவனையார் மென்றோ
ளகலா தளித்தொழுந் லன்பு. ரு

இ - ன். நெறியான் அறியின், அருள் தன்மமாகும்; வறியவர்க்குப் பரி
கரியாராய்க் கொடுப்பிற் பொருள் பொருளாம்; மாறிவரும்பாது ஒருநெறிப்
படநடக்கும் முறுக்குவனையினையுடையோர்தம் மெல்லியதோனை நீங்காதே
அளித்துநடக்குமது காதலாம். எ - று. (க)

பெருங்காஞ்சி :—

மலையோங்கிய மாநிலத்து
நிலையாமை நெறியுரைத்தன்று.

இ - ன். வரையுயர்ந்த பெரிய குவலயத்து நிலைநில்லாநெறியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. ஆயா தறிவயர்ந் தல்லாந் தகலிடத்து
மாயா நிதிய மனைச்செறி இ - யியா
திருகப் பொதியன்மி னின்றொடு நாளைக்
குறுக வரும்மோ கூற்று.

இ - ன். ஆராயாதே உணர்ச்சிமறந்து அலம்வந்து பூமியிடத்துக் கொண்ட பெரும்பொருளை இல்லிழைச்சுர்த்திப் பிறர்க்குவழங்காத சிக்கனக் கட்டிவையாதொழிமின்; இன்றாதல் நாளையாதல் நம்மை அணுகவரும், கூற்றம். எ - று.

அதனால், சயாதுறுகப் பொதியன்மினென்க.

ஒடுவும், அரோவும், அசைகள்.

(உ)

பொருண்மொழிக்காஞ்சி:—

எரிந்தி லங்கு சடைமுடி முனிவர்
புரிந்து கண்ட பொருண்மொழிந் தன்று.

இ - ன். அவர்நதுவிளங்கும் சடாமகுடத்தினையுடையமுனிவர் விரும்பித் தெளிந்த பொருளைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. ஆய பெருமை யவீரசடையோ ராய்ந்துணர்ந்த
பாய நெறிமேற் படர்ந்தொடுக்கித் - தீய
ஹிருளொடு வைகா திடம்படு ஞாலத்
தருளொடு வைக யகல்.

இ - ன். உண்டாயபெருமையினையும் விளங்கும் வேண்யினையுமுடையோராகியமுனிவர் தெரிந்தறிந்த பரந்தவழிமேலே நினைந்து அடங்கித் தீதான மனமயக்கத்துடனே தங்காது அகன்றபூமியிடத்தில் அருளுடனேதங்கி நீங்கு, நெஞ்சே. எ - று.

(ங)

புலவரேத்தும்புத்தேண்டு:—

துழைபுலம் படர்ந்த நோயறு காட்சி
விழைபுலங் கடந்தோர் வீடுரைத் தன்று.

இ - ன். துண்ணிதான அறிவுசென்ற குற்றமற்ற தரிசனத்தையுடைய ராய் இந்நிரியசயம்பண்ணினார்விரும்பும் மேலுலகத்தைச் சொல்லியது. எ-று.

வ-று. பொய்யில் புலவர் புரிந்துறையு மேலுலக
மையமொன் றின்றி யறிந்துரைப்பின் - வெய்ய
பகலின் நிரலின்னு பற்றின்னு துற்றின்
நிகலின் நிரிவரவு மின்னு.

(இ - ன். மெய்ஞ்ஞானிகள் விரும்பியுறையும் விண்ணுலகத்தை கியப் பாடு ஒன்றுமின்றிய உணர்ந்துசொல்லின், வெவ்விதான பகற்பொழுது மில்லை; இரவுப்பொழுதுமில்லை; பாசமுமில்லை; உணவுமில்லை; மாறுபாடு மில்லை; தாழ்வுமில்லை. எ - று. (சு)

முதுகாஞ்சி:—

தலைவரும் பொருளைத் தக்காங் குணர்த்தி
தலைதலை யாமை நெறிபட வுரைத்தன்று.

(அ - ன். மேலாய் வரும்பொருளைத் தக்கபடி அறிவித்து நிலைநில்லா மையை முறைப்படச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. இளமை நிலைதளர முடபோடி டுறைஞ்சி
யுளமை யுணரா தொடுங்க - வளமை
வியப்போவ வில்லா வியஸிடத்து வெஃகா
துயப்போக லெண்ணி னுறும்.

(இ - ன். இளமைப்பருவம் நின்றநிலையினின்றும்மெலிய முதுமையுட னே தாழ்த்து உண்மையையறியாதேயடங்கிச் செல்வத்தினது ஆச்சரியமொ ழிதல்லல்லாத அகன்றழுவியிடத்து ஒன்றும்விரும்பாது பிழைத்துப்போகை யைவிசாரிப்பின் உறுதியுடைத்து எ - று. (இ)

காவோழ்த்து:—

பல்லவர்க் கிரங்கும பாடிமிழ் நெய்தல்
கல்லென வொலிக்குங் காவோழ்த்து தின்று.

(இ - ன். பலர்க்கும்இசைக்கும் பெரிதாகவொலிக்கும் சாப்பறை அனுகரண சத்தமுடைத்தாகக் கறங்கும் ஈடுகாட்டைவாழ்த்தியது. எ - று.

வ-று. முன்புறந் தான்காணு மிவ்வுலகை மிவ்வுலகிற்
றன்புறங் கண்டறிவார் தாமில்லை - யன்பி
னமுதார்க ணீர்விடுதத வாறுடிக் கூகை
கமுதார்ந் தாவழங்குங் காடு.

(இ - ன். முன்னே தான்முதுகாகாணும், இவ்வுலகத்தினை; இவ்வுல கிடத்துத் தன்முதுகைக்கண்டு வென்றறிவார்தாப் ஒருவருமில்லை; காதலா லே அமுதவர் கண்ணிருகுத்த ஆற்றிலேபுககு ஆடிக் கோட்டானும் பேயு நிறைந்து இராப்பொழுதின்கண்உலாவும் ஈடுகாடு. எ - று.

“குறியத னிறுதிச் சினைகெட வுகா, மறிய வருதல் செய்யுளு ளுரி த்தே” (தொல். உயிர்மயங். ௩௨.) என்பதனான் உகாம் கெட்டது. (சு)

[முல்லைப்பொதுவியற்பால:]

சீர்சான் முல்லையொடு கார்முல்லை யென்று
தேர்முல்லை யொடு நாண்முல்லை யென்று

வில்லாண் முல்லையொடு பகட்டுமுல்லை யென்று
பான்முல லையொடு கற்புமுல்லை யென்றாக

ரு கிருநான் முல்லையும் பொதுளியற் பால.

எ - ன், இதுவும் பொதுவியற்பாலவாமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.
அவற்றுள்,

முல்லை :—

தடவரை மார்பன் றன்னமர் காதன

மடவரற் புணராத மகிழ்ச்சி லை யுரைத்தன்று.

(இ - ன். பெரிய மலைப்பான் மாபன் தன்னிமேலின அன்பின
யுடைய மடப்பத்தினையுடையாளைக் கூடிய மிகுதியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. ஊதை யுளர வெரசிந்து மணங்கடமுங்

கோதைபோன் முல்லைக் கொடிமருங்குற் - பேதை

குவைஇ யிணைந்த குவிமுலை யாகந்

கவைஇக் கவலை யிலா.

(இ - ன். காற்றைசைப்ப வணங்கி மணநாறுமலைபோன்ற முல்லைக்கொ
டியையொக்கும் இடையினையுடையமடவான் திரண்டு தம்மில் இணையொத்த
குவிந்த முலையினையுடையமாற்பைத் தழுவிக்கொண்டு துயரமிலேமாயினேன்.
எ - று.

முல்லைக்கொடி மருங்குற்பேதையாகமெனக்கூட்டுக.

(க)

கார்முல்லை :—

அருந்திறு கட்டு ரவாவா ராமுன்

கருங்கடன் முகந்து கார்வந தன்று.

(இ - ன். பெற்கரிய வலியினையுடைய பாசனையினின்றும் தலைவர்
வருவதற்குமுன்னே கரியகடலைமுகந்துகொண்டு மகம் வந்தது. எ - று.

வ-று. புனையும் பொலப்படைப் பொங்குளையான் றிண்டேர்

துனையுந் துணைபடைத் துன்னார் - முனையு

ளடன்முகந்த தானை யவர்வாரா முன்னந்

கடன்முகந்து வந்தன்று கார்.

(இ - ன். பூணும் பொற்படையாகிய மேலீட்டையும் எழுந்தசைந்த
தலையாட்டத்தையுமுடைய குதிரைபூண்ட திண்ணியதேர் விரையும் கடுகுஞ்
சேனையினையுடைய பகைவரது போரிடத்துக் கொலைத்தொழிலை ஏற்றுக்
கொண்ட சேனையினையுடைய தலைவர் வருவதற்குமுன்னே கடனீரைமுக
ந்துகொண்டு வந்தது மேகம். எ - று.

(உ)

தேர்முல்லை :—

உருத்தெழு மன்ன ரொன்றார் தந்நிலை

திருத்திய காதலர் தேர்வர வுரைத்தன்று.

(இ) - ன். கோபித்செழும் ஆரஈராகிய பனைவர் சம்முடையநிலைமையை உறவாக்கிமிண்ட அன்பர்தம் சீதர்வகசபடியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. தீர்த்து வணங்கித் திறையளபபத் தெம்முனையு
 னூர்ந்துநங் கேள்வ நுழைவந்தார் - சார்த்து
 பரிடிகோட்ட மின்றிப் பதவார்த் துகளுந்
 திரிகோட்ட மாவிரியத் தேர்.

(இ) - ன். ஒன்றார் சம்பகையையொழிந்து பணிந்து திறைகொடுப்பப் பகைமுனையுட் செலுசுதி சம்முடையகொழுந் பக்கச்செ வந்தார்; ஒன்றோ டொன்று கூடிச் செலவுவுளவின்னி : செவகொலு கையருந்திப் பாயும் வளை ந்தகொம்பினையுடையகலை கெட்டொடக சிகரினை. எ - று.

தேர் ஸூர்த்து நத் தென்வா உழைவகசாரென்க. (ஈ)

நாண்முல்லை :—

செயுநர் காணச் சேயிழையிரவை
 வறுமனை வைகித் தற்காத் தன்று.

(இ) - ன். பனைவாகாணச் சிவந்த ஸூரணத்தினை புடையமடத்தை, கண வன் பிரித்தஇல்லிலே சங்கித தன்னைப் பரிநரிக்கது. எ - று.

வ-று. கொய்தார மார்பிற கொழுநன நணந்தாநின்
 பெய்வனை யாட்குப் பிழிதில்லை - வெய்ய
 வளிமறையு மின்றி வழககொழியா வாயி
 னளிமனைக்கு நற்றுனை காண்.

(இ) - ன். மட்டஞ்செய்த மாலையாற்சிறந்த மார்பினையுடைய கணவன் பிரித்தபின்பு இட்ட தொடியினை புடையாட்கு வேறொருகாவலுமில்லை; இடக் கதவுமின்றியே யாவரும் ஐயவகுதலொழியாத வாயிலையுடைய பெரியமனை க்கு நல்லதுணைமைநாணை. எ - று.

கொய்தாரமார்பென் நவழி, அகரம் - சாரியை. (ச)

இல்லாண்முல்லை :—

கழுமிய காதற் கணவனைப் பழிச்சி
 யிழுமென் சீர்த்தி யின்மலி புரைத்தன்று.

(இ) - ன். பொருத்திய காதற்கணவனை வாழ்த்திப் பலருமிசைக்கும் அலு கரணத்தினையுடைய கீர்த்தியாற்சிறந்த இல்லின்மிகுதியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. கல்லெனீர் வேலிக் கணவன் கழல்வாழ்த்தி
 யொல்லும் வகையால் விருந்தோம்பிச் - செல்லுந்த
 , மிற்செல்வ மன்றி யிரந்தவர்க் கீகல்லாப்
 ; புற்செல்வம் பூவா புகழ்.

இ - ன். அனுக்ரணசத்தத்தான்மிக்க கடலை வேலியாகவுடையனாலத் திடத்துக் கொழுநன்பாதத்தையேத்திச் செயற்படும்வகையால் விருத்தினரைப் பாதுகாத்துநடக்கும் தம்முடையஇல்லிடத்துச்செல்வமல்லது வேண்டினார்க்குக் கொடுக்கமாட்டாப் புல்லியசம்பத்து, இசைபுக்கமாட்டா. எ - று.

பகட்டுமுல்லை :-

வயன்மிசு சிறப்பின் வருத்தமு நோன்மையும்
வியன்மனைக் கிழவனைப் பகட்டுமாடு பொரியன்று.

இ - ன். பழனத்தின்மிக்க நன்மையாகிய முயற்சியான்வந்த இளைப்பாலும் பாரம்பொறுத்தலாலும் அகன்றமனைக்குரிமையானனை ஏருடன் உவமித்தது. எ - று.

வ-று. உய்த்தல் பொறுத்த லொழிவின் றொலிவயலு
ளெய்த்த லறியா திடையின்றி - வைத்த
படுதுகந் பூண்ட பகட்டுமாடு மானு
நெடுமொழி யெங்கணை நேர்.

இ - ன். செலுத்தல் பாரம்பொறுத்தல் நீங்குதலின்றி நீரொலிக்கும் விளைபுலத்திடத்து இளைத்தலறியாது இடையிடின்றிக் கழுத்தின்மேல் வைத்த மிக்கதுகத்தைப்பூண்ட ஏரொடு நீரொக்கும், உயர்ந்த புகழினை யுடைய எங்கொழுநன். எ - று. (சு)

பான்முல்லை :-

அரிபா யுண்க ணையிழைப் புணர்ந்தோன்
பரிவக லுள்ளமொடு பால்வாழ்த் தின்று.

இ - ன். செவ்வறிகருவரிபரந்த மையுண்டவிழியினையும் தெரிந்தஆபரணத்தினையுமுடையானை மணந்தவன் வருத்தநீங்கினமனத்துடனே விதியை ஏத்தியது. எ - று.

வ-று. திங்கள் விளங்குந் திகழ்ந்திலங்கு பேரொளி
யங்கண் விசும்பி எனத்துறைக - செங்கட்
குயிலினைய தேமொழிக் கூரொயிற்றுச்செவ்வாய்ப்
பயில்வளையை நல்கிய பால்.

இ - ன். மதியிலங்கும், மிக்குவிளங்கும் பெரியசோதியினையுடைய அழகிய இடத்தினையுடைய சுவர்க்கத்திலே உறைவதாக; சிவந்தகண்ணினை யுடைய குயிலின் இசைபோன்ற இனியசொல்லினையும் கூரிய எயிற்றினையும் செய்யவாயினையும் செறிந்த தொடியினையுமுடையானை எனக்குத்தந்த விதி. எ - று. (ஏ)

கற்புமுல்லை :-

பொன்றிகழ் சுணங்கிற் பூங்க ணரிவை
நன்றறி கொழுநனை நலமிசூத் தன்று.

இ - ன். பொன்போலிலங்கு சுணங்கினையும் பொலிந்தகண்ணினையு முடைய மடந்தை நன்மையறியும் கொழுநனுடைய நன்மையைப் பெருகச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. நெய்கொ ணிணந்து நிறைய வமைத்திட்ட
சூய்கொ ளாடிகில் பிறந்துகர்க - வைகலு
மங்குழைக் கீரை யடகு மிசையினு
மெங்கணவ னல்க வினினு.

இ - ன். நெய்யைத் தன்னிடத்துக்கொண்ட நிணமும் தசையும் மிகக் கூட்டியாக்கின பொரிக்கறியுடைத்தானசோற்றைப் பிறாருந்துக, நாடோ றும்; அழகிய தளிரையுடைய கீரையாகிய இலைக்கறியை நுகரினும் எமது கொழுநன் அருளுமது, இனிதாயிருக்கும் எமக்கு. எ - று.

சூய் - நுறையென் றுமாம்.

(அ)

(இ) து வு ம து.

மேவருங் கணவன் றணப்புத் தன்வயிற்
காவல் கூறினு மத்துறை யாகும்.

இ - ன். பொருந்துதலமைந்த கொழுநன் நீங்கத் தன்னிடத்துக் காவ லைச் சொல்லினும் முற்பட்டதுறையேயாம். எ - று.

வ-று. மௌவல் விரியு மணங்கமழ் மான்மலைத்
நெய் வகையன் முதுசூரம்பைத் தான்றமியன் - செவ்வ
னிறைகாக்கு மிவ்வுலகி னிற்பிறந்த நல்லா
னிறைகாப்ப வைகு நிறை.

இ - ன். மௌவல்மலரும் மணநாறும் மயக்கத்தினையுடைய மாலைக் காலத்து அழிந்த பழங்கூரையிடத்துத் தாந்தனியொருத்தி, செவ்வீதாக இறைவன்காவல் போற்றும் இந்நிலத்திடத்துக் குடிப்பிறந்த நல்லவளுடைய காப்பனகாத்துக் கடிவனகடிந்தொழுதும் ஒழுக்கமாகியநிறை பரிகரிப்பத் தங்கும், நிறையானது. எ - று.

(க)

(இ) து வு ம து.

திருவார் நன்னக ரடைந்த கொழுநன்
பெருவள மேத்தினு மத்துறை யாகும்.

இ - ன். செவ்வம்பெருகும் அழகியமானிகையிலே சேர்ந்தகணவன் றன் பெரியசெவ்வத்தை வாழ்த்தினும் முற்பட்ட துறையேயாம். எ - று.

வ-று. ஊழிதோ ழாழி தொழப்பட்ட இலைவீன்றி
யாழிசூழ் வையத் தகமலிப - வாழி
கருவரை மாப்பினெங் காதல னல்க
வருவிருந் தோம்பும் வளம்.

இ - ள். நெடுங்காலந்தோறும் நெடுங்காலந்தோறும் வணங்கப்பட்டுக் கேழுன்றிக் கடல்கூழ்ந்த பாரகம் பெருக வாழ்வதாக; வலிய மலைபோன்ற அகலத்தினையுடைய எங்கணவனருள யான் வருகிறவீருந்தைப்போற்றஞ் செல்வம். எ - று.

வளம்வாழி. பெயரோடுத்துக்கூறியவழிப் புறப்புறமாம்; நெடுல் வாடைபோலப் பெயரோட்டாதுகூறியவழிப் பெருந்திணையாம்; இவை பிறர் மதமென்றலுமொன்று. (க0)

பத்தாவதுபொதுவியற்படலமுற்றிற்று.

பதினொன்றாவது

கைக்கிளைப்படலம்.

[ஆண்பாற்கூற்று:]

காட்சி யையந் துணிலே யுட்கோள்
பயந்தோர்ப் பழிச்ச நலம்பா ராட்ட
னயப்புற் றிரங்கல் புணரா விரக்கம்
வெளிப்பட விரத்த லெனவிவ் வொன்பது
மாண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளை யாகும்.

எ - ன், ஆண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று

காட்சி : - -

சுரும்பிவர் பூம்பொழிற் சுடர்வேற் கானை
கருந்தடங் கண்ணியைக் கண்டெயந் தன்று.

இ - ள். வண்டுபாக்கும் பூவினையுடைய சோலையிடத்து ஒளிவேற் கானை, கறுத்த பெருத்த கண்ணினையுடையானைக் கண்டு விரும்பியது. எ - று.

வ - று. கருந்தடங்கண் வண்டாகச் செவ்வாய் தளிரா
வரும்பிவர் மென்முலை தொத்தாப் - பெரும்பனைத்தோட்
பெண்டகைப் பொலிந்த பூங்கொடி
கண்டேங் காண்டலுங் களித்தவெங் கண்ணை.

இ - ள். கருமையும்பெருமையுமுடையவழி சுரும்பாகச் சிவந்தவாய் தளிராக அரும்புபோன்ற மெல்லியமுலை தொத்தாகப் பெரியமூங்கில்போன்றதோளாலும் பெண்மைத்தன்மையாலும் அழகுபெற்றதோர் மலர்வல்லியனையானோர்க்கினேம்; நோக்கினமாக, மகிழ்ந்தன, எமதுவழிகள். எ - று.

ஐயம் : - -

கன்னவி றோளான் கண்டபி னவளை
யின்னளென் றுணரா னையமுற் றன்று.

இ - ன். உலக்கல் [சிலிக்கப்]பட்ட தோளினையுடையான் தரிசித்த பின் அவளை இன்னதன்மையனென்று அறியான் ஐயப்பட்டது. எ - று.

வ-று. தாமரைமேல் வைகிய தையல்கொ ருழ்தளிநிற்
காமருவும் வா னோர்கள் காதலிகொ - நேமொழி
மையும் ருண்கண் மடந்தைக
ணைய மொழியா தா முமென் னெஞ்சே.

இ - ன். தாமரைப்பூவின் மேல் தங்கின திருமகள்கொல்லோ ' தாழ்ந் தளிர்னையுடைய சோலைமருவும் வானிடத்தோர்தம் காதன்மிக்க தெய்வமகள் கொல்லோ ' இனியமொழியினையும் அஞ்சனமேவின விழியினையுடைய மடவாளிடத்து ஐயப்பாடு ஒழியாது துயரத்திலே அழுந்தாநின்றது, என் னுடையநெஞ்சு. எ - று. (உ)

துணிவு:—

மாநிலத் தியலு மாத ராமெனத்

* தூமலர்க் கொதையைத் துணிந்துரைத் தன்று.

இ - ன். பெரிய பூமியிடத்துடக்கும் காதலினையுடையார் இவரெனச் சொல்லித் தூய்தான பூமாலையினையுடையானைத் தெளிந்துசொல்லியது. எ - று.

வ-று. திருதுதல் வேரூம்புந் தேங்கோதை வாடு
மிருநிலஞ் சேவடியுந் தோயு - மரிபாந்த
போகித் முண்கணு பிமைக்கு
மாகு மற்றிவ வாகலிடத் தணங்கே.

இ - ன். அழகியததலும் வேர்முதிருக்கும், தேனையுடைய மாலையும் வாடும், பெரியநிலத்தினைச் சிவந்த அடியும்பொருந்தும், செவ்வரிகருவரிபார்த நீண்ட இமையினையுடைய மையுண்டவழியும் இமைக்கும், இவள் அகன்ற பூமியிடத்து மானிடமகளாகியதெய்வமாகும். எ - று.

மற்று, வினமாற்று. இவள் ஆதமென்க. (ங)

உட்கோள்:—

இணரார் கோதையென் னெஞ்சத் திருந்து
முணரா னென்னையென வுட்கொண் டன்று.

இ - ன். கொத்துநிறைந்த மாலையினையுடையாள் என்மனத்திலேயிருந் தும் என்னை அறியாளென உள்ளத்திலே தலைவன் கைக்கொண்டது. எ-று.

வ-று. கவ்வை பெருகக் கரந்தென் மனத்திருந்துஞ்
செவ்வாய்ப் பெருந்தோட் டிருதுதலா - எவ்வாயி

* தூய்தாங்கோதையெனவும்பாடம்.

லஞ்சொன் மாரிபெய் தவியா

ணெஞ்சம் பொத்தி நிறைசடு நெருப்பே.

இ - ன். ஆரவாரமிக மறைந்து என்னெஞ்சிலேயிருந்தும், சிவந்தவாயினையும் பெரியதொளியினையும் அழகிய நுதலினையுமுடையவன் அழகியவாயிடத்து அழகிய வார்த்தையாகியமழையைச் சொரிந்து ஆற்றான்; என்மனத்திலேகலந்து என்னுடையநிறையுடைமையைச் சுடாநின்றது காமத்தீ. எ - று.

நெருப்பை அஞ்சொல்மாரிபெய்து அவியாளென்க.

உட்கோளாவது - உறலாமென்பதனை உட்கொள்கை. (சு)

பயந்தோர்ப்பழிச்சல் :—

இவட்பயந் தெடுத்தோர் வாழியர் நெடிதென

வவட்பயந் தோரை யானாது புகழ்தந்து.

இ - ன். இவனைப் பெற்றெடுத்தோர் பெரிதும் வாழ்வாராகவெனச் சொல்லி அவனைப்பெற்றோரை அமையாதுபுகழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. கல்லறாவி யாடி க் கருங்குளியு காரதிறு

மல்லலஞ் சாரன மயிலன்ன - சில்வனைப்

பலவொலி கூந்தலைப் பயந்தோர்

நிலவரை மலிய நீடுவா ழியரே.

இ - ன். மலையருவியாடி வலியயானை மேகம்போலமுழங்கும் வளப்பத்தினையுடைய அழகிய மலைப்பக்கத்து மயிற்பேட்டையையொத்த சிலதொடியினையும் பலபகுதியாய்த் தழைந்த மயிரினையுமுடையானைப்பெற்றோர், பூமியெல்லையிலே மிகநெடுங்காலம் வாழ்வாராக. எ - று. (இ)

நலம்பாராட்டல் :—

அழிபட ரெவ்வங் கூர வாயிழை

பழிதீர் நன்னலம் பாராட்டி ன்று.

இ - ன். மிக்குருடக்கும் விதனஞ்சிறக்க, தெரிந்த ஆபரணத்தினையுடையாடன் குற்றத்தீர்த்த அழகிய நலத்தைக் கொண்டாடியது. எ - று.

வ - று. அம்மென் கிளவி கிளிபயில வாயிழை

கொம்மை வரிமுலை கோங்கரும்ப - விம்மலை

நறும்பூஞ் சார லாங்கட்

குறுஞ்சுனை மலர்ந்தன தடம்பெருங் கண்ணே.

இ - ன். அழகிய மெல்லிதான வார்த்தையைக் கிளிபழகத் தெரிந்த ஆபரணத்தினையுடையாடன் குவிந்து அழகியவான கொங்கையைக் கோங்கு முகிழ்ப்ப இந்தவரையிடத்து நாமலரினையுடைய மலைப்பக்கத்துச் சிறுசுனைக்குவளைகள் பூத்தன, மிகப்பெரிய விழியின. எ - று.

நற்காமத்துநலம்பாராட்டல் புணர்ச்சிதோன்றவரும்; இஃது அன்ன தன்று. (சு)

நயப்புற்றிரங்கல் :—

கொய்தழை யல்குல் கூட்டம் வேண்டி
யெய்துத லருமையி னிறப்பப் புகழ்ந்தன்று.

இ - ள். கொய்ததழையான் அணிந்த அல்குலையுடையாடன் புணர்ச்சியை விரும்பிப் பொருந்துதற்கு அருமையான் மிகவும்புகழ்ந்தது. எ - று.

வ-று. பெருமட நோக்கிற் சிறுதுதற் செவ்வாய்க்
கருமழைக்கண் வெண்முறுவற் பேதை - திருமுலை
புல்லும் பொறியி லேனுழை
நில்லா தோடுமென் னிறையி னெஞ்சே.

இ - ள். மிக்க மடப்பத்தாற்சிறந்த பார்வையினையும் சிறியதுதலினையும் சிவந்த வாயினையும் கரிய மழைபோலக் குளிர்ந்த கண்ணினையும் விளர்த்த எயிற்றினையுமுடைய மடவாடன் அழகிய முலையைத் தழுவும் விதியிலாதே னிடத்துத் தரியாதே ஓடாநின்றது, என்னுடைய நிறையில்லாத மனம்.
எ - று. (எ)

புணராவிரக்கம் :—

உணரா வெவ்வம் பெருக வொளியிழைப்
புணரா விரக்கமொடு புலம்புதர வைகின்ற.

இ - ள். பிறாறியாத துக்கமிகச் சுடர்விடும் ஆபரணத்தினையுடையானை மணவாத விதனத்தோடே தனிமைபுறத் தங்கியது. எ - று.

வ-று. இணரார் நறுங்கோதை யெவ்வனையாள் கூட்டம்
புணராமற் பூச நரவு - முணராது
தண்டா விழுப்படர் நலியவு
முண்டா லென்னுயி ரோம்புதற் கரிதே.

இ - ள். தொத்துநிறைந்த நறியமாலையினையும் இலங்குந்தொடியினையுமுடையாள்தன் புணர்ச்சி கூடாமையாலே பிறரிகழும் ஆரவாரம் உண்டாகவும், அறியாது கெடாத சீர்மையினையுடைய நிறைவு வருத்தவும் சிறிது உளதால், என்னுடைய உயிர்; இனிப் பாதுகாத்தற்கு அரிது. எ - று. (அ)

வெளிப்படவிரத்தல் :—

அந்தழை யல்கு லணிநலம் புணரா
வெந்துயர் பெருக வெளிப்பட விரத்தன்று.

இ - ள். அழகிய தழையணிந்த அல்குலையுடையாடன் நல்ல நலத்தைக்கூடாத வெய்யவருத்தம் மிகத் தோன்ற இரத்தது. எ - று.

வ-று. உரவொலி முந்நீ ருலாய்நிமிர்ந் தன்ன
கரவருதாமங் கனற்ற - விரவெதிர

முள்ளெயி நிலங்கு முகிழ்நகை

வெள்வளை நல்காள் விடுமென் னுயிரே.

இ - ள். வலியஆரவாரத்தினையுடைய கடல் கடந்தேறிப் பரந்தாலொத்த ஒளித்தற்கரியஆசையுற்ற ஐரத்தலெதிர முட்போன்றபல்லுவிளங்கும் மூரன்முறுவலையும் வெள்வளையினையுமுடையாள் அருளாள் ; விடும், என்னுடையவுயிர். எ - று. (க)

[பெண்பாற்கூற்று:]

காண்ட நயத்த லுட்கோண்மெலிதன்
மெலிவொடு வைகல் காண்டல் வலித்தல்
பகன்முனி வுரைத்த விரவுநீடு பருவரல்
கனவி னரற்ற நெஞ்சொடு மெலிதல்
பெண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளை யாகும்.

எ - ன், பெண்பாற்கூற்றுக் கைக்கிளையாமாறு உணர்த்துதல்தலிற்று.

அவற்றுள்,

காண்டல் :—

தேம்பாய் தெரியல் விடலையைத் திருதுதற்
காம்பேர் தோளி கண்டுசோர்ந் தன்று.

இ - ள். மதுப்பொழியும் மாலையினையுடையதலைவனை அழகியதுதலினையும் மூங்கில்போன்றதோளினையுமுடையாள் நோக்கி மெலிந்தது. எ - று.

வ - று. கடைநின்று காட நலியக் கலங்கி
யிடைநின்ற ஆரலர் தூற்றப் - புடைநின்ற
வெற்கண் டிலனந் நெடுந்தகை
தற்கண் டனெனயான் கண்ட வாறே.

இ - ள். என்னிடத்திலே ஆசையானது நின்றுநெருக்க மயங்கி நடுவுநின்ற ஊர்அலரொடுப்பப் பக்கத்திலேநின்ற என்னைக்கண்டிலன், அந்தப் பெரியமேம்பாட்டினையுடையவன் ; தன்னைக்கண்டேனயான், கண்டபடியே ! எ - று. (க)

நயத்தல் :—

கன்னவி நிணிதோட் காலையைக் கண்ட
நன்னுத லரிவை நயப்புரைத் தன்று.

இ - ள். உலக்கல்பழகிய திண்ணியதோளையுடைய தலைவனைக்கண்ட நல்ல துதலினையுடைய மடந்தையினது ஆசைப்பாட்டைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. கன்னவி றோளானைக் காண்டலுங் காரக்குவளை
யன்னவென் கண்ணுக் கமுதமா - மென்னை
மலைமலிந் தன்ன மார்ப
முலைமலிந் துழித் முயங்குங் காலே.

இ - ன். முலையையொத்த தோளானைக்கண்டேனாகக் கருங்குவளை
யனைய எண்கண்ணிற்கு அமிழ்தமாகாநின்றது; எங்கனையிருக்குமோ! வரை
பார்தாலொத்த அகலத்தை முலை வம்மி முறைமுறையாகத் தழுவுமிடத்து.
எ - று. (உ.)

உட்கோள் :—

வண்டமர் குஞ்சி மைந்தனை நயந்த
வொண்டொடி யரிவை யுட்கொண் டன்று.

இ - ன். சுரும்புமேவும் மயிரினையுடைய தலைவனை விரும்பிய ஒள்ளிய
வளையினையுடைய தலைவி உட்கொண்டது. எ - று.

வ-று. உள்ள முருக வொளிவளையுங் கைதில்லா
கள்ளவிழ் தாரானுங் கைக்கனையா - நெள்ளிச்
சிறுபுன் மலை தலைவரி
னுறுதுய ரவலத் துயிலோ வரிதே.

இ - ன். நெஞ்சுவருந்த ஒள்ளிய தொழுகளும் கரத்தைப் பொருந்தா
வாயின; தேனெழுக்கப்பட்டமாலையினையுடையானும் என்னுடைய காங்க
ளுக்கு எய்தானுயினும்; இகழ்த்து சிறியதாய்ப் புற்கென்றமலைக்காலம் கை
கூடின், மிகும்வருத்தத்தைச்செய்யும் இழுக்கினின்றும் பிழைத்தல் சால
அருமையுடைத்து. எ - று. (ங.)

மெலிதல் :—

ஒன்றர் கூறு முறுபழி நாணி
மென்றோ ளரிவை மெலிவொடு வைகன்று.

இ - ன். பொருந்தாதார்சொல்லும் மிக்க அலருக்கு நாணி மெத்தென்ற
தோளினையுடையதலைவி வாட்டத்துடனே தங்கியது. எ - று.

வ-று. குரும்பை வரிமுலைமேற் கோல நெடுங்க
ணரும்பிய வெண்முத் துகுப்பக் - கரும்புடைததோட்
காதல்செய் காமங் கனற்ற
வேதி லாளற் கிழந்தனெ னெழிலே.

இ - ன். குரும்பைபோன்ற நல்லமுலைமேலே அழகிய நெடியவிழி
தோற்றிய வெண்முத்தான கண்ணீரைச்சிந்தச் சந்தனகுங்குமங்களார் காம
னது கருப்பெழுதியதோளினத் தழுவவேண்டுமென்னும் ஆசையைப்பண்
ணும்விழைவு கனற்ற நமக்கு அருளாத அயலானுக்குப் போக்கினேனே,
என் அழகினை. எ - று. (ச.)

மேலிவோடுவைகல் :—

மணிவளை நெகிழ மாணலந் தொலைய
வணியிழை மெலிவி னுற்றல்கூ நின்று.

இ - ள். மாணிக்கத்தொடிகழலப் பெரிய அழகுடெட அழகிய ஆபரணத்தினையுடையாளது தளர்ச்சியின் வலிமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. பிறைபுரை வாணுதல் பிரரும்ப மென்றோ
ளிறைபுனை யெல்வளை யேக - நிறைபுணையா
யாம நெடுங்கட னீந்துவேன்
காம வொள்ளெரி கணன்றகஞ் சுடுமே.

இ - ள். இளமதியையொத்த ஒளிநுதல் பீர்போலப் பசப்புத்தோற்றமெத்தென்றதோளின் முன்கையிலணிந்த இலங்குதொடி ஓட நிறையே தெப்பமாக யாமமாகிய பெரியகடலை நீந்தாநிற்பேனாயினும், ஆசையென்னும் ஒள்ளியநெருப்பு அழன்று நெஞ்சை எரிக்கும். எ - று. (இ)

காண்டல்வலித்தல் :—

மைவரை நாடனை மடந்தை பின்னருங்
கைவளை சோரக் காண்டல் வலித்தன்று.

இ - ள். மேகத்தைப்பொருந்தின மலைநாடனை மடவாள் இரண்டாவதும் கையிலவளைசோரகையாலே காணவேண்டுமென்றலை நிச்சயித்தது. எ-று.

வ-று. வேட்டவை யெய்தி விழைவொழிதல் பொய்போலு!
மீட்டு மிடைமணிப் பூணனைக் - காட்டென்று
மாமை பொன்னிறம் பசப்பத்
தூமலர் நெடுங்கண் டியிறுறந் தனவே.

இ - ள். விரும்பினவற்றைப் பெற்று ஆசைப்பாடு நீங்குமது பொய்யே போலும்; இரண்டாவதும் செறிந்தமணியாற்சிறந்த ஆபரணத்தினையுடையானைக் காட்டுகவென்றுசொல்லி மேனி பொன்னிறம்போலப் பசப்பத் தூமலர் போன்ற நெடியவிழிகள் உறக்கத்தையொழிந்தன. எ - று.

கண் காட்டென்று துயிறுறந்தனவென்க. (ஈ)

பகன்முனிவுரைத்தல் :—

புரிவளை நெகிழப் புலம்பொடு நின்றோள்
பருவர லுள்ளமொடு பகன்முனி வுரைத்தன்று.

இ - ள். முறுக்குவளைசோரத் தனிமையுடனெநின்றதலைவி துயரமிக்க உள்ளத்தோடே பகற்பொழுதை வெறுத்தபடியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. தன்க ணளியவாய் நின்றேற்குத் தார்விடலை
வன்கண்ண னல்கா னெனவாடு - மென்க
ணிடரினும் பெரிதா லெவ்வும்
படரினும் பெரிதாற் பாவிப்பக் கலை.

இ - ள். தன்னிடத்து அருளை ஆசைப்பட்டுநின்ற எனக்கு மாலையினை யுடையதலைவன் தறுகண்ணன் அருளானெனச்சொல்ல மெலியும் என்னிடத்து வருத்தத்தினும் பெரியதொன்றால், மானம்; என்னுடையநினைவினும் பெரிதால், பாவிபாண இப்பகற்பொழுது. எ - று. (எ)

இரவுநீபெருவரல் :—

புலம்பொடு வைகும் பூங்குழை கங்குற்
கலங்கினைன் பெரிதெனக் கசிந்துரைத் தன்று.

இ - ள். தனிமைபுடனேதங்கும் பொலிந்தகுழையினையுடையான் இரவின்கண் மனமயங்கினைன் பெரிதெனச்சொல்லி கெதிழந்துசொல்லியது. எ - று.

வ-று. பெண்மே னலிவு பிழையென்னுய் பேதுறீஇ
விண்மே லியங்கு மதிநிலக்கி - மண்மே
னினக்கே செய்பகை யெவன்கொ
லெனக்கே நெடியை வாழிய ரிரவே.

இ - ள். பெண்பாலிடத்து நெருக்குநெருக்குத் தப்பென்றுபாராய், அறிவினமையுற்று ஆகாசத்திடத்தேஉலாவும்தியைப் போகாதபடிவிலக்கி; பூமியிடத்து நினக்கு யான்செய்தமறுபாடு எவன்கொலோ' எனக்கே நீ நெடியையாயிருந்தாய்; வாழ்வாயாக, இரவுப்பொழுதே. எ - று. (அ)

கனவினரற்றல் :—

ஒண்டொடி மடந்தை யுருகெழு கங்குலிற்
கண்டவன் கரப்பக் கனவி னரற்றின்று.

இ - ள். ஒள்ளியவளையினையுடையதலைவி அஞ்சதல்பொருத்திய இரவுப்பொழுதிடத்துக் கண்டதலைவன் ஒளிப்பக் கனவின்கண் வாய்விட்டுப் புலம்பியது. எ - று.

வ-று. அயர்வொடு நின்றே னரும்படர்நோய் தீர
நயவரும் பள்ளிமே னல்கிக் - கயவா
நனவிடைத் தமிழேன் வைகக்
கனவிடைத் தோன்றிக் கரத்தனீ கொடிதே.

இ - ள். மயக்கத்தோடுநின்றேனுடைய அரியநினைவினால்வந்த நோய் நீங்க நன்மையுண்டாம் சயனத்தின்மேல் எனக்கருளி, கீழ்மகனே, நனவின்

ககஅ

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

கண்ணை தனியேனாகி யான் தங்கக் கனவினிடத்தேதோற்றி நீ மறைந்து
போவது கொடிதாயிருந்தது. எ - று. (க)

இ து வு ம து.

பெய்வளை யவனொடு பேணிய கங்கு

லுய்குவன் வரினென வுரைப்பினு மதுவே.

இ - ள். இட்ட வளையினையுடையான் தலைவனொடுவிரும்பிய இரவுப்
பொழுதுவரிற் பிழைப்பேனெனச் சொல்லினும் அத்துறையாகும். எ - று.

வ-று. தோடவிழ்தார் யா நுந் தோடர வவனுமென்

பாடகச் சீறடியின் மேற்பணிய - நாடகமா

வைகிய கங்கு றலைவரி

னுய்குவெ னுலகத் தளியேன் யானே.

இ - ள். இதழ்விரிந்தமாலையெவ்வியழிந்தமை யானுமலினவத் தலைவ
னும் என்னுடைய பாடகத்தினையுடைய சிற்றடியுமேலேவணங்கக் கூத்தாகத்
தங்கிய இரவுப்பொழுது இன்னம்கைகூடிற் பிழைப்பேன்; புரியிடத்து அளி
யேன்யான். எ - று. (க0)

நெஞ்சொடுமெலிதல்:—

அஞ்சொல் வஞ்சி யல்லிருட் செனீஇய

நெஞ்சொடு புகன்ற நிலையரைத் தன்று.

இ - ள். அழகியசொல்லினையுடைய வஞ்சிக்கொம்பையொப்பாள் இர
வுப்பொழுது இருளின்கட் செல்வான்வேண்டி மனத்தோடு விரும்பிய நிலை
யைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. மல்லாடு தோளா னனியவாய் மாவிருட்கட்

செல்லா மொழிக செலவென்பாய் - நில்லாய்

புனையிழை யிழந்த பூச

னினையினு நினைதியோ வாழி நெஞ்சே.

இ - ள். ‘மல்லின்செய்தியுலாவும் புயத்தினையுடையான்றன் அளியை
ஆசைப்பட்டு மயக்கமுடைய இருளிடத்துச் செல்லக்கடவேமல்லேம்; நீ
தவிரவாயாக போக்கை’ என்று சொல்லுவாய்; நீநில்லாய்; அணிந்தஆபரணஞ்
சோர்ந்தஆரவாரத்தை உள்ளுரையோ’ உள்ளாயோ’ வாழ்வாயாக; எனது
நெஞ்சே. எ - று. (கக)

இ து வு ம து.

வரிவளை நெகிழ்த்தோன் முன்செல வலித்தே

னரிவைய ருறிகென வுரைப்பினு மதுவே,

(இ - ள்: அழகிய வளையை கெழிப்பண்ணினோன்முன்னே போவே
ஐகத் துணிந்தேன்; அரிவையரெல்லாம் இதனை அறிகவெனச்சொல்லினும்
முன்புசொன்ன துறையேயாம். எ - று.

வ-று. நல்வளை யேக நலத்தொலைவு காட்டிய
செல்லல் வலித்தேனச் செம்மன்முன் - பில்லாத
வம்ப வுரையொடு மயங்கிய
வம்பற் பெண்டிரு மறைகவெம் மலரே.

(இ - ள்: அழகியதொடி கழல் என்னழகு அழிவுகாட்டுவான் வேண்டிப்
போதல் உடன்பட்டேன், அத்தலைவன்முன்பு; இல்லாத புதுவார்த்தையோடு
கலங்கிய புறங்கூறும்பெண்டிரும் சொல்லுக, எம்முடையஅலரை. எ - று.

செல்லிற் பெருந்திணையாம். (கஉ)

பதினென்றாவதுகைக்கிளைப்படலமுற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது

பெருந்திணைப்படலம்.

[பெண்பாற்கூற்று.]

வேட்கைமுந் துறுத்தல் பின்னிலை முயறல்
பிரிவிடை யாற்றல் வரவெதிர்த் திருத்தல்
வாராமைக் கழித விரவுத்தலைச் சேற
வில்லவை நகுதல் புலனியுட் புலம்பல்
ரு பொழுதுகண் டிரங்கல் பாத்நையை யேசல்
கண்டுகண் சிவத்தல் காதலிற் களித்தல்
கொண்டகம் புகுதல் கூட்டத்துக் குழைத
லூடலு ணைகிழ்த லுரைகேட்டு நயத்தல்
பாடகச் சீறடி பணிந்தபி னிரங்கல்
க0 பள்ளிமிசைத் தொடர்தல் செல்கென விடுத்தலென
வொன்பதிற் நிரட்டியோ டொன்று முளப்படப்
பெண்பாற் கூற்றுப் பெருந்திணைப் பால.

எ - ன், பெருந்திணைக்குரிய பெண்பாற்கிளவியாமாறு உணர்த்துதல்
துதலிற்று.

வேட்கைமுந்துறுத்தல்:—

கையொளிர் வேலவன் கடவக் காம
மொய்வளைத் தோளி முந்துற மொழிந்தன்று.

இ - ள். கையிடத்தேவினங்கும் வேலினையுடையவன்செலுத்த வேட்கையைச்செறிந்த தொடியாற்சிறந்த தோளினையுடையான் தலைவன்முன்னே சொல்லியது. எ - று.

வ-று. எழுதெழின் மார்ப மெனக்குரித் தாடுகன்
றழுதழுது வைகலு மாற்றேன் - றொழுதிரப்பல்
வல்லிய மன்ன வயவேலோய் வாழ்கென
வல்லியந்தார் நல்க லறம்.

இ - ள். சந்தனகுங்குமச்சேற்றால்வரிக்கும் அழகினையுடைய அகலம் எனக்கே சேமமாகவேண்டுமென்றுசொல்லி அழுதழுது நாடோறும் பொறேறாகிப் பணிந்து வேண்டிக்கொள்வேன் ; புலியையொத்த வலிய வெற்றி வேலினையுடையோய், உயிர்வாழ்வாயாகவென எனக்கு நின் அல்லியினையுடையமாலையைத் தருதல்காண் அறமாவது. எ - று. (க)

பின்னிடைமுயறல் :—

முன்னிழந்த நலனசைஇப்
பின்னிடை முய்ந்தன. ௭௮

இ - ள். தலைவ் முன்பு சீதாற்ற தன் அழகைநச்சி இரந்து பின்னிற்றலை மேற்கொண்டது. எ - று.

வ-று. மற்கொண்ட திண்டோண் மறவே நெடுந்தகை
தற்கண்டு மாயைத் தகையிழந்த - வெற்காண்ப
பெய்கனி யானைப் பிணரெருத்திற் கண்டியான்
கைதொழுதேன் றுன்கண் டிலன்.

இ - ள். மற்றொழிலேமேற்கொண்ட திண்ணியபுயத்தினையும் சினவேலினையுமுடைய பெரியமேம்பாட்டாளன் தன்னகக்கண்டு நிறத்தின் அழகையிழந்த என்னக்காணச் சொரியுமத்தினையுடையகளிற்றினது சருச்சரையாற்பொலிந்த கழுத்தகத்தேகண்டு யான் கையைக்குவித்தேன் ; தான் என்னகக் கண்டிலன். எ - று. (உ)

பிரிவிடையாற்றல் :—

இறைவனை நெகிழ வின்னா திரங்கிப்
பிறைறுதன் மடந்தை பிரிவிடை யாற்றினு.

இ - ள். முன்கையில்தொடிசோர வெறுத்து வருந்தி இளமதிபோன்ற துதலினையுடையமடவாள் தலைமகன்பிரிந்தவிடத்து ஆற்றியது. எ - று.

வ-று. ஓடுக கோல்வளையு முரு மலரறைக
தோடவிழ் தாழை துறைகமழக் - கோடுடையும்
பூங்கானற் சேர்ப்பன் புலம்புகொண் மான்மலை
நீங்காணென் னெஞ்சுகத்து ணின்னு.

இ - ள். கையைவிட்டுப்போவனவாக திரண்டதொடியும்; ஊரிலுள்ளாரும் பழிதூற்றுக; இதழ்விரியுந்தாழை நீர்த்துறையெல்லாம் மணநாற்சங்குபோல் மலரும் பொலிந்தகடற்காணலையுடையசேர்ப்பன் தனிமைகொண்ட மயக்கமுடைத்தான மாலைக்காலத்துப் போகான்; என்னெஞ்சத்திடத்து நிலைபெற்று. எ - று. (ங)

வரவேதிர்ந்திருத்தல் :—

முகைபுரை முறுவன் முள்ளெயிற் றரிவை
வகைபுனை வளமனை வரவேதிர்ந் தன்று.

இ - ள். முல்லையரும்பன்ன நகையாற்சிற்றத கூரியபல்லினையுடைய மடவாள் பலகூறுபடக் கைசெய்த செல்வமனையிடத்தே தலைவன்வருதலை ஏற்றிருந்தது. எ - று.

வ-று. காம நெடுங்கட னீர் துங்காற் கைபுனைந்த
பூமலி சேக்கைப் புனைவேண்டி - நீமலிந்து
செல்லாய் சிலம்பன் வருதற்குச் சிந்தியா
யெல்லாக நெஞ்ச மெதிர்.

இ - ள். ஆசையாகிய பெரிய கடலைநீந்துமிடத்துக் கைசெய்யப்பட்ட மலர்மிக்க சயனத்திடத்துக் கூட்டமாகிய தெப்பத்தைவேண்டி நீ விரைந்து போகாய்; தலைவன் இவ்விடத்துவருதற்கு நினையாய்; நீமயக்கம் நீங்கி வளக்கமுற என்னெஞ்சே, எதிரே. எ - று.

எதிர் செல்லாயென்க.

(ச)

வாராமைக்கழித்தல் :—

நெடுவேய்த் தோளி நிமித்தம் வேறுபட
வடிவே லண்ணல் வாராமைக் கழிந்தன்று.

இ - ள். உயர்ந்த மூங்கிலன்னதோளினால், சொகினைவிகற்பத்தால், வடித்த வேலினையுடையதலைவன் வாராதொழிய அதற்கு அழிந்தது. எ - று.

வ-று. துடங்கருவி யார்த்திழியு நீராக்கருஞ் சார
லிடங்கழி மான்மலை யெல்லை - தடம்பெருங்கண்
டாரார மார்பன் றமியே னுயிர்தளர
வாரான்கொ லாடும் வலம்.

இ - ள். அசையும் மலையருவி ஆரவாரித்துவிழும் பார்த்தற்கரிய மலைப் பக்கத்து இராகவேகத்தையுண்டாக்கும் மயக்கமுடைய மாலையளவிலே மிகப் பெரிய கண்ணானது, மாலையாற்சிற்றத ஆரமார்பன் தனியேனுடைய உயிர் மெலிய வாரான் போலும்; வலம் தடியாநின்றது. எ - று.

தடம்பெருங்கண் வலமாடுமென்க.

(ரு)

இரவுத்தலைச்சேறல் :—

காண்டல் வேட்கையொடு கணையிரு ணடுநாண்
மாண்ட சாயன் மணையிறந் தன்று.

இ - ள். தலைவனைக் காண வண்டுமென்னும் ஆசையோடு செறிந்த
இருளையுடைய ஒத்த யாமத்து மாட்சிமைப்பட்ட மென்மையாள் தன் இல்லி
னின்றும் இறந்தது. எ - று.

வ - று. பணையா யறைமுழங்கும் பாயருள் நாடன்
பிணையா ர மார்பம் பிணையத் - துணையாய்க்
கழிகாம முய்ப்பக் கணையிருட்கட் செல்கேன்
வழிகாண மின்னு க வான்.

இ - ள். வீரமுரசென்னக் கற்பாறையிடத்து ஒலிக்கும் பாந்த அருவி
யாற் பொலிந்தநாடன் மூட்டுவாயினையுடைய ஆரமார்பத்தைத்தழுவ எனக்
குத் துணையாய் மிக்க ஆசைசெலுத்தச் செறிந்த இருளிடத்துப்போவேன்,
நெறியைக்காண மின்னுவுதாக, மேகம். எ - று. (சு)

இல்லவைநகுதல் :—

இல்லவை சொல்லி யிலங்கெயிற் றரிவை
நல்வய லுரீன நகைமிசூத் தன்று.

இ - ள். உள்ளனவல்லா தவற்றையுரைத்து விளங்கும் பல்லினையுடைய
மடவாள் அழகியபழனஞ்சூழ்ந்தலுரீன நகையைப்பெருக்கியது. எ - று.

வ - று. முற்ற முலையார் முயங்க விதழ்குழைந்த
நற்ற ரகல நகைதரலி - னற்றார்
கலவே மெனநேர்ந்துங் காஞ்சிநல லுர
புலவேம் பொறுத்த லரிது.

இ - ள். இளமுலையினையுடையார்தழுவப் பூங்கோடுவாழ்ந அழகிய
மாலையினையுடைய மார்பம் சிரிப்பைத்தருதலின், அழகியமாலையினை மணவே
மென நிச்சயித்தும் காஞ்சிமரத்தினையுடைய அழகியலுரீன, ஊடேம்; நின்
னுடன்ஊடின், ஆற்றுத்தலரிது. எ - று.

ஆதலிற் புலவேம்.

(எ)

புலவியுட்புலம்பல் :—

நலவனை மடந்தை நற்றார் பரிந்து
புலவி யாற்றாள் புலம்புற் றன்று.

இ - ள். அழகிய தொடியினையுடையமடவாள் தலைவன்மார்பின் மாலை
யை அறுத்து ஊடலாற்றாளாய்த் தனிமையுற்றது. எ - று.

வ-று. ஒங்கிய வேலான் பணியவு மொள்வீழை
தாங்காள் வரைமார்கிற றூர்பரிந் - தாங்கே
யடும்படர் மூழ்கி யமைமென்றோள் வாட
நெடும்பெருங்க ணீந்தின நீர்.

(இ - ன். 'உயர்ந்தவேலினையுடையான் வணங்கவும் ஒள்ளியஆபரணத்
தினையுடையான் கோபத்தைத்தடாநாய் மலையன்ன அகலத்தின்மாலையை
யறுத்து அவ்விடத்திலே வருத்தத்துயரத்திலேஅழுத்தி மூங்கில்போன்ற
மெல்லியதோள்கள் மெலிய செடியவாப்பப் பெரியவாடியகண்கள் நீரிலேமிதந்
தன. எ - று

(அ)

பொழுதுகண்டிரங்கல் :—

நின்ற லாற்றா னெடிதுயிர்த் தலமரும்
பொற்றொடி யரிவை பொழுதுகண் டிரங்கின்று.

பொ (இ - ன். உயிர்திறற்றலைத்தொற்றாநாய் கெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டு சுழலும்
பொன்றாற்செய்தவனையினையுடைய தலைவி மாலப்பொழுதைக்கண்டு வருந்
தியது. எ - று.

வ-று. இறையே நிறந்தன வெவ்வனே யுண்க
ஊறையே பொழிதலு ரோவா - நிறையைப்
பருகாப் பகல்கரந்த பையுள் கூர் மாலே
யருகா வுயங்கு முயிர்.

(இ - ன். கையிறையைக்கடந்தன, விளக்கத்தினையுடையதொடிகள் ;
மையுண்டவிழிகள் துளியைச்சொரிதலும்ஒழியா ; என் நிறையையுண்டு
ஆதித்தனொளித்த நோய்மிகும் மாலக்காலத்துக் கரைந்துவருந்தாரிற்கும்,
பிராணன். எ - று.

(க)

பரத்தையையேசல் :—

அணிவய லூரனொ டப்பிழ வமரும்
பணிமொழி யரிவை பாததையை யேசின்று.

(இ - ன். அழகியபழனத்தையுடைய ஊரனுடனே நீர்விளையாட்டுவரு
ம்பும் மெல்லியசொல்லினையுடைய தலைமகள் பரத்தையைப்பல்லற்கூறியது.
எ - று.

வ-று. யாமுயங்கு மென்முலையால் யாணர் வயலூரன்
றேமுயங்கு பைந்தார் திரைமுயங்க - யாமுயங்க
வெவ்வையர் சேரி யிரவு மிமைபொருந்தாக்
கவ்வை கருத்திற் கடை.

இ - ள். யாம் பொறையாற்றாதுவருந்தும் மெல்லியகொங்கையாலே புதுவளப்பத்தினையுடைய கழனியால்நிறைந்த ஊரானது தேன்தழுவும் செவ்வி மாலையைப் புனற்றிரை தழுவாநிற்ப யாம்தழுவாநிற்ப, இதற்கு எந்தங்கைய ராகிய பரத்தையாசேரி பலரும்உறங்கும் இரவும் கண்ணிமைகூடாத ஆரவார த்தைநினைப்பிற் சாலப் புல்லியது. எ - று. (௧௦)

கண்டுகண்ணிவத்தல் :—

உறுவரை மார்ப னொள்ளிணர் நறுந்தார்
கறுவொடு மயங்கிக் கண்ணிவந் தன்று.

இ - ள். பெரியமலைபோன்ற அகலத்தினையுடையவனது ஒள்ளிய தொத்தினையுடைய கமழுமாலையை முனிவுடனே கலங்கித் தலைவி கோபித் தது. எ - று.

வ-று. கூடிய கொண்கண் குறுகக் கொடிமாற்பி
னடிய சாந்தி னணிதொடர்ந்து - வாடிய
தார்க்குவளை கண்டு தரியா விவண்முகத்த
கார்க்குவளை காலுங் கனல்.

இ - ள். மணந்தகொழுநன் அணுகக் கொடியனையாள் மாற்பிடத்துத் தோய்ந்த சந்தனத்தின் அழகுமேவிச் செவ்வியழிந்த செங்கழுநீர்மாலையைக் கண்டு பொருவாய் இவளுடையமுகத்திற் செவ்விக்குவளையாகியகண்கள் அழலைச்சொரியும். எ - று (௧௧)

காதலிற்களித்தல் :—

மைவரை நாடன் மார்பகம் பொருந்திக்
கைவிட லறியாக் காதலிற் களித்தன்று.

இ - ள். மேகம்பொருந்தின மலைநாடனுடைய மாற்பிடத்தேமேவி நீங் குதலறியாத அன்பினால் மகிழ்ந்தது. எ - று.

வ-று. காதல் பெருகிக் களிசெய்ய வக்களியாற்
கோதையுந் தாரு மிடைகுழைய - மாதர்
கலந்தாள் கலந்து கடைக்கண்ணுற் கங்குல்
புலந்தாள் புலரியம் போது.

இ - ள். அன்புவிக்குக் களிப்புச்செய்ய அம்மகிழ்ச்சியால் மாலையும் கோதையும் நடுவேவாடக் காதலினையுடையாள் கூடினாள்; கூடிக் கடைக் கண்ணுலே நோக்கி இரவுப்பொழுதைமுனிந்தாள், விடியற்காலத்து. எ - று.
கங்குல்கழிந்ததென்றுபுலந்தாள். (௧௨)

கொண்டகம்புருதல் :—

காதல் பெருகக் கணவனைக் கண்ணுற்றுக்
கோதையாற் பிணித்துக் கொண்டகம் புக்கன்று.

இ - ன். அன்புமிகக் கொழுநனைக்கண்டு மாலையாற்கட்டி அகத்திலே
கொண்டுபுக்கது. எ - று.

வ-று. கண்டு களித்துக் கயலுண்க ணீர்மல்கக்
கொண்டகம் புக்காள் கொடியன்னாள் - வண்டினங்
காலையாழ் செய்யுங் கருவரை நாடனை
மாலையான் மார்பம் பிணித்து.

இ - ன். தலைவனைக்கண்டுமகிழ்ந்து கயல்போன்ற மையுண்டகண் நீர்
மிக அகத்திலேகொண்டுபுக்காள், வல்லியனையாள்; சுரும்பினங்கள் காலைப்
பொழுதிலே யாழ்ப்போலவிசைக்கும் கரியமலைநாடனைத் தாராலே அகலத்
தைக்கட்டிக்கொண்டு. எ - று.

பிணித்துக் கொண்டகம்புக்காள் கொடியன்னாள். (கஉ)

கூட்டத்துக்குழைதல் :—

பெய்தா ரகலம் பிரித லாற்றாக்
கொய்தழை யல்குல் கூட்டத்துக் குழைந்தன்று.

இ - ன். இட்டமாலையினையுடைய அகலத்தை நீங்குதல்பொருத பறி
த்த தழையாற்சிறந்த அல்குலியையுடையாள் புணர்ச்சியிடத்து நெகிழ்ந்தது.
எ - று.

வ-று. மயங்கி மகிழ்பெருக மால்வரை மார்பிற்
றயங்கு புனலூரன் றண்டார் - முயங்கியும்
பேதை புலம்பப் பிரிதியோ நீயென்னுங்
கோதைகுழ் கொம்பிற் குழைந்து.

இ - ன். மனங்கலங்கிக் களிப்புமிகப் பெரியவரைபோன்ற மார்பினை
யுடைய அசையும்புனலூரன் றன் குளிர்ந்தமாலையைத் தழுவிடும் மடவான்
யான் தனிமைப்பட நீபிரிகின்றயோவென்றசொல்லும்; மாலையுற்றின பூங்
கொம்புபோலத் தளர்ந்து. எ - று.

தளர்ந்து நீபிரிகியோவென்னும். (கச)

ஊடலுணைகிழ்தல் :—

நள்ளிருண் மாலே நடுங்களுர் நலிய
வொள்வளைத் தோளி யூடலு னெகிழ்த்நன்று.

இ - ன். செறிந்தஇருளையுடைய மாலக்காலத்துத் துளங்காரின்ற
துயரநெருக்க ஒள்ளியதொடியாற்சிறந்த தோளினையுடையாள் வழக்காட்டி
டத்துக் குழைந்தது. எ - று.

வ-று. தெரிவின்றி யூடத் தெரிந்துநங் கேள்வர்
பிரிவின்றி நல்கினும் பேணாய் - திரிவின்றித்
துஞ்சே மெனமொழிதி தூங்கிருண் மான்மாலை
நெஞ்சே யுடையை நிறை.

இ - ன். குற்றமொன்றும் ஆராயாது நாம் ஊட, விசாரித்து நம் கொழுநர் நீங்குதலின்றியே தலையளிபண்ணினும் விரும்பாயாய் வேறுபாடின்றி உறங்கேமெனச் சொல்லாநின்றாய்; தங்கும் இருளையுடைய மயக்கத்தைச் செய்யும் மலைக்காலத்து, மனமே, நிறையுடையை நீ. எ - று. (கரு)

உரைகேட்டுநயத்தல் :—

துயரொடு வைகிய சூழ்வனைத் தோளி

யுயர்வரை நாட னுரைகேட்டு நயந்தன்று.

இ - ன். துன்பத்தோடுசங்கிய சூழ்ந்த சொடியினையுடையதோளி உயர்ந்த மலைநாடன் நன்வார்த்தையைக் கேட்டுவிரும்பியது. எ - று.

வ-று. ஆழ விடுமோ வலரொடு வைகினுந்

தாழ்குர லேனற் றலைக்கொண்ட - நூழில்

விரையாற் கமழும் விறன்மலை நாட

னுரையாற் றளிர்க்கு முயிர்.

இ - ன். துயரக்கடலுள்ளே அழுந்தவிடுமோ; பிறர்தூற்றும் பழியோடுதங்கினும் குளிந்தகதிரையுடைய தினையிலே தலைமணந்த நூழிலென்னும் வல்லியினுடைய மணங்கமழும் வெற்றியானமைந்த வரைநாடன்வார்த்தையாலே தளிர்க்கும் என்னுயிர். எ - று.

உயிர் ஆழவிடுமோ. ஆல் - அசை.

(கசு)

பாடகச்சீறடிபணிந்தபிரனிரங்கல் :—

கோடுயர் வெற்பன் கூப்பிய கையொடு

பாடகச் சீறடி பணிந்தபி னிரங்கினு.

இ - ன். குவடு நீண்ட மலையினையுடையவன் குவித்தகையுடனே பாடக மணிந்த சிற்றடியிலே வணங்கியபின்பு நெஞ்சுநெகிழ்ந்தது. எ - று.

வ-று. அணிவரு பூஞ்சிலம் பார்க்கு மடிமேன்

மணிவரை மார்பன் மயங்கிப் - பணியவும்

வற்கென்ற நெஞ்சம் வணங்காய் சிறுவரை

நிற்கென்றி வாழியர் நீ.

இ - ன். அழகுமிகும் பொலிந்தசிலம்பு ஆரவாரிக்கும் அடிமேலே அழகிய வரைபோன்ற அகலத்தையுடையவன் கலங்கிவணங்கவும் வலிமையுற்ற மனமே, வணங்காயாய்ச் சிறியகால ஊடநீராதேநிற்பேனென்று சொல்லாநின்றாய்; வாழ்வாயாக நீ. எ - று.

வாழியொன்பது, நகை.

(கஎ)

பள்ளியிசைத்தோடர்தல் :—

மாயிருங் கங்குன் மாமலை நாடனைப்

பாய னீனிப் பள்ளியிசைத் தொடர்ந்தன்று.

இ - ள். மிகவும் பெரியகங்குலிடத்துப் பெரிய வரைநாடனை உறக்கத்
தை யொழிந்து சயனத்திலேபற்றியது. எ - று.

வ-று. யானை தொடருங் கொடிபோல யானுண்ணைத்
தானை தொடரவும் போதியோ - மானை
மயக்கரிய வுண்கண் மடந்தைதோ னுள்ளி
யியக்கருஞ் சோலை யிரா.

இ - ள். யானையைப்பற்றும் வல்லிபோல நினை யான் புடைவை
யைப் பற்றவும் போகின்றாயோ; மாணமயக்கும் செவ்வரிகருவரிபார்த
மையுண்டகண்ணையுடைய மடவாடன் தோளாகருதி உலாவுதற்கரிய சோலை
யிடத்து இரவுப்பொழுதிலே. எ - று.

தானைதொடரவும் போதியோ.

(கஅ)

செல்கெனவிடுத்தல் :—

பாயிருட் கணவனைப் படர்ச்சி நோக்கிச்
சேயிழை யரிவை செல்கென விடுத்தன்று.

இ - ள். பார்த னுருட்காலத்துக் கொழுநனைச் செலவைப்பார்த்துச்
சிவந்த ஆபரணத்தினையுடையதலைவி போவாயாகவென்று சொல்லியது.
எ - று.

வ-று. விலங்குந ரீங்கில்லை வென்வேலோய் சென்றீ
யிலங்கிழை யெவ்வ நலியக் - கலங்கிக்
குறியுள் வருந்தாமைக் குன்றுகுழி சோலை
நெறியுள் விரிக நிலா.

இ - ள். நினைந் போகாமலேவிலக்குவார் இவ்விடத்து ஒருவரு
மல்லே; வென்றிவேலினையுடையாய், செல்வாயாக; விட்டுவிளங்கும் ஆபர
ணத்தையுடையாள் துன்பநெருக்க மயங்கிக் குறியிடத்து நினைந் காணுது
வருத்தமுறாதபடி மலைசுற்றின்சோலையிடத்து வழியுள்ளே விரிவதாக, நிலா,
எ - று.

விரிகநிலா; வென்வேலோய்சென்றீ.

(கக)

[இருபாற்பெருந்திணை:]

சீர்செல வழங்கல் செழுமட னூர்த
றுதிடை யாட றுயரவற் குரைத்தல்
கண்டுகை சோர்தல் பருவ மயங்க
லாண்பாற் கிளவி பெண்பாற் கிளவி
நு தேங்கமழ் கூந்தற் றெரிவை வெறியாட்
டரிவைக் கவடுனை பாண்வர வுரைத்தல்

பரிபுரச் சீறடிப் பரத்தை கூறல்
 விறலி கேட்பத் தோழி கூறல்
 வெள்வளை விறலி தோழிக்கு விளம்பல்
 க0 பரத்தை வாயில் பாங்குகண் நிரைத்தல்
 பிறர்மனைத் துயின்றமை விறலி கூறல்
 குற்றிசை யேனைக் குறுங்கலி யுளப்பட
 வொத்த பண்பி னென்றுதலை யிட்ட
 வீரெண் கிளவியும் பெருந்திணைப் பால.

எ - ன், இதுவும் பெருந்திணைப்பாலவாமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.
 அவற்றுள்,

செலவழுங்கல் :—

நிலவுவே நெடுந்தகை நீள்கழை யாற்றிடைச்
 செலவுமுன் வலித்துச் செலவழுங் கின்று.

இ - ள். நிலவுபோல ஒளிவிடும் வேலினையும் பெரிய மேம்பாட்டினையு
 முடையவன் உயர்ந்த மூங்கிலியைந்த வழியிடைப் போவானாக முன்னே
 நிச்சயித்துப் போக்கு ஒழிந்தது. எ - று.

வ-று. நடுங்கி நறுறுதலா ணன்னலம்பீர் பூப்ப
 வொடுங்கி யுயங்க லொழியக் - கடுங்களை
 வில்லே ருழவர் விடரோங்கு மாமலைச்
 செல்லே மொழிக செலவு.

இ - ள். நடுக்கமுற்று, மணங்கமழும் துதலினையுடையாள் மிக்கஅழகு
 பீர்க்கம்பூப்போலப் பசப்ப மெலிந்து வருந்துதல்விரக கொடிய அம்பினை
 யுடையவில்லே ஏருழவாகவுடையவேடர்தம் முழையையுடைய உயர்ந்த பெரிய
 மலையிடத்துப் போகாம்; நெஞ்சே, தவிர்வாயாக, போக்கை. எ - று. (க)

மடலுர்தல் :—

ஒன்றல்ல பலபாடி
 மன்றிடை மடலுர்த்தன்று.

இ - ள். ஒன்றன்றியே பலவற்றையும்சொல்லி மன்றிநடுவே மடன்
 மாவைச் செலுத்தியது. எ - று.

வ-று. இன்றிப் படரோடி யானுழப்ப வைங்கணையான்
 வென்றிப் பதாகை யெடுத்தானு - மன்றிற்
 றனிமடமா னோக்கி தகைநலம்பா ராட்டிக்
 குனியடன்மாப் பண்ணிமேல் கொண்டு.

இ - ன். இற்றைநாள் இந்தநினைவுடனே யான்பழக கீந்தம்பினை யுடையகாமன் வெற்றிக்கொடியை உயர்த்தானும்; அம்பலத்திலே ஒப்பில் லாத மடப்பத்தினையுடைய மாணன்ன பார்வையாடன் மிக்க அழகைக் கொண்டாடி வளைந்த பனைமடலாகிய குதிரையைப்பண்ணி அதில் ஏறி. எ-று.

ஏறி இன்றிப்படரோடு யானுழப்ப கிங்கணையான் வென்றிப்பதாகை எடுத்தானும். (உ)

தூதிடையாடல்:—

ஊழி மாலை யுறுதுயர் நோக்கித்

தோழி நீங்கா தீதடையாடின்று.

இ - ன். உகம்போன்ற மாலைக்காலத்துத் தலைவியுற்ற துன்பத்தைப் பார்த்துத் தோழி விட்டுநீங்காளாய்த் தலைவனிடத்தே தூதாகிநடந்தது. எ - று.

வ-று. வள்வாய்ந்து பண்ணுக திண்ணை வடிக்கண்ணை

ளொள்வாள்போன் மாலை யுயல்வேண்டும் - கள்வராய

தாதொடு வண்டி மிருந் தாம வரைமார்ப

தாதொடு வந்தேன் றெழ.

இ - ன். வாரை ஆராய்ந்து பண்ணுறுதது, திண்ணியதேரினை; வடுப் பிளவன்ன விழியினையுடையாள் ஒள்ளியவாள்போலும் கொடிய மாலைக் காலத்துப் பிழைத்தல்வேண்டும்; தேனை இடத்திலேயுடைய பூவுடனே சுரும்புஆர்க்கும் மாலையினையுடைய மலைபோலுமார்பனே, நின்னைவணங்கத் தூதாகிவந்தேன். எ - று (ங)

துயரவற்குரைத்தல்:—

மான்ற மாலை மயிலியல் வருத்த

றேன்றக் கூறித் துயரவற் குரைத்தன்று.

இ - ன். மயங்கிய மாலைக்காலம் மயல்போன்றமயிலினை வருத்தலை அறியச்சொல்லி அவடுன்பத்தைத் தோழி தலைவற்குச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. உள்ளத் தவலம் பெருக வெளியேவலோ

யெள்ளத் துணிந்த விருண்மாலை - வெள்ளத்துத்

தண்டா ரகலந் தழுஉப்புணையா நீநல்கி

னுண்டாமென் றேழிக் குயிர்.

இ - ன். நெஞ்சிற் துயரமிகச் சோதிவேலோய் இகழ்த்தற்குநிச்சயித்த இருளினையுடைய மாலைவெள்ளத்திலே குளிர்ந்த மாலைமார்பத்தைத் தழுவு தற்குத் தெப்பமாக நீ அளிப்பாயாகில் எனதுதோழிக்கு உயிருண்டாம். எ - று.

கண்ணகைசோர்தல் :—

போதார் கூந்தற் பொலந்தொடி யரிவை
காதல் கைம்மிகக் கண்ணகை சோர்ந்தன்று.

இ - ன். மலர்நிறைந்த குழலினையும் பொற்றொடியினையுமுடைய தலைவி
தன் அன்பு கைகடப்பத் தோழிகண்டு தன்னுடைய ஒழுக்கம் தளர்ந்தது.
எ - று.

வ-று. ஆம்ப னுடங்கு மணிவளையு மேகின
கூப்பன் மறந்த கொழுங்கயற்கண் - காம்பி
னெழில்வாய்ந்த தோளி யெவனாங்கொல் கானற்
பொழிலெல்லர மீயும் புலம்பு.

இ - ன். ஆம்பற்றண்டைவளைத்திட்ட அழகியவளையும் வீழ்த்தன;
துயிலிழந்தன, வளவிய கயலடீபாலும்விழிகள்; மூங்கிலினும் அழகுமருவின
தோளினையுடையான் என்னாங்கொல்லோ! கடற்கரைச்சோலைமுழுதுநத
ரும், தனிமையை. எ - று.

ஆம்பற்றண்டுபோலும் திரண்டவளையென்பாரும், இத்தம்போலும் வெள்
வளை யென்பாருமுளர். (ங)

பருவமயங்கல் :—

உருவ வால்வளை யுயங்கத் தோழி
பருவ மயங்கிப் படருழந் தன்று.

இ - ன். அழகிய வெள்வளையினையுடையான்வருந்தப் பாங்கி காலத்தை
அன்றாமெனமருண்டு வருத்தமுற்றது. எ - று.

வ-று. பெரும்பணை மென்றோள் பிரிந்தாரெப் முள்ளி
வருமபருவ மன்றுகொ லாங்கொல் - சுரும்பிமிரும்
பூமலி கொன்றை புறவெலாம் பொன்மலரு
மாமயிலு மாலு மலை.

இ - ன். பெரிய மூங்கில்போன்ற மெல்லியதோளினை நீங்கியதலைவர்
எம்மை நினைந்து வருங்காலம் அல்லகொல்லோ? ஆங்கொல்லோ? வண்
டொலிக்கும் பூமிக்க கொன்றை குறுங்காடெல்லாம் பொன்னைப்பூக்கும்;
அழகியமஞ்ஞையும் மலையிடத்தே ஆலியாநிற்கும். எ - று.

இது தோழி ஆற்றுவதிக்கும்வகை யன்றாதவிற் பெருந்திணையாயிற்று. ( )

இதுவுமது.

ஆங்கவர் கூறிய பருவ மன்றெனத்
தேங்கமழ் கோதை தெளிதலு மதுவே.

இ - ன். ஆவ்விடத்துத் தலைவர்கொன்னகாலம் இஃது அன்றென மணம் பொருந்தின மாலையினையுடையதலைவி தேறுதலும் அத்துறையாம். எ - று.

வ-று. பொறிமயி லாலின பொங்க ரெழிவி
சிறுதுவலை சிந்தின சிந்த - நறிய
பவர்முல்லை தோன்றி பரியாம லீன்ற
வவர்வருங் காலமீ தன்று.

இ - ன். புள்ளிகளையுடைய மஞ்ஞை ஆவித்தன; சோலையாகிய மேகம் பொறையாற்றாமையான் மதுச்சிறுதுளியைச்சுகறின; சித்த, நறிய கொடி நெருக்கத தான்மலிந்த முல்லையும் மென்மே றுன்றியும் காலமரியாமல் முகிழ்த் தன; நம்முடைய தலைவர்வருங்காலம் இஃதென்று. எ - று. (எ)

ஆண்பாற்கிளவி:—

காமுறு காமந் தலைபரிந் தேங்கி
யேமுந் நிருந்த விறைவ னுரைத்தன்று.

இ - ன். வேட்கைமிகும் ஆசை எல்லாகடப்ப எக்கமுற்று மயங்கியிரு ந்த தலைவன்கொல்லியது. எ - று

பரிந்தென்பதனைப் பரியவென்க.

வ-று. கயற்கூடு வாண்முகத்தாட் கண்ணிய நெஞ்ச
முயற்கூடு முன்னதாக் காணி - னுயற்கூடுங்
காண மரபிற் கடும்பகலுங் கங்குலு
நாணாளு மேயா நகை.

இ - ன். கண்ணாகிய ஆணைக்கயல்பொருந்திய ஒளியாற்சிறந்த முகத் தினையுடையானைக் கூடக்கருதியமணம் முயலிற்று உறைவிடமாகியமதியை முன்னே காணிற் பிழைத்தல்கூடும்; காணாதமுறைமையிற் கொடிய பகலும் இரவும் நாடோறும் நாடோறும் இயையா, மகிழ்ச்சி. எ - று.

நகை - பலநாளும்மகிழும்கூட்டங்கள்.

(அ)

பெண்பாற்கிளவி:—

வெள்வளை நெகிழவு மெம்முள் ளாத
கள்வனைக் காணதிவ் ஆரெனக் கிளந்தன்று.

இ - ன். சங்கவளையோரவும் எம்மைநிலையாது வெள்வளையினக்கொ ண்ட கள்வனைக் காணாது இப்பதியென்று சொல்லியது. எ - று.

வ-று. வானத் தியலு மதியகத்து வைகலுங்
கானத் தியலு முயல்காணுந் - தானத்தி
னெள்வளை யோடவு முள்ளான் மறைந்துறையுங்
கள்வனைக் காணதிவ் ஆர்.

இ - ன். விண்ணில்நடக்கும் நிறைமதியிடத்து நாடோறும் காட்டிலே திரியுமுயலைக் காணுமிற்கும்; கையிடத்து ஒள்ளியவளைகழலவும் உணராளுகி ஒளித்து வாழுங்கள்வனைக் காணாது, இந்தப்பதி. எ - று.

இவையிரண்டும் கைகடந்தகாமத்த; இக்கூற்று இவர்க்கேயுரிய; அல் லன யாவர்க்குமுரிய. (க)

வேறியாட்டு:—

தேங்கமழ் கோதை செம்ம லளிநினைந்
தாங்கந் நிலைமை யாயறி யாமை
வேங்கையஞ் சிலம்பற்கு வெறியா டின்று.

இ - ன். மணநாறுமாலையுடையான், தலைவனது அருளைக்கருதி அவ் வீடத்து அந்நிலைமையைத் தாயறியாதபடி வேங்கைமரத்தாற்போலிந்த மலை யுடைய முருகற்கு வெறிக்கூத்தாடியது. எ - று.

வ-று. வெய்ய நெடிதுயிரா வெற்ப னளிநினையா
வைய நனிநீங்க வாடினாண் - மைய
லயன்மனைப் பெண்டிரோ டன்னைசொ லஞ்சி
வியன்மனையு ளாடும் வெறி.

இ - ன். வெவ்விதாகத் தீர்க்கச்சுவாதம்விட்டுத் தலைவனது அருளைக் கருதித் தலைவன் வருவனோ வாரானோவென்னும் ஐயப்பாடு மிகவும் நீங்க ஆடினான், மயக்கத்தினையுடைய அயன்மனைமகளிருடனே அன்னைசொல் லையுமஞ்சி, அகன்றமனையிடத்தே ஆடும் வெறிக்கூததை. எ - று.

ஆடினான் யார் தலைவி.

(க௮)

பாண்வரவுரைத்தல்:—

மாணிழைக்கு வயலூரன்
பாண்வரவு பாங்குமொழிந்தன் று.

இ - ன். மாண்டஆபரணத்தினைஉடையானுக்கு வயலூரன் றன் பாணன் வரவைத் தோழிசொல்லியது. எ - று.

வ-று. அஞ்சொற் பெரும்பனைத்தோ ளாயிழையாய் தாநொடியும்
வஞ்சந் தெரியா மருண்மலை - யெஞ்சேரிப்
பண்ணியல் யாழொடு பாணனார் வந்தாரா
லெண்ணிய தென்கொலோ வீங்கு.

இ - ன். அழகியசொல்லையும் பெரிய வேயன்னதோளினையும் தெரிந்த ஆபரணத்தினையுமுடையாய், தாஞ்சொல்லும் பொய்ம்மையை ஆராயமாட் டாத மயக்கஞ்செய்யும் மலைப்பொழுதின்கண் எமதுசேரியிடத்து இசைக் கொத்தயாழுடனே பாணனார்வந்தார்; இவர்கருதியகாரியம் என்னையோ? இவ்விடத்து. எ - று. (கக)

பரத்தைகூறல் :—

தேங்கயழ் சிலம்பன் றுரெமக் கெளிதெனப்

பாங்கவர் கேட்பப் பரத்தை மொழிந்தன்று.

இ - ன். மணங்கமழும் மலையையுடையதலைவன் மலை எமக்குப் பெறுதற்கு எளிதென்றுசொல்லிப் பாங்காயினர் கேட்பப் பரத்தைமொழிந்தது. எ - று.

வ-று. பலவுரைத்துக் கூத்தாடிப் பல்வய லூர்

னிலவுரைக்கும் பூணவர் சேரிச் - செலவுரைத்து

வெங்கட் களியால் விறலி விழாக்கொள்ள

லெங்கட் சுவன்ற ரெளிது.

இ - ன். பலபொய்யும் சொல்லிநடித்துப் பலசெய்யினையுடையவரான் நிலவைக்காட்டும் முத்தணியினையுடைய பரததையர்சேரியிடத்துப் போக்கைச்சொல்லி வெவ்விவ மதுவையுண்டமகிழ்ச்சியாற் பாணிச்சி, விழாவினைக் கொண்டாடாதேகொள்; எமக்கு அவனுடையமலை எளிது. எ - று.

ஆதலால், விழாக்கொள்ளல்.

(கஉ.)

விறலிகேட்பத்தோழிகூறல் :—

பேணிய பிறர்முயக் காரமு தவற்கெனப்

பாணன் விறலிக்குப் பாங்கி மொழிந்தன்று.

இ - ன். விரும்பிய பரததையருடைய புல்லுதலைப்பெறுதல் அரிய அமிழ்த்தோடொக்கும் தலைவற்கெனச்சொல்லிப் பாணனுடைய பாணிச்சிக்குத் தோழிசொல்லியது. எ - று.

வ-று. அரும்பிற்கு முண்டோ வலரது நாற்றம்

பெருந்தோள் விறலி பிணங்கல் - சுரும்போ

டதிரும் புனலூரற் காமிர்த மன்றே

முதிரு முலையார் முயக்கு.

இ - ன். அரும்பிற்குமுண்டோ பூவினதுவாசம்' பெரியதோளினை யுடைய பாணிச்சி, பிணங்காதேகொள்; வண்டிடனே ஆர்க்கும் புனலையுடைய லூரற்கு நிறைந்த அமிர்தமல்லவோ' முதிருமுலையினையுடையார்தழுவதல். எ - று.

(கஉ.)

விறலிதோழிக்குவிளம்பல் :—

ஆங்கவன் மூப்பவர்க் கருங்களி தருமெனப்

பாங்கி கேட்ப விறலி பகர்ந்தன்று.

இ - ன். அவ்விடத்துத் தலைவன்மூப்புப் பரததையர்க்குப் பெறுதற்கரிய மகிழ்ச்சியைத் தருமெனச்சொல்லி இப்பரத்தைதோழிகேட்பப் பாணிச்சி சொல்லியது. எ - று.

வ-று. உளைத்தவர் கூறு முரையெல்லா நிற்க

முளைத்த முறுவலார்க் கெல்லாம் - விளைத்த

பழங்க ளளைத்தாய்ப் படுகளி செய்யு

முழங்கும் புனலூரன் மூப்பு.

இ - ள். வெறுத்தவர்கூறும்வார்த்தையெல்லாம் அங்ஙனேநிற்க, தோன்றின எயற்றினையுடைய பரத்தையர்பலர்க்கும் ஆக்கின்பழந்தேறலையொத்து மிக்ககளிப்பினைப்பண்ணும், ஒலிக்குநீரினையுடைய ஊரன் துழுதுமை. எ-று.

பரத்தையாயில்பாங்கி கண்ணேரத்தல்.

உம்மி லரிவை யுரைமொழி யொழிய

வெம்மில் வலவனுந் தேரும் வருமெனப்

பரத்தை வாயிற்குப் பாங்கி பகர்ந்தன்று.

இ - ள். உங்கள்வீட்டிடத்து மடவாள் சொன்னவார்த்தை நீங்க, எங்கள் அகத்திடத்துப் பாகனும் தேரும் வருமெனச் சொல்லி இற்பரத்தை தோழிக்குச் சேரிப்பரத்தையோழி சொல்லியது. எ - று.

வ-று. மாணலங் கொள்ளு மகிழ்நன் றணக்குமேற்

பேணலம் பெண்மை யொழிகென்பார் - காணக்

கலவ மயிலன்ன காரிகையார் சேரி

வலவ நெடுந்தேர் வரும்.

இ - ள். 'மாட்சிமைப்பட்ட எமது அழகினைக் கைக்கொள்ளுந்தலை வன் எம்மை விட்டுநீங்குவானாயின், விரும்பேம், பெண்மைத்தன்மை எம்மிடத்து நீங்குக' என்றுசொல்லும் இற்பரத்தையர்காணத் தோகைமயிலினை யொத்த பரத்தையர்தம் சேரிக்கண் பாகனையுடைய உயரியதேர் வாராநிற்கும். எ - று.

பேணலம் பெண்மையொழிகென்பார்காணவரும்.

(கரு)

பிறர்மனைத்துயின்றமைவிறலிகூறல் :-

மற்றவர் சேரியின் மைந்த னுறைந்தமை

யிறற்றென விறலி யெடுத்துரைத் தன்று.

இ - ள். பரத்தையர்சேரியிடத்துத் தலைவன் தங்கின்படி இத்தன்மைத் தெனப் பாணிச்சி எடுத்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. தண்டா ரணியவாந் தையலார் சேரியுள்

வண்டார் வயலூரன் வைகினமை - யுண்டா

லறியே னடியுறை யாயிழையாற் பெற்றேன்

சிறியேன் பெரிய சிறப்பு.

இ - ள். குளிர்ந்த மாலையினையுடைய அழகை ஆசைப்படும் பரத்தை யர் சேரியிடத்திலே சுரும்புகிறைந்த கழனியையுடைய ஊரன்றங்கினமை நீ

அருளினபடியால் உண்டு; யான் அறியேன்; அடிபொருந்தம் ஆபரணத்தினை யுடையாளாலே பெற்றீறன், சிறியயான் பெரியநன்மையை, எ - று. (கசு)

குற்றிசை:—

பொற்றா ரகலம் புல்லிய மகளிர்க்

கற்றாங் கொழுகா தறங்கண்மா றின்னு.

(இ - ன். அழகியமலைமாற்பைப்பொருந்திய அரிவையர்க்கு அற்றது திப்பட்டு நடவாது அறததைக கண்மறுத்தது. எ - று.

வ-று. கரிய பெருந்தடங்கண் வெள்வளைக்கை யானே

மரிய கழிகேண்டை மைந்த - தெரியின்

விளிந்தாங் கொழியினும விட்டகலார் தம்மைத்

தெளிந்தாரிற் றீர்வது தீது.

(இ - ன். கரியவாய் மகவும் பெரியவிழியினையும் விளர்த்த தொடியணிந்தகரத்தினையுமுடையானேப் பொருந்திய மிக்க தொடர்ச்சியினையுடைய தலைவனே, ஆராயின், இறந்துபடிலும் விட்டுநீங்காராய்த தம்மைத் துணையென்றுதேறினாரிடத்துநின்றும் கழிவது பொல்லாது. எ - று. (கௌ)

குறுங்கலி:—

நாறிருங் கூந்தன் மகளிரை நயப்ப

வேறுபடு வேட்கை வியக் கூறினறு.

(இ - ன். நறுநாற்றங்கமழும் பெரியகுழலினையுடைய மடவாரைவிரும்ப விகற்பித்தகாதலைக் கெடச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. பண்ணவாந தீஞ்சொற பவளத் துவர்ச்செவ்வாய்ப்

பெண்ணவாம் பேரல்குற் பெய்வளை கண்ணவா

நன்னலம் பீர்பூப்ப நல்கார் விடுவதோ

தொன்னல முண்டார் தொடர்பு.

(இ - ன். பண் ஆசைப்பட்ட நுத்தித்தசொல்லினையும் பவளம்போல மிகச்சிவந்த வாயினையும் பெண்மைதனமைஅவாவும் பெரிய அல்குலினையும் இட்டவளையினையுமுடையவர்தன் கண்களாசைப்படும் நல்லஅழகு பீர்க்கம் பூப்போலப் பசுப்ப அருளாராய்க் கைவிடுவதோ, பழைதாகிய நலத்தை அனுபவித்தவர் உறவு. எ - று. (கஅ)

* வென்றிப்பெருந்திணை:—

பாடாண் பகுதியுட் டொல்காப் பியமுதற்

கோடா மபிற் குணனொடு நிலைஇக்

* பாடாண்பாட்டிலும் வாகையிலுமுள்ள புறத்தியலென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† தொல்காப்பியன் முதலென்றும் பாடம்.

கொடுப்போ ரேத்திக் கொடா அர்ப் பழித்தலும்

விடுத்த லறியா விறல்புரி வாகையுள்

ரு வாணிக வென்றியு மல்ல வென்றியு

நீணெறி யுழவ னிலனுழு வென்றியு

மிகல்புரி யேறொடு கோழியு மெதிர்வன்

றகருடன் யானை தண்ப்பில்வெம் பூழொடு

சிவல்களி பூவை செழும்பரி தேர்யா

க0ழிவர்தரு சூதிடை யாடல் பாடல்

பிடியென் கின்ற பெரும்பெயர் வென்றியொ

டுடையன பிறவு முளப்படச் தொகைஇ

மெய்யி னுர்தமிழ் வெண்பா மாலையு

ளைய னுரித நமர்ந்துரைத் தனவே.

எ - ன், பாடாண்பகுதியிலும் வாகையிலுமுள்ள புறத்திணையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ன், பாடாண்பகுதியிற் கொடுப்போரேத்திக் கொடாஅர்ப்பழித்தலும், வாகைத்திணையுள், வாணிகவென்றி மல்வென்றி உழவன்வென்றி ஏறு கொள்வென்றி கோழிவென்றி தகர்வென்றி யானைவென்றி பூழ்வென்றி சிவல்வென்றி கிளிவென்றி பூவைவென்றி சூதிரைவென்றி தேர்வென்றி யாழ்வென்றி சூதுவென்றி ஆடல்வென்றி பாடல்வென்றி பிடிவென்றி என இவை பதினெட்டுமாம். எ - று.

கொடுப்போரேத்திக்கொடாஅர்ப்பழித்தல் :—

வ-று. சீர்மிகு நல்லிசை பாடிச் செலவயர்தும்

கார்முகி லன்னார் கடைநோக்கிப் - போர்மிகு

மண்கொண்ட வேன்மற மன்னரே யாயினும்

வெண்கொண்ட லன்னரை விட்டு

இ - ன், சீர்மிக்க நல்லபுகழைப்பாடிச் செல்லவிரும்புவேம், காலமழையன்றர் வாய்தலைக்கருது; பூசன்மிக்க பூமியெல்லாங்கைக்கொண்ட வேலிளையுடைய மறவேந்தரேயாயினும் பெய்யாமுகிலிளையாரைவிட்டு. எ - று.

விட்டுக் கார்முகிலன்னார்கடையோக்கிச் செலவயர்தும்.

(க)

வாணிகவென்றி :—

வ-று. காடுங் தடுத்திரை நீர்ச்சுழியும் கண்ணஞ்சான்

சாடுங் கலனும் பலவியக்கி - நீடும்

பலிசையாற் பண்டம் பகர்வான் பரியான்

கலிகையா னீக்கல் கடன்.

இ - ன், காட்டையும் கடியதிரையினையுடைய நீர்ச்சுழியையும் கண்ணஞ்சானாய்ச் சகடம்பலவும் மரக்கலம்பலவும் இடந்தோறுஞ்செலுத்தி நீடும்

இலாபங் காரணமாகப் பலபண்டமும் விற்கும்வாணிகன் பொருளிற்பற்றில் னாய்ப் பிறர் மிடியைத் தன்கையாலேநீக்குமது, செய்தி. எ - று. (உ)

மல்வேன்றி :—

வ-று. கண்டான் மலைந்தான் கதிர்வானங் காட்டியே
கொண்டான் பதாகை மறமல்லன் - வண்டார்க்கு
மால் துயலு மருவிய மாமலை
போலுந் திரடோள் புடைத்து.

(இ - ன். எதிரிமல்லனைக்கண்டான், மாறுபட்டான், ஒளியான்மிக்க ஆகாயத்திடத்தே அவனை எழுவீசிக் குறித்த தாயததைக்கொண்டான், வெற்றிக்கொடியினையுடைய மறமல்லன்; வண்டொலிக்கும்மலைஅசையும் அருவியினையுடைய பெரியமலையையொக்கும் திரண்டத்தாளினைத்தட்டி. எ - று.

புடைத்துக் கொண்டான்.

சட்டுகை - உடக்கரிக்கை.

(உ)

உழவன்வேன்றி :—

வ-று. மண்பத மீராக்கி மலிவயலும புன்செய்யுங்
கண்பட வேர்பூட்டிக் காலத்தா - லெண்பதனுந்
தத்துநீ ரார்க்குங் கடல்வேலித் தாயர்போல்
வித்தித் தருவான் விளைவு.

(இ - ன். நிலத்தின்செவ்வியைப்பார்த்து மிகக் வயலிடத்தும் கொல்லை யிடத்தும் பரக்க ஏரைப்பூட்டியுழுது தற்காலத்தால் நெல்லுவரகு முதலாயின எட்டுணவினையும் தவழூர் திரையொலிக்கும் கடலை வேலியாகவுடைய பூமி யிடத்துத் தாயரைப்போல் வித்தி விளைப்பான், பல்லுயிர்க்கும் ஆக்கம். எ - று.

எண்பதனுவன் :—நெல் வரகு சாமை தினை இறுங்கு கேழ்வரகு கொள் உழுந்து என்பன; “நெல்வரகு சாமை தினையிறுங்கு கேழ்வரகு - கொள்ளு முந்தோ டெண்விளைவாகும்”

(ச)

ஏறுகொள்வேன்றி :—

வ-று. குடைவரை யேந்தியநங் கோவலனை கொண்டா
னடையவிழ் பூங்கோதை யஞ்சல் - விடையரவ
மன்றங் கறங்க மயங்கப் பறைபடுத்
தின்று நமர்விட்ட வேறு.

(இ - ன். மலையாகிய குடையையேந்திய நம்ஆயனென்கொண்டான். இலை மலரும் பூமாலையினையுடையாய், அஞ்சாதேகொள்; மிக்க ஆரவாரம் மன்றி டத்தே யொலிப்பக் கண்டார்மயங்கப் பறையறைந்து இன்று நம் உறவுமுறை யார்விட்ட ஏற்றை. எ - று.

(இ)

கோழிவென்றி :—

வ-று. பாய்ந்து மெறிந்தும் படி நதும் பலகாலுங்
காய்ந்துமவாய்க் கொண்டுங் கடுஞ்சொல்லா - ராய்ந்து
நிறங்கண்டு வித்தகர் நேர்விட்ட கோழிப்
புறங்கண்டு தான்வருமே போர்க்கு.

இ - ள். எழப்பாய்ந்தும் காலின்முன்னையிட்டடிததும் தாழ்ந்தும் பல
காலுங் கோவித்தும் கூடியும், கடியசொற்கோழி. ஆராய்ந்து கோழிகளின்
நிறமறிந்து கோழிநூல்வல்லவர் சொல்லுகதுசொல் ஒப்பாகவிட்ட கோழி
யைப் புறங்கண்டும் தான் பின்பம் போர்க்குவாராநின்றது. எ - று.

புறங்கண்டும் போர்க்கு வரும்.

சொல்லுக்குச்சொல் வெல்லும், ஆமைக்கு ஆமைவெல்லும், தெங்குக்குத்
தெங்குவெல்லும் எனக கோழிகளின் *நிறமறிந்துவிடுதல். வித்தகர் - கோழி
நூல்வல்லவர். (சு)

தகர்வென்றி :—

வ-று. அருகோயு நீங்கா துணைதலு மின்றித்
திரிகோட்ட மானிரியச் சீறி - பொருகளம்
புக்கு மயங்கப் பொருது புறவாயை
நக்குமா நல்ல தகர்.

இ - ள். சீர ஐயுரினாதே மிக்ககிட்டுதலுமின்றிப் புரிந்த கொம்பினை
யுடைய எதிர்த்த தகர்கெடக் கோயித்துப் போகுகளத்தேபுக்கு கலங்கப்
பொருது புறவாயினை நக்கும், நல்லதகர். எ - று (எ)

யானைவென்றி :—

வ-று. கஞ்சகம் வாய்த்த கவளநதன் கைக்கொண்ட
குஞ்சரம் வென்ற கொலைவேழம் - துஞ்சா
துழலையும் பாய்ந்திதுத் தோடா து தான்ற
னிழலையுந் தான்குளிக்கு நின்று.

இ - ள். அட்டிமதுரமிட்டுத் திரட்டின கவளத்தைத் தன்கையிலே
கொண்ட யானையைவென்ற கொலைத்தொழிலையுடையவேழம், உறங்காதே
கணையத்தையும் பாய்ந்து முறித்து ஓடாதே தான் தன்னுடையநிழலையும்
வெகுண்டென்று துகைக்கும். எ - று.

உம்மை - சிறப்பு.

(அ)

பூழ்வென்றி :—

வ-று. சொல்லுஞ் சுவட்டவர் சொல்லுக சொல்லுங்காற்
சொல்லும் பலவுள சொன்னபின் - வெல்லு

* திறமறிந்தென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

நலம்வர நாடி நடுங்காது நூறகட்

புலவரா லாய்ந்தமைத்த பூழ்.

இ - ன். நூற்பழக்கமன்றியே சொல்லுங் குறும்புழாடிகள் வேண்டிற் றுச்சொல்லாக, சொல்லுந் தத்துச் சொல்லக்கடவபலமந்திரமுன், அவற்றைச் சொன்னபின், வென்றிபெறும்; கண்ணெண்டாக ஆராய்ந்து கலங்காது நூலிடத்து அறிவுடையாரால் ஆலக்கணம் ஆராய்ந்து மதித்தபூழ். எ - று.

சொல்லக்கடவமந்திரம் பலவாவன தீர்ந்தும்அரிசி ஒதுமந்திரமும், பச்சிலை, பிசைத்து தடவுப்போது சொல்லுமந்திரமும், செலியுள்ளுத்துமந்திரமும். (க)

சிவல்வேன்றி —

வ-று. ஒட்டியா ரெல்லா முணாரர் புடைத்தபின்

விட்டோடவேண்டுமோ தண்ணுமை - விட்ட

சுவடேற்கு ராரிற் கட ரிழாய் செர்ந்து

கவடேற்கு வேறிக் களத்து

இ - ன். சபதக்கடும் சிவலினை புடையாரெல்லாம் அறியார்; எதிர்க்கி வலைத் தாக்கியபின்பு தண்ணுமையைக்கைவிட்டோடவேண்டுமோ, இந்தச் சிவல்வந்த பொழுதே இதனுக்கஞ்சி ஓடவமையும்; இவர் பொரவிட்டவற்றுள் என்றொன்று எதிர்க்குமாயின், விட்டுவிடுவதும் ஆபரணத்தினையுடையாய், வருந்தி இதன்கவட்டினுட் புகுந்து கண்டோர் கைக்க ஓங்கி களத்திடத்து. எ - று.

ஆதலால் விட்டோடவேண்டுமோ தண்ணுமை.

(க0)

கிரிவேன்றி —

வ-று. இலநா முறைப்பதன்க ணைவ்வோ நாணப்

பலநாள் பணிபதமுங் கூறிச் - சிலநாளுந்

பொங்கரி புண்கணை பூவைக்கு மாறாகப்

பைங்கிளியைக் கற்பித்தாள் பாட்டு.

இ - ன். நாம் அதனிடத்து இகழ்ந்துசொல்லுஞ்சொல்லில்; விளங்கும் வளையினையுடையாய், நீநாணப் பலநாளும் சாழ்ந்தசொற்களையுங் கூறிச் சில நாளுள்ளே மிக்கசெவ்வரியினையுடைய மையுண்ட கண்ணை நம்புவைக்குமாறு படைத் தன்பசங்கிளியைப் பாட்டைக்கற்பித்தாள். எ - று.

நாமுரைப்பு இல.

(கக)

பூவைவேன்றி:—

வ-று. புரிவொடு நானினாற் பூவை புணர்த்துப்

பெரிய வரியவை பேசுந் - தெரிவன

வெள்ளெயிற்றுச் செவ்வாய் வரியுண்க ணுள்வளர்த்த

கிள்ளை கிளந்தவைகிண் டிட்டு.

இ - ன். பிரியத்தோடு நாவினாலே பூவையானது வகுத்துப் பெரிய வான சொல்லுதற்கரியவார்த்தைகளைச் சொல்லும்; தெரிந்தவையினையும் விளர்த்த எயிற்றினையும் சிவந்த வாயினையும் செவ்வரிகருவரியாற்சிறந்த மையுண்டகண்ணினையுமுடையான் தான்வளர்த்த கிளிசொன்னவார்த்தை களைக் கிழித்துக் கீழ்ப்படுத்தி. எ - று.

கீண்டிடுப்பேசும்.

(கஉ)

குதிரைவேன்றி:—

வ-று. ஐந்து கதிரும் பதினெட்டுச் சாரியையும்

கந்து மறமுங் கறங்குளைமா - முந்துற

மேல்கொண் டவைசெலீஇ வென்வேலான் மேம்பட்டான்

வேல்கொண்ட கண்ணுனை மீட்டு.

இ - ன். விக்किதம் வற்கிதம் உபகண்டம் ஜவம் மாஜுவம் என்னுமிப் பஞ்ச தாரையையும் பதினெட்டுவகைப்பட்ட சுற்றுவரவியையும் கழியப்பாய் தலையும் கறுவுதலையும் ஒலிக்குந்தலையாட்டத்தினையுமுடைய குதிரையை முந் துற மேல்கொண்டு முன்பு சொன்னவற்றைச்செலுத்தி வெற்றிவேலைக் கொண்டு மேம்பட்டான், பிறரைவென்று வெற்றிமகளைத் தன்னிடத்துமிட் டிக்கொண்டு. எ - று.

(கங)

தேர்வேன்றி:—

வ-று. ஒலிமணித் திண்டே ருடையாரை வெல்லுங்

கலிமணித் திண்டேராற் காளை - கலியாப்

பலவுடன் பூட்டிப் படர்சிற்ற் தைந்து

செலவொடு மண்டிலஞ் சென்று.

இ - ன். ஒலிக்கும் மணியையுடைய திண்ணிய தேரினையுடைய பகை வரை வெல்லும், ஆரவாரிக்கும் மணிகளையுடைய திண்ணிய தேராலே காளை யானவன்; மனவெழுச்சியையுடைய குதிரைபலவும் ஒக்கப்பூட்டிச் செல்லு தல் மிக்க பஞ்சதாரையுடனே பதினெட்டுச்சுற்றுவரவும் அமர்ந்து. எ - று.

சென்று வெல்லும்.

(கச)

யாழ்வேன்றி:—

வ-று. பாலை படுமலை பண்ணி யதன்கூட்டங்

கோலஞ்செய் சீறியாழ் கொண்டபின் - வேலைச்

சுவையெலாந் தோன்ற வெழீஇயினான் குழந்த

வவையெலா மாக்கி யணங்கு.

இ - ன். படுமலைப்பாலையையும் அல்லாதபாலையையும் ஆக்கி அழகு செய்த சிறிய யாழைத்தன்கையிலேகொண்டபின்பு முன்புசொன்ன திரி பாலைத்திறமெல்லாம் அமுதச்சுவைதோன்ற வாசித்தான், சுற்றிய அவையி னுள்ளாரையெல்லாம் தன்வசத்தாசாக்கி, அணங்கு. எ - று.

அணங்கு எழீஇயினான்,

(கடு)

குதுவென்றி:—

வ-று. கழகத் தியலுங் கவற்றி னிலையு
மளகத் திருதுதலா ளாய்ந்து - புழகத்து
பாய வகையாற் பணிதம் பலவென்றா
ளாய வுகையு மறிந்து.

(௭) - ன். குதினியல்பையும் கவற்றினுடைய நிலையையும் பணிச்சையையுடைய திருதுகலினையுடையாள் ஆராய்ந்து புகழினையுடைய மனையிடத்து உபாயவகையால் குதுபொரூட்டினபலவும் வென்றன், ஆதாயத்தின் கூறுபாட்டையுமறிந்து. எ - று.

அறிந்துபலவென்றான்

புகழென்பசுன்கட் ககரம் விநாரந்தார்த்துக்கத்து

(கக)

ஆடல்வென்றி:—

வ-று கைகால் புருவங்கண் பாணி நுடதுக்குக்
கொய்ப்புங்கொம் பண்ணா குறிக்கொண்டு - பெய்ப்புப்
படுகளிவண் டாரபபப பரிஸ்வளை நின் றுடுந
தொடுகழன் மன்னன் றுடி.

(௭) - ன். கையாலும், காலாலும், புருவத்தாலும், கண்ணாலும் தாளத்தையும் செலவையும் இசையையும் கொய்யப்பட்ட பூங்கொம்பண்ணாள் கருதிக்கொண்டு துடியபூவில் மகக களிப்பினையுடைய வண்டு ஆரவாரிப்பச் செறிந்த வளையினையுடையாள் நின்றாஆடும், கட்டுங்கழல்வேந்தனாகுத்துடிக்கத்தை. எ - று.

(கக)

பாடல்வென்றி:—

வ-று. வண்டுறையுங் கூந்தல் வயுக்கண்ணாள் பாடினாள்
வெண்டுறையுஞ் செந்துறையும் வேற்றுமையாக் - கண்டறியக்
கின்னாம் பீபாலக் கிளையமைந்த தீந்தொடையா
ழந்தரம்பு மச்சுவையு மாய்ந்து.

(௭) - ன். வண்டுதங்குங் கூந்தலினையும் வடுவகிர்போன்ற கண்ணினையுமுடையாள் பாடினாள்; வெண்டுறைப்பாட்டும் செந்துறைப்பாட்டும் வேறுபாடுதோன்ற, அறிவா மனத்தாற் கண்டறியக் கின்னரத்தின் ஓசைபோல, இணை கிளை பகை நட்டி இனமென்னும் வகையின் நீந்தாவதாகிய கிளைத் தொடர்ச்சியமைந்த தித்தித்த கோவையினையுடைய யாழிற்செய்யப்பட்ட அழகிய *நரம்பும் மந்தர மத்திம தாரமும் ஆராய்ந்து. எ - று.

ஆய்ந்து பாடினாள்.

செந்துறையென்பது ஓசைகுறித்

* * * * (கக)

* நரம்பும்மந்தரசுமுமாராய்ந்து என்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பிடிவென்றி:—

வ-று. குவளை நெடுந்தடங்கட் கூரெயிற்றுச் செவ்வா
யவளொடு மாமையொப் பான - விவளொடு
பாணியுந் தூக்கு நடையும் பெயராமைப்
பேணிப் பெயர்ந்தாள் பிடி.

இ - ள். செங்கழுநீர்மலரையொத்த நெடிய பெரியகண்ணினையும்
கூரிய எயிற்றினையும் சிவந்த வாயினையுமுடைய சீதேவியுடன் நிறமொத்த
இவளொடு தாளமும் இசையும் செலவும் தப்பாதபடி பரிகரித்துப் பிடிபோல
அசைந்துபெயர்ந் தாடுங்கூததை ஆடினாள். எ - று.

இனிப் பெயர்த்தானென்று பாடமோதிப் பிடியையநடத்தினாளென்பாரு
முளர். (கக)

பன்னிரண்டாவதுபெருந்திணைப்படலமுற்றிற்று.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலைமூலமும் உரையும் முற்றுப்பெற்றன.

சு த் தி ர ம்.

வெட்சி கரந்தை வஞ்சி காஞ்சி
யுட்குடை யுழினை நொச்சி தும்பையென்
றித்திற மேழும் புறமென மொழிப்
வாகை பாடாண பொதுவியற் றினையெனப்
போகிய மூன்றும் புறப்புற மாகும்.

துறையகராதி.

[இதில் திணைப்பெயர்களும் சிலவுண்டு.]

	பக்கம்.		பக்கம்.
அகத்துழினை	... ௩௩	உழினை	.. ௪௭
அடிப்படலிருத்தல்	.. ௩௩	உழுதுவித்திடுதல்	.. ௩௭
அதரிடைச்செல்வு	... ௧௪	உன்னநிலை	... ௧௧௨
அரசமுல்லை	... ௮()	உலர்வண்ணகிழ்ச்சல்	... ௧௪௩
அரசவாகை	... ௭௪	உலர்கொலை	... ௪
அரசவுழினை	... ௪௬	உளர்வுசரு	.. ௪௩
அருளொடுநீங்கல்	... ௮௭	உளர்ந்தகட்டொன்றிய காமப்	
அவிப்பலி	... ௮௪	பகுதி	... ௧௧௦
அவையமுல்லை	... ௮௩	எயிற்பாகி	... ௩௪
அழிபடை நாங்கல்	... ௪௩	எயிற்பு	௪௩
அறிவன்வாகை	... ௭௬	எயிறுளைபழித்தல்	... ௪௪
ஆகோள்	.. ௭	எருமைமறம்	.. ௬௬
ஆஞ்சிக்காஞ்சி	... ௮()	எண்ணிலை	... ௩௪
ஆடல்வென்றி	... ௧௪௧	எமவெருமை	.. ௬௬
ஆண்பாற்கிளவி	... ௧௩௩	எழுகநிலை	... ௧௧௩
ஆர்	௧௧௨	எழாண்முல்லை	... ௮௨
ஆரெயிலுழினை	.. ௩௧	எழுகொள்வென்றி	... ௧௩௭
ஆள்விளைவேள்வி	.. ௧()	எய்யம்	... ௧௩௦
ஆளெறியின்றோ	... ௧௩௩	ஒருதனிநிலை	... ௨௭
ஆனந்தப்பையுள்	.. ௧௨௨	ஒள்வாளமலை	... ௬௬
ஆனந்தம்	... ௧௨௧	ஒம்படை	... ௧()
இயன்மொழிவாழ்த்து	... ௬௧, ௬௨	கட்காஞ்சி	.. ௪()
இரவுத்தலைச்சேறல்	.. ௧௪௨	கடவுண்மாட்டுக்கடவுட்பெ	
இரவுநீடுபருவால்	... ௧௩௭	கண்டிர்ப்யந்தபக்கம்	... ௧௦௬
இருவருந்தபுநிலை	.. ௬௩	கடவுண்மாட்டு மானிடப்பெ	
இல்லவையருதல்	... ௧௪௨	கண்டிர்ப்யந்தபக்கம்	... ௧()
இல்லாண்முல்லை	... ௧௨௭	கடவுளாவாழ்த்து	... ௬௦
இற்கொண்டபுகுதல்	.. ௧௧௬	கண்டிகுணசிவத்தல்	... ௧௪௪
உட்கோள், (கைக்கிளை-ஆண்		கண்டிகுணகோர்தல்	... ௧௩௦
பாற்கூற்று)	... ௧௩௧	கண்படைநிலை (வாகை)	... ௮௩
ஹே (கைக்கிளை-பெண்பாற்		ஹே (பாடாண்)	... ௧௨
கூற்று)	... ௧௩௩	கணிவன்முல்லை	... ௮௨
உண்டாட்டு	... ௬	கந்தழி (உழினை)	... ௪௬
உரைகேட்டுநயத்தல்	.. ௧௪௬	ஹே (பாடாண்)	... ௧௦௩
உவகைக்கலுழ்ச்சி	... ௭௧	கபிலகண்ணியபுண்ணிய	
உழபுலவஞ்சி	... ௨௩	நிலை	... ௬௪
உழவன்வென்றி	... ௧௩௭	கரந்தை	... ௧௩

	பக்கம்.		பக்கம்.		
கரந்தையரவம்	...	காட	கையறுநிலை (கரந்தை)	...	கௌ
கழனிலை	..	ககந	ரேடி (பொதுவியல்)	...	கஉஉ
களவழிவாழ்த்து	...	ககக	கொடிநிலை	..	க(1)நி
களவேள்வி	.	ககக	கொடுப்போரேததிக் கொ		
களிற்றுடனிலை	.	ககக	டா அர்ப்பழித்தல்		கநிசு
கற்காண்டல்	.	ககச	கொடை	...	க(1)
கற்கோணிலை	..	ககச	கொடைவஞ்சி	...	உசு
கற்புமுல்லை	கஉஅ, கக	கக	கொண்டகம்புததல்	...	கசச
கன்முறைப்பழிச்சல்		ககக	கொற்றவஞ்சி	.	உஉ
கன்னடுதல்	..	ககந	கொற்றவள்ளை	...	உந
கன்னிர்ப்படுததல்		ககச, ககந	கொற்றவுஞ்சி	...	சஉ
கனவினரற்றல்	ககஉ, ககஉ	கக	கொற்றவைநிலை, (வஞ்சி)	உக, உஉ	
காஞ்சி		கக	ரேடி (வெட்சி)	.	கக
காஞ்சியெதிர்வு	.	கக	கோழிவென்றி	...	கநிஅ
காட்சி	.	கக(1)	சாஸ்புமுல்லை		அசு
காடுவாழ்த்து	கஉந		சிஞ்சுகாரநிலை	...	எ(1)
காண்டல்	.	கக	சுவல்வென்றி	...	கநிசு
காண்டல்வலித்தல்	...	கக	சுரத்தியத்தல்	...	எ
காதலிந்களித்தல்		கக	சுரத்திடை	..	ககௌ
காந்தல்		கக	சுதுவென்றி	..	ககக
கார்முல்லை	..	கக	செருவிடைவீழ்த்தல்	...	சந
காவன்முல்லை	அந, கக		செருகெனவிழ்த்தல்	...	கசௌ
கிணைநிலை (வாகை)	.	அந	செருவழுங்கல்	...	கசஅ
ரேடி (பாடாண்)	...	கக	செருவடி	...	ந
கிளவென்றி	...	கநிசு	செருவியறிவுறஉ	...	க(1)உ
குடிநிலை	...	கக	தகாவென்றி	...	கநிஅ
குடிகுளந்த புகழ்சாற்று			தகதுன்றை	...	அ
நிலை	...	கௌ	தபுதாரநிலை	...	ககஅ
குடைச்செலவு	..	கக	தலைக்காஞ்சி	..	கக
குடைநாட்டிகாள்	..	சௌ	தலைச்சு தாற்றம்	...	அ
குடைநிலை	...	உ(1)	தலைப்பெயர்நிலை		ககஅ
குடைமங்கலம்	.	க(1)உ	தலைமாராயம்	...	கக
குடைமுல்லை	...	அந	தலையொழுமுடித்தல்	..	கக
குதிரைமறம் (கொச்சி)	...	சௌ	தழிஞ்சு, (வஞ்சி)	...	உஅ
ரேடி (தும்பை)	...	கக	ரேடி (காஞ்சி)	...	கக
குதிரைவென்றி	..	கக(1)	தன்னிலைவட்டல்	...	எக, எஉ
குழலிக்கட்டோன்றிய காமம்			தாபத்திலை	...	ககஅ
பகுதி	...	கக(1)	தாபத்தவாகை	...	எக
குற்றிசை	..	கநிசு	தாரநிலை	..	சசு
குற்றழிஞ்சு	..	கக	தானைநிலை	...	கக
குறுங்கலி	...	கநிசு	தானைமறம்	..	சஉ
குறுவஞ்சி	...	உௌ	திறைகொண்டுபெயர்த்தல்	...	கக
கூட்டத்துக்குழைத்தல்	...	கக	துடிநிலை	...	கக
கூத்தாரற்றுப்படை	...	க(1)	துணிவு	..	கக
கூதிரப்பாசறை	..	எக	தும்பை	...	சக
கைக்கிளை	...	க(1)ௌ	தும்பையரவம்	...	சக

	பக்கம்.	பக்கம்.
துயரவற்குரைத்தல்	க ௪௬	பாணற்றம்படை ... க(10)
துயிலெடைநிலை	க ௨	பாதிநி ... ௯
தூதிடையாடல்	க ௪௬	பார்ப்பனமுல்லை ... அக
தேர்மறம்	... ௪௩	பார்ப்பனவாகை ... ௭௭
தேர்முல்லை	.. க ௨௪	பான்முல்லை ... க ௨௮
தேர்வென்றி	... க ௧1	பிடிவென்றி ... க ௬௨
தொகைநிலை (உழினை)	... ௬1	பிரிவிடையாற்றல் ... க ௭1
தோடி (தும்பை)	... ௭	பிள்ளைதெளிவு ... ௧௬
தொட்டகாஞ்சி	௩ ௮	பிள்ளைப்பெயர்ச்சி ... ௧௭
தொடாக்காஞ்சி	... ௧௨௪	பிள்ளையாட்டு ... ௧௬
தோலுழினை	.. ௩௧	பிள்ளையுக்கு .. க(1)
தயத்தல்	க ௧ ௪	பிறர்மனைத்துயின்றமை விற்ற ...
தயப்புற்றிரகதல்	... ௧௩௩	லிசுதல் ... கருக
தல்லிசைவஞ்சி	.. ௨௯, ௩1	பின்மீறச்சுரவை (தும்பை) ... ௬௮
தலம்பாராட்டல்	.. ௧௩	தோடி (வாகை) ... ௭௬
தாலுவாழ்த்து	.. ௧௪	பின்னிலைமுயற்சி ... க ௪(1)
தாண்மங்கல்	... ௧௩	புகழ்ச்சுநர்பரவல் ... க(1)௭
தாண்முல்லை	... ௧ ௭	புணையுறையிருதல் ... ௧௪
தாழில்	.. ௪௧	புணராவிரக்கம் ... ௧௩௩
தாழிலாட்டு	... ௬௭	புலவராற்றுப்படை ... ௧(1)௬
தெஞ்சொடுமெலிதல்	.. ௧௩௮	புலவர்மீதுமபுத்தெனது ... க ௨௪
தெடுமொழிகூறல்	... ௧௩	புலவ்பொருளாகத்தோன்றிய ...
தெடுமொழிவஞ்சி	.. ௪	பாடாண்பாட்டு ... க(1)௮
தொச்சி	... ௧௨	புலவிபுட்புலம்பல் ... ௧4௨
பகட்டுமுல்லை	.. ௧௨, ௪	புலனறிதிறப்பு ... ௧(1)
பகன்முனிவுரைத்தல்	௧௩௬	புறத்தினை (வெட்சி) ... ௬
படைவழக்கு	௩ ௨, ௩௩	தோடி (உழினை) ... ௩(1)
பயந்தோர்ப்பழிச்சல்	... ௧௩	புறத்துழினை ... ௩௩
பரததைகூறல்	... ௧௩௩	புறநிலைவாழ்த்து ... ௧(1)௨
பரத்தையையச்சல்	.. ௧௩௩	பூக்கொணிலை ... ௩௩
பரததைவாயில் பாங்குகண்	...	பூன்மயக்கு ... ௧௧௬
புரைத்தல்	... ௧௩௪	பூன்மாற்று ... ௭
பரிசில்விடை	... ௬௬	பூவையிலை ... ௬(1)
பரிசிற்றுறை	... ௬௭	பூவையென்றி ... ௧௩௬
பரிசினிலை	.. ௬௬	பூழ்வென்றி ... ௧௩௮
பருவமயங்கல்	... ௧௩(1)	பெண்பாற்றிளவி ... ௧௩௪
பழிச்சினர்பணிதல்	... ௧(1)௭	பெருங்காஞ்சி (காஞ்சி) ... ௩௩
பள்ளியிசைத்தொடர்தல்	.. ௧௪௬	தோடி (பொதுவியல்) ... ௧௨௩
பாசனாநிலை	.. ௨௮	பெருஞ்சாற்றுநிலை ... ௨௬
பாசினிலை	௩௩	பெருந்திணை ... ௧(1)௮
பாடகச்சிறு பணிந்தபிணி	...	பெருவஞ்சி ... ௨௬
தங்கல்	... ௧௪௬	பேயக்காஞ்சி ... ௩௮
பாடல்வென்றி	.. ௧௬௧	பேயக்குரவை ... ௬௮
பாடாண்பாட்டு	... ௮௬	பேயநிலை ... ௩௮
பாண்பாட்டு	.. ௬௩	பேராண்முல்லை ... ௮௪
பாண்வரவுரைத்தல்	... ௧௩௨	பேராண்வஞ்சி ... ௨௩

	பக்கம்.		பக்கம்.
பொருண்மொழிக்காஞ்சி ...	கஉச	யானைகைக்காள் ...	நக
பொருநவாகை ...	எஅ	யானைமறம் ...	கந
பொருநூற்றுப்படை ...	க(க)	யானைவென்றி ...	கநஅ
பொருளொடுபுகறல் ...	அஎ	வஞ்சி ...	உ( )
பொலிவுமங்கலம் ...	கஅ	வஞ்சியரவம் ...	உ( )
பொழுதுகண்டிரங்கல் ...	க7ந	வஞ்சினக்காஞ்சி ...	நந
போந்தை ...	ககக	வரவெதிரந்திருத்தல் ...	கசக
போர்க்களத்தொழிதல் ...	கந	வல்லாண்முல்லை ...	அந
போர்மலைதல் ...	கச	வள்ளி ...	க( )
மகட்பாலிகல் ...	நஅ	வாசை ...	எந
மகட்பாற்காஞ்சி ...	சக	வாகையரவம் ...	எச
மகண்மறுத்துமொழிதல் ...	சந	வாடைப்பாசறை ...	அ( )
மங்கலநிலை ...	கந	வாண்மங்கலம் ...	க( )
மடலூர்தல் ...	க7அ	வாண்மணணுநிலை ...	நஎ
மண்ணுமங்கலம் (உழினை) ...	நஅ	வாண்டுகோள் ...	சஎ
மேடி (பாடாண்) ...	க( )	வாண்கவாகை ...	எஎ
மண்மங்கலம் ...	கஅ	வாணிகவென்றி ...	கநக
மல்வென்றி ...	கந	வாணிலை ...	உந
மழபுலவஞ்சி ...	உச	வாராமைக்கழிதல் ...	கசக
மறக்களவழி ...	எந	வாயினிலை ...	அக
மறக்காஞ்சி ...	நஎ	வாயுறைவாழ்த்து ...	க( )
மறமுல்லை ...	அந	வாள்செல்வு ...	நச
மறனுடைப்பாசி ...	சஉ	விரிச்சி ...	ச
மன்னைக்காஞ்சி ...	நக	விளக்குநிலை ...	கச
மாராயவஞ்சி ...	உச	விறலிகட்பத்தொழிகூறல் ...	கநந
மாலையிலை ...	க( )	விறலிக் காழிக்குவிளம்பல் ...	கநந
முதுகாஞ்சி ...	கஉந	விறலியாற்றுப்படை ...	க( )
முதுபாலை ...	ககஎ	வீற்றினிதிருத்த பெருமங்க ...	
முதுமொழிக்காஞ்சி ...	கஉந	லம் ...	கஎ
முதுமொழிவஞ்சி ...	உந	வெட்சி ...	ந
முதுவுழினை ...	நந	வெட்சியரவம் ...	ச
முரசவாகை ...	எந	வெருவருநிலை ...	எ( )
முரசவுழினை ...	அஅ	வெள்ளிநிலை ...	கந
முல்லை ...	கஉச	வெள்ளிப்படவிரத்தல் ...	கநந
முற்றுமுதிர்வு ...	நக	வெறியாட்டு (வெட்சி) ...	கஉ
முற்றுழினை ...	ந( )	மேடி (பெருந்திணை) ...	கநஉ
முன்றேர்க்குரவை (தும்பை) ...	கஎ	வேட்கைமுற்றுத்தல் ...	கநக
மேடி (வாகை) ...	எச	வேத்தியன்மலிபு ...	கஅ
முனைகடிமுன்னிருப்பு ...	சக	வேம்பு ...	ககக
மூதானந்தம் ...	கஉ( )	வேய் ...	ந
மூதின்முல்லை ...	அஉ	வேள்விரிலை ...	கந
மெலிதல் ...	கநந	வேளாண்வாகை ...	எஅ
மெலிவொடுவைகல் ...	கநச	வேற்றுப்படைவரவு ...	நஎ
யாழ்வென்றி ...	கக( )		

கொளுவின் முதற்குறிப்பகராதி.

[கொளுவென்பது, ஒவ்வொருவென்பார்ன்முன்னும் பெரும்பான்மை
 (இரண்டடியாலும்) சிறுபான்மை முன்படியாலும் ஆக்கப்பட்டு அதன்
 கருத்தைப்பெறுபபடுத்திப்பதா. கொளு-கருத்து.
 (அதனைத் துத்திரமென்றுங் கூறுவர்.)]

பக்கம்.

பக்கம்.

அகத்தோன்காலை	... ௩௬	ஆறெவென்றி	... ௧௧௪
அஞ்சொல்வஞ்சு	... ௧௩௮	ஆகலம்மீதாள்	... ௧௧௮
அடங்காதார	... ௧௩௯	இணராகொனைச	... ௧௩௯
அடரவிற்பைம்பூண்	... ௧௪௦	இமையாரட்டை	... ௧௦௯
அடல்வேலாடவா	... ௧௪௧	இருங்கண்வானத்	... ௧௦௯
அடலஞ்சா	... ௧௪௨	இருபடையும்	... ௧௧௧
அடுதிறலணங்கா	... ௧௪௩	இல்லவையெசொல்லி	... ௧௪௨
அடுதிறலரணத்	... ௧௪௪	இல்லவம்பதியும்	... ௧௪௩
அடுதிறன்மன்னரை	... ௧௪௫	இலைப்பொலிதார்	... ௧௪௪
அடுமுரணகற்று	... ௧௪௬	இலைபுனைவாகை	... ௧௪௫
அடையாதார்	... ௧௪௭	இழிபுடன்நிகல்	... ௧௪௬
அண்ணாண்மறை	... ௧௪௮	இவட்பயந்தெதித்	... ௧௪௭
அணியவலுர	... ௧௪௯	இளமைந்தார்	... ௧௧௦
அந்தமில்புகழான	... ௧௫௦	இறுத்தபிழி	... ௧௧௦
அந்தழையல்துல்	... ௧௫௧	இறைவனைநெகிழ	... ௧௧௧
அயிற்படையின்	... ௧௫௨	இன்கதிர்முறுவற்	... ௧௧௨
அரிபாயுண்கண்	... ௧௫௩	இன்னதுசெய்த	... ௧௧௩
அருஞ்சரத்தும்	... ௧௫௪	இன்னதொன்றெய்	... ௧௧௪
அருந்திறம்	... ௧௫௫	இன்னவினனவை	... ௧௧௫
அருந்திறை	... ௧௫௬	இன்றுநிறை	... ௧௧௬
அருமையோடு	... ௧௫௭	உடல்சினததார்	... ௧௧௭
அருமுனையான்	... ௧௫௮	உணராவெவ்வம்	... ௧௧௮
அவன் பெயர்	... ௧௧௯	உம்மல்லரிவை	... ௧௧௯
அழிதருந்புறக்கொடை	... ௧௨௦	உருவெய்யோனினர்	... ௧௨௦
அழிபடரோ	... ௧௨௧	உருத்தெழுமன்	... ௧௨௧
அழிவின்றுபுகழ்நிறீது	... ௧௨௨	உருவவால்வலை	... ௧௨௨
அன்ப்பருங்கடற்	... ௧௨௩	உளம்புகல்	... ௧௨௩
அந்தருசெவகோல்	... ௧௨௪	உறுவரைமார்ப	... ௧௨௪
ஆங்கவர்கூறிய	... ௧௨௫	ஆழிமாலு	... ௧௨௫
ஆங்கவன்மூப்	... ௧௨௬	எண்ணருஞ்சீர்த்தி	... ௧௨௬
ஆடமைத்தோளி	... ௧௨௭	எண்ணர்பல்லெயில்	... ௧௨௭
ஆடியலவர்	... ௧௨௮	எம்மதிலினிகல்	... ௧௨௮
ஆழ்ந்துபடுகிடங்கோ	... ௧௨௯	எரிந்திலங்கு	... ௧௨௯
ஆற்றொழிய	... ௧௩௦	எழுமாவக்	... ௧௩௦

கக௮ கொளுவின் முதற்குறிப்பகராதி.

	பக்கம்.		பக்கம்.
எழுவுறழ்திணி	... ௬௭	காய்க்கிர்பெடுவேற்	... ௭௨
எறிபடையானிக	... ௬௩	காரெதிரியகடற்	... ௩௫
ஏத்திச்சென்ற	... ௧௦௦	காவல்கண்ணிய	... ௬௧
ஏந்திழையாட்டரு	... ௪௧	கான்மலியுநறுந	... ௮௧
ஏந்துபுகழுலகி	... ௧௧௩	குடைமயங்கிய	... ௬௬
எப்புழைஞாயி	... ௧௨	குருந்தலர்கண்ணி	... ௧௧௮
ஏமாண்ட	... ௪௪	கூடலர்குடர்மாலை	... ௧௪
ஏழகமூரினு	... ௧௧௩	கூடார்முனை	... ௨௬
ஒண்டொழு	... ௧௩௭	கூற்றினையான்வியன்	... ௭௧
ஒருதுடைமன்னனை	... ௬௪	கூற்றிருந்தகொலை	... ௬௭
ஒலிகடல்வையகத்து	... ௮௭	கீகன்வியாற்றிறப்	... ௭௭
ஒலிகழலானக	... ௭௩	கேனல்லார்முனை	... ௨௩
ஒளியினீங்கா	... ௧௩	கையொளிர்விலவ	... ௧௩௧
ஒளியுமாற்றலு	... ௨௪	கொடியானகூங்களை	... ௧௨௦
ஒளிற்றெல்கம்	... ௧௧	கொடுத்தபின்னர்	... ௩௩௩
ஒன்றல்ல	... ௧௧, ௨	கொய்சழை	... ௧௩௩
ஒன்றார்கூறு	... ௧௩௩	கோடியர்வெற்பன்	... ௧௪௬
ஒன்றொதார்படை	... ௨௪	கூரும்பிவாழும்	... ௧௩௦
ஒன்றொதார்முனை	... ௨௬	குழுவந்தியான்	... ௧௦௫
ஒங்கியகல்	... ௧௧௫	செங்குளத்துச்செழு	... ௬௬
கங்குற்களைதுயி	... ௧௩	செங்குளத்துமறற்	... ௬௧
கட்டோதுவகை	... ௨௭	செய்கழன்மன்னன்	... ௧௨௨
கணமகிழ்ந்து	... ௧௬	செருமதிலார்	... ௩௫
கணம்பிறங்கு	... ௭	செருமுனையுடற்றுஞ்	... ௮௦
கதிர்வேற்கணவ	... ௧௦௦	செருவேலான்	... ௩௮
கயக்கருங்கடற்	... ௧௦௩	செற்றடையார்	... ௪௭
கயலேர்கண்ணி	... ௧௨௦	செற்றாட்டேற்	... ௨௧
கருங்கடலுண்	... ௩௦	செறுதொழிலிற்	... ௭௭
கருங்கழன்மற	... ௬௮	செறுநர்நாண	... ௧௨௭
கருநாதாரமதிற்	... ௩௨	சீசலோகிய	... ௧௦௦
கலந்தடையார்	... ௪௭	சக்காங்குப்பிறர்	... ௮௪
கலவாமன்னர்	... ௧௧௧	சடவரைமார்பன்	... ௧௨௬
கலவார்முனைமேற்	... ௪	சண்டாக்காசற்	... ௧௦௭
கலர்களைச்சுற்றற்	... ௬	சண்பணைய	... ௮௭
கழல்வேந்தர்படை	... ௬௭	சம்மறைவன்விசம்ப	... ௭௧
கழிந்தேதான்றன்	... ௧௨௨	சலைகொடுவந்தா	... ௩௬
கழுமியகாதற்	... ௧௨௭	சலைவரும்பொருளை	... ௧௨௫
களங்குழுமியபடை	... ௬௭	சவப்பெரிய	... ௧௨௧
கறவைகாவல	... ௬௦	சவழ்திரைமுழங்குற்	... ௮௩
கன்னவிறிணிகேதாட்	... ௧௩௪	தாங்குதினம்மற	... ௩௩
கன்னவிரோளான்	... ௧௩௦	தாட்டாமுத்தக்கை	... ௬௬
காண்டல்வேட்	... ௧௪௨	தாபதமுனிவர்	... ௭௬
காதல்பெருகக்	... ௧௪௬	தாம்படைத்தலைக்	... ௬௨
காதற்கவைவெனடி	... ௪௦	திருக்கிளருமகன்	... ௬௬
காம்புயர்கடத்திடை	... ௧௧௭	திருந்தார்தெம்முனை	... ௨௬
காமுறுகாமற்	... ௧௫௧	திருவளர்நன்னக	... ௮௨௬

கொளுவின் முதற்குறிப்பகராதி.

ககக

	பீகம்.		பீகம்.		
திருவீவாதன்	...	க(1)க	புகழ்துவலமுக்காலமு	...	எக
துணிபுணருந்	..	அஉ	புகழொடுபெருமை	...	எஅ
துணிவுடைய	...	சச	புண்ணியநீரிற்	...	இஎ
துயர்தீர்ப்	...	கூரு	பரவலன்மகிழ்	...	கக
துயரொடுவையிய	...	கசக	புரவலனெடுக்கடை	...	அக
துன்னருள்நிற்ப்	...	ககஉ	புரிவளைநெகிழ்	...	கநக
தெங்கமழ்க்கோதை	...	கநஉ	புலம்பொடுவையும்	...	கநஎ
தெங்கமழ்ச்சும்	...	கநஉ	புனையிழையிழம்	...	ககஅ
தெம்பாய்கொரிய	...	ககச	பூண்மூலையா	...	க(1)க
தொட்டியிழை	...	ச	பும்பொழிற்புறங்	...	கஉ
தொடுகழன் மறவர்து	...	நி+	பெய்கழலான்	...	எக
தொடுகழன் மறவர்தொ	...	கக	பெய்கழற்பெருந்தகை	...	க(1)அ
தொழில்காண்	..	சச	பெய்தாமஞ்சுரும்பியிர்	..	உ(1)
தொன்மரபி	..	உந	பெய்தாரகலம்	..	கசரு
தொன்வலிய	..	கக	பெய்வளையவ	...	கநஅ
நலவளைமட	...	கசஉ	பெருகலலாணுழை	...	க(1)க
நவைநீங்க	...	அக	பெண்காரமறவ	...	இக
நள்ளிருணர்நால்	...	கசரு	பெண்பயிற்	...	கநஉ
நறமலியுநறு	...	ச(1)	பொய்யாதுபுண்மொழி	...	க(1)
நாற்றிசையு	...	க(1)உ	பொருபடைகாந்	...	கரு
நாற்றுகூந்தன்	...	கருந	பொருபடையுட்	...	உஎ
நிரைகோட்டிகட்டுச்	...	ககஉ	பொற்றாரகலம்	..	கருரு
நிலவுவேலெடுந்	...	கசஅ	பொன்புனைந்த	...	கக
நிழலவிரெழின்	...	ககச	பொன்புனையுழிநை	..	சஅ
நிற்றலாற்றா	...	கசஉ	பொன்றிகழ்	...	கஉஅ
நீங்காக்காதன்	...	கக(1)	பொந்தாங்கித்	...	கரு(1)
நீடவுங்குறுகவு	...	உக	பெய்தெழுந்தமறவே	...	சஎ
நீடோளான்	..	உக	மண்கெழுமறவன்	...	நஎ
நுழைபுலம்படர்ந்த	...	கஉச	மண்கொண்டமற	...	அரு
நெடுந்தேர்த்தாளை	...	கஉ	மண்டமருண்	...	நக
நெடுமதிலெறிந்து	...	கக	மண்டிணினூலத்	...	சஅ
நெடுவெய்த்தாளி	...	கசக	மண்ணகங்காவன்	...	கக
நேராதர்வலி	...	உந	மண்மீனாடுபுகழ்	...	கச
நோக்கருங்குறும்பி	...	க	மண்மருளத்	...	ககச
பகலன்னவாய்மொழி	..	எச	மணிவளைநெகிழ்	...	கநக
பகைபுகழ்க்கிடந்	..	எ(1)	மயிக்குடைக்கீழ்	...	உஅ
படைக்கோடாவிறன்	...	கரு	மயலமுசீர்த்	...	கஉ
பரந்தெழுதரு	..	நஉ	மயிற்சாயன்	...	ருஅ
பல்லவர்க்கிரங்கும்	...	கஉரு	மலைத்தெழுந்தோர்	...	கந
பல்லிதழ்மலழக்கட்	...	ககக	மலையோங்கிய	...	கஉந
பலர்புகழ்புலவர்	...	கஉந	மறவாரசேரி	...	கருச
பற்றார்தம்முனை	...	ரு	மறத்துறைமலிந்து	...	ரு(1)
பாடருந்தோற்படை	...	ருஉ	மறத்திரிவில்லா	...	க(1)உ
பாயிருக்கணவ	...	கசஎ	மறப்படைமறவே	..	சஉ
பிணம்பிறங்கிய	...	நஅ	மறவேந்தனின்	...	உச
பிற்பயக்குமெஞ்சொல்	...	க(1)க			

	பக்கம்.		பக்கம்.
மன்மேப்பட்ட	... க௭	வளைஞரலவயிரார்ப்ப	... ௫௨
மன்னர்யாரையு	... ௪௧	வாடாவஞ்சிதலை	... ௨0
மன்னவன்புகழ்	... ௨௩	வாண்மறவர்	... ௫௩
மன்னனூரு	... ௪௮	வார்வலந்ததுடி	... ௮
மன்னியசிறப்பின்	... ௬௩	வாலிவையோர்வினை	... ௧௨
மன்னுயிர்ந்த	... ௪0	வாள்வாய்த்தவடு	... ௭௧
மாணியைக்கு	... ௧௩௩	வான்றோயுமலையன்	... ௮௬
மாநிலத்தியலு	... ௧௩௧	விண்டோயுமனோ	... ௩௩
மாயிருங்கங்குன்	... ௧௪௬	வியலிடமருள்	... ௩௬
மாவுடைத்தார்	... ௪௪	வியன்மனைவிடலை	... ௩௮
மாரின்நிமான	... ௮௨	விரும்பாமரிடை	... ௧௧௧
மாறுகொண்டா	... ௩௬	விரைபரிகடவி	... ௬
மான்மறமலை	... ௧௪௪	வில்லேவர்நுதலி	... ௧0௮
முகக்கறைன்முயக்க	... ௧0௬	வில்லேருழுவர்	... ௫
முகைபுரைமுறுவன்	... ௧௪௧	வில்லங்கமருள்	... ௭0
முடிமையைழினை	... ௪௭	விழுமநகூர	... ௧௨௨
முத்தவிர்ப்புண்	... ௩௨	விழற்படைமறவர்	... ௧௧௨
முதுகுடிமறவ	... ௩௪	வினைமுற்றிடகளை	... ௧00
முரணவியச்	... ௩௫	வெஞ்சினவேந்தன்	... ௩௩
முழவுதழ்தினிகோ	... ௭௩	வெட்சியாரைக்கண்	... ௧௪
முறிமலர்த்தா	... ௬௩	வெண்கண்ணியுங்	... ௭௪
முன்னடையா	... ௨௬	வெண்டுகாட்டகரி	... ௬௩
முன்னிழந்த	... ௧௪0	வெந்திறலான்வியன்	... ௮0
முன்னெழுதரு	... ௬௪	வெம்முனைநிலை	... ௧0
மூதரினவந்த	... ௧௧௭	வெம்முரணன்மகள்	... ௪௫
மூவர்கொடி	... ௧0௫	வெயர்பொடிப்பச	... ௬௬
மேல்வரும்படை	... ௩௧	வெருவரும்வாளார்	... ௧௭
மேவருங்கணவன்	... ௧௨௬	வெள்வளைக்கிழ	... ௧௩௧
மேன்மூவரு	... ௭௮	வெள்வாள்வேந்தன்	... ௮௫
மைந்துடையாடவர்	... ௨௨	வெள்வாளமருட்	... ௮௬
மைந்துயரமறங்கட	... ௩௩	வென்றார்த்துவிதன்	... ௭
மைவரைநாடன்	... ௧௪௪	வென்றியோடுபுகழ்	... ௩௧
மைவரைநாடனை	... ௧௩௬	வென்றிவேந்தன்பணி	... ௩
மொய்தாங்கியமுழு	... ௮௩	வென்றேந்தியவிதற்படை	... ௭௬
மொய்திக்குழுவேலான்	... ௫௭	வேஞ்சினமாரிறுண்	... ௩௧
வண்டமாக்குஞ்சி	... ௧௩௩	வேண்டியபொருளின்	... ௪
வண்டுசூழ்தாமம்	... ௧௧௪	வேத்தமருள்வீளிந்	... ௧௧௬
வணங்காதார்மதிற்குமரி	... ௫௮	வேத்தன்மாய்ந்	... ௧௧௬
வயங்கியபுகழ்	... ௧0௭	வேத்தனுண்மகிழ்	... ௬௬
வயன்மிகுசிறப்	... ௧௨௮	வேய்ப்பிணங்கிய	... ௩௩
வரிவளைக்கெழுத்	... ௧௩௮	வேல்வேந்தனுண்	... ௬௮
வருவாரையெதிர்	... ௧௩	வேற்றானைமறந்	... ௬௨
வல்கெழுதோள்	... ௬௬	வையகத்துவிழை	... ௮௭
வழிபடுதெய்வ	... ௧0௪	வையகம்வணங்க	... ௨௨
வள்வார்முரசுமொடு	... ௨0		

வெண்பாவின் முதற்குறிப்பகராதி.

	பகீகம்.		பகீகம்.
அகத்தனை	.. 9 ந	ஆடவமடகன்	... சஉ
அங்கட்கிணையன்	... க1)	ஆடல மர் தானடி	... க1)எ
அங்கையுணல்வி	... கஅ	ஆடல மர் தானமர்	... கூஎ
அஞ்சுவருதானை	... எந	ஆம்பனுடங்கு	... கந1)
அஞ்சொற்பெரும்	... கந	ஆமனிமூப்பு	... அஎ
அடக்கருந்தானை	... கூஉ	ஆயபெருமை	.. கஉச
அடம்புகழ்பாடி	... ககக	ஆயாதறிவய	.. கஉச
அணக்கருந்தானை	... கூஅ	ஆயமடுதிற	... உஅ
அணங்குடைநோலை	... உக	ஆழவீடுமொ	... கசக
அணிவருபுஞ்சிலம்	... கசக	ஆளமர்வெள்ளம்	... கஎ
அந்தணர்சான்றோர்	... க1)உ	ஆளரிமணிகொடி	... கக
அந்தரந்தோடி	... நஉ	ஆற்றினுணரின	... கஉஉ
அந்தழையல்கு	... கஉ	ஆறவயவர்	... கூஅ
அம்மென்கிளவி	.. கஉஉ	ஆகலேதுணையா	... கூ
அயர்வொடு	... ககஎ	ஆடம்படுஞால	... ககக
அயிலன்னகண்	.. உந	ஆணரார் தழும்	... கஉஉ
அரிகொண்டகண்	... க1)க	ஆம்பலவுலகி	... எக
அருகோடிநீங்கா	.. கநஅ	ஆயவர்புகழ்	... உக
அரும்பிற்குமுண்டா	... கநஉ	ஆலநாமுரைப்ப	... கநக
அருவரைபாய்ந்து	.. உக	ஆளமைநிலைதளர	... கஉந
அலர்முலையஞ்சொ	... ககக	ஆளிகொண்டதீஞ்	.. கூ
அவிழ்மலர்க்கோதை	.. உஎ	ஆறுமுறையெண்	... க1)
அழலடைந்தமன்றத	.. உஉ	ஆறுவரைவீழ்	... கூக
அழலவிற்பைங்	.. கூஎ	ஆறையேறிந்த	... கசஉ
அழுங்கனீர்வை	... கந	ஆன்றிப்பட்டு	... கசஅ
அளந்ததிறை	... கூ	ஆன்றபகலோ	.. நந
அளியகழல்வேந்த	... சக	ஆன்றருடைநல்	... க00
அரு அநிலைச்சாடி	... ஈ	ஆன்றரெனவேண்டா	... உந
அறிந்தவராய்ந்த	... உக	ஆன்றசொகின்	... கஉக
அறியார்வயவ	.. நந	ஈண்டரில்குழ்	... சந
அன்றெறிந்தானு	... 9க	ஈண்டியெருவை	... கூஎ
அனையவமரு	... எச	உணங்குபுலவ	... நச

௧6௨ வெண்பாவின் முதற்குறிப்பகராதி.

	பக்கம்.		பக்கம்.
உய்த்தல்பொறுத்	... ௧௨௮	ஒள்வாண்மறவ	... ௪௫
உய்த்தொழிவா	... ௬	ஒள்வாளமரு	.. ௬௨
உரவெரிவேய்	... ௧௧௭	ஒன்றியவர்	.. ௫௬
உரவொலி	... ௧௩௩	ஒன்றில்லரண்டாய்	... ௧(1)௪
உரைப்பினது	... ௧௫	ஒன்னமுனையா	... ௨ (1)
உலவாவளஞ்	... ௭௬	ஒங்கியவேலான்	.. ௧௪௩
உவன்றலையென்	... ௩௬	ஒருகடிகால்வளை	... ௧௪(1)
உவனின்றறு	... ௫௭	ஒருதங்கரைதவழ்	.. ௭௭
உழினைமுடிபுனை	... ௪௭	ஒருயிராக	.. ௧௨(1)
உழுதுபயன்கொண்	... ௭௮	கஞ்சகம்வாய்	... ௧௫௮
உள்ளத்தவலம்	... ௧4-௬	சடிசுமழ்வாரி	... ௪௧
உள்ளமுருக	... ௧௩-௫	சடுங்கணமறவ	... ௬௬
உளைத்தவர்கூறு	... ௧௫௬	கடைநின்ற	... ௧௩௪
உறுசுடர்வாளே	... ௬௪	கண்டான்மலை	.. ௧௫௭
உறையராவிகம்பி	... ௩௬	கணங்கனித்து	... ௧௪௫
உறுக்கமுரண்	... ௨௬	கண்ணொர்து	... ௧௧௫
உறுடியவூட	... ௧௧(1)	கத்திராடை	... ௪௮
உறையுளர	... ௧௨௬	கயக்கியவிரைய	... ௮௮
உறுழிதோறுழி	... ௧௨௬	கயற்கூடு	.. ௧௫௧
உறின்றவகை	... ௮௪	கரியபெருந்தடங்	... ௧௫௫
எங்கண்மலர்	... ௫௮	கருங்கழல்	.. ௧௮௮
எங்கணவென	... ௭(1)	கருந்தடங்கண	... ௧௩(1)
எஞ்சொலெதிர்	... ௧(1)௨	கருந்தலையும்	.. ௩௭
எண்ணினிகல்	... ௧௧௬	கரும்பகடுஞ்	... ௬௮
எண்ணினிடரே	... ௬௬	கரும்பொடுகாய்	.. ௨௮
எம்மனையாமகிழ்	... ௧௧௩	கல்லருவி	... ௧௩௨
எழுதெழின்மாடத	... ௫௭	கல்லெனீர்வெலி	... ௧௨௭
எழுதெழின்மார்ப	... ௧௪ (1)	கலந்தவனாக	... ௧௧௮
எழுவணிசீறுரி	... ௫	கவ்வைபெருக	... ௧௩௧
ஏந்துவாட்டானை	... ௮௪	கவலைமறுகிற்	... ௮(1)
ஏவல்கழ்மறவ	... ௫௬	கழகத்தியலுங்	... ௧௬௧
இந்துகதியு	... ௧௬ (1)	கழுதார்பறந்	... ௬௨
இயங்களைந்திட்	... ௩௨	களமர்கதிர்	... ௨௬
இயவியிந்தி	... ௩௬	கற்பின்விழுமிய	... ௭௨
ஒட்டியாரெல்	... ௧௫௬	கற்பொறியும்	... ௫௪
ஒல்லெனீர்ஞாலத்	... ௮௧	கன்னவிரோளா	... ௧௩௫
ஒலிமணித்திண்	... ௧௬ (1)	கன்னின்றொன	... ௮௩
ஒள்வாண்மலை	... ௬	காங்கனலக்	... ௧௧௫

வெண்பாவின் முதற்குறிப்பகராதி.

களங்

	பக்கம்.		பக்கம்.
காடுங்கடுந்திரை	... கருசு	கோடுமுவயிரு	... ௫௯
காணிலரனு	... கஉ	கோகியர்வெற்பி	.. ௫௫
காதல்பெருகி	... க௪௪	கோளவாயமுதலை	... ௫௩
காமநெடுங்க	... க௪௬	கொவைநீர்வேலி	.. ௪௯
காய்த்துகடுங்	... ௬௬	கந்தகுரு	... ௧௪
கார்கருகி	... ௬௧	கிஸ்வளைகனை	... ௧௦௯
காலார்கழலார்	... ௧௧	கிறகசுதுவென	... ௮௬
காலான்மயநகி	... ௬௪	கிர்மருநலஸினை	... ௧௫௬
காலமுரசு	... ௩௬	கிம்மென்கிம்கி	.. ௫௪
காவலமை	... ௭௪	கிற்றியசுற்ற	... ௨௬
கான்பித்தியிற்	... ௨௮	கிழுவனவாழை	... ௭௪
கிளையாய்த்து	... ௬௨	கிழயவான்பி	... ௧௦௭
குடையலர்காந்தட்	... ௧௧௧	கிழ்க்கிர்வான்	... ௯௫
குடைவரையேந்தி	... ௧௫௭	கிழ்க்கிர்வான்	... ௭
குத்தங்கொடு	... ௬௧	கிழ்க்கணமழியிடை	... ௨௦
குருகுபெயரிய	... ௫௦	கிழ்க்கணமறவர்	... ௫௬
குரும்பைவரி	... ௧௧௧	கிழ்க்கண்கிழாது	... ௮௦
குரையழன்மண்டி	... ௧௦	கிழ்க்கண்கிழாது	... ௯௫
குலாவுஞ்சிலை	... ௧	கிழ்க்கண்கிழாது	... ௧௫௮
குவிளைநெடுங்	... ௧௬௨	கிழ்க்கண்கிழாது	... ௧௨௦
குளிற்றுமுரசங்	... ௧௫	கிழ்க்கண்கிழாது	... ௧௫௪
குளிற்றுமுரசினான்	... ௧௫	கிழ்க்கண்கிழாது	... ௮
கூடிமுரசிரங்	... ௨௪	கிழ்க்கண்கிழாது	... ௨௨
கூடியமகொண்	... ௧௪௪	கிழ்க்கண்கிழாது	... ௬௫
கூற்றினத்தன்னார்	... ௧௫	கிழ்க்கண்கிழாது	... ௧௩௭
கேள்விமறைமயார்	... ௬௫	கிழ்க்கண்கிழாது	... ௧௦௨
கைகால்புருவங்	... ௧௬௧	கிழ்க்கண்கிழாது	... ௪௪
கொங்கலர்கோதை	... ௧௦௩	கிழ்க்கண்கிழாது	... ௪௦
கொங்கலர்தார்	... ௮௬	கிழ்க்கண்கிழாது	... ௨௭
கொங்கவிழைம்	... ௧௦௩	கிழ்க்கண்கிழாது	... ௧௩௧
கொட்குநிமிருங்	... ௧௨௮	கிழ்க்கண்கிழாது	... ௧௨௨
கொடிபடுமுத	... ௧௦௪	கிழ்க்கண்கிழாது	... ௨௩
கொடுவரிசூடி	... ௭	கிழ்க்கண்கிழாது	... ௧௨௮
கொய்தாரமார்பி	... ௧௨௭	கிழ்க்கண்கிழாது	... ௧௩௯
கொல்களிறு	... ௧௧௨	கிழ்க்கண்கிழாது	... ௯௩
கொலையானாக்	... ௩௬	கிழ்க்கண்கிழாது	... ௫௮
கொலைவிற்புருவ	... ௧௦௦	கிழ்க்கண்கிழாது	... ௧௨௭
கொன்றுருத்த	... ௩௯	கிழ்க்கண்கிழாது	... ௧௧௨

	பக்கம்.		பக்கம்.
துன்னருந்துப்பிற்	... ௩௩	பாயினுர்மாபு	... ௪௩
தெம்முனேதேய	... ௩௪	பாலபடுமலை	... ௧௯()
தெரிலின்றி	... ௧௪(௩)	பிழத்தாடியன்ன	... ௭௪
தெருவினலமருந்	... ௧(1)௧	பிணங்கமருட்	... ௧௮
தொடியணிகேதா	... ௧௧௧	பிள்ளைகடுப்ப	... ௧௩
தொடைவீடையு	... ௮௧	பிறைபுரை	... ௧௩௪
தோடவிழ்தார்	... ௧௩௮	பீடுலாமன்னா	... ௨௯
நகையமராய	... ௩௭	புகழொழியவை	... ௧௨௨
நடுங்கிநறு	... ௧௪௨	புரிவின்றியா	... ௮௨
நல்கெனினுமீசையா	... ௧(1)௯	புரிவொடுநாவினா	... ௧௩௯
நல்வளையேக	... ௧௩௯	புல்லார்நிரை	... ௧௧
நாட்டியவாய்	... ௮௯	புல்லார்புகலொடு	... ௩௧
நாப்புலவர்சொன்	... ௧௭	புலிக்கணமுஞ்	... ௧௪
நாவல்பெயரிய	... ௯(1)	புன்மேய்ந்தசைத்	... ௭
நாவாயுந்தோணி	... ௩௩	புனைபும்பொலம்	... ௧௨௯
நிரைபொறியாய்	... ௩௩	பூங்குணெழுமுடி	... ௧(1)௩
நிலையுநிரையு	... ௩	பூந்தாமனாயிற்	... ௯௭
நின்றபுகழொடு	... ௧(1)1	பூவைவிரியும்	... ௯0
நின்றபுகழொழிய	... ௩௧	பூவொடுநீர் தூவி	... ௧௧௪
நின்றநிலம்பிசை	... ௧௨௩	பெண்ணெனவிவ	... ௧௩௭
நீர்பலகாண்மூழ்	... ௭௯	பெரும்பனை	... ௧௩(1)
நீர்மலிகண்ணெடு	... ௧௧௭	பெரும்பூட்சிறு	... ௮௩
நூடங்கருவி	... ௧௪௧	பெருமட	... ௧௩௩
நெடிபடுகாணத்	... ௪	பைந்தொழிம	... ௧௧௮
நெய்கொணரிண	... ௧௨௯	பொய்யசுலகாளும்	... ௧௮
நெய்யணிகசெவ்	... ௪௭	பொய்யில்புலவர்	... ௧௨௪
நேரார்படை	... ௭(1)	பொறிமயிலாலி	... ௧௩௧
நேராரம்பூண்	... ௨௪	பொர்க்குப்புணை	... ௩௯
பகடுவாழ்கென்	... ௮௭	பெளவம்பணைமுழ	... ௨(1)
படைநலின்ற	... ௯௯	மங்குன்மனங்	... ௧(1)௭
பண்ணவாந்திஞ்சொ	... ௧௩௩	மடங்கலிற்சீறி	... ௩(1)
பணையாயறை	... ௧௪௨	மண்டமர்ந்தின	... ௭௨
பரிசைபலகடந்து	... ௪௩	மண்டுமெரியுண்	... ௩
பருக்காழுஞ்செம்	... ௯௪	மண்பதனோக்கி	... ௧௩௭
பருதிசெவ்வானம்	... ௩௩	மதியோர்நெடுங்குடை	... ௭௩
பலவுரைத்துந்	... ௧௩௩	மயங்காததார்	... ௩0
பலிபெறுநன்னக	... ௨௩	மயங்கிமகிழ்	... ௧௪௩
பாய்ந்துமெறிந்து	... ௧௩௮	மயிற்சுணத்தன்னார்	... ௩௯

வெண்பாவின் முதற்குறிப்பகராஜ்

களி

	பக்கம்.		பக்கம்.
மருப்புத்தோளா	.. ௬௬	வன்வாய்த்து	... ௧௪௯
மல்லாடுதோளா	௧௩௮	வளிதூரந்த	... ௧௬௪
மலைபடுசாந்த	... ௧௮௮	வளைபுழுவயிரு	... ௪௩௩
மற்கொண்ட	... ௧௮௮	வாட்புகர்	... ௧௧௬
மன்மேல்வரு	.. ௩௨	வாடைநலிய	... ௮௮
மன்னர்மடங்கன்	.. ௮௬	வாடைக்கொள்ளல்	.. ௪௮
மாட்டியபிள்ளை	... ௬௬	வாளமரின்	... ௧௧௩
மாணலங்கொள்ளு	... ௧௩௪	வாளேபிழமும்	... ௬௬
மாயவன்மாய	... ௧௮௮	வானத்தியலு	.. ௧௩௩
மாலையல	.. ௧௩௩	வானமிறைவன்	... ௭௧
மிகத்தாயசெங்	.. ௧௩௩	விட்டமுடிவென்	... ௩௬
மிகையணங்குமெய்	௧௧௩	விண்ணெண்ணி	... ௧௩௩
மின்னொச்சிஞ்	.. ௬௬	வில்லார்துழும்	... ௩௩
முந்தத்தான்மா	௧௨௧	வில்லாதுநீங்	... ௧௪௭
முந்தைமுதல்வர்	... ௧௧௩	வின்முன்கணை	... ௮௩
முல்லைக்குத்தேரு	... ௧௧௩	வின்னவிடுறாளா	.. ௮௩
முற்றமுலையார்	... ௧௩௨	வீடுணர்நீதார்க	.. ௨௮
முன்புறந்தான்	... ௧௨௩	வெங்கண்முரசு	... ௭௦
முன்னர்முரசுநங்க	.. ௨௧	வெங்குருதி	.. ௧௩
முன்னரும்பின்னரு	... ௬௮	வெந்தொழிந்குந்	... ௭௧
மூவருநெஞ்சமர	௭௮	வெய்யநெடிது	.. ௧௩௩
மேலாரிறை	... ௧௨௩	வெய்யான்க்கிரா	.. ௬௪
மேவாருயி	௧௩	வெல்புரவி	... ௬௬
மொய்யகத்துமன்னர்	.. ௩௮	வெல்பொறியு	... ௬௧
மொய்யணலானி	.. ௮	வெளவாட்கரு	... ௪௮
மௌவல்விரியு	... ௧௨௬	வெள்ளம்போற்	.. ௭௮
யாமுயங்குமெ	.. ௧௩௩	வெள்ளிமுளை	... ௬௬
யானைதொடரு	... ௧௪௭	வெறுகொளறைய	... ௧௮௬
வஞ்சமிலாக்	.. ௭௭	வேட்டவையெய்தி	... ௧௩௬
வண்ணெறையுங்கூந்த	... ௧௬௧	வேண்டார்பெரியர்	.. ௧௧௩
வந்தபடைநோளு	.. ௮௨	வேண்டுகியானியு	... ௧௦௬
வயங்குளைமான்	.. ௧௦௮	வேந்தார்ப்பவெஞ்	... ௧௨௧
வயிர்மேல்வளை	... ௬௨	வேயுள்விசம்பு	... ௮௩
வரிசைகருதாது	... ௬௧	வையமகளை	... ௬௦
வரிப்பந்துகொண்	... ௧௧௮		

இடம்விளங்கா மேற்கோள்கள்.

பக்கம்.

- கூ. “ ஏவ லிளையர் தாய்வயிறு கறிப்ப. ”
- உசு. “ ஓருசீர் செருதூக் கிருசீர் மதலை
முச்சீர் கோயி னாற்சீர் துணிலை
ஐஞ்சீர் நிறப்பே யறசீர் தழாஅந்
எழுசீர் சானெடுந் தூககென மொழிப. ”
- சகூ. “ ஆயிரு திணையு மரசர்க ஞரிய. ”
- அஉ. “ குடிப்பிறப்புக் கல்வி குணம்வாய்மை தூய்மை
நடுச்சொல்லு நல்லணி யாக்கந் - கெடுக்கு
மழுக்கா நவாவின்மை யவவிரண்டோ டெட்டு
மிழக்கா வவையின்க ணெட்டு. ”
- ககூ. “ விட்டில் கிளிநால்வாய் லேற்றரசு தன்னரசு
நட்டம் பெரும்பெயல்காற் றெட்டு. ”
- க(உ)சு. “ நாடிய நட்புப் பகைசெலவு நல்லிருக்கை
கூடி னரைப்பிரிததல் கூட்டலா - நீடிலா
வேட்டங் கடுஞ்சொன் மிதுதண்டஞ் குதுபொரு
ளீட்டங்கட் காம மிவை டீயழு. ”
- க(உ)சு. “ உலவா ஷ்ககமொ டின்னியது முடிக்கும்
புலவராற் றுப்படை புதீதீட்டி முரித்தே ”
- க(உ)கூ. “ உருபி யாகிய வொருபெருங் கிழவனை
யருபி கூறு த லானந் தம்மே. ”
- ககநு. “ ஒன்றெருவரின் முன்னநதழைவிழைதக்கனகொய்தும்.
- கநுஎ. “ நெல்வாரு சாமை திணையிறங்கு கேழ்வாரு
கொள்ளுமுந்தோ டெண்விளவா கும். ”

புறப்பொருள்வேண்பாமாலையிலுள்ள
அநம்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

[எண் - பக்க எண்.]

அ - அழகு, 118, 131; ஒரு சாரியை 127.
அகத்தியமுனிவர், தேவர்கள் ஸ்வண
டப் பொதியிலில் இருந்தது, 2.
அகத்தியமுனிவர்மாணககர பன்னிரு
வர், 2.
அகநாடு - உளநாடு, 21.
அகம் - அத்தணரில்லம், 2.
அகலம் - மார்பு, 44, 117
அகலிடம் - அகன்றபுறம், 124, 131
அகவ - பாட, 25.
அகழ்கடல் - அகழ்த்தகடல், 119
அகற்றும் - பெருகும், 113.
அகையழல் - கொழுந்துவிட்டெரியும்
செருப்பு, 120.
அங்கையுள் நெல்லி, 18 (அங்கை -
உள்ளங்கை.)
அச்சுநீலியன்று - அச்சமுறுத்தியது,
38
அசை - தூக்கதல், 68.
அசைஇ - இளைப்பாறி, 7.
அசைஇய - வைத்த, 7.
அசைதல் - வருந்துதல், 107,
அசைநிலை, 2, 5, 7, 13, 21, 26, 28,
65, 108, 124, 146
அஞ்சல் - அஞ்சாதே கொள், 157.
அஞ்சாதேகொள் - அஞ்சற்க, 157.
அஞர் - துன்பம், 5, 14, 18
அட்டமதூரம் - அதிமதூரம், 158.
அட்டு - கொன்று, 10
அடக்கருந்தானை - விலக்குதற்கரிய
சேனை, 63.
அடகு - இலைக்கறி, 118, 129.
அடர் - தகடு, பொற்றகடு, 94.

அடர்த்து - செருங்கி, 5.
அடல் - கொல்லல், 82; வெற்றி, 81.
அடி - செருப்பு, 4.
அடிப்பட - வழிப்பட, 59.
அடியிரட்டித்து - இட்ட அடியின்
மேலே அடியிட்டு, 16.
அடியுறை, 155.
அடுகளம் - கொல்லும் களரி, 91.
அடுதல் - வருத்துதல், 143.
அடும்புக்காடல் - பிரதாபத்தைப்
பாடுதல், 116
அடைருறுவார் - கிட்டதலைப் பெறு
வார், 25
அடையாதார் - பொருந்தாதார், 49.
அடையார் - பகைவர், 3.
அடையாளப்பூ, 111.
அண்ணல் - தலைமை, 63, 94.
அணங்கு - வருத்துதல், 98.
அணங்க - ஆர்ப்ப, 114.
அணங்கிய - பட்ட, 72; வருத்திய,
34.
அணங்கு - தெய்வம், 21; பேய், 76;
வருத்துதல், 18.
அணங்கும் - வருத்தும், 86, 114.
அணல் - கபோலம், பசுவின் அலை
தாடி, 8.
அணி - அலங்காரம், அழகு, 8, 143.
அணியிட்டு - கடைக்கணித்து, 31.
அணியெழு - நிரைத்தகணையம், 52.
அதர் - வழி, 12.
அதிர்தல் - முழங்குதல், 48.
அந்தக்காரணம், 87.
அந்தகாரம் - இருள், 79.
அந்தணர்க்குக் கேள்வியும் வேள்வியும்
இன்றியமையாதன, 77.

அந்தணர்க்கு நெருப்பு உவமை, 77.
 அந்தணர் தூதுசென்று அரசரை
 இணங்குவித்தல், 81.
 அந்தணரிருப்பிடம், 23,
 அந்தம் - முடிவு, 22.
 அந்தரம் - ஆகாயம், 52.
 அந்நரம்பு - அழகியநரம்பு, 161.
 அப்பு - நீர், 143.
 அம் - சாரியை, 47.
 அம்பல் - புறங்கூற்று, 139
 அம்பலம் - மன்று, 22, 148.
 அம்பற்பெண்டிர் - புறங்கூறும் பெ
 ண்டிர், 139
 அம்பு - 7.
 அம்புமழை, 34.
 அமர்தல் - விரும்புதல், 20, 109.
 அமர்ந்தன்று - விரும்பியது, 4.
 அமர்ந்தான் - மேற்கொண்டான், 67.
 அமலை - கூத்து, திரட்சி, 69.
 அமளி - அணை, ஆனளம், 97.
 அமை - மூங்கில், 52.
 அமைத்த - மதித்த, 159.
 அமையாக்காதல் - ஆராத அன்பு, 109.
 அயர்தும் - விரும்புவேம், 156.
 அயர்ந்து - மறந்து, 124.
 அயர்வு - மயக்கம், 137.
 அயராநின்றார் - அழியாநின்றவர், 22.
 அயில் - வேல், 25.
 அயில்வான் - கூரியகத்தி, 28
 அயில்வேல் - கூரியவேல், 10.
 அரங்கம் - மண்டபம், 48
 அரசர் அந்தணர்க்குக் கோதானம்
 செய்தல், 95.
 அரசர் ஆறிலொரு கடமைநாங்குதல்,
 84.
 அரசர் இறந்தபின் சுவர்க்கமடைதல்,
 84.
 அரசர் இன்றோரின்னார்க்கு வழிநிற்க
 வேண்டுமென்றல், 102.
 அரசர்க்குரிய ஐந்தொழில், 75.
 அரசர் தம்சேனைக்கு விருது, நாடு,
 சிறந்த பொருள்கள், விளாநிலம்,
 யானை, குதிரை முதலியன கொடு
 த்தல், 61.
 அரசர் தம்பகைவருடைய அரண்களை
 இடித்துக் கழுதையோலுமுது

கவடியையும்குடைவேலையும்விதை
 த்தல், 57.
 அரசர் தாம் வென்றநாடு தம்வசபா
 சற்கு நெடுநாள் அங்கிருத்தல், 59.
 அரசர் திறையளந்து விட்டுச் சக்கர
 வர்த்தியைக்காணக் காத்திருத்தல்,
 93.
 அரசர் நாகொத்தநொழிலிற் சோம்
 புதல் கூடாது 84.
 அரசர் நீக்குத்தற்குரிய எழுசெயல்கள்,
 104.
 அரசர் பகைவர்நகரை ஒருவரும் வெ
 ளியே போகாதபடி வளைத்தல், 6.
 அரசர் பகைவரை வென்று தம ஆயு
 தத்தை உயர்த்தல், 23, 76, 93.
 அரசர் பாதகாத்தற்குரிய ஆறு செய
 ல்கள், 104
 அரசர்பார் சென்ற கிணைவர், விடி
 யற்காலத்திற் கிணைகொட்டியானை
 வாழ்கவென்று வாழ்த்தல், 96.
 அரசர் புத்திரசனகைகாலத்திற் படை
 யெடாமை, 99.
 அரசர் புலவரை அனுப்புகையில் பின்
 நடந்துவருதல், 99.
 அரசர் போர்க்களத்தில் தமது அடை
 யாளப் பூவையணிதல், 111.
 அரசர் போர்க்களத்தில் பாணர்க்கு
 யானை கொடுத்தல், 97.
 அரசர்மனம் வெற்றியையே நினைதல்,
 15.
 அரசர் மனையிற் காலையில் முாசம்
 முழங்கல், 56, 95.
 அரசர் விடியற்காலத்தில் மங்கலங்
 களை அனுப்பித்தல், 93.
 அரசர்வெண்கொற்றக் குடைக்கு
 நிறைமதி உவமை, 17.
 அரசர்வெண்கொற்றக் குடைக்கு முத்
 தமாலையணிதல், 33.
 அரசருக்கு உயிர்களைக் காத்தலே சிற
 ந்த செல்வம், 62.
 அரசருக்குச் சூரியன்உவமை, 64.
 அரசருக்கு நீதி நிலத்தைத்தருமென்
 பது, 103.
 அரசருக்குப் பகைவர் தேசம் நடுங்கு
 தல், 99.
 அரசருக்கு வீரமே மதில், 59.

அரதனம், 26.

அரவும் உடம்பும்போல் வீரர் மதி

லேணியில் ஏறுதல், 54.

அரற்றின்று - வாய்விட்டுப் புலம்பி

யது, 137

அரன் - இறைவன், 12.

அரி - அழகு, 96; கருவரி செவ்வரி, 109.

அரிகொண்டகண் - கருவரி செவ்வரி பார்த்தகண், 109.

அரிதல் - அறுத்தல், 43.

அரிமானமளி - சிங்காதனம், 97.

அரில் - பிணக்கம், 34, 117; பிணக்கு 43.

அருபி, 109.

அரும்பிற்குமுண்டோ அலரது நாற்றம், 153

அரும்புதல் - தோற்றதுதல், 135

அருவி - நீரின் ஒழுக்கம், 107; மலையில் விரும் அருவி, 132

அருவி, முரசுபோல முழங்கல், 142.

அருளுமது - அருளுவது, 129

அரோ, அசை, 51, 65, 124.

அல் - கணவு, 109.

அல்லாந்து - அலம்வந்து, 124.

அல்லியந்தார், 98.

அலங்குதல் - விளங்குதல், 63

அலந்து - நொந்து, 22, 118

அலம்வந்து, 124

அலமருதல் - சுழலுதல், 101

அலமரும் - சுழலும், 143.

அலர் - பழி, 140.

அலர்கூறுதல், 139, 140.

அலர்தல் - பணைத்தல், 119

அலர்தூற்றல் - பழிகூறல், 134

அலற - கலங்க, 3.

அலைதாடி (பசுவின் உறுப்பு), 8,

அவ்வளை - அழகியவளை, 118.

அவ்வாய் - அழகியவாய், 131.

அவண் - அவ்விடம், 119.

அவதரித்தல் - தங்குதல், 18, 26, 84, 96, 118.

அவலம் - துயரம், 149.

அவாய் - ஆசைப்பட்டி, 137.

அவி - அவிசு, 95.

அவிகல் - நிறக்கல், 20.

அவிந்தன்று - ஒழிந்தது, 88.

அவிப்பலி - உயிர்ப்பலி, 86.

அவியான் - அணைக்கமாட்டான், 132.

அவிர்தல் - விளங்குதல், 32.

அவிழ்தல் - ஒழுகல், 135; மலர்தல் 27.

அவைமாரந்தர் - அவைக்களத்துச்சான் றோர், 81.

அவையத்தார்க்குரிய எண்குணம், 82, 84.

அவையத்தம் - அரசவையிடத்தம், 94.

அழகம் (அளகம்) - பணிச்சை, (எதுகை) 161.

அழகு பீர்க்கம்பூப்போலப் பசுத்தல், 155.

அழல்விழியா - அழலாகநோக்கி, 85

அழலவிர்பைங்கணரிமான், 97.

அழைடப்ப - கெருப்புச்செல்ல, 6.

அழித்துச் சொல்லல் - மறுத்துச் சொல்லல், 30.

அழிபடையாவம் - மிக்கு நடக்கும் விதனம், 132.

அழிபடை - கெட்டசேனை, 45.

அழிபு - அழிதல், 23; கேடு, 80, 63;

தோல்வி, 81; நொந்து, 39

அழுங்கல் - ஆரவாரித்தல், சத்தித்தல், 13.

அழுங்கின்று - ஒழிந்தது, 148.

அழுவம் - காடு, 121; நடு, 74; நடுவு, 112; யுத்தம், 83.

அள்ளகடு - செறிந்தவயிறு, 96.

அளகம் - பணிச்சை, கூந்தல்வகையுள் ஒன்று, 103, 160, 161.

அளந்த திறையார் - இட்ட திறையினையுடையார், 92.

அளறு - சேறு, 54.

அளி - அருள், 137; இரக்கம், 11; கருணை, 79; தண்ணளி, 89,

அளித்தல் - ஒத்தல், 18.

அளித்து - அளிக்கத்தக்கது, 99.

அற்று - அற்றறுதிப்பட்டு, 155.

அற - கெட, 43.

அறந்தருஞ்செங்கோல் - தருமத்தினை யுண்டாக்குஞ் செங்கோல், 98.

அறத்தெரிகோலான் - தருமத்தையா
ராயும் செங்கோலான், 102.

அறம்பொருளின்பமே உலகியல்பொ
ருள், 123.

அறிவயர்ந்து-உணர்ச்சி மறந்து, 124.

அறை - கற்பாறை, 142,

அறைகூவுதல் - போர்செய்தற்கழை
த்தல், 34.

அறைதல் - ஒலித்தல், 106.

அறைய - சொல்ல, 58.

அன்னப்பறவை, 89.

அன்னு - அன்னையே, 121.

அனுகரண ஓசை, 81.

அனுகரணசத்தம், 125, 127.

அனுகரணத்தினையுடையகீர்த்தி, 127.

அனுயோகம் - வினா, 81.

அனைய - அததன்மையவாகிய, 74.

ஆ

ஆக்கம் - செல்வப்பெருக்கு, 49

ஆக்கி - வசமாக்கி, 160.

ஆகம் - மாப்பு, 103.

ஆகவென்பது ஆகெனக்குறைதல்,
110.

ஆகுதி, 71.

ஆகுபெயர், 52, 119.

ஆகோள் - பசுநிரையைக கொள்ளு
தல், 11.

ஆசைப்பாடு - ஆசை, 134, 136.

ஆட்டு - ஆடுங்கூத்தா, 16.

ஆட்டுக்கிடாயைஊர்தல், 113.

ஆடவர் - வீரர், 22, 29:

ஆடவர்க்குப்புலிஉவமை, 140,

ஆடவர்கண்ணுககுத் தாமரைஉவமை,
23.

ஆடவர்மார்பிற்கு மலைஉவமை, 143,
144, 145, 146.

ஆடவர்மார்பிற்கு சந்தன சூங்குமசசேற்
றல் வரித்தல், 139, 140.

ஆடவன், 29, 31.

ஆடற்பாட்டு, 96.

ஆடிய - தோய்ந்த, 144.

ஆடு - அடுதல், 4; உலாவுதல், 135;
வென்றி, 71.

ஆடுப - ஆடாநின்றார், 77.

ஆண்மகன் - கணவன், 118.

ஆத்தி, 112,

ஆதல் - ஒத்தல், 23, 67; தோன்றல்,
161.

ஆம் (எடுத்தானும்), 149.

ஆம்பற்றண்டை வளைத்து வளைசெய்
தல், 150.

ஆமை (கோழிநூற் பரிபாஷை) 158.

ஆமைவயிறு - 87, 96.

ஆய் - தாய், 152.

ஆய்கதிர் - அழகிய ஆதித்தன், 79.

ஆய்ந்தமைத்தல் - ஆராய்ந்து மதித்தல்,
159.

ஆயம் - ஆசாயம், 161; பசுக்கூட்டம்,
3; மகளிர்கூட்டம், 40; வீரர்கூட்
டம், 37.

ஆயும் - பலருட்கொண்டாடும், 38.

ஆர் - ஆத்தி, 112; நிறைந்து, 92.

ஆர்கழல் - கட்டுங்கழல், 45.

ஆர்க்கின்று - வயிறு நிறைந்தின்று,
72.

ஆர்ந்து - தின்று, 115; நிறைந்து,
125.

ஆரதர் - கடத்தற்கரிய வழி, 4.

ஆரம - முத்தாரம், 24.

ஆரமுதம் - நிறைந்த அமிர்தம், 89.

ஆரமுது - நிறைந்த அமிழ்தத்தோ
டெக்கும், 153.

ஆராத - தெவிட்டாத, 109.

ஆருயிர் - பெறுதற்கரிய உயிர், 13.

ஆரோயில் - நிறைந்த ஆரண், 98.

ஆல், அசை, 7, 13, 21, 28, 108, 146.

ஆலிப்ப - ஆர்த்துக்கொள்ள, முழங்க,
32.

ஆலியாங்கிற்கும் - கூவும், 150.

ஆவதுகொல் - ஆவதுபோலும், 35.

ஆவியென்பது அவியெனக் குறுகி
நிற்றல், 86

ஆழித்தேர் - வட்டக்காலாற் சிறந்த
தேர், 21.

ஆன் - வீரம், 69; வீரர், 15, 17, 18.

ஆன்மாவெள்ளம், 17.

ஆளி - சிங்கம், 11.

ஆற்றல் - வலி, 89.

ஆற்றார் - பொருதவர் 14; வறியவர்,
123.

ஆற்றான் - பொருள், 143.

ஆற்றின் - நெறியாலே, 123.

ஆற்றுப்படுத்தல்-வழிப்படுத்தல், 100, 101.

ஆற்றேன் - பொறேன், 140.

ஆறிய - தணிந்த, 23.

ஆறு-நட்புமுதலிய ஆறு; படை முதலிய ஆறு, 104.

ஆறுதல் - ஒழிதல், 24.

ஆன், தொறுப்பொருளில்வருதல், 11.

ஆனந்தக்குற்றம் 109

ஆளு - அமையாத, 36.

(இ)

இகல் - மாறுபாடு 3; வலி, 37.

இகலின் - மாறுபடின், 62.

இங்குலிகம் - சாதிலிங்கம், 15.

இசை - புகழ், 81.

இஞ்சி - மதிஸ், 54.

இட்டற்று - இட்டதன்மைத்து, 3.

இட்டு, மூன்றாவதுவற்றுமைப் பொருளில்வருதல், 39.

இட்டுக்கொடுத்தல் - ஏற்றிக்கொடுத்தல், 10.

இட்டுரைத்தல் - சுற்றிபித்துச் சொல்லல், 35

இடங்கணிப்பொறி - மதிலின்மேலுள்ள ஒருவகைப்பொறி, 54.

இடங்கழிமால் - இராகவேகத்தை யுண்டாக்கும் மயக்கம், 141.

இடந்த - பிளந்த, 39.

இடந்து - பெயர்த்து, 52.

இடபம், 20

இடம்படுத்தல் - அகலுதல், 124.

இடா - மிடி, 87; வருத்தம் 137; வறுமை, 75.

இடவழுவமைதி, 64.

இடிமுரசம் - இடிபோல்முழங்கு முரசம், 94.

இடுதல் - பண்ணுதல், 54.

இடை - இடையீடு, 128.

இணைந்த - தம்மில் இணையொத்த, 126.

இணைவரைகளையுடைய தெய்வமகளிர், 45.

இதழ் - இமை, 131

இதழி - கொன்றை, 105.

இந்திரதனு - வானவில், 101.

இந்திரன், 97.

இமிழ்தல் - ஆர்த்தல், 9.

இமைத்தல் - விளங்கல், 74.

இயக்கு - போக்கு (போதல்), 69.

இயங்கரணம் - திரிபுரம், 50.

இயங்காலிருள் - ஒருவரும் நடக்கத் தகாத இருள், 108

இயம் - வாத்தியம், 14.

இயம்புதல் - ஒலித்தல், 27, 56

இயமன் உயிர்களைக் கைக்கொள்ளுதல், 63.

இயமன் கொலையில் ஆராமையுடைய வன், 36

இயமன்வாயி லெபோன உயிரை மீட்டல், 73.

இயமனைப்போலக் லீகாபித்தல், 14.

இயல் - தன்மை, 50.

இயல்பு - பண்பு, 39.

இயலுதல் - நடத்தல், 131, 151.

இயவர் - வாசகியகாரர், 29.

இயன்மொழிவாழ்த்து, 91.

இயைந்து - கூடி, 116

இர - இரா, 125.

இரங்கல் - அதிர்ந்தல், 24; நெகிழ்தல்,

முழங்கல், 21; வருந்துதல், 117.

இரட்டி - கொட்டி, 16.

இரட்டித்து, 16

இரண்டாவதும் - மறுபடியும், 136.

இரண்டு - காரியாகாரியம், புண்ணிய பாவம், 104.

இரப்பல் - லேவண்டிகளெனவேன், 140.

இரப்பாளன் - யாசகன், 99.

இரிந்தோட - கெட்டோட, 84.

இரிய - கெட, 16, 95

இருங்கண் - பெரியஇடம், 106.

இருடிகளில்வான், 2.

இருண்மலை, 5.

இரும்புலி - பெரியபுலியனையான், 28.

இருவி - திணைபரிதான், 34.

இருள் - மயக்கம், 106; மனமயக்கம், 124

இருளில் மின்னொளியால் வழிகண்டு செல்லுதல், 142.

இலங்கிழை - விட்டுவிளங்கும் ஆபரணம், 147.

இலாஞ்சனை - அடையாளம், 34.
 இலாபம், 157.
 இலைக்கறி, 129.
 இலைத்தொழில்களாற் சிறந்தவேல், 3.
 இலைப்பொலிதார், 37.
 இலைபுனைகண்ணி, 5.
 இலைமாலே, 37, 64.
 இலைவேல் - இலைத்தொழில்களாற் சிறந்தவேல், 3.
 இவர்தல் - பரத்தல், 48, 130.
 இழுக்கு - ஆவலம், 135.
 இழுது - கெய், 62.
 இழுமென்சீர்த்தி, 127.
 இளமதி - பிறை, 107, 140.
 இளியென்னும் இசை - பஞ்சம ஸ்வரம், 9.
 இளிவரவு - தாழ்வு, 124
 இளை - காவற்காடு, 43, 48.
 இளையர் - வீரர், 112
 இற்பரத்தை 153, 154
 இறகுளரும் - சிறகடிக்கொள்ளும், 97.
 இறப்ப - மிகவும், 133.
 இறகப்பொதிதல், 124
 இறுத்த - வீட்ட, 29,
 இறுத்தல் - கொடுத்தல், 118.
 இறுவரை - பெரியமலை, 69.
 இறை - அரசன், 129; தங்குதல், 92;
 முன்கை 136, 140, 143.
 இறைக்கொளீஇ - கையிலே கொள்ளச்செய்து, 82.
 இறைஞ்சி - தாழ்ந்து, 125.
 இறைவர் - உபகாரிகள், 91.
 இறைவன் - சிவபெருமான், 109.
 இறைவன், இருளில் நடனமாடியது, 109.
 இறைவன், இளம்பிறையைச் சடையிலணிந்தது, 107.
 இறைவன், உழிஞைமாலையுடத் திரிபுரத்தை எரித்தது, 50.
 இறைவன்காப்ப நீ வாழ்கவென்றல், 105.
 இறைவன், சூலத்தையேந்தி ஆடியது, 106.
 இறைவன், திருமுடியிற்கங்கையை யணிந்தது, 109.

இறைவன்காவீற் கலைகளிருத்தல், 109.
 இறைவன், பாம்பை மாலையாக அணிந்தது, 107.
 இறைவன், மயானத்திற் சாம்பல்அரங்கத்தில் நடத்தது, 107.
 இன்பம், 123.
 இன்று - இன்றி, 1, 2.
 இன்றொடு னானே - இன்றாதல் நானையாதல், 124.
 இன்றொடை - இனியகோவை, 100.
 இன்றொடை நல்லிசையாழ், 100.
 இன்னம் - இத்தன்மையை யுடையேம், 22.
 இன்னர் - இன்னதன்மையார், 25.
 இன்னன் - இத்தன்மையன், 113.
 இன்னாதிராங்கி - வெறுத்து வருந்தி, 140
 இனத்தான் - இனங்கட்டாறும், 11
 இனவனையார் - தம்மிற் ருமொத்தவனையினையுடையார், 106.
 இனி - இப்பொழுது, 110; மேல், 74.
 இனையல் - வருந்துதல், 118.
 ஈ
 ஈட்டியசொல் - பாடியசொல், 89.
 ஈடு - வலி, 112.
 ஈண்டுதல் - செறிதல், 4; திரளுதல், 10.
 ஈமம் - சுகொடு, 120.
 ஈரந்தார் - ஈரத்தாற் சிறந்தமலை, 95.
 ஈரா - இழுத்துக்கொண்டு, 37.
 ஈற்றசை, 2
 உ
 உகம் - யுகம், 19.
 உகளுதல் - பாய்தல், 83.
 உகாந்த நெருப்பு, 6, 20.
 உகாந்த வெள்ளத்தினின்றும் உலகு தோன்றல், 19.
 உகுதல் - இறத்தல் 113; வீழ்தல், 15.
 உகும் - படும்.
 உச்சநிலை, 26.
 உட்குவர - அஞ்ச, 14.
 உட்கொண்டன்று - உள்ளத்திலே கைக்கொண்டது, 131.
 உட்கொள் - உட்கொள்கை, 132.
 உடக்கரிக்கை - (தோள்) தட்டுகை, 157.

- உடல் - மாறுபாடு, 74.
 உடற்றும் - வருத்தம், 80.
 உடன் - ஒக்க, 120, 160
 உடன்கட்டை யேறுதல், 72.
 உடன்று - கோபித்து, 45.
 உடம்பு, 54.
 உடையும் - மலரும், 140,
 உண்கண் - மையுண்டகண், 128.
 உண்ணாவரது - சுவடி, 57.
 உணங்குதல் - உலர்தல், 16, 34.
 உணவு எட்டு, 157.
 உணிய - உண்பான் வேண்டி, 44;
 தின்னவேண்டி, 7.
 உதிர்தல் - விழுதல், 48.
 உதிராதிக்கு அந்திவானம் உவமை,
 35.
 உபகண்டம் - குதிரை கடைகளுள்
 ஒன்று, 160.
 உம்பர்நாள் - மேனாள், முன்னாள், 45.
 உம்மை சிறப்புப்பொருளில் வருதல்,
 20.
 உம்மையைவிரித்தல், 3
 உமை, 107.
 உய்குவன் - பிழைப்பேன், 138.
 உய்த்தன்று - கொடுத்தது, 23; செ
 லுத்திற்று, 8.
 உய்த்திட்டார் - செலுத்தியழுத்தினார்,
 115.
 உய்ந்தொழிவார் - பிழைத்திருப்பார்,
 6.
 உய்யாமை - ஒழியாமை, 57; செலுத்
 தாமை, 45.
 உயங்கல் - வருத்தல், 36, 148.
 உயப்போகல் - பிழைத்துப்போகை,
 125.
 உயரி - உயர்த்து, 80; எடுத்து, 21.
 உயரிய - உயர்ந்த, 7.
 உரம் - வலி, 8.
 உரவுநீர் - உலாவும் நீர், 107.
 உரவெரி - உலாவாமெரி, 117.
 உரவொலி - வலிய ஆரவாரம், 133.
 உரவோர் - வலியோர், 6.
 உரிஞ்சுதல் - தவழ்தல், 56.
 உரித்தாக - செம்மாக வேண்டி, 140.
 உரு - அச்சம், 137.
 உருக - நெகிழ, 106; வருந்த, 135.
 உருகுதல் - கரைதல், 143.
 உருகெழுகங்குல் - அஞ்சுதல் பொருந்
 திய இரவு, 137.
 உருத்து - கோபித்து, 20.
 உருப்பு - வெப்பம், 116.
 உருபி, 109.
 உருமேறு, 58
 உருவகவணி, 75.
 உருவம் - அழகு, 150; திருமேனி,
 90
 உரை - கீர்த்தி, 83.
 உரைத்தன்று - சொல்லியது, 5.
 உரைப்பு - சொல்லல், 159.
 உரைமாலை - கீர்த்தித்தெரியல், 83.
 உலக்கல், 134.
 உலகியல்பொருள் - உலகத்தியலுள்
 முடிந்தபொருளாகிய அறம்பொரு
 ளின்பங்கல், 123
 உலகு - உயர்ந்தோர், 57.
 உலகதல் - இறத்தல், 118.
 உலகதன - கெட்டன, 21.
 உலாம் - பார்த்த, 27.
 உலாய் - இயங்கி, 80; நிலைபெயர்ந்து,
 63.
 உலைவு - கேடு, 129
 உவலை - தழை, 80.
 உவா - பெளர்ணிமை, 86.
 உழக்குதல் - துக்கத்தல், 17, 25.
 உழப்ப - பழக, 148.
 உழப்பு - முயற்சி, 32
 உழலை - கணையமாரம், 158.
 உழிஞைமலை 48, 50.
 உள - உள்ளகருத, 15,
 உளப்பட, 2.
 உளம்-மார்பு, 67.
 உளமை - உண்மை, 125
 உளர்செரு - எடுப்பும் சாய்ப்புமான
 சண்டை, 14.
 உளர்ந்தார் - அசைந்தார், 13.
 உளர - அசைப்ப, 126.
 உளை - தலையாட்டம், 24, 126, 160.
 உளைத்தவர் - வெறுத்தவர், 154.
 உற - மிக, 10.
 உறழ்தல் - மாறுபடுதல், 79.
 உறழ்வு - ஒப்பு, 36.
 உறும் - உறுதியுடைத்து, 18.

உறுவரை - பெரியமலை, 144.

உறை - கூடு, 84; துளி, 143; மழை, 86; மழைத்துளி, 79.

உன்ன மரத்தில் நிமித்தம் பார்த்தல், 112.

உன்னமரம், இதனை இலவமரமென்பர் மலைநாட்டார், 112.

ஊ

ஊக்கம் - மனவெழுச்சி, 49, 113

ஊடல் - வழக்காட்டு, 110.

ஊடிய - வழக்காடிய, 110.

ஊடு - நடு, 29.

ஊதை - காற்று, 126.

ஊர்தல் - செலுத்துதல், 112; நடத்துதல், 68; மேற்கொண்டு செலுத்துதல், 113.

ஊழி - உகம், 149; நெடுங்காலம், 76, 129; யுகாந்தகாலம், 6, 20.

ஊழித்தீ, 6, 20.

ஊழித்தீயைப்போற் பகைவருடைய அரணை வீளத்தல், 20

ஊழிதோறுழி, 129.

ஊழும் - முறைமுறைபாக, 135

ஊறு - குற்றம், 84.

ஈ

ஈகம் - வேல், 16, 32

ஈக - வாள், 28; வேல், 22.

கரம் எஞ்சாமைப்பொருளில் வருதல், 60.

கஞ்சுதல் - ஒழிதல், 102.

எட்டுக்குணங்கள், 82

எடுத்துரைத்தன்று - உயர்த்துச்சொல்லியது, 17; 77.

எடுத்துவிடுதல் - சேனையுடன் பகைவர் நகரைச் சூழ்ந்துதங்கல், 21, 30.

எண்ணுதே கொள், 105

எண்ணார் - பகைவர், 17, 98.

எதிர்கொண்டு - ஏற்றுக்கொண்டு, 78, 102.

எதிர்ச்சிவல், 159.

எதிர்தல் - ஏற்றுக்கொள்ளல், 60

எதிர்த்தன்று - ஏற்றிருந்தது, 141.

எதிராது - ஏற்றுக்கொள்ளாது, 60.

எதிரிய - ஏற்றுக்கொள்ள; பொருத்திய, 85.

எந்தை - என்னுடையசாமி, 118.

எம் - முள்ளம்பன்றி, 83.

எய்த்தல் - இளைத்தல், 128.

எய்துதல் - பொருந்துதல், 133.

எய்துப - அடைவார், 1.

எயிற்றி - மறத்தி, 8.

எயிற்றியர் - வேட்டுவிச்சியர், 8.

எயிற்றுப்படை - (யானை) மருப்பாகிய ஆயுதம், 52.

எரிந்திலங்குசடை - அவிர்த்துவிளங்கும்சடை, 124.

எருத்து - கழுத்து, 140.

எருவை - கழுக்கு, 37; பருந்து, 97.

எல் - விளக்கம், 159.

எல்லாக - விளக்கமுற, 141.

எல்லாம் - பலரும், 28; பலவும், 34; யாவையும், 94.

எல்லை - அளவு, 141.

எல்வளை - இலங்குந்தொடி, 133;

விளக்கத்தினையுடைய தொடி, 143.

எவ்வம் - மானம், 137; விதனம், 132.

எவ்வையர் - எம் தங்கையர், 143.

எவனென்பது என்னெனக் குறைந்து நிறல், 19, 95.

எழீஇயினுள் - எழுப்பினுள்; (யாழ்) வாசித்தான், 160

எழு - கணையம், 5, 67.

எழுதல் - கிளர்ச்சல்.

எழும் - மிகும், 63.

எள்ளுதல் - இகழுதல், 41.

எற்றி - அடித்துக்கொண்டு, 26.

எறிதல் - அழித்தல், 6, 97; வெட்டுதல், 15, 18

எறிதன்று - அழித்தது, 6.

எறிமுற்றி - அலையும்கடல், 102.

என்றி-என்று சொல்லாநின்றும், 146.

என்றும் - என்றுசொல்லுவேம், 90.

என்றோரும் - எத்தன்மையை யுடையோரும், 91.

ஏ

ஏ - ஈற்றைச, 2; எய்யுந்தொழில், 44.

ஏகின்று - சென்றது, 14.

ஏகின்று - புல்லற்கூறியது, (ஏகியது) 143

ஏணி, 54.

ஏதம் - குற்றம், 77,

வதிலாளன் - அயலான், 135

வந்திழை - அழகியஆபரணம், 41.

வந்துவாட்டானை - உயர்ந்தவாட்
சேனை, 84.

வப்புழை ஞாயில் - வவறையையுடைய
முடக்கு, 42.

வமம் - காவல், 110.

வழுற்று - ஏக்கமுற்று மயங்கி, 151

வய்க்கும் - ஒக்கும், 15.

வய - வலி, 43

வயா - இயையா, 151.

வர - வருது, 128; வர்த்தொழில், 5;
ஒப்பு, 77; பொருத்தின, 5.

வர்க - எழுக, 93.

வவறையையுடைய முடக்கு, 42

வவுதல் - சொல்லல், 32.

வழகம் = வழகத்தகர் - ஆட்டுக்கிடாய்,
113.

வற்றார் - எதிர்த்தார், 6.

வற்றினம் - ஏறுகளையுடைய பசுநிறை,
5.

வறிட்டவில், 32.

வறு - யானை, 56.

வன்று - மேற்கொண்டு, 81.

வனல் - தினை, 146.

வனம் - ஆயினும், 62.

வனை - மற்ற, 3.

ஐ - வியப்பு, 3; சுவாமி, 8.

ஐங்கனை, 148

ஐந்து - சிம்புலன்கள், பஞ்சேந்திரியங்
கள், 104.

ஐந்துசெலவு - ஐந்துகதி, 160.

ஐந்தொழி னுன்மறைமுதலீ இருபிற
ப்பு, 75.

ஐம்பரல் - சுருள், குரல், அளகம், துஞ்
சுழுல், கொண்டை யென்னும்
ஐந்து பகுதியான் அமைந்த கூந்
தல், 103.

ஐயப்பாடு - சந்தேகம், 125, 131, 152

ஐயர் - தமையன்மார், 83.

ஐயவி - வெண்சிறுகடுகு, 39.

ஐயனரிதனார் வெண்பாமாலையை இய
ற்றினாரென்பது, 1, 156.

ஐயிலவேல் - வியக்கத்தக்க இலைத்
தொழிலையுடைய வேல், 3.

ஒசிந்து - வணங்கி, 126.

ஒட்டியார் - சபதங்கூறினவர், 159.

ஒட்டினவை - பந்தயமாக வைத்தவை,
161.

ஒடு, அசைநிலை, 124.

ஒண்மை - அழகு, 20, 21.

ஒத்தயாமம் - நடுஇரா, 142.

ஒப்பான - ஒத்த, 162.

ஒருதனிமா, 44.

ஒருகாளுகி - தானொருவனுமேயாகி,
15.

ஒரு பாற்கிளவி ஏனைப்பாற்கண்ணும்
வருதல் 79

ஒருபொருளிருசொற் பிரிவினமை,
33.

ஒருமரத்தோணி, 54.

ஒருமைச்சொல் பன்மையுணர்த்துதல்,
(1).

ஒருவரை அவர் தூங்குகையில் வண
ங்கலாகாது, 93.

ஒல்கல் - வணங்கல், 109.

ஒல்லார் - பகைவர், 51.

ஒல்லும்வகை - செயற்படும்வகை,
127.

ஒல்லெனல், அனுகூலனை, 81.

ஒல்கூர்கல் - தழைத்தமயிர், 132.

ஒலித்தல் - தழைத்தல், 132.

ஒழிதல் - இறத்தல் 15; மடிதல், 71;

விட்டுநீங்கல், 72.

ஒழியாமே - தப்பாமே, 92.

ஒழுக்கல் - நிரைத்தல், 115.

ஒழுக்கு - நடை, 79.

ஒளி - கிர்த்தி, 89.

ஒளிற்றெடுக்கம் - ஒளிறுதலையுடைய
வேல், 69.

ஒளிறுதல் - விட்டுவிளங்குதல், 20.

ஒற்றர், 5, 9.

ஒற்றர் இருளில் ஒற்றல், 5.

ஒற்றர் தம்முயிரையும் வெறுத்துப்
பகைப்புலத்துச் சென்று அல்லும்
பகலும் ஆராய்தல், 10.

ஒற்றருக்கு ஒன்று இரண்டு அதிகமா
கக் கொடுத்தல், 10.

ஒற்றல், 5.

ஒற்று - வேய்தல், (உளவு) 5, 9.

ஒற்று ஆராய்ந்துரைப்போர், 6.
ஒற்று இரட்டாமை, 40.
ஒன்றார் - பொருந்தாதார், 135.
ஒன்றின முடித்தல் தன்னின முடித்த
வென்னும் உத்தி, 91.
ஒன்று - ஆன்மா, ஞானம், 104.
ஒன்றா - பொருத, 40.
ஒன்றாதார் - பகைவர், 29.
ஒன்றாப்போர் - பொருந்தாத போர்,
47.
ஒன்றாமுனையோர் - பொருத மன்
னர், 40.
ஒன்றார் - பகைவர், 15.
ஒ
ஒ எதிர்மறைப்பொருளில்வருதல்,
31.
ஒங்கியவேலான் - உயர்ந்தவேலான்,
143.
ஒங்கிற்று - மேலே பறந்தது, 36.
ஒட்டி - கெடுத்து, 91.
ஒடம், 54.
ஒடெரி - பரந்த நெருப்பு, 59.
ஒடை - பட்டம், 80; யானையின் நெற்
றிப் பட்டம், 48.
ஒதம் - அலை, 21, 77.
ஒம்படுத்தல் - உறுதிசூறல், 62.
ஒம்பாவிகை - சீர்தூக்காத கொடை,
78, 89.
ஒம்பான் - பரிகரியான், 93.
ஒம்பின்று - பரிகரித்தது, 38.
ஒர்த்தன்று - கேட்டது, 4.
ஒவல் - ஒழிதல், 74.
ஒவான் - ஒழியான், 16.
க
கங்காதேவி, 109.
கங்கையான், 103, 109.
கச்சி - காஞ்சி, 110
கசிதல் - நெகிழ்தல், 137
கஞ்சகம் - அகிமதூரம், 158
கட்டுடம் வருதல் நன்னிமித்தம், 5.
கட்சி - காடு, 4.
கட்டு - சுற்றுதல், 65.
கட்டுர் - பாசறை, 79; 126; விட்ட
கருக்கும் பாசறை, 27.
கடகம், 112.
கடத்தல் - வெல்லுதல்.

கடம் - காடு, 117; பெறுமுறைமை,
11
கடல், 119, 120.
கடல் அகழப்பட்டதென்பது, 120.
கடலில் மரக்கலம் ஒட்டல், 86.
கடவி - முடுக்கி, ௬
கடன் - கொடுக்கக்கடவது, 118,
119; செய்தி, 156.
கடன்முதிதல் - கொடுக்கக் கடவத
னைக் கொடுத்தல், 119.
கடிமழுவேரி - மிகநூலும்மது, 41.
கடிந்தன்று - போக்கியது, 41.
கடிமனை - காவலிடம், 31.
கடிமுரசம் - காவன்முரசம், 95.
கடுங்கண் - தறுகண், 80.
கடுஞ்சுரையான் - மிக்க மடியினை
யுடையபு, 11.
கடுத்து - முடுகி 8.
கடுப்பு - சுற்றம், 99
கடுவரை - செந்தூர்க்கான மலை, 8.
கடை - புல்லியது, 143; வாயிலிடம்,
41.
கடை - கடாவி, 66, 72; முடுக்கி,
120.
கடைலியின்று - செலுத்தியது, 37.
கடைக்கணித்து - அணியிட்டு, 31.
கடைக்கடின்று - ஒருப்பட்டது, 99.
கடைக்கொண்டு - கூட்டி, 15.
கண் - வாத்தியத்தில் அடிக்கப்படும்
பக்கம், 10, 16; வேற்படைக் காம்பி
லுள்ள ஒருறுப்பு, 72.
கண்களன்று - கண்கிவந்து, 56.
கண்கூம்பல் - துயில்ல், 150
கண்கிவத்தல் - கோபித்தல், 144.
கண்ட - தெளிந்த, 124.
கண்டுவைத்து - கண்டு, 122.
கண்ணன் மலையைக் குடையாக வந்தி
யது, 157.
கண்ணாடி நிரைத்த கிடுகுபடை, 52.
கண்ணா கொடிமதில் - கண்ணாக்கு
நிறைந்த பதாகையாற் பொலிந்த
மதில், 90.
கண்ணி - ஒருவகை மாலை, 5, 23.
கண்ணி வாழ்கவென்றல், 8.
கண்ணீர்த்துளிக்கு முத்து உவமை,
135.

கண்ணுற்று - கண்டு, 144; கிட்டி, 14.

கண்பட - இடம் பாக்க, 157

கண்படுத்தன்று - இறந்தது, 69.

கண்படை - துயில், 72, 92.

கண்படைநிலை - உறக்கம், 85.

கண்மாரின்று - கண்மறுத்தது, 155.

கணநிரை - திரண்டபசு, 7.

கணம் - கூட்டம்... ..; பூக்கணம், 22.

கணவனிறக்க மனைவி வருந்தல், 122

கணன் - திரள், 115,

கணி - சோதிடவன், 82

கணிச்சி - குருகாலி, 104.

கணிச்சிப்படைக்கு யமன் உவமை, 104.

கணிவன் - சோதிடதூல வல்லவன், 82.

கணை - அம்பு, 7, 9.

கணைமாரி - அம்புமழை, 33.

கணையமரம், 5, 52.

கத்தரிகை, 21.

கதம் - கோபம், 12, 57

கதழ்தல் - விரைதல், 38.

கதி - செலவு, 160.

கதுப்பு - கன்னம், 8.

கந்து - கழியப்பாய்தல், 160.

கந்துகம் - பந்து, 110.

கபிலை - பசு, 94.

கம்பம் - தூண், நடுக்கம், 70.

கமழ்தல் - மணத்தல், 24.

கயக்கருங்கடல், 103.

கயக்கல் - கலக்கல், 88, 103.

கயம் - மடு, 69; வரவி, 100.

கயமலராத் தாமரை - பொற்றாமரை, 100.

கயவன் - கீழ்மகன், 137.

கயற்கூடு - இணைக்கயல், 151.

கரத்தல் - ஒளித்தல், 15.

கரந்தை, 12, 13.

கரந்தைகுழி நிரைமீட்டல், 13.

கரந்தையார் - நிரைமீட்பவர், 14.

கரந்தையார் செந்தூர்க்கான மலையினின்று விழும் நீர்போல முடுகி வருதல், 8.

கரந்தையார் பறைமுதலிய வாததியங்க ளொலிக்கச் செல்லல், 14.

கரவு - களவு, 117; மறைவு, 89.

கருங்கழல் - வலிய வீரக்கழல், 69.

கருடக்கொடி, 105.

கருடன் பாம்பை உண்ணுதல், 105.

கருதல் - ஒத்தல், 50.

கருதாதார் - பகைவர், 51.

கருமை - வலிமை, 69, 83, 129.

கருவரை - வலியமலை, 129.

கருவிமாக்கன் - யாழையுடைய பாணர், 17.

கல் - உலக்கல், 134; நடுகல், 82, 83, 114; மலை, 18.

கல்லணை, 27

கல்லருவி - மலையருவி, 132.

கல்லாமறவா - இயற்கையான மறத்தனையுடையார், 33

கல்லென் - அனுகரணசத்தமுண்டாக, 125.

கலவியை உடம்பைப்போலப் பாதுகாக்கவேண்டும், 82.

கலந்துதல் - குலைதல், 48; துளங்குதல், 99

கலந்தயன் - கூடின கொழுநன், 118

கலம் - மரக்கலம், 156.

கலவார் - பகைவர், 4.

கலவீமம் - மணவீமம், 142.

கலன் - மரக்கலம், 156

கலாவும் - கலக்கும், 32

கலி - ஆரவாரிப்பு, மனவெழுச்சி, 160; மடி, 156.

கலிழம் - அழாநிற்கும், 4.

கலை - கலைமான், 11; குதிரைக்கலணை, 63.

கலைமகன், 109.

கலைமான், 11, 127.

கல்வை - ஆரவாரம், 131, 143.

கலடி - பலகறை, 57.

கலந்தம் - தலையில்லா உடம்பு, 16.

கலந்த தலையையுடைய அம்பு, 9.

கலந்தல் - கொள்ளுகொள்ளல், 9, 15.

கலிலமறுகு - கலந்தத்தெரு, 80.

கலையாற் கையைக் கன்னத்தில் வைத்தல், 8.

கலற - வருத்த, 9.

கலறு - குதாடுங் கருவி, 160, 161.

கலிகை - தியாகம், 101.

கவைஇ - தழுவிக்கொண்டு, 126.

கழகம் - குது, 160, 161.

கழல் - வீரக்கழல், 4.

கழி - மிக்க, 28.

கழிதல் - இறத்தல், 118, 122.

கழியப்பாய்தல், 160.

கழியாமே - (வானே) உறையினின்
றும் வாங்காமே, 92.

கழுது - பேய், 62, 125.

கழுதையேர், 57.

கழுமிய - பொருந்திய, 67, 127.

கழுமினார் - கெழுமினார், 72

கழை - மூங்கில், 5.

கள் - தேன், 5.

கள்மகிழ்ந்து - மதுவையருந்தி, 20

கள்விற்பான், 97.

கள்னவிழ்தார் - தேனெழுசுமால்,
185.

களங்கொள்ளுதல், 85, 84.

களபம் - யானைக்கன்று, 100.

களம் - இடம், 92

களமர் - அடியார், 26

களரி - யுத்தகளம், 15, 65, 91.

களவழி, 75.

களவேள்வி, 58, 76.

களரி - மதம், 91, 140.

களரி - யானை, 14.

கற்சிறை - கல்லாற்கட்டின கரை,
27

கற்புடைமை - ஒருமையுடைமை, 41.

கற்பொறி, 54.

கறங்கல் - ஒலித்தல், 23, 114.

கறவை - பசுநிரை, 90.

கறுவு - முனிவு, 144.

கன்மேந்திரியங்கள், 87.

கன்னவிறிண்டோள், 85.

கன்னவிறிணிதோள், 134.

கன்னவிரோள், 180, 185.

கன்னிப்பெண், 103.

கனலுதல் - எரிதல், 10.

கனலோன் - சூரியன், 115.

கனன்று - சிவந்து, 56.

கனை - செறிவு, 93, 100.

கனைகழல் - செறிந்தகழல், 100.

கனைதூயில் - மிக்க உறக்கம், 93.

கனையிருள் - செறிந்த இருட்டு, 142.

கா

கா - (கற்பகச்) சோலை, 181.

காசினி - பூமி; 106.

காஞ்சிமரம், 142.

காட்சி - தரிசனம், 124.

காட்டிய - காட்டுவான் வேண்டி, 89,
139.

காட்டிற்சின்வீடு ஒலித்தல், 4.

காடு - சுடுகாடு, 125; வனம், 4, 5.

காதல்செய் காமம் - ஆசையைப் பண்
ணும் விழைவு, 135.

காந்தன் - காந்தப்பூ, 50, 80, 111.

காந்தன், குடைபோல் மலர்தல், 111.

காந்தன் முருக வேட்குடரித்து, 50.

காம்பு - மூங்கில், 117, 134.

காமஒள்ளெரி, 136.

காமநெடுங்கடல், 141.

காமருசாயலான் - அழகுமருவின மெ
ன்மையினையுடையான், 100.

காமவல்ல, 98.

காமுறுதல் - வேட்கை மிகுதல், 151.

காய்தல் - சீத்தல், 72.

காயல் - செறுதற்றொழில், 90.

காயாம்பூ, 90

கார் - கருமை, 64; மேகம், 20.

கார்க்குவளை - கருங்குவளை, 135;
செவ்விக்குவளை, 144.

காரிப்புள் - கரிக்குருவி, 4, 17, 18.

காரிப்புள்ளின் நிமித்தம், 4, 18.

கால் - காற்று, 64.

காலேகம் - முத்து, 26.

காலேமுரசு, 95.

காவலன் - அரசன், 22; வாயில்காப்
போன், 89.

காவற்காடு, 43.

காவன்முரசம், 95.

காவிரி, 112.

காவிரிநாடன் - சோழன், 112.

காழ் - மணி, (இரத்தினம்) 94.

காளை - இளமைப்பருவமுடையான்,
60; காளைப்பருவமுடையான், 90;
தலைவன், 134.

காற்றி - கால்ப்பண்ணி, 41.

காற்றும் - கால்விக்கும், 92.

கான்மலியுறுந்தெரியல்-செவ்விக்க
றுநூற்றஞ் செறிந்த மாலை, 81.

கான்று - உமிழ்ந்து, 39.

கானல் - கடற்கரை, 150.

கி

கிடங்கு - அகழ், 43.

கிடாய் - ஆட்டுக்கிடாய், 113.

கிடுகு - ஒருவகைக் கேடகம், 52, 53.

கிடுகுக்குக் கண்ணாடி நிரைத்தல், 52.

கிண்கிணி - சதவகை, 113.

கிணை - தடாரிப்பறை, 13, 87, 96

கிணைகொட்டுவோன், 87, 96

கிணையன் - கிணைப்பறையைக் கொட்டுவோன், 10, 96.

கிணையன், துடியன், விதலி, பாணன் இவர்களுக்குக் கள்ளைக் கொடுத்தல், 10

கிணைவன் - கிணைப்பறை கொட்டுமவன், 87, 96

கிரமாலங்காரம், 75.

கிரௌஞ்சகிரி, 50.

கிள்ளை - கிளி, 159.

கிளத்தல் - சொல்லுதல், 23.

கிளத்தேத்தல் - மிகப்புகழ்தல், 36.

கிளர்தல் கோபித்தல், 13; பெருகுதல், 96.

கிளவி - சொல், 41

கின்னரப்பறையின் ஓசை மகளிர் பாட்டுக்கு உவமை, 161.

கி

கிண்டிட்டு - கிழித்துக் கீழ்ப்படுத்தி, 159.

கிரை, 129.

கு

குஞ்சரம் - யானை, 102.

குஞ்சி - ஆடவர் தலைமயிர், 20.

குடக்கன், 5.

குடிப்பிறப்பு முதலிய எட்டு, 81.

குடியொடு கோடாமரடி, 11.

குடிகிலைந்தான் - மயிர்ச்சிகையைக் கூட்டி முடித்தான், 97.

குடை, 111.

குடைக்குச் சந்திரனும் சூரியனும் உவமை, 102.

குடைக்கு நிறைமதி உவமை, 17, 75.

குடைக்கு முத்தமாலையணிதல், 33.

குடைவேல்மரம் - உடைமரம், 57.

குண்டகழி - ஆழந்த கிடங்கு, 48.

குணில்பாய - கடிப்புத்தாக்க, 25.

குதிரை, 44, 47, 64, 124.

குதிரைக்குத் தலையாட்டம் அணிதல், 47.

குதிரைக்குப் பொற்சேணம் அணிதல், 126.

குதிரை தாளத்திற்கொப்பச் சதிபாய்தல், 54.

குதிரை தாளவொத்துக்கிசைய நடத்தல், 24, 99.

குதிரை நடைக்கு அம்பின்வேகம் உவமை, 64.

குதிரையின் 33ந்துகநிகன், 160.

குதிரையின் பதினெட்டுச் சாரியைகள், 160.

குதிரை வரவிற்து மேகவரவு உவமை, 44.

குந்தம் - கைச்சவனப் படை, 121; சவனப்படை, 63; வேல், 34.

குந்தாவி - ஓராயுதம், 105

குமரவேள், 97.

குமரி - அழிவிலாதது, 52; கன்னிப் பெண், குமரியாறு, 103.

கும் - நறை, பொரிக்கறி, 129

கும் - அரிவாள், 29.

கும்வரி வேங்கை - அரிவாள்போன்ற வரியினையுடைய புலி, 29.

கும்பலையமொழி, 128

குரம்பை - கூரை, 129; கைநிலை, 34

குரல் - தானியக்கதிர், 146; மகளிரின் கம்பால் வகையுள் ஒன்று, 103.

குரவை, 76.

குரிசில் - உபகாரி, 45, 87, 91.

குரு - நிறம், 94.

குருந்தம்பூமாலையணிதல், 118.

குரும்பை, 135.

குரைத்தல் - ஒலித்தல், 30.

குலமகளிர்க்குக் கணவனடியை வணங்கலும் விருந்தோம்பலும் இன்றியமையாதன, 128.

குலமகளிர் போர்க்களத்துப் புண்பட்ட கணவரது மார்பைத் தழுவல், 71.

குலமகளிர் போர்க்களத்து மாண்டதம் கணவரைக் காணவருதல், 72.

குலமகளிர் மன்றிற் செல்லாமை, 25.

குலமுதல் - குலத்திற்கு மூலமாகிய
பிள்ளை, 119.

குலவுதல் - வளைதல், 7.

குலாம் - வளையும், 100

குலாவுஞ்சிலை - ஏறிட்ட வில், 32.

குலவயம் - பூமி, 124.

குவளை - செங்கழுநீர், 111, 162

குவைஇ - திரண்டு, 126

குழவிப்பதத்தர் - இளைமைப்பருவத்
தார், 110.

குழமணி - திரண்டமணி, 68.

குழவுதல் - கூடுதல், 5

குழுஉ - கூட்டம், 5

குழுஉம் - திரளும், 13.

குழை - தளிர், 20.

குழைதல் - தளர்தல்; 145; நெகிழ்
தல், 145; வாடுதல், 142

குளித்தல் - அழுந்துதல், 120; தைத்
தல், 41.

குளிப்ப - தைப்ப, 70.

குளிறுதல் - முழறுதல், 25.

குற்றெழுத்தின பின்னின்ற ஆகாரம்
குறுக ஆண்டுவரும் உகரம் புலப்
படாது நிற்றல், 125

குறிக்கொண்டு - கருதிக்கொண்டு,
161.

குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பண், 39.

குறித்தல் - கருதல், 20.

குறிப்ப - ஊத, 52.

குறுகுதல் - பொருந்துதல், 121.

குறுஞ்சுனை மலர்ந்தன - சிறுசுனைக்கு
வளைகள் பூத்தன, 132

குறும்பு - அரண், 6.

குறும்புழிப் பறவையின் காதில் மந்
திரமோதல், 159.

குறும்புழுக்கு அரிசிதீற்ற மந்திர
மோதல், 159.

குறும்புழுக்குப் பச்சிலை பிசைந்து
தடவும்போது மந்திரமோதல், 159.

குன்றெறிந்தான், 50.

குனிவில் - வளைந்தவில், 5.

கூ
கூக்கேட்ப - ஏவல்கேட்ப, 59.

கூகை (கோட்டான்) பகலற் குழ
றல் தீநிமிததம், 21.

கூட்டணங்கும் - பகைவர் திரளை
வருத்தம், 111.

கூட்டம், 133.

கூட்டளப்ப - திறைகொடுப்ப, 86.

கூட்டிய - தெரிந்து பறித்த, 16.

கூட்டு - திரள், 111; திறை, 86;
பொருள், 226.

கூட்டுண்டான் - சிறிதும் ஒழியாமல்
துகர்த்தான், 109.

கூட்டுண்ணும் - திரண்டு அனுபவித்
தும், 109; புணர்ந்து துகரும், 108.

கூடரணம் - துரிபுரம், 42.

கூடலர் - பகைவர், 16

கூடார் - பகைவர், 19.

கூந்தற்பிடி, 77.

கூம்பல் - துயிலல், 150.

கூர்ங்களை - கூரியஅம்பு, 120

கூர்தல் - மிததல், 143

கூர - சிறக்க, 132

கூரிருள் மிக்கிருள், 39.

கூரை, 80, 129.

கூளி - பேய், 111.

கூற்றம் - யமன், 119.

கூற்றினத்தன்னார் - கூற்றின் குழு
வினை ஒப்பார், 5.

கூற்று - யமன், 5, 7, 119, 124.

கூறு - பங்கு, 9.

கூறுபாடு - வகை, 5

கே

கேழுமி - கிட்டி, 24

கே

கேட்குமது - கேட்பது, 102.

கேள் - உறவு, 23; கணவன், 71.

கேள்வி - சுருதி, 68.

கேளலார் - பகைவர், 114.

கை

கை - இடம் 7; ஒழுக்கம், 122, 150;
செயல், 122.

கைக்கத்தரிகை, 24.

கைகூடி - கண்ணுற்று (=சேர்ந்து),
66

கைச்சுவனப்படை, 121.

கைசோர்ந்து - செயலற்று, 122.

கைதொழுதல் - கைகூப்புதல், 90,
140.

கைதொழுஉ - கைதொழுது, 116.

- கைநிலை - வீரர்கள் தங்குவதற்குப் பாசறைக்கண்ணே தனிதனி கட்டப்பட்டிருக்கும் சிறகுடிசைகள் ; இது மலைநாட்டு வழக்கு, 34.
- கைம்மிக - கைகட்டப்ப, 150.
- கைம்மை - வைதலியம், 118.
- கைம்மைவிரதம், 118.
- கை முதலியவற்றால் தாளத்தைக் கதறிக்கொள்ளல், 161
- கையகலார் - இடத்து நின்று நீங்கார், 7.
- கையறவு - இறப்பு, 17, 122
- கைவண்குரிகில் - கைவளப்பதனினையுடைய உபகாரி, 116
- கைவளர்தல் - பரததல், 32, 18; பெருகுதல், 17.
- கைவிடல் - நீங்கல், 144.
- கோ
- கொங்கு - தாது, 103; தென், 18, 86, 103.
- கொட்கும் - சுழலும், 38
- கொடாதவர்க்கு வெணமேகம் உவமை, 156.
- கொடி - ஒழுங்கு, 104; கொடிபோன்றவன், 144; துவசம், 58
- கொடிவங்குகவென்று வாழ்த்தல், 105
- கொடிகளையுடைய யானை, 41
- கொடிப்படை - தூசிப்படை (முன்படை), 122.
- கொடிமலி - கொல்களிற - வெற்றிக் கொடியால் மிக்க யானை, 41.
- கொடியாடுதற்கு மின்மன்னுதல் உவமை, 68.
- கொடியான் - கடுவிலையானன், 120
- கொடுஞ்சிலை - கொடியயில, 3.
- கொடுப்போர்க்குக் கருமேகம் உவமை, 156
- கொடுமை - வளைவு, 5
- கொடுவரி - புவி, 7.
- கொடுவில் - வளைந்தவில், 5.
- கொண்கன் - கணவன், 144.
- கொண்டல் - கொள்ளுதல், 84.
- கொண்டனைத்து - கொண்டதன்மைத்து, 7.
- கொண்டாடாதேகொள், 153.
- கொண்டாடுதல் - பாராட்டுதல், 22.
- கொண்டான் - கைப்பிடித்தான் (கணவன்), 36.
- கொண்டை - மகளிர் கீம்பால் வகையுளொன்று, 103.
- கொண்மார் - கொள்ள, 45.
- கொணமூ - மேகம், 85.
- கொத்தான்வாகை, 74.
- கொதிப் - கனந்சி, 85.
- கொம்மை - குவிவு, 132.
- கொய்தல் - பறிகதல், 39, 145.
- கொய்சார் - கதகரிகையால் மட்டஞ்செய்த மலை, 20; மட்டஞ்செய்த மலை, 47, 85, 127
- கொய்ப்புகொம்ப, 161
- கொம்மயாக் குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பண், வெளிப்படை, 39.
- கொல்லிமலைச்சுனை, 111.
- கொல்லிமலை சேரனுடையது, 111.
- கொழுங்கயல் - வளவியகயல், 150.
- கொழுந்துவிட்டெரிதல், 120.
- கொழுநன் - கணவன், 118, 144.
- கொள் - குடைமேல், 57.
- கொள்கென்றான், 3
- கொள்வான் - கொள்ள, 45.
- கொள்ளல் - கொண்டாடாதே கொள், 153
- கொள்ளரிய - கொள்வான் வேண்டி, 48
- கொள்ளுதல் - கொள்ளுவது, 117
- கொள்ளோசாற்றி-கொள்ளையுட்டி, 26.
- கொள்ளுயன்று - கொளுத்தியது, 29.
- கொளை - இசை, 68.
- கொற்றம் - வெற்றி, 22.
- கொற்றவை - தூர்க்காதேவி, 11, 22.
- கொன்றைமலருக்குப் பொன்உவமை, 150.
- கோ
- கோ - அரசன், 20
- கோட்டம் - வளைவு, 127.
- கோட்டான், 125.
- கோடல் - காந்தன், 80; கொள்ளுதல், 13, 117.
- கோடா - கோணுதலில்லாத, 11.
- கோடு - குவடு 55; மரக்கொம்பு, 112; மலை 30; வீரக்கொம்பு, 14
- கோதானம், 95.

புறப்பொருள்வேண்பாமாலையிலுள்ள

- கோதை - ஒருவகை மாலை, 144; மாலை, 117, 126.
கோயில் - அரண்மனை, 48; தேவாலயம், 23.
கோல்தெரிய - அம்பை ஆராய, 3.
கோல்வளை - திரண்டதொடி, 140; திரண்ட வளையினையுடையான், 36.
கோழி, 158.
கோழிதூல் வல்லவர், 158.
கோள் - கொள்கை, 113; கொள்ளுதல், 53.
கோள்வாய் முதலை - ஆலைப்பற்றுதல் தப்பாத முதலை, 53.
கௌ
கௌவை - ஆரவாரம், 41.
ச
சக்கரப்படை, 90
சக்கரவர்த்தி, 93, 94.
சக்கரவர்த்தியினொளிக்குச் சூரியனொளியும், மற்றை அரசர்களின் ஒளிக்கு மற்றைக் கிரகங்களினொளியும் உவமைகள், 94.
சக்கரவர்த்தியை அரசர்கள் நின்று எடுத்துதல், 97.
சகுனம்பார்த்துச் சொன்ன நிமித்திகர்க்குப் பசுக்கொடுத்தல், 10.
சங்கம்போல் வான்மையார் - சங்கம்போலத் தூய்மையுடையார், 86.
சங்கவளை, 151.
சடை முடி முனிவர், 79, 124.
சதங்கை, 114.
சதி - குதிரைநடை, 99.
சதிபாய்தல், 54.
சந்தனகுங்குமங்களாற் காமனது கரும்பெழுதுதல், 135
சந்தனம், 108.
சந்திரன் முயற்கூடென்பது, 151, 152.
சந்திராதித்தர், 85.
சபையோர் வழக்கற நியாயஞ் சொல்லல், 81.
சம்பத்து - செல்வம், 108.
சமநிலை, 26.
சமம் - போர், 84.
சமர் - போர், 77.
சமைந்தான் - அமைந்தான், 75.
சரவணப்பொய்கை, 97.
சருச்சுறை, 140.
சவளப்படை, 64.
சா
சாகம் - இலை, 79.
சாகமுழல்பலங்கள், 79.
சாடி - தாழி, 4.
சாடு - சகடம், 156.
சாதிப்பெயர் (பாண்-பாண்கிளை), 68.
சாதிவிலக்கத்தைச்சொரியுமலை, 15.
சாந்து - சந்தனம், 144
சாம்பலரங்கம், 107.
சாய - கெட, 13
சாயல் - மென்மை, 58; மென்மையான், 142.
சாயலாள், 100.
சாயை - நிழல், 69.
சாரல் - மலைப்பக்கம், 132, 141.
சாரியை (அ, அம்), 47, 127; சுற்று வரவு, 160
சால்பு - அமைதி, 86.
சான்றோர் - அமைந்தோர், 102.
சான்றோர்க்குமலையுவமை, 86.
சி
சிக்கென - உலோபத்தன்மையாக, 124
சிங்கக்கொடி, 12
சிங்கம், 12, 14, 30, 68, 97.
சிங்கம் தன்மேல் மலைவிழுங்காலதும் அஞ்சொடாமல் அங்கேயிருந்து இறத்தல், 69.
சிங்கம்போற்கோபித்தல், 30
சிங்காதனம், 97.
சித்திரமெழுதுதல், 57.
சிடேந்திரியர்கள் மேலுலகத்தைவிரும்பல், 124.
சிந்தியாய் - நினையாய், 141.
சில்வளைக்கைச் செவ்வாய்விறல், 101.
சிலம்பன் - தலைவன், 141.
சிலை - மலை, 18; வில், 7, 10; விற்படை, 5.
சிலைத்து - கோபித்து, 22.
சிலையா - இடையாத, பின்னிடாத, 10.
சிலபெருமான், 50, 106, 107, 109.
சிலற்போரில் தோற்றவர் தண்ணுமையச் கைவிட்டோடல், 159.

சின்லீடு - ஒருவகைவண்டு, 4.

சிற்றார், 5.

சிறந்தது - தலைமைமிக்கது, 86.

சிறந்து - மிகுந்து, 160

சிறப்பு - செல்வம், 36; சீலமை, 77;

தன்மை, 98; நன்மை, 1, 65; மதிப்பு, 35, 43; மிகுதி, 55; முறைமை, 93; மேம்பாடு, 1, 18.

சிறப்பும்மை, 20, 35, 158.

சிறியவேந்தன் தாழ்வுபாபசாதக

(யானை, குதிரைகளைக்கொடுத்தல்)

கைக்கொள்ளல், 27.

சிறுசிறார் - சிறு பிள்ளைகள், 83.

சிறு பிள்ளைகள், சிறுதெருருட்டல்,

23.

சிறுதகை - தலைவணக்கம், 83.

சிறு பிள்ளை. பின்வருவதை அறியா

னென்பது, 16.

சிறுவரை - சிறிய கால, 146.

சிறை - கரை, 171.

சினம் - கோபம், 9.

சினேது - கோபித்து, 14

சீ

சீமதியான வேட்டுவிச்சி, 9.

சீயம் - சிங்கம், 14.

சீர் - அழகு, 1; நன்மை, 22; புகழ்,

61; மதிப்பு, 98; மிகு புகழ், 1.

சீர்த்தி - பெரும்புகழ், 47; மிகுபுகழ்,

11.

சீர்தூக்காக்கொடை, 89.

சீலிக்கப்பட்ட - பரிசோதிக்கப்பட்ட,

131.

சீற்றம் - கோபம், 14.

சீறியாழ் - சிறியயாழ், 160.

சீறார், 5.

சுக்கிரன் மழைக்கோளென்பது, 95

சுட்ட - கருசு, 11

சுடர் - சூரியன், 94.

சுகோட்டிற் கோட்டானும் பேயும்

இரவில் உலாவல், 125

சுடுமண் - செங்கல், 54.

சுணங்குக்குப்பொன் உவமை, 129.

சுரம் - காடு, 14; 117; வழி, 7.

சுரும்பினெலிக்குயாழொலி உவமை,

145.

சுரும்பு - வண்டு, 130.

சுருள் - மகளிர் கிம்பால்வகையுள்

ஒன்று, 103.

சுரை - பசுவின்மடி, 11.

சுவட்டவர் - குறும்பூழாடிகள், 158.

சுவடு - அடிப்பாடு.

சுவர்க்கம், 65, 84, 128.

சுவை, 161.

சுளிக்ஞம் - வெகுண்டு துக்கக்கும்,

158.

சுற்று - பக்கம், 50.

சுற்றுவாவு - குதிரையின் பதினெட்டு

வகைசசாரியை, 160.

சுனை, 111, 132.

சூ

சூட்டஞ்சி - வவறைகளையுடைய

மதில், 54.

சூட்டு - வவறை, மாலை, 54.

சூரியன் முன் மற்றை யொளிமறை

தல், 94.

சூரியன் மூன்றுலகத்துமுள்ள இரு

ளைப்போக்கல், 79.

சூலம், 106.

சூலமொடு - சூலத்துடன், 105.

சூழ்ச்சி - விசாரம், 79.

சூழ்தல் - தெரிதல், 95.

சூழ்த்து - விசாரித்து, 6.

சூழி - நெற்றி, 53, 56.

சே

செங்கலாற் செய்தமதில், 54.

செங்கழுநீர்மாலை, 29, 144.

செங்களம், 96.

செங்கோல் - மனுநீதி, 80.

செங்கோலறுகு, 127.

செஞ்சோற்றுக்கடன் கொடுத்தலையே

வீரநினைத்தல், 86.

செந்துறைப்பாட்டு, 161.

செந்துக்கானமாலை, 8.

செப்பமுறை - நெவுநிலை, 81.

செம்பியன் - சோழன், 102, 112.

செம்மல் - தலைமை, 25; தலைவன்,

139.

செய் - தொழில், 25, 122.

செய்கழல் - தொழிலழகுபெற்ற வீரக்

கழல், 122.

செய்தி - தொழில், 71,

செய்யுது - செய்வது, 103.

செயிர் - குற்றம், 18; போர், 62.

செருக்கு - களிப்பு, 94.

செருப்படை - சூசலிற்சிறந்த சேனை, 101.

செருமலைந்தார் - சூசலைச்செய்தார், 14.

செருமுனை - சூசல்முகம், 10; பொருபடை, 34; போர்ப்புலம், 5.

செல்கனை - வரும் அம்பு, 121.

செல்கேன் - போகேன், 142.

செல்லாம் - செல்லக்கடவேமல்லேம், 138.

செல்லுதல் - படுதல், 35.

செல்வான்வேண்டி - செல்லவேண்டி, 4.

செல்வமுங்கின்ற - போக்கொழிந்தது, 148.

செல்வு - குதிரையின் நடை, 160; போதல், 4; 138, 148;

செலீஇ - செலுத்தி 160.

செலீஇய - செல்வான்வேண்டி, 138.

செல்வன் - செல்விதாக, 129.

செல்விப்பூ - புதுமலர், 90.

செவிடு, 118.

செவியறிவுறா, 102.

செழுஞ்செல்வம் - வளவிய செல்வம், 96.

செற்றம் - கோபம், 9, 18, 22.

செற்றார் - பகைவர், 21.

செற்று - கோபித்து, 47.

செறீஇ - சேர்த்தி, 124.

செறு - வயல், 75.

செறுதொழில் - பொல்லாதவினை, 77.

செறுநர் - பகைவர், 127.

சென்ற - மீண்ட, 100.

சென்றன்று - போனது, 5.

சென்றீ - செல்வாயாக, 147.

சே

சேக்கை - சயனம், 141.

சேயிழை - சிவந்த ஆபரணம், 127.

சோபாண்டிய சோழர், 111, 112.

சோமான்கள் - சேரர், 2.

சோர்களின் பெருமை, 2, 103, 111.

சோர்கொடி வில்லென்பது, 2.

சோர்மலை பனம்பூ வென்பது, 111.

சேரார் - பகைவர், 24.

சேரிப்பரத்தை, 154.

சேனைக்குக் கடல் உவமை, 21, 35, 78, 94, 99, 103.

சேனை முகம், 1.

சோ

சோகினம் - நிமித்தம், 121, 141.

சொல் - கோழிதூற் சங்கேதச்சொல், 158; புசுழ், 89.

சொல்லோர்த்தன்ம - சொல்லைக் கேட்டது, 4.

சொல்லிழுக்காடு (வியப்பாமால்) 28.

சொன்மகள் - சரசுவதி, 109.

சொன்மடந்தை - நாமகள், 1.

சோ

சோகி, 121.

சோதிடர் குறிச்சுவனையில் வாளைப் புறவீடு விடுதல், 21.

சோதிடர் பூமியிலும் வானத்திலும் நிகழ்வன கூறல், 82.

சோர்ச்சடை - செழிந்தசடை, 79.

சோர்தல் - சொரிதல், 15; விழுதல், 17.

சோலையாகிய மேகம் மதுத்துளிசித் தல், 151.

சோவென்னும் அரண், 105.

சோழசேர பாண்டியர், 103.

சோழன், 108, 112.

சோழன் ஆத்திமாலையெனப்பது, 112.

சூ

சூரல - முழங்க, 52.

சூ

சூங்கர் - பக்கம், 44.

சூயில் - ஏவறை, 44; முடக்கறை, 56; முடக்குக்கள், 42.

சூலம் - உலகம், 18.

சூனேந்திரியங்கள், 87.

த

தக்காங்கு - தக்கபடி, 125; பொருந்திப்படி, 84.

தகும் - பொருந்தும், 84.

தகை - அழகு, 74, 117, 140; மிகுதி, 113, 148.

தகைநலம் - மிக்க அழகு, 148.

தசை செந்திறமுடையது, 37.

தட்டி - கொட்டி, 96.

தட - பெருமை, 5

தடம் பெருங்கட்பாலகன், 119.

தடம்பெருங்கண் - மிகப்பெரியவிழி, 132.

தடாதேகொண் மன், 41

தடாரி - கிணைப்பறை, 101.

தடாரிப்பறைக்கு ஆமைவயிறு உவமை, 87, 96

தடி - தசை, 37

தடிசல் - வெட்டுதல், 3, 15

தடிந்திட்டற்று - வெட்டிவிட்ட சன்மைத்து, 13.

தண்டமிழ், 1.

தண்டாத - கொடாத, 107, 133; தண்டயாத, 8

தண்டி - மிகைத்தெழுத்து, 20

தண்ணடை - மருதநீர், 18, 25

தண்பனை மருசநிலம், 86

தணியா - தீரா, 121

தந்த - கைக்கொண்ட, 91.

தந்தன்று - கைக்கொண்டது, 3.

தந்து - கொடுத்தது, 18.

தப்பு - பிழை, 137.

தப்புதாரம் - மனைவியை யிழத்தல், 118.

தபுநிலை - இறந்த முறைமை, 118

தபோதனை விவாதர் - வானப்பிரஸ்தர், 79.

தம்மைப் பிறப்போற் கூறல், 32

தம்பப்பன் - தகப்பன், 25, 102.

தமர் - தம்முடைய சுற்றத்தார், 22.

தமியன் - தனியொருத்தி, 129.

தமியேன் - தனியேன், 141.

தமிழ், 1.

தமையன்மார், 102.

தயங்குதல் - அசைதல், 145; விளங்குதல், 50.

தரிய - கைக்கொள்ளுதற்கு, 103.

தரியா - பொரு, 144

தரியாது - நிலலாது, 133.

தருதல் - கொள்ளுதல், 47

தருப்பணம் - உணவு விசேடம்; (அவல்) 22.

தலை - ஒப்பு, 36

தலைக்கு விலைகொடுத்தல், 36.

தலைக்கொண்ட - ஏறியப்பட்ட, 40;

கைப்பற்றின, 13.

தலைக்கொண்டார் - கிட்டினார், 15.

தலைக்கொண்டான் - பட்டான், 17.

தலைக்கொள்ளாமை - மடியாமை, 62.

தலைப்படுதல் - புதுதல், 119, 122.

தலைமணந்த - பின்னிய, 55.

தலையளித்தல் - வரிசைகொடுத்தல், 18.

தலையளித்தன்று - தண்ணளிசெய்தது, 17.

தலையாட்டத்தைக் கைக்கத்தரிகையிட்டு நறுக்கல், 24.

தலையாட்டம்- குதிரைக்கு அணியமர், 24, 47, 108, 126, 160.

தலையாதல் - மெலாதல், 22.

தலைவர், மகளிர்க்கு அற்றறுதிப்படாமை, 155

தலைவருதல் - கைகூடுதல், 135.

தலைவரும் - மேலாய்வரும், 125; வரும், 87.

தலைவி, தலைவனொரு பெறுதற்கு மகளிரொரு வெறியாடுதல், 152.

சவ்வல் - அழிதல், 129

தவம் - புண்ணியம், 79

சவழ்கல் - தத்துதல், 77.

தவழ்நிறை - தவருநிறை, 83.

தவழை - தவழுவல், 149

தவழை, 58, 133, 145.

தவழக்கற்றை, 40

தவழயுடை, 59.

தவழயாற் பண்ணின கூறை, 80.

தவா - மெலிய, 141

தவரியல் துடங்குந் தன்மையினை யுடையவள், 107

தவிராவரவின பூமாலை, 65.

தவா - எல்லை, 151.

தவாபரிதல் - எல்லைகடத்தல், 151.

தற்பராய் நின்று - தன்னைப்பரவி நின்று, 123.

தறுகண் - கொடுமை, 69; மறப்பண்பு, 28

தறுகண்மை - மறப்பண்பு, 28.

தன்மாத்நிறைகள், 87.

தன்னமரொள்வான் - தனக்கு மேவும் ஒள்ளியவான், 33.

தன்னை - தன்னுடைய சவாமி, 8.

தனிசு - கடன், 4.

தா

தா - வருத்தம், 1; வலி, 17.

தாங்காள் - தடாள், 143.

தாங்குதல் - தடுத்தல், 33, 36, 112.

தாட்டாழ்த்தடக்கை - காலிலே யுறத்

தாழ்ந்த பெரியகை, 26, 96.

தாணு, 39.

தாது - தேன், 4, 149.

தாப்புலி - வலியுலி, 17.

தாமம் - மாலை, 20, 149.

தாமரை, 97.

தாய - பரந்த, 44, 85

தார் - ஒருவகைமாலை, 144; கொடிப்

படை, 122; கொத்து, 13; கோ

வை மாலை, 58, 63; தூசிப்படை,

22, 36; மாலை, 36.

தாரம் - உச்சஇசை, 161.

தாராரமார்பன் - மாலையாற் கிறந்த ஆர

மார்பன், 141.

தாழ் - தாழக்கோல், 113

தாழ்குரவேனல் - குனிந்த கதிரையு

டைய தினை, 146.

தாழ்புயல் - கால்விழுந்த மேகம், 95.

தாழ்வடுப்புண் - ஆழ்ந்த வாயினையு

டையபுண், 121.

தாழ்வு - குற்றம், 113.

தாழை, 140.

தாழை சங்குபோலமலர்தல், 140.

தாள் - தாழ், 99.

தாளவொத்து, 24

தாளை - சேனை, 75; புடைவை, 147.

தி

திகழ்தல் - மிகுதல், 56, 57.

திகழ்ந்திலங்கல் - மிக்கு விளங்கல்,

95, 128.

திணிதல் - செறிதல், 18.

திரட்சி - கூட்டம், 22.

திரிகோட்டமான் - வளைந்த கொம்பி

னையுடையமான். 127.

திரிகோடு - புரிந்தகொம்பு, 158;

வளைந்தகொம்பு, 127.

திரித்து - திருப்பி, 16.

திரிதல் - சுழலல், 94.

திரிபாலைத்திறம், 160.

திரிபுரத்தசூர் நொச்சிமாலை சூடியது, 42.

திரிபுரதகனகதை, 42.

திரிபுரம் இயங்குநிலையினது, 50.

திரிய - திருப்ப, 16.

திரிவு - கெடுதல், 102; தப்பு, 82;

வேறுபாடு, 145

திரு - செல்வம், 129.

திருக்கூத்து - தாண்டவம், 109.

திருத்திய - உறவாக்கிய, 126

திருந்தார் - பணைவர், 29.

திருமகள் தாமரைப்புலித்தங்கல், 131.

திருமால், 49, 90, 105.

திருமால் அவசரித்தது, 90.

திருமால் சக்கரத்தை யுடையாரென்

பது, 90

திருமால் 'சோ' என்னும் அரணை

அழித்தது, 105.

திருமால் பாம்பினையையுடையாரென்

பது, 90.

திருமால் புய்யைப்பாதத்தில் அடக்

கியது, 90

திருமால் மேனிக்குக் காயாம்பூ உவ

மை, 105.

திருவவாகடம், 106.

திளைப்ப - அசைய, 12.

திறப்பாடு - திறமை, 38.

திறம் - கூறுபாடு, 35.

திறல் - வலி, 33; வெற்றி, 34, 37.

திறைகொண்டபெயர்தல், 23.

திறையளத்தல் - திறைகொடுத்தல்,

127.

தினை - 146.

தி

திஞ்சொல் - இனியசொல், 9.

திண்டல் - திண்டாதே கொள், 110.

திண்டாதேகொள் - தொடாதே, 110.

திது - பொல்லாது, 155.

திந்தேறல் - தித்தித்த மது, 11.

திந்தோடையாழ் - தித்தித்த கோவை

யினையுடைய யாழ், 161.

தியகியித்தம் 4, 21, 141.

திர்க்கசுவாதம் - பெருமூச்சு, 87.

து

துகள் - குற்றம் 61; மாசு, 87.

துஞ்சினான் - இறந்தான், 122.

துஞ்சுமுழல் - மகளிரைம்பால் வகை யுளொன்று, 103.

துடி - ஒருபறை, 4, 8, 14, 114.

துடிக்கூத்து, 160, 161.

துடிமகிழ - துடிகொட்ட, 41.

துடியன், 10.

துடியின்கண் மகிழ்தொலிததல், 14.

துடுப்பு - சட்டுவா, 56

துணிபு - நிச்சயித்த, 82.

துணிவு - தெளிவு, 14

துப்பு - வலி, 21, 33.

தும்பை - போர்ப்பூ, 111

துயரவலம் - வருத்தத்தைச்செய்யும் இழுக்கு, 135.

துயல் - நாலல், 38; துசைதல் 115

துயில் - நித்திரை, 92; மரணம், 39

துயிலேர்க - துயிலாவாக, 93.

துர்க்காதேவி, 12.

துர்க்கை, பகைவர்க்கெட உணவுப் பொருள் நிரப்பிய மண்டைய யேந்தி முன்னே செல்லல், 22

துர்க்கை, யாளிக்கொடி பச்சைக்களி கலையான் பேய்ப்படைகளை யுடையவன், 11

துர்க்கை வெற்றியைத்தா முன் செல்லல், 11

துரத்தல் - எறிதல், 94.

துவலை - கிறுதுளி, 80

துவற்றுதல் - தூவுதல், 108

துவனறி - செறித்த, 116

துற்று - உணவு, 124.

துறவிகளிருப்பிடம், 23.

துறை, 96; வழி, 50.

துன்னருந்துப்பு - கிட்டுதற்கரிய வலி, 33.

து

து = தசை, 129.

துக்கின்வகை ஏழு, 26.

துக்கு - இசை, 161, 162.

துங்குதல் - தங்குதல், 145.

துசிப்படை - முன்படை, 122.

துதிடையாடின்று - தூதாகி நடந்தது, 149.

துதொடுவந்தேன் - தூதாகிவந்தேன், 149.

துமமணி, 114, 116.

துய்மைக்குச்சங்கு உவமை, 86.

துவார்-துவுவார்; இடைக்குறை, 52.

தே

தெங்கு - கோழி தூற்பரிபாஷைகளுள் ஒன்று, 158

தெண்கிணைவன் - தெளிந்தகிணைப் பறை கொட்டுமவன், 86.

தெம்முனை - வேற்றுப்புலம், 29.

தெய்வமகளிர், 45, 109.

தெய்வலோகம், 96.

தெய்வாவேசம், 114

தெரித்து - விசாரித்த, 145.

தெரியல் - மாலை, 24

தெரிவு - ஆராய்தல், 145.

தெவ் - பகை, 113

தெளி - தெளிவு, 9.

தெளிதல் - தேறல், 150

தெறுதவா - அழிப்பர், 29.

தென் மலை - பொதியின் மலை, 1.

தென்னன் - பாண்டியன், 108.

தே

தேங்காதை - தேனையுடைய மாலை, 131

தேச - பெருமை, 14.

தேம - தேன், 134; மணம், 150, 153.

தேர், 112, 160.

தேர்த்தானை - தேராற் கிறந்த சேனை, 34

தேர் நிற்கும் கூடம், 47.

தோப்படை, 111.

தேர்முன் தலைவனைவாழ்த்திப் பேயாடல், 76.

தேர்முன் வீரர் ஆடுதல், 68.

தேறிற் கொடிகட்டல், 58.

தேரின் பின் வீரரும் பாணிச்சியரும் ஆடுதல், 68, 77.

தேருக்கு மணியணிதல், 68, 160.

தேவர்களுக்கு அக்கினி முகமென்பது, 95.

தேவருக்கின்றி மானிடருக்குள்ள அடையாளங்கள், 131.

தேற்றா - அறியாத, 122.

தேறல் - மதுத்தெளிவு, 4, 11; தெளிவு, 51.

தேன் - வண்டு, 23.

தை
தையல் - மாதா, 131.

தோ
தொகை - கூட்டம், 55
தொகைஇ - சேர்ந்து, 3.
தொட்டு - கட்டி, 9.
தொடர்தல் - பற்றுதல், 146
தொடர்ந்து - மேவி, 144.
தொடர - வினவு, 138

தொடியணிகோளாடவர் - கடகம்
பொலிவுபெற்ற தோளையுடைய
வீரர், 111.

தொடுகழல் - கட்டுங்கழல், 11, 161.
தொடுதல் - கொட்டுதல், 32
தொடை - ஆகூழ்பம், 81; கட்டு,
111; கோவை, 100; வினா, 81;
ஐயபத்திரம், 81.

தொல்காப்பியர் முதலிய பன்னிருவர்
அகத்தியர் மாணுக்கரென்பது, 1, 2

தொலைவு - தோல்வி, 6.

தொழு - கள்ளின்சாடியிருக்கும்வண்,
5.

தொழுவம் - பசுக்கட்டுமட்டம், 5.

தோ
தோட்டி - காவல், 56.
தோடு - இதழ், 138; தொகுதி, 55.
தோணி - ஒரு மரத்தோணி, 53
தோணிப்போர், 53.
தோய்தல் - கிட்டுதல், 52, 53
தோயம் - நீர்த்தாரை, 85.
தோல் - கிடுகு; ஆகுபெயர், 52.
தோலுடையா - மான்னோலை உடை
யாக உடுத்து, 79.
தோள்புடைப்ப - தோளிலே அலைப்ப,
38.
தோன்ற - அறிய, 149.
தோன்றி - மென்றோன்றி, 151.

ந
நகர் - தேவாலயம், உட; மாளிகை,
129.

நகுதல் - இகழ்தல், 49.

நகும் - பாடாநிற்கும், 21.

நகை - நகைக்குறிப்பு, 146; மகிழ்ச்சி,
37.

நகைத்தார் - மலர்ந்த மாலே, 96.

நகை - நச்சுதல்; விரும்புதல், 80.

நகைஇ - நச்சி, 140.

நடப்ப - பரப்ப, 6.

நடம் - கூத்து, 69.

நடுகல், 82.

நடுகல் நடுகையிற்செய்வன, 116.

நடுகல்லில் வீரன் பெயரையும் அவன்
செய்தவைகளையும் எழுதித் தெரி
வித்தல், 115.

நடுகல்லுக்குக் கோயிலெடுப்பித்தல்,
116.

நடுகல்லைத் செய்வதாகப் பாணர்தொ
ழுதல், 116

நடுகல் வீரருடைய உருவமென்பது,
116.

நடுநான் - ஒத்தயாமம், 142.

நடுஷர் - ஷாரின்நடு, 7.

நடை - செலவு, 161.

நடைதேதா - சிறுதேர், 23.

நண்ணா பகைவர், 24.

நமர் - நம் உறவுமுறையார், 157

நயத்தக - நன்மையுண்டாக, 115.

நயந்தன்று - விரும்பியது, 87.

நயப்பு - ஆசைப்பாடு, 134; பற்று,
87.

நயவரும் - நன்மையுண்டாம், 137.

நயவார் - பகைவர், 61.

நரஹம் - ஒலிக்கும், 7

நல்கல் - அருள்செய்தல், 109

நல்கு - அருளி, 137.

நல்லிசைகொண்டு - நல்ல புகழைச்
சொல்லி, 30

நல்விள - அழகியதொடி, 139.

நலந்தெரிக்கால் - நன்றியை ஆராயுஞ்
செங்கோல், 94.

நலம் - நன்மை, 11

நலிய - நெருக்க, 134, 145.

நலிவு - துயரம், 87; நெருக்குதல்,
23.

நலில், உவமவுருபு, 135.

நலிலுதல் - பழகுதல், 85, 134;
பொருந்துதல், 85.

நலை - குற்றம், 81.

நள்ளாதார் - பொருந்தாதார்; பகை
வர், 48

நள்ளிருள் - செறிந்தவிருள், 145;
நடுவிருள், 5.

நளிமனை - பெரியமனை, 127.
நற்சொற்சேட்டல், 4
நற - மது, 40
நறவு - தேன, 24.
நறக்கல், 24
நறத்தார் - கமழாமலை, 144
நறம்புகை, 114.
நறை - நறுநாற்றமுடையவை, 39;
மணம், 129
நனகு - அழகு, 4.
நன்பகல் - உச்சிப்பொழுது, 21.
நன்மை - அழகு, 17.
நன்னிமித்தம், 5, 8, 94
நனவு, 137.

நா

நாட்காலை, 56, 95.
நாட்கொண்டன்று - புறவீடுவிட்டது,
21.
நாட்கோள், 20, 21.
நாட்டம் - கண், 109.
நாட்டியப்பெண்கள் கைகால் புருவம்
கண்களால் தாளம், செலவு, இசை
களைக் குறிக்கொண்டு துடிக்காத்
தாடல், 161.
நாட்டின் இடரெட்டு, 96.
நாட்டுதல் - நிறுத்துதல், 89.
நாடிய - விரும்பிய, 104.
நாமம் - புகழ், 123.
நாலல் - தொங்குதல், 38
நாவல் பெயரியஞாலம் - சம்புத்தீவு, 60.
நாவலநதீவு, பூமியின் ஒருகூடென்
பது, 105.
நாவற் பொழில் - நாவலநதீவு; சம்பு
தீவு, 97, 104, 105
நாவாய் - ஓடம், 53.
நாவுடை நன்மணி - நாவாற் பொலிந்த
அழகியமணி, 114
நாள் - வாழ்நாள், 21.
நாள் நாளும் - நாடோறும் நாடோ
றும், 151.
நான்கு - சதுரங்கம்; சதுர்வித உபா
யம், 104.

நீ

நிகழ்ப - நிகழ்ச்சி, 79.
நிணத்தில் நெய்யுண்டென்பது, 129.
நிணம், 129.

நிணம் வெள்ளிது, 37.
நிணமும் தசையுங் கூட்டிச் சோறாக்
குதல், 129.
நிதியம் - பெரும்பொருள், 124; பொ
ருள், 75.
நிமித்சங்கூடல், 11.
நிமித்சஞ் சொல்லுவார், 9, 10, 11.
நிமிததம், 4
நிமிரின் - ஈட்டப்பின், 63
நிமிரும - நீளும், 34.
நிருததம் - கூசுது, 12, 101.
நிரை - பசு, 7.
நிரைக்காட்டேகட்டுச செய்தொழிலை
விட்டுவிரைதல், 13, 14,
நிரைசகல் - மிகாததல், 7
நிலத்தின்மீடல் வெளிதூரப் படை
மெடுத்தல், 30
நிலங்களுக்கக் கடல்புடைவையென்
பது, 46.
நிலவுகல் - நிலைத்தல், மன்னுதல், 86.
நிலவுவேல் - நிலவுவேலா ஸொளிவிடும்
வேல், 144
நிலை - மீதர்நிற்கும் ஓடம், 47; நிற
று, 140; பசுநின்ற ஓடம், 5;
முறைமை, 24, 58, 117; வரவு, 89.
நிலைச்சாடி - நிலைத்தாழி, 4.
நிலைச்சாடி யாடுமுதேறல், 4.
நிலைத்தாழி, 4
நிலைநிலையாமை - நிலை நில்லாமை,
25

ன்று (இசை) 26.

- உரம், 70.

நிவந்த - நங்கிய, 117.
நிந்த - நிற்பேன், 146.
நிறம் - மார்பு, 16; மேனி, 90.
நிறீது - நிறுத்தி, 2.
நாவது காப்பன் காத்துக் கடி
வன கடித்தொழுகு மொழக்கம்,
129.
நினைத்ததைப் பெறும்பொருட்டு முரு
கனுக்கு வள்ளிக்கூத்தாடல், 12
நினையினு நினைதியோ - உள்ளுவை
யோ உள்ளாயோ, 138.
நீ
நீட்டின்று - கொடுத்தது, 26.
நீந்தின - மிதந்தன, 143.

நீர்விளையாட்டு, 143.

நீலகண்டன் - இறைவன், 12.

நீலோற்பலம் கண்போலப்பூத்தல், 96.

நீறுபூத்த நெருப்பு, 78.

நு

நுகத்திலுள்ள பகலாணி, 74.

நுகம், 128.

நுகர்தல் - அருந்துதல், 129.

நுகுதல் - கொள்ளுதல், 37.

நுடங்குவான் - ஆடுமவன், 16.

நுணங்குதல் - செறிதல், 34.

நுதலிற்று - கருதிற்று, 3.

நுதிவேல் - வேலின் நுனி, 37.

நுழை - நுண்மை, 124.

நுழைபுலம் - நுண்ணிதான அறிவு, 124.

நு

நுல் - பூணுல், 109.

நுழிற் கொடி மணமுடையது, 146.

நுழை - சிறுவாயில், 6; நுழைவாசல், 32.

நுறி - இடித்தா, 57; வெட்டி, 76.

நெ

நெடி - சிள்வீடு, 4.

நெடிதுவாழியர் - பெரிதும் வாழ்வாராக, 132.

நெடுங்கடை, 89.

நெடுங்கை - யானை, 66.

நெடுந்தகை - அளத்தற்கரியதன்மையையுடையான், 90; பெரியநிலையையுடையவன், 39; பெரியமேம்பாட்டாளன், 15, 140; பெரியமேம்பாடு, 24.

நெடுந்தேர் - உயரியதேர், 92.

நெடுநல் வாடை, 130.

நெடுமொழி - உயர்ந்தபுகழ், 128.

நெடுமொழிவஞ்சி, 24.

நெடுவழுதி - அளவிடுதற்கரிய பாண்டியன், 111.

நெய்த்தோர் - இரத்தம், 22.

நெய்தல் - சாப்பறை, 125.

நெருக்கு - நலிதல், 137.

நெருப்பு, 3, 95.

நெருப்பு நடப்பக் கோபித்தல், 6.

நெல்லிப்பழம், 18.

நெற்போருக்கு மலை உவமை, 87.

நெறி - முடங்குதல், 55; வழி, 14, 147.

நே

நேர்த்தம் - நிச்சயித்தம், 142.

நேராதார் - பகைவர், 25.

நேரார் - பகைவர், 13, 24.

நேராரம் - இனமொத்த முத்தாரம், 24.

நொ

நொச்சி சூடல், 42.

நொச்சியார் தம்முயிரையும் வெறுத்து அரண்காத்தல், 43.

நொடியும் வஞ்சம் - சொல்லும் பொய்ம்மை, 152.

நோ

நோக்கம் - பார்வை, 9.

நோய் - குற்றம், 124.

நோலை - எட்கசிவு, 21.

நோவுபடும் - வருத்தப்படுவான், 109.

நோன்மை - பொறுமை, 128; வலி, 101.

நோனாது - பொருமல், 116.

நோனான் - பொருன், 37.

ப

பகடு - ஏர், 128; யானை, 75.

பகர்தல் - விற்றல், 78, 97.

பகல் - நுகத்திற் பகலாணி, 74.

பகலன்னவாய்மொழி, 74.

பகலாணி, 74.

பகைவர் கோட்டைவாயிலையும் நுழைவாயிலையும் முற்றுதல், 6.

பகைவர் பசுக்களைத் தன் கிணையன் முதலோர் கள்ளுக்குக் கொடுக்கச் செய்தல், 10.

பகைவர் நாட்டில் நெருப்புவைத்தல், 23.

பகைவர்காட்டு நீர்நிலைகளின் கரைகளையுடைத்தல், 28.

பகைவர்காட்டுள்ள நெற்பயிர்களையும் கரும்புகளையும் எரியூட்டல், 28.

பகைவர் நாட்டுவீடுகள் பாழாகும்படி கொள்ளையிடல், 26.

பச்சிலைமாலை, 37.

பச்சிலை யுடனேவிரவித் தொடுத்த மாலை, 6, 64, 74.

பச்சைக்கிளி, 11.
 பசுப்பிற்துப் பீர்க்கு உவமை, 136.
 பசு, 95
 பசுந்தும்பையாகிய போர்ப்பு, 61.
 பசுவின் பூசுந்து ஶுடி ஆரவாரத்தாற்
 கடுகுதல், 14.
 பசுவுக்கு மணியணிதல், 4, 5, 105
 பஞ்சதாரை, 160.
 பஞ்சவீருத்தி, 87.
 பட்டாங்கு - உண்ணை, 82
 பட்டி - பண்பு, 88.
 படர் - செல்லுதல், 160; நினைவு,
 133, 137.
 படர்க்கையில் வருதலுன்னொது செல்
 வல்லென்றல் மரபு, 61.
 படர்ச்சி - செல்லுதல், 147.
 படர்ந்து - நினைந்து, 124
 படர்ந்தென - சென்றனாக, 71.
 படர்நோய் - நினைவினால் வருதலோய்,
 137.
 படருத்தல் - வருத்தமுதல், 150.
 படலை - தழைக்கற்றை, 40.
 படலைக் குரம்பை - தழைக்கற்றை
 யால் வேய்ந்த குழி, 40
 படிதல் - தோய்தல், 108
 படிவம் - ஓவடம், 106.
 படுகளி - மிக்ககளிப்பு, 161.
 படுத்து - கொட்டப்பண்ணி, 1.
 படுதல் - அகப்படுதல், 88; ஒலித்தல்
 5; தோன்றுதல், 67; மிகுதல், 161.
 படுதுகம் - மிக்கதுகம், 128
 படுமணி ஆயம், 5.
 படுமலைப்பாலை, 160.
 படை - ஆயுதம், 11; சேனை, 70;
 (யானைப்) பல்லணம், 99, 126.
 படைஞர் - போர்வீரர், 44.
 படைவீரர்க்கு அரசன் கொடுக்கும்
 பொருள்கள், 61.
 பண் - யானைமேற்றவிசு, 47
 பண்இயல்பாய் - இசைக்கு ஒத்த
 யாய், 152.
 பண்டம் - கூலம்; (அவரை துவரை
 முதலியன), 78.
 பண்ணை 70.
 பண்ணைமைந்ததேர் - பூட்டமைந்த
 தேர், 99.

பண்ணி - ஆக்கி, 160.
 பண்பு - நன்மை, 2.
 பணிதம் - குதுபொருதற்கு ஒட்டிய
 வை, 161.
 பணிப்ப - ஏவு, 3; தாழ்ப்பண்ணை, 35.
 பணிப்பு - ஏவல், 3.
 பணிபதம் - தாழ்ந்த சொல், 159.
 பணி மொழி - மெல்லிய சொல், 143.
 பணை - மரக்கொம்பு, 112; முரசு,
 20, 142; மூங்கில், 130.
 பணைத்தல் - பருத்தல், 75, 119.
 பதம் - செய்வு. 157; சொல், 159;
 பருவம், 110.
 பதவு - செங்குதலாகு, 127
 பதன் - பண்பு, 157.
 பதானை - துவசம், 58
 பதி - ஓடம், 28.
 பதிப்பெயர்தல் - எழுத்துவிடுதல், 59.
 பதினெட்டிச்சாரியை - (குதிரையின்)
 பருவெட்டிச்சுற்றுவாய், 160.
 பயத்தல் - பலித்தல், 101.
 பயம் - தன்மை, 18
 பயிலவிரை - செறிந்தவனையினையுடை
 யாள, 128, 161.
 பயிற்றி - சொல்லி, 91, 93
 பராய் - பரவி, 123
 பரி - செய்வு, 127.
 பரிகரித்தல் - காத்தல், 127.
 பரிசில் - பெறும்பெறு, 99; பெறு,
 91.
 பரிசிலர் - ஐரவலர், 89.
 பரிசை - கடுகுபடை, 45.
 பரித்தானை - குதிரையாற் சிறந்த
 சேனை, 40.
 பரிதல் - அறுத்தல் 43; கடத்தல்,
 151.
 பரிந்த - அறுத்த, 37, 43.
 பரிந்திட்டான் - அறுத்திட்டான், 37.
 பரிந்து - அறுத்து, 142.
 பரிய - இரங்க, 23.
 பரியாமல் - அறியாமல், 151.
 பரியான் - பொருளிற்ப் பற்றுச்செய்
 யான், 156.
 பரிவு - துன்பம், 82; வருத்தம், 128.
 பருகா - உண்டு, 143.
 பருங்கழல் - பெரிய கழல், 68.

பருந்த, 25.
 பருவரல் - துயரம், 136.
 பல்லவர் - பலர், 125.
 பல்லிதழ் - பூ; ஆகுபெயர், 119.
 பலகறை, 76.
 பலர் - எல்லாரும், 123.
 பலி, 23, 48, 75.
 பலிசை - இலாபம், 156.
 பலியிடுதல், 23.
 பலியூட்டு முரசு, 48.
 பலு - பலகறை, 76.
 பலுவை, 76.
 பவர் - கொடிநெருக்கம், 151.
 பவளம், 155.
 பழங்கண் - துன்பம், 40.
 பழங்கன் மிக்க களிப்பைச் செய்யு
 மென்பது, 154.
 பழமை - வயல், 128, 142.
 பழி - அலர், 135.
 பழிச்ச - ஏத்த, 69.
 பழிச்சி - வாழ்த்தி, 127.
 பழிச்சினர் - வாழ்த்தினர், 107.
 பழிச்சுதம் - பரவுவோம், 107.
 பழிப்பு - குற்றம், 1.
 பழையர் - கள்விற்போர், 97.
 பழையர்களிர் கள்விறல், 4, 97.
 பள்ளி - சயனம், 137, 146; துறந்
 தோரிருக்குமிடம், 23.
 பற்றார் - பகைவர், 5, 20.
 பற்று - நாடு, 61; பாசம், 124.
 பறவைகள், 7.
 பறை - ஒருவாத்தியம், 14.
 பறைபடுத்து - பறையறைந்து, 157.
 பன்னிரு படலமென்னும்தூல் அகத்
 தியர்மாணக்கர்களாகிய தொல்காப்
 பியர் முதலிய பன்னிருவராலும்
 இயற்றப்பெற்ற தென்பது, 1.
 பன்னிரு புலவர், 1.
 பன்னினர் தெரியும் - குற்ற நீக்கியா
 ராயும், 123.
 பனந்தோடு, 111.
 பனிச்சை - அனகம், 161.
 பா
 பாங்கி - தோழி, 152.
 பாங்கு - அழகு, 110; உறவு, 64;
 பகுதி, 1, 2.

பாசறை - பாடிவீடு, 27, 59.
 பாசறையில் ஆடலும் பாடலும் யானை
 முழக்கமும் உண்டென்பது. ....
 பாரூர், 109
 பாட்டுடைத் தலைமகனைக் கிளவித்
 தலைமகனாகக் கூறுதல், 109.
 பாட - சொல்ல, 20, பாடுக, 1
 பாடகம், 138, 146.
 பாடி - பாசறை, 24, 59; பேசி, 148.
 பாடு - பெருமை, 125.
 பாடுதல் - சொல்லுதல், 52, 101;
 துதித்தல், 107.
 பாண் என்பது சாதிப்பெயர், 68;
 பாணன், 152.
 பாண்டியன், 108, 111.
 பாண்டியன் வேப்பமாலையானென்
 பது, 103, 111.
 பாண்டில - கண்ணாடி, 51.
 பாணர், 10, 97, 116.
 பாணர் இறந்தவர்க்கு விளரிபாடுதல்,
 65.
 பாணர், கள்விலைக்குப் பரிசில்பெற்ற
 யானையைக் கொடுத்தல், 97.
 பாணர் பரிசிலைவிரும்பிப் பெருங் காடு
 கடந்து செல்லல், 100.
 பாணர் பொற்றாமரைப்பூவைச் சூடு
 தல், 17, 100.
 பாணி - தாளம், 54, 161, 162.
 பாணிச்சி, 161.
 பாணிச்சியர் - விதலியர், 68, 77.
 பாம்பு, 54, 107.
 பாம்புண் பறவை - சுருடன், 105.
 பாய் - பரந்து, 71.
 பாய்மா - சதிபாயுந் குதிரை, 27.
 பாய - (யானை கொம்பாற்)குத்த, 47;
 பரந்த, 124.
 பாயருவி - பரந்த அருவி, 142.
 பாயல் - உறக்கம், 146.
 பாயினார் - பரந்தார், 43.
 பாராட்டி - கொண்டாடி, 148.
 பாராட்டின்று - கொண்டாடியது,
 132.
 பாரியென்னும் வள்ளல், 91.
 பால் - விதி, 128.
 பாலப்பண், 160.
 பாவியான பகல், 137.

பாழ் - வறுமை, 26.

பாழி - வலி, 63; வெற்றி, 66.

பாற்றினம் - கழுகும் பருந்தும், 5.

பாறல் - கெடல், 55.

பான்மை - முறைமை, 2.

பி

பிடி - பெண்யானை, 77.

பிடித்தாடி - பலகறை, 76.

பிடிபோல் அசைத்து பெயர்ந்து ஆழிங்
கூத்து, 162.

பிண்டம் - சோற்றுத்திரளை, 29

பிண்டி - ஒருவகை உணவுப்பொருள்,
22.

பிணக்கு - அரில், 44, 117.

பிணர் - சருச்சரை, 140.

பிணன் - பிணம், 115.

பிணைய - தழுவ, 142.

பிணையாரம் - மூட்டுவாயினையுடைய
ஆரம், 142.

பிரளயம் - வெள்ளம், 17.

பிழிமகிழ் - பிழியுமது, 17.

பிள்ளை - காரிப்புள், 18; மகன், 16,
118.

பிள்ளையார் - முருகவேள், 12.

பிறங்க - பெருக்க, 7, 15.

பிறங்கிய - மிகுந்த, 38.

பிறை, 107.

பின்பகல் - உச்சிகுப்பின், 21.

பின்விளைவதையறிதற்கு விரிச்சியும்
சொகிணமும் பார்த்தல், 121

பின்னரும் - இரண்டாவதும் (மறு
படியும்), 136.

பி

பீர் - பீர்க்கு, 136; பீர்க்கம்பூ, 148,
155.

பீர்ப்பு - பீர்க்கம் பூப்போலப்பசுப,
155.

பீலி - மயிற்றோகை, 14, 115.

பீலியணிந்த வாத்தியம், 14.

பு

புகல் - புகுமிடம் 51; வெற்றி, 97.

புகல - விரும்ப, 8, 38.

புகழ், 14, 51

புகழ்ந்தோருக்குக் கொடுப்பதினும்
உழைத்தோருக்குக் கொடுப்பது
இன்றியமையாதது, 36.

புகழ் நிற்கும் உயர் நிலை, 51.

புகழ் பூமியில் நிலைக்கு மென்பது,
122.

புகழ்மலை குடுதல், 83.

புகன்ற - விரும்பிய, 138.

புகன்று - விரும்பி, 16.

புகா - உணவு, 116.

புகை - தூமமணி, 114.

புகையழல் - மூளும் தழல், 120.

புடைப்ப - அலைப்ப, 39.

புடைவை - ஆடவர்உடுக்கும் ஆடை,
79, 147.

புண்ணிய தீர்த்தம், 58.

புணமொழிசல் - நிமித்தஞ்சொல்லு
தல், 10.

புண்வெய்துயிர்த்தல், 32.

புணர்ப்பு - துணை, 120.

புணராமல் - கூடாமையாலே, 133.

புணை - தெப்பம், 39, 136, 141, 149.

புதவு - கதவு, 53.

புயல் - மழை, 95.

புரவன் - அரசன், 89; உபகாரி,
99.

புரி - முறுக்கு, 109.

புரிசை - மதி, 45.

புரிவளை - முறுக்குவளை, 123, 136.

புரிவு - தப்புதல், 82; பிரியம், 159.

புரைப்பு - ஒப்பு, 15.

புரையோர் - உயர்ந்தோர், 57.

புல்லற்கூறியது - வசியது, 143.

புல்லார் - பகைவர், 11.

புலங்கடந்தோர் - இந்திரியசயம்பண்
ணிடுநர், 124.

புலத்தல் - முனிதல், 144.

புலம்பு - தனிமை, 117, 136.

புலர்தல் - அகலப்போதல், 40.

புலர்விடியல் - பொழுது புலரும் விடி
யற்காலம், 108.

புலரியம்போது - விடியற்காலம்,
144.

புலவர் - அறிஞர், 2.

புலவேல - புலால் நாறும்வேல், 111.

புலாழி - புலால் நாற்றத்தினையுடைய
சக்கரம். 'புல' என்பதனுள் அக
ரம் தொக்கது, 40.

புலி, 7, 14, 29.

புலி வீரர்க்குவமை, 7.

புழகம் = புகழகம் - புகழினையுடைய
மனையிடம், 160, 161.

புழை - சிறுவாயில், 42; துவாரம், 32.

புள் - நிமித்தம், 9, 11; பறவை, 7.

புற்கென்ற - புல்லென்ற, 122.

புற்கென்றமலை, 135

புற்கென்று, 94.

புற்செல்வம் - புல்லிய சம்பத்து, 127

புறங்கூற்று, 139

புறத்திறை - பக்கத்தே தங்குதல், 6.

புறப்புறம், 130.

புறப்பொருள், 1.

புறம் - முதுகு, 21, 125.

புறவீடு - புறத்தேவிதெல், 21, 34.

புறவு - காடு, 90; குறுங்காடு, 150.

புன்கண் - துன்பம், 40

புன்செய் - கொல்லு, 157.

புன்மலை - புற்கென்ற மலை, 135.

புனலாடையான் - கடலாகிய புடை
வையை யுடைய நிலமகள், 86.

புனையிழை - அணிந்த ஆபரணத்தினே
யுடையான், 118.

பூ

பூசல், 14; ஆரவாரம், 119, 138.

பூசற்களரி - உயுத்த பூம், 15, 41, 97

பூண்டான் - மேற்கொண்டான், 113.

பூத்தகொடி, 101.

பூந்தோடு - பூவின் இது, 142.

பூமாரி பெய்தல், 114.

பூவை - காயாமரம், 90; நாகணவாய்ப்
புள், 159.

பூவைப்புள் பெரியவார்த்தைகளைச்
சொல்லுதல், 159.

பெ

பெட்ட - விரும்ப.....

பெண் - பெண்மைத்தன்மை, 93.

பெண்பெய்களின் செயல், 38, 39, 63.

பெய்ப்பு - குடிய பூ, 161.

பெயர்த்திட்டன்று - கெடுத்தது, 7.

பெயர - மீள், 7.

பெயரிய, 50, 60.

பெரியோர்வாய்ச்சொல் என்றும் பிற
மூதென்பது, 79.

பெரியோரமைதி பெரும்பொருளா
லும் மாறுதென்பது, 86.

பெருங்கண், 98.

பெருஞ்சேனையைத் தடுத்து நின்ற
வீரனுக்குக் கற்சிறை உவமை, 27.

பெருஞ்சோறு, 29.

பெருந்தகை - பெரிய மேம்பாட்டினை
யுடையான், 68; மிக்க அழகு, 59.

பெருந்திணை, 139, 150.

பெரும்பூண் - பேரணிகலம், 23.

பெருமை - மிகுதி, 78.

பே

பேகனென்னும் வள்ளல் மயிலுக்குப்
போர்வையளித்தது, 91.

பேணாய் - விரும்பாய், 145

பேணூர் - பகைவா, 21.

பேணி - பரிகரித்து, 162.

பேணிய - விரும்பிய, 138

பேதுநீஇ - அறிவின்மையுற்று, 137.

பேம் - அச்சம், 48.

பேய், 38, 68, 76, 115, 125.

பேய்கள், குடர்குடல், 67.

பேய்கள் பிணத்தைத் தின்று போர்க்
களத்திலு உலாவல், 115.

பேய்ச்சுரை, 30

பேய்ப்படை, 11.

பேய்ப்பீர்க்கு, 30.

பேயின் பல்லுக்குப் பலகறையுவுமை,
76.

பேயின் விழி ஈழலல், 67.

பேயை விலக்கும் செயல்கள், 39

பேழ்வாய் - பெரியவாய், 38.

பை

பைந்தார் - செவ்வமலை, 89, 143,

பைம்பூண் - பசும்பொன்னாற் செய்
யப்பட்ட ஆபரணம், 74.

பையுள் - கீளாய், 143.

பொ

பொங்க - எழும்படி, 114.

பொங்கர் - சோலை, 151.

பொங்கி - கோபித்து, 37, 44.

பொங்குதல் - எழும்புதல், 44; கோ
பித்தல், 44; மிகுதல், 108; மீதெ
ழுதல், 86.

பொடிமூடியதழல்-நீறுபூத்த நெருப்பு,
78.

பொத்தி - கலந்து, 132.

பொதியின்மலை, 1, 2.

பொய்யில் புலவர் - மெய்ஞ்ஞானிகள், 124.

பொரீஇயன்று - உவமித்தது, 90, 128.

பொருண் - கிணைகொட்டெவன், 101.

பொருவு - உவமை ... ..

பொருள், 123.

பொலங்கழல் - , பொன்னாற்செய்த வீரககழல், 114.

பொலந்தொடி - பொற்றொடி, 150.

பொலிவு - மிகுதி, 56.

பொழில் - சோலை, 130; பூம், 49.

பொற்படை, 126.

பொற்றாமரை, 100.

பொற்றாமரைப்பூ, 17, 100.

பொற்றார் - அழகிய மாலை, 155.

பொறி - அடையாளம், 61; ஆதிரியம், 106; இயந்திரம், 53; இலாஞ்சனை, 34; புள்ளி, 151; விதி, 133.

பொறியியல் - புள்ளிகளை அடைய மயில், 151.

பொறுத்தல் - ஆற்றத்தல், 142.

பொன் - அழகு, 61, 155.

பொன்னாற்செய்த உழிஞைமாலே, 118.

போ

போக்கு - போதல், 6.

போகிதழ் - நீண்டஇமை, 131.

போகுதல் - நீளல், 131.

போதந்து - போதது, 44.

போது - காலம்; மலர், 150.

போந்தை - பனந்தோடு, 111.

போமவன் - போபவன், 108.

போர்க்களத்துக்குக் குளமுதலை, 69.

போர்க்களம்வென்றவர்க்குரிதது, 35, 84.

போர்க்களரி - புத்தபூம், 15.

போர்செய்தவர்க்கும் ஒற்றற்கும் நிமித்திர்க்கும் பசுக்களைப் பகுத்துக் கொடுத்தல், 9.

போர்செய்யச்செல்லும் உதிரின் முன்னும்பின்னும் பேயாடுதல், 68.

போர்செய்யப் புறப்படுமுன் கழல் கட்டப்படுதல், 4, 6, 97, 105, 107, 112.

போர் தொடங்குதற்கு நாள் நிச்சயித்தல், 34.

போர்ப்பூ, 50; தும்பை, 61, 112.

போர்வில், 87.

போரில் இறந்தவரைத் தெய்வமகளிர் கொண்டாடல், 45.

போரிலிறந்தவர் தசையைத்தின்னப் பறவைகள் மொய்த்தல், 7.

போருக்குப் பூசுதல், 50.

போறறல் - பலகாலங்கற்று அடிப்படுதல், 82.

போற்றா - பகைவர், 14; பரிசுரியார், 123.

பொ

பொவம் - கடல், 20.

ம

மகரக குழை, 40.

மகளிர், ஆடவரை மாலையாற் கட்டுதல், 144, 145.

மகளிராடாடல் முதல்லைக்கொடி உவமை, 126.

மகளிர், உடன்கட்டையேறுதல் மாலையாகாடாடலென்பது, 120.

மகளிர் உகட்டிற்குப் பவளம் உவமை, 155.

மகளிர்க்கு ஆடக்கண்ணாடித்தல் நன்னிமத்தமென்பது, 8.

மகளிர்க்குக் கடன மகனைப் பெறுதலென்பது, 118.

மகளிர்க்குக் கணவரை வணங்குதலும் இயன்ற அளவு விருந்தோம்பலும் இன்றியமையாதனவென்பது, 127.

மகளிர்க்குக் காமவல்லி உவமை, 98.

மகளிர்க்குத் திருமகள் உவமை, 41.

மகளிர்க்குப் பூங்கொடி உவமை, 145.

மகளிர்க்கு மயில் உவமை, 120, 154.

மகளிர்க்கு மயிற்பெடை உவமை, 132.

மகளிர்க்கு வஞ்சிக்கொம்பு உவமை, 41, 101, 138.

மகளிர்க்கு வலக்கண்ணாடித்தல் தீய நிமித்தமென்பது, 141.

மகளிர்க்கண்ணாக்குக் கயல் உவமை, 55, 120, 145.

மகளிர்க்கண்ணாக்குக் கருங்குவளை உவமை, 132, 135, 136, 162.

மகளிர்க்கண்ணாக்குச் செங்கழுமீர் மலர் உவமை, 162.

மகளிர்க்கண்ணாக்கு மாவடுப்பினவு உவமை, 80, 149, 161.

மகளிர்கண்ணுக்கு வான் உவமை, 8.
மகளிர் கவலையுள்ளபோது கண்ணத்
திற் கைவைத்தல், 8.
மகளிர் கிளிக்குப் பாட்டுக்கற்பித்தல்,
159.
மகளிர் சபையோரெல்லாம் தம்வசமா
கும்படி யாழ் வாசித்தல், 160.
மகளிர் குதாடுதல், 161.
மகளிர்சொல்லுக்குக் கிளிமொழி உவ
மை, 55, 132.
மகளிர்சொல்லுக்குக் குயிலின் இசை
உவமை, 128.
மகளிர்சொல்லுக்குப் பண் உவமை,
41, 155,
மகளிர்சொல்லுக்கு யாழிசை உவமை,
110.
மகளிர் தலைவர் மாலையை விரும்புதல்,
108.
மகளிர் தலைவரொடு நீர்விளையாடுதல்,
143.
மகளிர்தோளிற் சந்தனகுங்குமங்க
ளாற் காமனது கரும்பெழுதல்,
135.
மகளிர்தோளுக்கு மூங்கில் உவமை,
59, 134, 141, 143, 150, 152.
மகளிர்நடைக்கு அன்னநடைஉவமை,
89.
மகளிர் நாணை துணையாக இருத்தல்,
127.
மகளிர்நெற்றிக்குப் பிறை உவமை,
136.
மகளிர்நெற்றிக்கு வில் உவமை, 108.
மகளிர்நெற்றி பீர்க்கம்பூப்போலப்
பசுத்தல், 136.
மகளிர்பல்லுக்கு முல்லைஅரும்பு உவ
மை, 141.
மகளிர்பல்லுக்கு முள்உவமை, 334.
மகளிர்புருவத்திற்கு வில் உவமை,
100.
மகளிர்மேணி பொன்போலப் பசுத்
தல், 136.
மகளிர் வேலனோடு வள்ளிக்கூத்தாடு
தல், 12.
மகன் - வீரன், 15.
மகாபூதங்கள், 87.
மகிம் - மகி, 17.

மகிழ்ச்சி நிலை - மிகுதி, 126.
மகிழ்ச்சிதரல் - களிக்கும் மதுத்தெளி
வு, 51.
மகிழ்துடி - மகிழ்ந்துகொட்டுந்துடி,
8, 14.
மகிழ்தூங்கல் - இன்பத்திலே தங்கல்,
98; மதுவையுண்டுகளித்தாடுதல், 40.
மகிழ் - மகிழ்ந்து கொட்ட, 41.
மங்கலம் - ஆக்கம், 93; நன்மை, 98;
பொலிவு, 98.
மங்குல் - சிறுதுவலை துவற்றுங்கார்,
107.
மஞ்சனமாட்டி, 115.
மஞ்ச - மேகம், 48.
மஞ்ஞை - மயில், 151.
மட்டஞ் செய்தல் - கத்தரித்தல், 21,
47, 85, 127.
மட்டு - மது, 9.
மடங்கல் - சிங்கம், 30, 43.
மடநோக்கு - மடப்பத்தாற் சிறந்த
பார்வை, 133.
மடவரல் - மடப்பத்தினையுடையாள்,
126.
மடவரல் மகளிர் - மடப்பத்தினே
யுடைய அரிவைமார், 82.
மடன்மா - பனைமடலாகிய குதிரை,
148.
மடி - வயிறு, 28.
மடிபிடித்திழுத்தல், 147.
மடியின் - உள்ளமடியின் (சோம்பலு
றின்), 84.
மடை - மூட்டு, 49.
மண் - ஒப்பனை, 37.
மண்டமர் - மிக்கபோர், 72.
மண்டி - மேற்கொண்டு, 50.
மண்டிலம் - குதிரையின் சுற்றுவரவு,
160
மண்டும் எரி - மிக்கொளுந்தி எரியா
நின்ற நெருப்பு, 3.
மண்டை - ஒருவகை மண்பாத்திரம்
(வாணய), 21, 22.
மண்ணகம் - பூமியிடம், 91.
மண்ணி - சுத்திபண்ணி, 115; மஞ்
சனமாட்டி, 58, 103.
மண்ணோடு புகழ்நிறுத்தல், 14.
மணக்கோலமங்கலம் பாடல். 98.

மணவாத - கலவாத, 133.

மணி - தேரின்மணி, 68, 160; நீல

மணி, 49; பசுவின் கழுத்திலணியு

மணி, 4, 5, 105; யானை மணி, 27.

மணிநா - மணியின் நாகுது, 114.

மணிப்படாம் - நல்ல ஆடை, 91.

மத்திமம் - ஒருவகையிசை, 161.

மதர்விடை - மதர்த்த எருமையேறு, 66.

மதி - பிறை, 120.

மதில் பலமுடக்குக்களையுடையதென்
பது, 55

மதிலில் மேகமுறங்கல், 57

மதிலில் வெற்றிக்கொடியணிதல், 50.

மதிலின் முடக்கறையில் அம்புகளை
வைத்திருத்தல், 57.

மதிலுக்கு மலை உவமை, 44.

மதிற் குமரி - அரணுகிய கன்னி, 58 ;

அழிவில்லாத அரண், 52.

மதிற்குழி - மதில் நெற்றி, 53.

மதிற்பொறிகள், 53, 54.

மதின்மேல்நிற்கும் வீரர், 45.

மதுத்தெளிவு, 4.

மந்தம் - பாட்டின் ஒருவகையிலை, 26.

மந்தரம் - ஒருவகையிசை, 161.

மயங்கல் - கலங்கல், 144; குளித்தல்,

77; மாறுபடுதல், 79.

மயங்காதேகொண்பின், 113.

மயங்கின - கலங்கியிருந்தன, 121.

மயல் - மயக்கம், 92.

மயிர் - சுவரி, 44.

மயில், 91, 120, 150, 151.

மயிலியல், 149.

மயிலுக்குப் போர்வைகொடுத்தது, 91.

மரக்கலம், 86.

மரபு - முறைமை, 11; வரலாறு, 25.

மரம், 3.

மரிய - பொருந்திய.....

மருமம் - உயிர்நிலை, 70; மார்பு, 40.

மருமான் - பரம்பரையிலுள்ளான், 1.

மல்குதல் - மிகுதல், 8.

மல்லர், 90.

மல்லல் - அழகு, 132; வளப்பம், 132.

மல்லாமதோளான் - மல்லின்செய்தி

யுலாவும்புயத்தினையுடையான், 138.

முலர்மாப்பு - அகன்றமாப்பு, 32.

மலர்வல்லியனையான் - பூங்கொடிபோ
ன்றவன், 130.

மலிதல் - பரத்தல், 135; மிகுதல் 49;
விரைதல், 141.

மலித்த - மேற்கொண்டன, 67.

மலித்தன்று - சொல்லியது, 112.

மலித்து - விரைத்து, 140.

மலிபு - நிறைவு, மிகுதி, 80, 127.

மலிய - மகிழ், 36; மிக, 132

மலிவு - கூறுபாடு, 109; நிறைவு,
100; மிகுதி, 93.

மலை, 7, 86, 148.

மலைத்து - மாறுபட்டு, 13, 30

மலைதல் - செய்தல், 14; மேற்கொள்
னல், 9, 73, 140

மலைப்பு - மாறுபாடு, 37.

மலைய - சூட, 4.

மலையா - எதிர்க்கமாட்டாத, 27.

மழவிடை - இளமைப்பருவத்து ஆ
னேறு, 20.

மழைக்கண் - மழைபோலக் குளிர்ந்த
கண், 133.

மழைத்தடங்கண்ணி - குளிர்ந்த பெரி
யகண்ணினையுடையாய், 4.

மற்கொண்டதிண்டோள் - மற்றொழி
லைமற்றொண்ட திண்ணியுயம்,
140.

மற்ற, வினைமாற்றுப் பொருளில் வரு
தல், 131

மறக்குடி கற்றொன்றி மண்டோன்ற
ககாலத்தே உண்டானது, 18.

மறக்குடிப்பெண்களுக்கு வீரமும்
கோபமுமுண்டென்பது, 82.

மறக்குடிமாதர், தம் சிறுவர்கையில்
ஆயுதத்தைக் கொடுத்து வீரவேச
முண்டாக நடுகற்காட்டிப் போரு
க்கு விடுத்தல், 82.

மறத்தி வள்ளிக்கூத்தாடுதல், 12.

மறம் - கறுவதல், 160; கொடுமை,
68; கொடுவினை, 112; சினம், 90;
மாற்சரியம், 13, 24, 93, 102;
மாறுபாடு, 61; வீரம், 49.

மறலுங்கால் - போர்செய்யுங்காலத்து,
113.

மறவர் - கொடுவினையாளர், 33.

மறவர் கள்ளுண்டு களித்தாடல், 9.

மறவர்கொடுத்திரையைக் கிணையன்
துடியன் விறலி பாணன் கள்ளுக்கு
க்கொடுத்தல், 10.

மறவன் = வீரன், 4.

மறவினையாளன், 12.

மறன் - தறுகண்மை, 18; மாறுபாடு,
68.

மறாஅல் - மறாதே, 4.

மறிந்து - கீழ்மேலாய், 64.

மறிய - முதுகிட, 52

மன் - தலைவன் (கணவன்) 40; மன்
னர், 17.

மன்றத்தில் சிறந்தகுலமகளிர்செல்லா
ரென்பது, 25.

மன்றம் அம்பலம், 22, 157

மன்றினடுவே மடன்மாவைச்செலுத
தல், 148.

மன்று = அம்பலம். 9, 25, 148.

மன்றா - பொருந்தாத, 121.

மன்னிய - தெரிந்த, 2

மனம்போலவருதல், 15

மனைவேள்வி - இல்லறம், 100.

மா

மா - குதிரை, 61, 160; பெருமை,
8; வண்டு, 49.

மாளயிற்றி சீமதியானவேட்டுவிச்சி, 9.

மாட்டிய - மாளப்பண்ணின், 16.

மாட்டேற்றில்லா உருவகம், 76

மாடத்திற்சித்திரமெழுதுவித்தல், 57.

மாடமறுகு (மதுரை), 108

மாணலம் - பெரிய அழகு, 135.

மாணிக்கத்தால் தொழ செய்தல்,
136.

மாதர் - காதல், 40; காதலினையுடை
யார், 131; காதலினையுடையார்,
144.

மாமேரு, 105.

மாமேருவைச் சந்திராதித்தர் சூழ்கின்
றாரென்பது, 85

மாமை - நிறம், 140, 162; மேனி, 136

மாயப்போர் - வஞ்சச்செரு, 51.

மாயம் - வஞ்சம், 105.

மாயவன் - கரியவன், 105.

மார்வு - மார்பு (எதுகை) 95

மாலிருள் - மயக்கமுடைய இருள்,
138.

மாலேக்காலத்தில் மல்லிகை மலர்தல்,
129.

மாலேக்காலத்துக்கு வாளாயுதம் உவ
மை, 149.

மாலையைக் கத்தரிகையால்மட்டஞ்
செய்தல், 21, 85

மாலையை மட்டஞ்செய்தல், 47.

மாவடு, 80

மாவலான் - குதிரைத்தொழில வல்ல
வன், 56.

மாற்றி - மாறி, 123

மாறு - பசை, 49.

மான் - குதிரை, 113.

மான்தோல், 79.

மான்மலை - மயக்கத்தைச் செய்யு
மாலேக்காலம், 107, 146; மயக்க
முடைத்தான மாலேக்காலம், 140,
141.

மான்ற - மயங்கின ....

மானம் - அபிமானம், 14, 44.

மானித்தது - நாளையது, 71.

மாஜவம், 160

மி

மிசைதல் - உண்ணுதல், 63, 118;
துகர்தல், 129.

மிடல் - வலி, 53.

மிடைதல் - செறிதல், 136.

மிளை - காவற்காடு, 43, 53; குறுங்
காடு, 48, 59

மிறைக் கொள்இ - வளைவுதவிர்ந்து,
82.

மின்ன - ஒளிவிட, 14.

மின்னுகி - மின்போன்று, 68.

மீ

மீதூர்தல் - அடர்தல், 87.

மீதூர்ந்துவருதல், 28, 32.

மீளி - தலைமை, 23, 114; தலைவன், 11.

மு

முக்கால வுணர்ச்சி, 79.

முக்திமார்க்க விசாரமேஉறுதியுடைத்
தென்பது, 125.

முகத்தினும் மார்பினும் இரத்த மொ
முகமின்ற வீரனுக்குச் சாதிலிங்கம்
சொரியு மலையுவமை, 15.

முகந்த - ஏற்றுக்கொண்ட, 24, 126.

முகில் - மேகம், 56.

முகிழ்க்கை - மூரன்முறுவல், 134
 முகை - மொட்டு, 80.
 முடக்கறை, 57.
 முடக்கு, 42, 55, 57.
 முடித்தலை, 76.
 முடுகழல் - வினாந்து செல்லும் கெரு
 ப்பு, 22.
 முத்தி - 78, 81.
 முதல்வர், 11.
 முதியம் - பழையோரம், 21.
 முந்தற - முன்றின், 139
 முந்துறுதல் - முன் செல்லல், 11.
 முந்தை - (பாட்டனுடைய) பாட்டன்,
 11
 முந்தைவழி - முன்னோர் செய்த கெறி,
 102.
 முந்தீர் - கடல், 80.
 முயல், 151.
 முயற்சுடு - முயலுக்கு உறை விட
 மானமதி, 151, 152.
 முரசொலிக்கு இடி ஒலிபுவமை, 58.
 முரண் - மாறுபாடு . . . .
 முரன்று - ஒலித்து, 23.
 முருகபூசை பண்ணு வோன், 12
 முருக வேள், 50.
 முருகவேள் கிரௌஞ்சமலையைப் பிள
 ந்தது, 50.
 முருகவேள், சாவணப் பொய்கையில்
 தாமரையிற் றேன்றி இந்நிரளை
 வென்றது, 97.
 முருவேன் மாத்தடித்தது, 50.
 முருகவேளுக்கு, மகளிர் வெறியாட்
 டாளவெருதி வள்ளிக கூத்தாடல்,
 106.
 முருகு - நறுநாற்றம், 12.
 முருங்க - கெட, 6 ; முறிய, 11.
 முல்லை - இயல்பு மிகுதி, 81, 91, 126.
 முல்லைக்குத் தேர் கொடுத்தது, 91.
 முல்லைத்தார் - வெற்றிமலை, 102.
 முல்லைத்தார் வேந்தன், 22.
 முழவு, 75.
 முழுது - பலவும், 78.
 முழுவலி - நிறைந்த வன்மை, 67 ;
 மிக்க உரம், 85.
 முழுவலித்தோள் - மிக்க உரத்தாலு
 யர்ந்த தோள், 85.

முள், 119, 134.
 முள்ளம் பன்றி, 83.
 முள்ளெயிறு - கூரிய பல், 141.
 முற்படர்ந்த - மேம்பட்ட, 101.
 முற்றி - விளைத்து, 26.
 முற்ற - சூழ்சல், விளைவு. (முற்றுக்கை)
 57
 முறி - தளிர், 65
 முறுவல் - நகை, 118.
 முறை - வகை, 29
 முன்படர்ந்து = முன்பு அடர்ந்து -
 வலியான கெருங்கி, 5.
 முன்பு - வலி, 5.
 முன்றில் - முற்றம், 5.
 முன்னுதல் - கருதுதல், 5.
 முன்பினோர் - தமையன்மார், 102.
 முன்னோன் - அப்பன், 25.
 முனிவா, 124
 முனிவா மான்றோலுடுத்தல், 79
 முனிவரன், 1.
 முனிவு - வெறுப்பு, 136.
 முனை - சண்டை, 23, 34 ; தேசம்,
 99 ; பகை, 34 ; பகைப்புலம், 5 ;
 படை, 34 ; புலம், 34 ; பூசல், 34 ;
 ம்பாரா, 3, 92 ; முகம், 10 ; வேற்றுப்
 புலம், 3, 10.
 முனையமர் - முற்பட்ட பூசல், 121.

மு

முங்கில், 7, 117
 முதத - பட்ட, 19.
 மூரன்முறுவல் - புன்கிரிப்பு, 134.
 மூரிககடல் - பெரிய கடல், 21.
 மூலம் - வேர், (கிழங்கு) 79.
 மூவர் - அரிஅயன் அரன், 90, 105.
 மூழ்க - அழுந்த, 83.
 மூழை - அகப்பை, 56.
 மூன்று - உலகமூன்று, 79 ; உச்சா
 கந்திமுதலிய மூன்று ; காமமுத
 லிய மூன்று, 104 ; காலம் மூன்று,
 79 ; நட்பு முதலிய மூன்று, 104.
 மூன்று நிலையிலும் இசையை அளந்து
 பாடல், 26.

மெ

மெத்தென்ற தோள், 135.
 மெய் - தேகபலம், 67.
 மெய்ஞ்ஞானிகள், 125.

மெலிவு - தளர்ச்சி, 136.

மென்றோன்றி, 151.

மே

மேகம், 108, 132.

மேகம் வாள்போல மின்னுதல், 108.

மேருமலைபோல் நின்றுநிலைக்கவென்றல், 105.

மேல் - தலை, 16.

மேலார் - வீரர், 92.

மேலீடு - மேலே இடப்படுவது; குதிரைக்கலணை, 126.

மேலுலகத்துப் பகலிரவு முதலியன இல்லையென்பது, 125.

மேவரும் - பொருந்தின, 44; பொருந்துதல்வரும், 105; பொருந்துசலமைந்த, 129.

மேவார் - பகைவர், 16, 90.

மேனி - நிறம், 90

மை

மை - மேகம், 136, 144.

மைந்தன் - தலைவன், 135.

மைந்து - வலி, 22, 35.

மையணற்குரிய மயிராற் கறுத்த கபோலத்தை யுடையகாளோ, 8

மையாக்கும் - புற்கென்னும், 94.

மையாந்து - புற்கென்று, 94.

மொ

மொய் - பகை, 22; போர், 32, 57, 67.

மொய்யினர் - செறிந்த பூங்கொத்து, 39.

மொய்வனை - செறிந்ததொடி, 139.

மோ

மோடி - தூர்க்காசேவி, 22.

மௌ

மௌவல், மாலையில் மலர்தல், 129.

ய

யமன், 104.

யா

யாக்கை நிலையாதாதலால் தானஞ்செய்ய வேண்டுமென்பது, 124.

யாகத்தால் தேவர்களும் மகிழ்வரென்பது, 95.

யாணர் - புதுவளப்பம், 143.

யாமநெடுங்கடல், 136.

யாமம் - இரவு, 110.

யாளிக்குட்டி யானைக்கொம்பைக்

கொள்ள நினைத்தல், 113.

யாளிக்குருளை - யாளிக்குட்டி, 113.

யாளிக்கொடி, 11.

யாளியின்குட்டி, 113

யானை, 14, 27, 68, 91, 132.

யானை அருவியாடி முழங்குதல், 132.

யானைக்கு ஊழித்தீ உவமை, 20.

யானைக்குப் பட்டமணிதல், 48.

யானைக்கு மணியணிதல், 27.

யானைக்கு மலை உவமை, 27.

யானைக்கு மலையும் மேகமும் உவமைகள், 64.

யானை கணையமரத்தை மருப்பாற்பெயர்த்தல், 52.

யானைப்போருக்குவேல்உரியது, 66-7.

யானை நிரை, 101.

யானை மதஞ்சொரிதல், 140.

யானை மதிலவாயிற் கதவொடியப்பாய்தல், 52.

யானை மேகம்போல முழங்கல், 20, 132

யானையால் பகைவர் மதிலைக் குத்திக் குலைத்தல், 48.

யானையின் கழுத்துச் சுருச்சரையை யுடையதென்பது, 140.

யானையை எறிந்து பட்டவர்க்குச் சுவர்க்கத்தவர் விருந்திடுதல், 65.

யானையைப்பற்றும்வல்லி (ஒருவகைக் கயிறு), 147.

வ

வகை - முறை, 43.

வகைபுனை வளமனை - பலகூறுபடக்கைசெய்த செல்வமனை, 141.

வங்கம் - மரக்கலம், 86.

வஞ்சப்போர், 51.

வஞ்சமிலாக் கோல் - பொய்யாத செங்கோல், 77.

வஞ்சி - வஞ்சிக் கொம்பு, 138.

வஞ்சிக் கொம்பு, 101, 138.

வஞ்சிப்பூ, 20.

வஞ்சினக் கூறுதல் - இவ்வாறு செய்வெனன்று சொல்லுதல், 35.

வடி - மாவடி, 80; வடித்தல், 11, 161.

வடி மணி - தெளிந்த மணி, 116.

வடு - புண்வாய், 121

வடுவாழ்யாக்கை - விழுப்புண்மக்க உடம்பு, 71.

வண்டிஒலிக்கு யாழொலி - வண்மை, 145.

வணக்கிய - பணிவிப்பான்வேண்டி (வணக்க), 2.

வணிகர்க்குரிய ஆறு தொழில்கள், 77, 78

வம்ப உரை - புது வார்த்தை, 131.

வம்பு - கச்சு, 56

வயங்குதல் - தெளிதல், 19.

வயம் - வலி, 20

வயவேந்தன் - மறமன்னன், 14

வயிர் - ஊதுகொம்பு, 43, 62.

வயிறு - மடி, 28.

வயின் - வகை, 9

வர - உண்டாக, 159

வரல் - மேலிதெல், 31

வரவு - வரலாறு, 18.

வரி - அழகு, 110, 138; நன்மை, 135

வரிச்சிலை - வரிதலையுடைய வில், 10.

வரிசை - தரம், 91.

வரிசை கருதாதுகொடுதல், 91.

வரிப்பந்து - அழகிய பந்து, 110.

வருத்தம் - இளைப்பு, 128.

வருதல் - மிகுதல், 146.

வருமாறு - வரு முறைமை, 4.

வருவிருந்தோம்பல், 129

வரை - காலம், 146; மலை, 7; மூங்கில், 8.

வல்லி - கொடி, 145.

வலந்த - கட்டின, 8.

வலம் - வெற்றி, 20.

வலன் - வெற்றி, 21.

வலன் தரிய - வெற்றியேண்டி, 103.

வலிதன்று - நிச்சயித்தது, 136.

வலித்து - வலிதென்று தேறி, 49.

வலிதேன் - உடன்பட்டேன், 139; துணிந்தேன், 138.

வழக்காட்டு - ஊடல், 109, 110, 145.

வழக்காடுதல், 110.

வழக்கு - இயங்குதல், 127; பெறு முறைமை, 10.

வழங்குதல் - பலர்க்கும் கொடுத்தல், 75.

வழாஅல் - வழவுதல், 2.

வழி - வலல், 78; முறை, 68, 78, 102.

வழிமொழிந்த - தாழ்வுசொல்லி, 28, 48.

வழியொழுதல் - வலவின் வழியே சொல்லுதல், 78

வழு - தினர் - வந்தினர், 116.

வழுதி - பாண்டியன், 111.

வள - வலி, 20; வளப்பம், 119.

வளவு - வாரா, 149; (எதுகை)

வளவியம் கூத்து, 11, 106.

வளவியம் - வலவியத்தம், 25

வளம் - அழகு, 27; நன்மை, 76, 96; பொருள், 86; வென்றி, 92

வளம்பாட - சொல்வதை வாழ்த்து, 87.

வளமை - சொல்வம், 125

வளிமறை - கதவு, 127

வளை - சங்கு, 13; தொடி, 139

வளைவு - குழித்து, 14

வளையல், 118

வளையா - தொலாத, 68.

வறநிசம், 160

வறகென்ற வலிமையுற்ற, 146.

வன்கண்ணன் - தறுகண்ணன், 137.

வன்கணவர் - தறுகணவர், 33.

வனம் - அழகு, 108.

வா

வாக்கெப்போலை, 74

வாட்டடி - மறக்குடி, 33.

வாட்டுசேனை, 84.

வாட்டுதல் - கெடுத்துதல், 15.

வாட - கெட, 70.

வாடாவஞ்சி - தோலாதவஞ்சி, 20.

வாடைக்காலத்துக் கோடல் அரும்பு தல், 80

வாமான் - குதிரை, 44.

வாய் - இடம், 15, 149; உண்மை, 104.

வாய்ச்சொல் - மெய்ம்மொழி, 79.

வாய்த்த - திரட்டின, 158.

வாய்திறந்த - உடைத்த, 28.

வாய்மை - மெய்ம்மை, 78.

வாய்மொழி - மெய்ம்மொழி, 89.

வாய்ப்ப - தப்பாதபடி, 9, 86.

வாய்ப்புள் - நற்சொல், 121.
வாய்விட்டுப் புலம்பல், 137.
வாயில் - தொழி, 154; பெருவாயில், 6; வரலாறு, 90.
வாணம் - யானை, 46, 97.
வாணன்கொல் - வானன்போலும், 141.
வாருதல் - தொகுத்தல், 101.
வாழ்க வென்றல், 8, 87, 96, 101, 105.
வாழ்த்தி - துதித்து, 77.
வாழ்வு - செல்வம், 36.
வாழி - வாழ்வாயாக, 129, 138.
வாழியர் - வாழ்வாயாக, 137, 146.
வாழியரென்பது நகைப்போருளில் வருதல், 146.
வான் - ஒளி, 8; வானாயுதம், 69.
வான், நடுகற்றெய்வத்தின் பரிவார தெய்வம், 116.
வான்நாட்கொள்ளல் - வானைப்பிறவீடு விடல், 21, 48.
வான் மின்னிற்று - வான்போல் மின்னிற்று, 108.
வாளசைவுக்கு வானைமீன் பிறழ்தல் உவமை, 69.
வாளமூவம் - வாட்டோர், 83.
வாளாது - சும்மா, 84, 85.
வாளுக்கு உணவு கொடுத்தல், 116.
வாளுக்குப் புண்ணிய தீர்த்தத்தால் அபிஷேகம் செய்தல், 58.
வானைமீன், 69.
வாளோச்சுதல் - வாளால் வெட்டுதல், 22.
வான்மை - அழகு, 12; தூய்மை, 86.
வானப்பிரஸ்தருடையதொழில்கள், 79.
வானம் - மழை, 89.
வானவர் - சோர், 1.
வானவன்சூ - சோன் குடும்பு, 111.
வீ
விக்கிதம், 160.
விகாரம், 19, 40, 52, 69, 86, 88, 95, 161.
விட்டிருத்தல் - சேனையோடு தங்கியிருத்தல், 27.
விட்டு விளங்குதல், 20.

விடக்கு. - தசை, 7.
விடர் - முழை, 148
விடலை - தலைவன், 134, 137; வீரன், 40.
விடன் - விஷம், 120.
விடியற்காலம், 96.
விடுத்தல் - சொல்லுதல், 147.
விடுதர - வந்து விட, 31.
விடுதல் - சேனையுடன் பகைவர் நகரத்தைச் சூழ்ந்து தங்குதல், 27, 29, 30; பாததல், 76, 77; மிகுதல், 67.
விடை - ஆய்நடை, 3, 20; எருமை யையு, 66; மறுமொழி, 81; மிகுதி, 157.
விடை ஆயம் - எந்தையுடைய நிரை, 3.
விடையாவம் - மாக்க ஆரவாரம், 157.
விண்ணுலகம், 125.
வித்தகர் - வல்லவா, 158.
விதனம், 132.
விதிர்த்தல் - அசைத்தல், 69.
விதுப்பு - நடுகதம், 121.
விமழுதல் - ஒலித்தல், 16; கறங்குதல், 8; பருத்தல், 135.
விம்மும் - ஒலிக்கும், 16
வியன்மனை - அகன்ற வீடு, 38.
விரவார் - பகைவர், 78.
விரிச்சி - நற்சொல், 4, 121.
விரிச்சி மாலைப்பொழுதிற் கேட்டல், 4.
விருந்து - புதுமை, 25.
விரும்பார் - பகைவர், 111.
விரை - நறுநாற்றமுடையவை, 114.
விரைபு - கடுங்கு, 53.
விரைவனர் - கடுகினர், 13.
வில், அம்பையுமிழ்தல், 70.
வில்நவில்லோன் - கிலைகெழுமிய புயம், 85.
வில்லேருழவர் - வில்லாகிய ஏரினை யுடைய உழவர், 5; வில்லை ஏருழ வாசவுடைய வேடர், 148.
வில்விழா, 20.
வில்ங்குதல் - கொல்லுதல், 67; தடுத்தல், 64, 70, 122.
வில்ங்குநர் - விலக்குவார், 147.
விலாழி - குதிரை வாய்நுரை, 40.
விழவு - விளையாட்டு, 143.

விழுக்காடு, 28.

விழுக்கு - நெஞ்சிற்றை, 115.

விழுப்படர் - சீர்மையினைபுடைய
நினைவு, 133.

விழுப்புண் - முகத்திலும் மார்பிலும்
பட்ட புண், 15; சீரிய புண், 74.

விழுமதில் - சீரிய புரிசை, 47, 59.

விழுமம் - இடும்பை (துன்பம்), 123.

விழுமிய - சீரியவை, 90.

விழுமியது - சிறந்தது, 72.

விழைவு - ஆசைப்பாடு, (விருப்பம்)
87, 105, 136.

விள்வார் - வேறு படுவார், 9.

விளக்கு, 88, 94.

விளக்கு வலமாகச் சுழலல் வெற்றிகுது
அறிகுறி யென்பது, 94.

விளங்குதல் - மிகுதல், 34.

விளம்பின்று - சொல்லியது, 94.

விளர்த்த - வெளுத்த, 69.

விளரி - சாப்பண், 65.

விளாமரம், 117.

விளிதல் - இறத்தல், 17, கெடு
தல், 9.

விளைகள் - முதிர்ந்த தறுவு, 97.

விளைத்தல் - உண்டாக்குதல், 18, 59.

விளைவு - ஆக்கம், 4, 157; பழம், 117.

விற்கொடி, 2.

விற்கொண்டவென்றி - சிலையாற்
பெற்றவென்றி, 116.

விற்படை - வில், 64; விற்க்சனை, 95.

விற்கொழிலை வந்ததொழிலாகக் கூறல்,
5.

விறல் - வெற்றி, 7.

விறல்முனை - வலிய பூதல், 92.

விறலி - பாணிச்சி, 10, 101.

விறலி, தலைவன் கீர்த்தியைச் சொல்லி
வாழ்த்தல், 101.

விறல் பூத்தகொடிபோல ஆபரண
மணிதல், 101.

விறலிமதுவுண்ணல், 153.

விறலியர், 10.

விறலியர்க்குப் பிடி உவமை, 77.

விறலோன் - வீரன், 108.

வினை - தொழில், 12.

வினைத்தொகை, 8.

வினைமாற்று, 131.

வி

வீக்கம் - பெருமை, 49.

வீங்குதல் - மிகுதல், 83.

வீடாரம் - பாசறை, 80.

வீடு - சுவர்க்கம், 86; முத்தி, 28.

வீடு கொள்ளுதல் - மீட்டல், 13.

வீதல் - ஐந்தகதல், 22, 51.

வீதவிய - பட்டுத்தம்பெயர்க்குட, 22.

வீய - ஐந்தக, 51.

வீரக்கழல் பொன்னுற செய்யப்படுதல்,
114.

வீரக்கொடி - வெற்றித்துவசம், 105.

வீரக்கொம்பு - ஒருவகை வாத்தியம்,
14.

வீரசுவர்க்கம், 25, 39, 43, 45, 86, 114.

வீரசுவரவென்னும் அரணத்தைத்திரு
மால் அழித்தது, 49.

வீரமுரசுத்தொழுவத்து உருமேற்றி
தொழில் உவமை, 58.

வீரமுரசுத்தொழுவத்துக் கடலொலி
உவமை, 20, 48, 50, 61.

வீரமுரசுத்தொழுவத்து மழையொலி
உவமை, 48, 50, 61.

வீரமுரசுத்துக்கு ஆடுவெட்டிப் பலி
யிடுதல், 48.

வீரமுரசம், 61, 142.

வீரர், 4, 86.

வீரா அம்பு தைப்புண்டு எய்ப்பன்றி
போற கடத்தல், 83.

வீரர் பூடபத்தைப் போல மிகைத்
தெழுதல், 20.

வீரர் கருகையெடுத்து ஆடுதல், 53.

வீரர் செஞ்சாற்றுக் கடன் கழித்தல்,
86.

வீரர் பசு நிரையைக் கன்றொடு கைக்
கொண்டு போதல், 7.

வீரர் பாம்பும் உடும்பும் போல ஏணி
மேலேறுதல், 54.

வீரர் போர்க்குப் புறப்படுகையில் அவர்
மனைவியர் விரிச்சியும் சொகினமும்
பார்த்தல், 121.

வீரர், போரின்மையின் மலையேறி
விழு நினைத்தல்; (வரைபாய்தல்) 31.

வீரர் வேகமாக வருதற்குச் செந்துக்
கான மலையில் விழுமருவி உவமை,
8.

வீரிடத்து யாரும் அன்பு செய்வ
ரென்பது, 38.

வீரின் தோளுக்கு மலை உவமை, 135.

வீரின் தோளுக்கு முழவு உவமை,
55, 75.

வீரின் மார்க்கு மலை உவமை, 52,
63, 93, 129, 135, 143, 144, 145,
146, 149.

வீரருக்கு இடியேது உவமை, 59.

வீரருக்குக் கூற்றுவன் உவமை, 5, 7.

வீரருக்குச் சிங்கம் உவமை, 69.

வீரருக்குப் புலி உவமை, 7.

வீரருக்குப் புலியும் சிங்கமும் யானை
யும் சினம் மானம் பெருமையாலு
வமை, 14.

வீரருக்கு யானை உவமை, 77.

வீரன் கழல் புனைதற்கு நெருப்பின்
வாயில் நஞ்சு தீற்றுதல் உவமை,
114.

வீரன் தன் புண்ணைக் கிழித்துக்
கொண்டு இறத்தல், 37.

வீரன் தன் மார்பிற் றைத்த வேலைப்
பறித்தெறிதல், 67.

வீரன் தன் மார்பைத்திறந்து வேலைப்
பறித்தெடுத்தல், 16.

வீரன் சன்னுயிரை ஆகுதி பண்ணல்,
71, 81.

வீரனுக்குக் கரை உவமை, 121

வீரனுக்குச் சிங்கமும் யானைக்கு மலை
யும் உவமை, 69

வீரனுக்கு விளக்கும் பகைவர்க்கு
இருளுமுவமை, 64.

வீரியர் - வீரர், 86

வீழ்ந்த - பட்ட, 43.

வீளை - சத்தம், 114.

வீற்றிருத்தல் - செம்மாந்திருத்தல்,
97.

வே

வேஃகி - விரும்பி, 32.

வேட்சிப் பூவைச்சூடல், 4.

வேண்கண்ணி - கொத்தான் வாகை
மாலை, 74.

வேண்டறை - ஆடற்பாட்டு, 161.

வேண்டறைப்பாட்டு, 161.

வேண்பாமாலை, 2.

வேய்ய - வெவ்விதாக, 152.

வேய்யோய் - விரும்பியோய், 5.

வேய்யோன் - விரும்பியோன், 34,
101, 122.

வெயர் - வேர், 66.

வெருவந்த - அஞ்சத்தக்க, 13.

வெருவரும் - அஞ்சத்தகும், 17.

வெல்புசுழ் - பிரதாபம், 74, 99.

வெள்வளை - சங்கவளை, 99.

வெள்வான் - தெளிந்தவான், 85, 86,
92.

வெள்ளணிநான் - பிறந்தநான், 98.

வெள்ளி - சக்கிரன், 88, 94, 96.

வெள்ளிக்கோள், 96

வெள்ளிமுளைத்த விடியல், 96.

வெள்ளில் - விளாமரம், 117.

வெளிப்படுத்தல் - தோற்றுவித்தல்,
33.

வெளிப்படை - வெளிப்படைச்சொல்,
39.

வெற்றிக்கொடி, 50.

வெற்றிமகள், 160

வெறி - நறு நாற்றம், 106; வள்ளிக்
கூத்து, 12, 106; வெறிக்கூத்து,
152

வெறிக்கூத்து, 106, 152.

வெறியாட்டாளன், 106.

வெறியாடுதல் - வள்ளிக் கூத்தையாடு
தல், 106.

வென் - வென்றி, 29, 96, 160

வென்ற பின்பு ஆர்ந்தல், 7.

வென்றுகளங்கொள்ளுதல், 104.

வென்றோர் விளக்கக் கூறுதல், 30.

வே

வேங்கடத்தின் அருவி, 106.

வேங்கடமலை திருமால்பதி யென்பது,
106.

வேங்கை - வேங்கைப்புலி, 29; வேங்
கைமரம், 152.

வேங்கையஞ்சிலம்பன், 152.

வேட்கை - ஆசை, 142.

வேட்டமுதலிய ஏழு, 104

வேட்டவை யெய்தி விழைவொழிதல்
பொய்போலும், 136.

வேட்டனறு - ஆகுதிபண்ணியது, 71.

வேட்டை யாடுஞ் சிறுபிள்ளைகள், 83.

வேட்ப - விரும்ப, 95.

வேடர் - நிரைகொண்டுவருதலை யறிந்து உறவுமுறையார் மகிழ்தல், 8.	வேள்வி - புண்ணியம், 100; யாகம், 95
வேண்டார் - பகைவர், 113	வேளாளர் உலகுக்கு உயிர் போல்வார், 78
வேணி - சடை, 50.	வேளாளர்பாற் சென்ற இணையர் வர் வாழ்கவென்று வாழ்த்தல், 87.
வேந்து - இராச்சியம், 33.	வேளாளர் மூவருக்கு எவல் செய்தல், 78.
வேப்பமால, 103.	வேற்படை, 64.
வேம்பின் பூங்கொத்து, 112.	வேற்றவர் - பகைவர், 35.
வேம்பு, 103, 111, 112.	வேற்றார் - பகைவர், 99.
வேய் - குறளைச்சொல், 5; மூங்கில், 7.	வேற்றப்புலம் - பகைவரிடம், 5.
வேய்தல் - மூடுதல், 29, 59, 115, 117.	வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி, 107
வேயுள் - போர்வை, 85.	வேற்றுமையா - வேறுபாடு தோன்ற, 161
வேர்வையுண்டாகக்கோபிததல், 66	வேறாதல் - வேறுபடுதல், 86.
வேரி - மது, 41.	வை
வேல் - வேலாயுதம், 3, 4, 16, 23, 66, 67, 93, 120, 148.	வை - கூர்மை, 117
வேல் நிலவு போல ஒளி விடுதல், 148	வைகின்ற - தங்கா நின்றது, 33; தங்கினது, 105; வைகுதலில்லை, 33.
வேலமுவம் - வேற்காடு, 121	வைந்து, 122.
வேலன் - முருகபூசை பண்ணுவோன், 12.	வையகம் - உலகம், 22.
வேலுக்கு நஞ்சு பூசுதல், 120	வையாது - வஞ்சியாமல், 10.
வேலுக்கு நெய் பூசுதல், 62	வேள
வேலுயர்த்தல், 93.	வெளவுதல் - கைப்பற்றுதல், 20.
வேலைச்சுவை - அமுதர்சுவை, 160.	
வேலோன் - வேலையுடைய வீரன், 120.	

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
ந	கந		வெட்சி
”	உரு	கொடியவிலை	கொடியவிலலை.
ச	நரு	‘கலுழும்’ எனவும்	மூலம் ‘கலுழும்’ எனவும்
சு	ந	படையினளவும்	சிலைப்படையினளவும்
”	க0	குறும்பின்	குறும்பின்
உஎ	உக	சிறப்பட்ட	சிறுகின்ற
சக	உந	பல்தொடி	பல்தொடி
ருக	நஉ	தோற்	தோல்
சு0	க0	றவிந்தார்	றவிந்தார்
சுச	உஅ	வேல்விட	வேல்பட
எ0	உ()	திடை குளிப்ப	திடைக்குளிப்ப.
எஉ	கஅ	யனையவன்உயிரை	யனையவனை
எச	உசு	நெருப்போடி	நெருப்போடி
அஉ	நச	மனங்கனலு	மறங்கனலு
அச	நந	உயர்ந்த	உயர்த்த
அஎ	உக	வாகுகு	வாக்கு
கக	உஎ	வ - யி	வ - று.
கச	கக	காற்றெறிந்த	காற்றெறிந்த
க0ந	க	வாட்டிக்குழ	வாள்புகழ்
க0எ	உக	லகலத்தை	லகலத்தை
”	உச	ஆடலமர்ந்தான்	ஆடலமர்ந்தான்
ககந	உசு	கழனிநிலை	கழனினை
கஉ0	உ	அகழந்த	அகழந்த
கஉந	உக	தொழுகலன்பு	தொழுகலன்பு
கஉச	உ()	தையன்	தவ்வன்
கமந	நரு	கரவருங்காமம்	கரவருங்காமம்
கச0	கசு	மலிந்தன்று	மலைந்தன்று
கசந	கச	பொற்றாளாய்	பொற்றாளாய்
கசஉ	கந	படலமுற்றிற்று	படலம்முற்றிற்று
”	கஎ	தும்மையென்	தும்பையென்

